ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944

ΠΩΣ ΕΣΩΘΗ Η ΕΛΛΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ
ΗΓΕΤΑΙ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ
ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

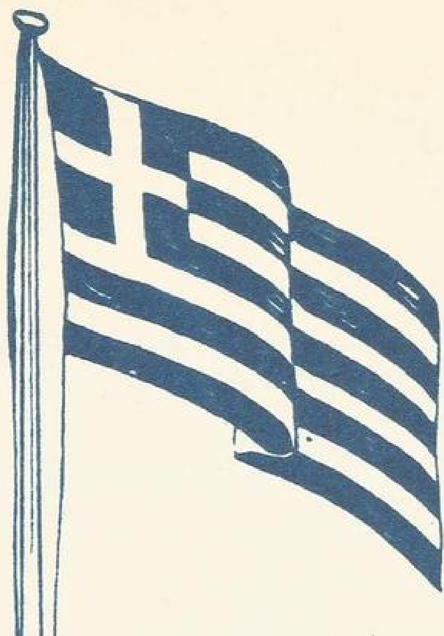
ΟΠΩΣ ΕΞΙΣΤΟΡΕΙ
ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
κ. ΘΡ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ
ΗΓΕΤΗΣ ΤΗΣ
"ΜΑΧΗΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ"

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΜΥΝΗΣ

«Οἱ νέοι οἱ ὁποῖοι παρεσύρθηκαν τυχὸν ἀπὸ ἐπίπλαστα ἰδεολογικὰ συνθήματα, καλοῦνται νὰ σκεφθοῦν ποῦ τείνει νὰ ὁδηγήση τὴν χώραν ἡ ἀντεθνικὴ τακτικὴ τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ ν' ἀντιδράσουν μὲ ὅλη τὴν ψυχὴν των ὑπὲρ τῆς ἀληθινῆς Δημοκρατίας. Τὸ Ἑλληνικὸν Κομμουνιστικὸν Κόμμα διαταράσσον καὶ ἀποσυνθέτον τὴν πολιτικὴν ζωὴν τῆς χώρας ἀποτελεῖ καὶ διπλὴν ἀνωμαλίαν. Διότι διὰ τῶν πράξεων αὐτοῦ ἐκτρέφει καὶ τὴν ἀνωμαλίαν ... καταβαραθρώνει τὰ δημοκρατικὰ ἰδεώδη καὶ ὁδηγεῖ τὸν τόπον εἰς τὸν Ὄλεθρον καὶ τὴν Ἀναρχίαν».

ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ
Δημοκρατικὸς Πολιτικὸς Ἡγέτης
(Ἀρχηγὸς Φιλελευθέρων)
(1945)

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ἀμύνης, μακριὰ ἀπὸ πολιτικοὺς ἀνταγωνισμούς, ἢ ἀντιδικίας καὶ πάθη, ὑλοποιῶντας τοὺς καταστατικοὺς του σκοπούς, προβαίνει εἰς τὴν παροῦσαν ἱστορικὴν ἔκδοσιν μὲ ἀποκλειστικὸν καὶ μοναδικὸν γνώμονα καὶ ἐπιδίωξιν τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος καὶ τὴν ἐνημέρωσιν, τὴν ἀντικειμενικὴν διαφώτισιν τῶν νέων μας, οἱ ὁποῖοι θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν, ὅτι τὰ ἱστορικὰ αὐτὰ γεγονότα ἐγράφησαν μὲ θυσίες, μὲ ἀγωνίες, μὲ αἷμα...

Δὲν πρέπει ἀπὸ τοὺς παλαιοτέρους νὰ λησμονοῦνται καὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους ν' ἀγνοοῦνται. Τὰ κείμενα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, καὶ τῶν ἄλλων ἐκδόσεών μας, εἶναι ἀκριβέστατα καὶ ἀδιαμφισβήτητα.

Ἐξιστορεῖ ἀντικειμενικὰ καὶ σεμνὰ τὰ τραγικὰ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκεῖνα γεγονότα, ὅπως ἀκριβῶς τὰ ἔζησε, ὁ «Στρατιώτης τῆς Ἑλλάδος» —κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἀειμνήστου «Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀπελευθερώσεως» Γεωργίου Παπανδρέου— Στρατηγὸς Θρασύβουλος Τσακαλῶτος (Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ἀμύνης), ποὺ ἦτο ἐπικεφαλῆς τοῦ θρυλικοῦ «Συγκροτήματος Ρίμινι» εἰς τὴν «Μάχην τῶν Ἀθηνῶν» (1944).

Ἡ αὐθεντική, «ζωντανὴ» καὶ πολύτιμη διὰ τὶς νεώτερες γενεὲς ἱστορικὴ ἀφήγησις τῶν «Δεκεμβριανῶν», ἀπὸ τὴν ἔκβασι τῶν ὁποίων ἐξηρτήθη ἡ ἐλευθέρα ἐπιβίωσις τῆς Ἑλλάδος, προσλαμβάνει ἰδιαίτερη ἐθνική-ἱστορικὴ ἀξία καὶ χρησιμότητα στὰ ζοφερὰ ἰδεολογικὰ χρόνια, ποὺ ζοῦμε.

Χ.Γ.Λ.

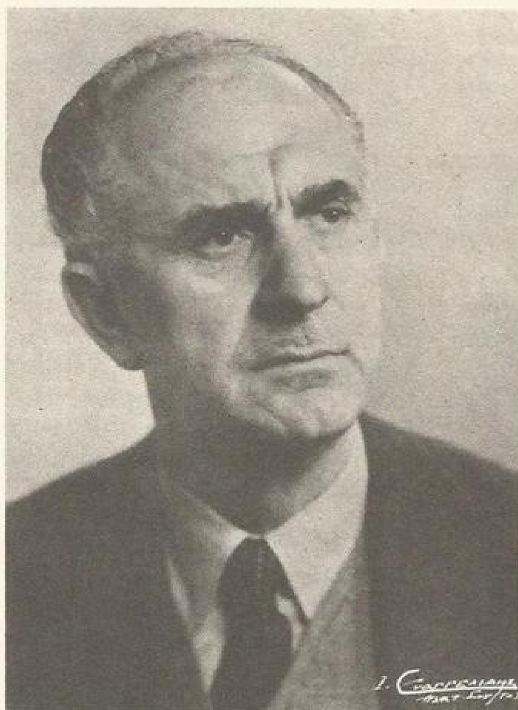
ΣΚΟΠΟΙ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΜΥΝΗΣ (Ν.Π.Ι.Δ.)

1) Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη ἐπὶ παντὸς κοινωνικοῦ ἢ ἐθνικοῦ θέματος (στρατιωτικοῦ, διπλωματικοῦ, στρατηγικῆς ἐκτάκτου ἀνάγκης, στρατιωτικῶν μελετῶν, πολυεθνικῆς συνεργασίας κ.λ.π.). 2) Ἡ συμβολὴ μὲ κάθε νόμιμον καὶ πρόσφορον μέσον τῶν ἐθνικῶν ἑλληνικῶν ἀμυντικῶν συμφερόντων ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου. 3) Εἰδικώτερα, ἡ κατὰ πάντα νόμιμον τρόπον ὑποστήριξις τοῦ ἀμυντικοῦ ἔργου τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπικρατείας. 4) Ἡ ἔρευνα καὶ ἡ μελέτη ἐπὶ παντὸς θέματος, ποὺ ἀφορᾶ τὴν ἄμυναν τοῦ ἐλευθέρου κόσμου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΗΝ 18ΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1944

Ὁ ἀείμνηστος «Πρωθυπουργὸς τῆς Ἀπελευθερώσεως» ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

«Ἀσπαζόμεθα τὴν ἱερὰν γῆν τῆς ἐλευθέρας πατρίδος...

»Οἱ βάρβαροι, ἀφοῦ ἐβεβήλωσαν, ἐπυρπόλησαν καὶ ἐδήωσαν ἐπὶ τρία καὶ ἥμισυ ἔτη, πιεζόμενοι πλέον ἀπὸ τὴν γενικὴν συμμαχικὴν νίκην καὶ τὴν ἐθνικήν μας ἀντίστασιν, τρέπονται εἰς φυγήν. Καὶ ἡ Κυανόλευκος κυματίζει μόνη εἰς τὴν Ἀκρόπολιν...

»Ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Ἱστορίας οἱ Ἑλληνικοὶ ἀγῶνες πανηγυρίζουν τὴν ἐπάνοδον τῆς ἐλευθερίας εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα της. Καὶ στεφανώνουν τὴν γενεάν μας. Διότι ὁλόκληρος ὁ λαός μας ὑπῆρξεν ἀγωνιστὴς τῆς Ἐλευθερίας. Δὲν εὑρίσκεται, ἀσφαλῶς, εἰς τὴν κατεχομένην Εὐρώπην ἄλλο παράδειγμα, τόσον καθολικῆς ἀντιστάσεως, καὶ τόσον ἀκλονήτου αἰσιοδοξίας διὰ τὴν τελικὴν Νίκην.

»Ἀλλὰ πρὸς σέ, περισσότερον, λαὲ τῶν Ἀθηνῶν, λαὲ τῆς περιφερείας τῆς Πρωτευούσης, ἀνήκει ὁ ἐθνικὸς ἔπαινος. Ἐδῶ ἐπάλλετο ἡ ἀδάμαστος καρδία τῆς Ἑλλάδος. Ἐδῶ ἦσαν εὐτυχεῖς, ὅσοι ἐπροκινδύνευαν καὶ κατεθλίβοντο, ὅσοι δὲν εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ κινδυνεύσουν.....

»Καὶ πρὸς σᾶς, Νέοι καὶ Νέαι, ἐκφράζομεν τὸν θαυμασμόν μας. Εἴχατε μεταβάλει εἰς καθημερινὴν συνήθειαν τὴν πρόκλησιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὴν περιφρόνησιν τοῦ θανάτου. Ἐμπρὸς εἰς τὰ στόμια τῶν πυροβόλων του ἐξητωκραυγάζατε τὴν Ἑλλάδα!

»Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἔχει καταστῆ ἄξιος τῆς πατρίδος. Μὲ τὸ πέρασμα τῶν καιρῶν, εἰς τὸ περίλαμπρον ἔπος τῆς Ἀλβανίας θὰ προστεθῆ καὶ ὁ μῦθος τῆς καθολικῆς ἀντιστάσεως...

»Ἄπειρα ὅμως ὑπῆρξαν τὰ θύματα τῶν βαρβάρων... Ὑποκλινόμεθα εὐλαβῶς ἐνώπιον τῶν ὀνομαστῶν καὶ ἀνωνύμων μαρτύρων τῆς Ἐλευθερίας. Εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους, αἰωνία θὰ εἶναι ἡ μνήμη των...

»Καὶ ἐκτὸς τῆς δούλης πατρίδος, εἰς τὸ κοινὸν συμμαχικὸν μέτωπον τῆς Ἐλευθερίας, τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος ἐξηκολούθησαν τὸν ἀγῶνα.

»Καὶ τὸ Πολεμικὸν καὶ τὸ Ἐμπορικὸν Ναυτικὸν μας ἐπὶ τέσσαρα ἔτη μάχονται, προσφέρουν σκληροτάτας θυσίας καὶ ἐπιτελοῦν ἡρωϊκὰ κατορθώματα.

»Καὶ ἡ ἀπαράμιλλος Ἀεροπορία μας εὑρίσκεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὴν συμμαχικὴν ἡγεσίαν ὑπόδειγμα.

»Καὶ ὁ στρατὸς μας τῆς Μέσης Ἀνατολῆς μᾶς ἔδωσε τὸ Ἐλ Ἀλαμέϊν, τὸν Ἱερὸν Λόχον καί, προχθές, τὴν δόξαν τοῦ Ρίμινι.

»Ἡ ἐλευθέρα πατρὶς ἀναμένει μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν τὰ ξενητεμένα παιδιά της, τὰ ὁποῖα σήμερον μὲ τόσην ἀκαταμάχητον νοσταλγίαν στρέφουν πρὸς τὰς ἀκτὰς μας ἀνυπόμονα τὰ ὑγρὰ βλέμματά των...

»Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐθνικῆς χαρᾶς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀπευθύνωμεν εὐγνώμονα χαιρετισμὸν καὶ πρὸς τοὺς Μεγάλους Συμμάχους μας. Ὑπῆρξαν σταθεροὶ καὶ θερμοὶ προστάται μας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ κοινοῦ ἀγῶνος. Καὶ εἰς ἡμέρας δοκιμασίας καὶ εἰς ἡμέρας χαρᾶς εὑρίσκοντο εἰς τὸ πλευρὸν μας. Ὅταν ὁ κατακλυσμὸς τῶν βαρβάρων ἐκάλυπτε τὴν πατρίδα μας καὶ οἱ στρατιῶται τῆς Μεγάλης Βρεταννίας ἐγκατέλειπαν τὴν Ἑλλάδα, μᾶς ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἐπανέλθουν ἐλευθερωταί. Καὶ σήμερον τηροῦν τὸν λόγον των. Τοὺς ἐκφράζομεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους.

1) Ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Ἀλλὰ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται. Οἱ βάρβαροι ὑπάρχουν ἀκόμη εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ τὸ μέτωπον τῆς ἐλευθερίας δίδει τὴν τελευταίαν του μάχην ἐναντίον τοῦ ναζισμοῦ. Εἰς τὴν τελικὴν αὐτὴν φάσιν τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας ἐναντίον τῆς βαρβαρότητος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀκόμη καὶ οἱ χθεσινοὶ ἡττημένοι προσπαθοῦν νὰ παρεμβληθοῦν παριστάνοντες τοὺς «συνεμπολέμους», ἡ Ἑλλάς, ὁ ἔνδοξος πρωταγωνιστής, δὲν δύναται ν' ἀπουσιάσῃ. Μέχρι τῆς τελικῆς νίκης θὰ εἴμεθα συμπαρασταται τῶν Μεγάλων Συμμάχων μας.

2) Ἡ λογοδοσία τοῦ παρελθόντος. Ἡ Κυβέρνησις ἐπανερχομένη εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα, ὀφείλει νὰ λογοδοτήσῃ διὰ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ χαράξῃ τὰς κατευθύνσεις τοῦ μέλλοντος.

»Ἀχάριστος εἶναι σήμερον ἡ ἀναδρομὴ εἰς τὸ παρελθόν. Ἀρκούμεθα εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἐκληρονομήσαμεν ἐρείπια εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ἔνοπλον διαίρεσιν εἰς τὴν δούλην πατρίδα... Σύμφωνα μὲ τὸν πικρὸν λόγον τοῦ ἡγέτου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, «ἡ αἴγλη τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἀμαυρωθῆ».

»Καὶ σήμερον, ἡ Κυβέρνησις εὑρισκομένη ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διακηρύξῃ, ὅτι καὶ ἡ συμμαχικὴ θέσις τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἐπανεύρει τὴν παλαιὰν της αἴγλη. Καὶ αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις μας παλλόμεναι ἀπὸ πίστιν πρὸς τὴν πατρίδα, καθ' ἡμέραν δοξάζονται. Καὶ ἡ σημερινὴ πάνδημος συγκέντρωσις ἀποδεικνύει, ὅτι ἔχομεν ὑπερνικήσει τὸν ἐμφύλιον πόλεμον καὶ ὅτι ἔχει ἐπιβληθῆ ἡ ἰδέα τῆς Ἐθνικῆς ἑνώσεως. Περισσότερον ὅμως ἐνδιαφέρει τὸ μέλλον...

3) Αἱ κατευθύνσεις τοῦ μέλλοντος. Ἐθνικὴ ἀποκατάστασις. »Ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λιβάνου διακηρύξαμεν, ὅτι κύριος σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως εἶναι ἡ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωσις καὶ ἀποκατάστασις.

»Ἡ Ἐθνικὴ ἀπελευθέρωσις, εὐτυχῶς, συντελεῖται. Ὑπολείπονται ἀκόμη εἰς τὴν Χώραν μας βάρβαροι, ἀλλὰ δὲν εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα τῆς πλήρους ἀπολυτρώσεως.

»Οἱ Βούλγαροι εἶχαν ἐλπίσει, ὅτι μὲ τὰ τεχνάσματα τῆς τελευταίας στιγμῆς, θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς συμμάχους καὶ νὰ παραμείνουν εἰς τὰ ἱερὰ μας ἐδάφη. Μὲ τὸ διάταγμα τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἐξ Ἰταλίας, εἴχαμεν ἤδη ἐξαγγείλει, ὅτι «ἀπετέλει ἀπόφασιν ὅλων τῶν μεγάλων συμμάχων μας, καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας, ὅπως οἱ Βούλγαροι ἀμέσως, ἄνευ ὅρων, καὶ ἄνευ συζητήσεων, ἐγκαταλείψουν τὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη».

»Καὶ ἡ διαβεβαίωσίς μας ἐν τῷ μεταξύ, ἔχει ἐπαληθεύσει. Οἱ Βούλγαροι διετάχθησαν καὶ ἠναγκάσθηκαν ν' ἀποδεχθοῦν, ὅπως ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν, ἐγκαταλείψουν τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην εἰς τὰς ὁποίας ἀπεστάλησαν ἤδη Ὑπουργοί, ἀντιπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐγκατάστασιν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν.

»Πρὸς τὰ θύματα τῶν βαρβάρων τῆς Βαλκανικῆς, τοὺς ἀδελφοὺς μας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης, εἴτε εὑρίσκονται εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας, εἴτε εἰς τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, εἴτε παρέμειναν ἐπὶ τόπου καὶ ἐδοκιμάσθησαν περισσότερον, ἡ Κυβέρνησις συμμεριζομένη τὴν βαθυτάτην Ἐθνικὴν των συγκίνησιν, τοὺς παρέχει τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ εἶναι στοργικὸς συμπαραστάτης διὰ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὰς ἐρημωθείσας ἑστίας των καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς οἰκονομικῆς των ζωῆς.

»Ἀλλὰ σκοπὸς μας δὲν εἶναι μόνον ἡ Ἐθνικὴ ἀπελευθέρωσις. Εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ Ἐθνικὴ μας ὁλοκλήρωσις. Τὸ Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου, τὸ ὁποῖον ἔχουν συνυπογράψει ὅλα τὰ κόμματα, ὅσα μετέχουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὁρίζει ὡς περιεχόμενον τοῦ Ἐθνικοῦ μας προγράμματος «τὴν πλήρη Ἐθνικὴν μας ἀποκατάστασιν καὶ τὴν πλήρη ἀσφάλειαν τῶν νέων συνόρων μας».

»Ἡ Βόρειος Ἤπειρος ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον τμῆμα τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἔχει προσφάτως καθαγιασθῆ καὶ ἀπὸ τοὺς τάφους των ἡρώων μας.

»Τὰ Δωδεκάνησα θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ ὑπάρχει ἐπὶ πλέον καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἀσφαλείας. Γνωρίζομεν, ὅτι χωρὶς καθολικὸν σύστημα ἀσφαλείας, ἡ τοπικὴ ἀσφάλεια τῶν συνόρων δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀποτελέσῃ ἐπαρκῆ ἐγγύησιν. Ἐφ' ὅσον ὅμως καὶ μετὰ τὴν καθιέρωσιν τοῦ συστήματος τῆς γενικῆς ἀσφαλείας, πρόκειται νὰ διατηρηθοῦν τὰ σύνορα τῶν Κρατῶν, καὶ ἡ Ἑλλὰς θὰ διατηρήσῃ τὰ σύνορά της καὶ θὰ διεκδικήσῃ τὴν πλήρη ἀσφάλειαν των. Διότι ὑπέστη ἐντὸς μιᾶς γενεᾶς, τρεῖς εἰσβολὰς ἀπὸ τοὺς Βουλγάρους καὶ μίαν ἀπὸ τὸν Ἰταλικὸν φασισμόν. Καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα, ἔπειτα ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας της, νὰ ἀποκτήσῃ, ἐπὶ πλέον, τὸ αἴσθημα τῆς πλήρους τοπικῆς ἀσφαλείας διὰ τὸ μέλλον...

»Ὁμιλῶν διὰ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα τῆς Μακεδονίας, καὶ τῆς Θράκης, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶχεν εἴπει: «Ἡ Ἑλλὰς στερεῖται σπονδυλικῆς στήλης».

»Ἦλθεν ἡ ὥρα νὰ τὴν ἀποκτήσῃ...

4) Οἰκονομικὴ ἀποκατάστασις. Παραλλήλως πρὸς τὴν ἐθνικὴν μας ἀποκατάστασιν ἡ Κυβέρνησις τάσσει εἰς τοὺς πρώτους σκοποὺς της τὴν μέριμναν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Χώρας.

»Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δουλείας καθολικὴ ὑπῆρξεν ἡ κατάρρευσις τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ ἀπάνθρωποι αἱ στερήσεις τοῦ λαοῦ μας.

»Ἡ Κυβέρνησις καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παραμονῆς μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατέβαλεν ἀδιαλείπτους προσπαθείας διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ἐπαρκοῦς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

»Ὑπεστηρίξαμεν πάντοτε καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν εὐγνωμόνως, ὅτι εὕρομεν πρόθυμον συναντίληψιν ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Συμμάχων, ὅτι ἡ Ἑλλάδα δὲν ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς περιπτώσεις τῶν κατεχομένων χωρῶν τῆς Εὐρώπης. Ἀποτελεῖ μοναδικὴν περίπτωσιν καὶ ὡς τοιαύτη πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὴν προτεραιότητα τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν κοινὴν συμμαχικὴν ὑπόθεσιν. Πρώτη ἀντετάχθη εἰς τὸν ἄξονα, ἐνῶ τὸ μέλλον ἐφαίνετο σκοτεινόν, καὶ ἐνίκησε τὸν Φασισμὸν καὶ καθυστέρησε τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ναζισμοῦ ἐναντίον τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Καὶ τοιουτοτρόπως, ἢ ἔσωσε τὸν πόλεμον, ἢ ἐσυντόμευσε τὴν νίκην.

»Ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐπίσης τὴν θλιβερὰν προτεραιότητα τῶν θυσιῶν. Κατάκειται εἰς ἐρείπια. Μόνον ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας εἶναι ὀρθία, ἀντέχει καὶ μάχεται...

»Δικαιοῦται ἑπομένως νὰ διεκδικήσῃ καὶ τὴν προτεραιότητα τῆς ἀνοικοδομήσεως. Ἡ προτεραιότης αὐτὴ μᾶς ἀνεγνωρίσθη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου.

»Ἡ ἄρσις τοῦ ἀποκλεισμοῦ καὶ ἡ ἀποστολὴ τροφίμων καὶ φαρμάκων ἀπετέλεσαν πράγματι μοναδικὸν προνόμιον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ὀφείλομεν εἰς τὴν προνομιακὴν αὐτὴν μέριμναν τῶν Μεγάλων Συμμάχων, καθὼς καὶ τοῦ Διεθνοῦς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, διὰ τὴν ὁποίαν εἴμεθα βαθύτατα εὐγνώμονες, τὴν ἐπιβίωσιν τῆς φυλῆς μας.

»Τὴν ἴδιαν προτεραιότητα ζητοῦμεν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

»Γνωρίζομεν βεβαίως, ὅτι ὁ πόλεμος συνεχίζεται καὶ αἱ μεταφοραὶ εἶναι βεβαρυμέναι. Ἀλλὰ εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ ἔκκλησις τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν παροχὴν ἀμέσου ἐπισιτιστικῆς βοηθείας καὶ περιθάλψεως, καθὼς καὶ διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ πλήρη οἰκονομικὴν της ἀνασυγκρότησιν, εὑρίσκει καὶ πάλιν θερμοτάτην ἀπήχησιν.

»Δὲν πρόκειται βεβαίως νὰ ἀποτελέσῃ τὸ ἰδεῶδες μας ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν προπολεμικὴν μας οἰκονομίαν. Ἡ Ἑλλὰς ἦτο καὶ τότε ἡ πτωχοτέρα Χώρα τῆς Εὐρώπης,

μὲ τὸ μικρότερον ἐθνικὸν εἰσόδημα. Ὀφείλομεν νὰ ἀποβλέψωμεν διὰ τὸ μέλλον εἰς τὴν σοβαρὰν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ μας εἰσοδήματος καὶ ταυτοχρόνως εἰς τὴν δικαίαν διανομὴν του. Τὸ ἰδεῶδες μας εἶναι νὰ πραγματοποιήσωμεν συγχρόνως καὶ τὴν οἰκονομικὴν εὐημερίαν καὶ τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην. Πιστεύομεν εἰς τὴν Λαοκρατίαν. Ἡ λαοκρατία δὲν σημαίνει μόνον δικαίωμα ψήφου. Σημαίνει ἐπίσης δικαίωμα ζωῆς, δικαίωμα εὐημερίας, δικαίωμα πολιτισμοῦ. Καὶ ὁ λαὸς μας μὲ τοὺς ἀπαραμίλλους ἀγῶνας καὶ τὰς σκληροτάτας θυσίας του κατέκτησε τὸ δικαίωμα νὰ τοῦ ἀνήκη τὸ μέλλον.

»Νέος Κόσμος θὰ ὑψωθῆ ἀπὸ τὰ ἐρείπια...

5) Θὰ ὑπάρξη Κράτος. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπιδίωξιν καὶ τῆς ἐθνικῆς καὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀποκαταστάσεως θὰ χρειασθῆ τὸ ἀπαραίτητον ὄργανον: τὸ Κράτος.

»Ἀνήκει διὰ τοῦτο εἰς τοὺς ἀμέσους καὶ θεμελιώδεις σκοποὺς μας ἡ ἀποκατάστασις τῆς λειτουργίας τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

»Ἐπὶ μίαν ὀκταετίαν τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος εἶχε καταλυθῆ ἀπὸ τὴν Δικτατορίαν καὶ τὴν Κατοχήν. Ἦλθεν ὁ καιρὸς νὰ ὑπάρξη!

»Εἰς τὰ καθεστῶτα τοῦ Φασισμοῦ τὸ Κράτος ὑποτάσσεται εἰς τὸ Κόμμα. Εἰς τὰ ἐλεύθερα λαοκρατικὰ πολιτεύματα, τὸ Κόμμα, ἡ Ὀργάνωσις, ὑποτάσσονται εἰς τὸ Κράτος. Εἰς τὰ ἐλεύθερα πολιτεύματα ἡ πλειοψηφία κυβερνᾶ, ἡ μειοψηφία ἐλέγχει, ἀλλὰ τὸ Κράτος, αἱ Δημόσιαι λειτουργίαι δὲν ἀνήκουν, οὔτε εἰς τὴν πλειοψηφίαν, οὔτε εἰς τὴν μειοψηφίαν. Ἀνήκουν εἰς τὴν Ἰδέαν τῆς πατρίδος καὶ ὑπηρετοῦν τὸ σύνολον τοῦ λαοῦ.

»Εἰς τὸ Κράτος δικαίου κύριος εἶναι ὁ Νόμος.

»Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος εἰς τὸ παρελθὸν δὲν ὑπενομεύθη μόνον ἀπὸ τὸν Φασισμόν. Ὑπενομεύθη καὶ ἀπὸ τὴν συναλλαγήν.

»Ὑπῆρξαν εἰς τὸ παρελθὸν περίοδοι ἀκμῆς καὶ περίοδοι πτώσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἐθνικῆς ἑνώσεως ἔχει ἀπόφασιν νὰ ἐπαναφέρη τὰς λαμπροτέρας ἡμέρας του. Ἡ τάξις, ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια καὶ ἡ πολιτικὴ ἐλευθερία τοῦ λαοῦ, θὰ κατοχυρωθοῦν. Τὸ σύνθημα θὰ εἶναι: Ἐλευθερία καὶ Νόμος. Διότι τὰ αἰώνια ἀμετακίνητα συστατικὰ τῆς ἀληθοῦς Πολιτείας εἶναι ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Δικαιοσύνη.

»Ἐν τῇ μερίμνῃ πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξη τὴν ἀνασύνταξιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ἔθνους μὲ κριτήρια ἀποκλειστικῶς Ἐθνικὰ καὶ στρατιωτικά, ὅπως προσδιορίζει τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου.

»Θὰ ἀποδοθοῦν αἱ δίκαιαι τιμαὶ εἰς τοὺς γενναίους ἀγωνιστὰς τῶν ἀνταρτικῶν μας δυνάμεων, καὶ τὰ στελέχη των θὰ εὕρουν τὴν πρέπουσαν θέσιν εἰς τὸν ἀνασυντασσόμενον τακτικὸν στρατόν.

»Βάσις τοῦ Ἐθνικοῦ μας στρατοῦ διὰ τὸ μέλλον, ὅπως συνέβαινεν ἀνέκαθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλους τοὺς ἐλευθέρους λαούς, θὰ εἶναι ἡ τακτικὴ στρατολογία. Ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διεκδικεῖ τὴν τιμὴν νὰ εἶναι ὑπερασπιστὴς τῆς πατρίδος.

»Τὸ γνώριμον κινηματικὸν πνεῦμα τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων θὰ καταλυθῆ. Θὰ γίνη συνείδησις καὶ πρᾶξις, ὅτι ὁ στρατὸς δὲν βουλεύεται. Βουλεύεται μόνον ὁ κυρίαρχος λαός, τοῦ ὁποίου τὴν θέλησιν ἐκφράζει ἡ Κυβέρνησις. Καὶ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως ἐκτελεῖ ὁ Στρατός.

»Θὰ γίνη συνείδησις καὶ πρᾶξις, ὅτι ὁ στρατὸς δὲν ἠμπορεῖ ν' ἀνήκη, οὔτε εἰς πρόσωπα, οὔτε εἰς κόμματα.

»Ἀνήκει μόνον εἰς τὴν πατρίδα καὶ ὑπακούει μόνον εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

»Θὰ ἐπιδιωχθῆ ἐπίσης ἡ ἀνασύνταξις τῶν Σωμάτων τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας.

»Καὶ κατὰ τὰς δύο περιόδους τῆς δουλείας τοῦ Ἔθνους, τῆς ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς, εἰς τὰ Σώματα τῆς Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ ἰδίως εἰς τὴν Χωροφυλακήν, παρουσιάσθησαν συμπτώματα ἠθικῆς κρίσεως.

»Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ τὰ καταδικάσωμεν ἐν τῷ συνόλῳ των, διότι ὑπῆρξαν πολλοί, καὶ ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες, οἱ ὁποῖοι ἐν μέσῳ δυσχερεστάτων καταστάσεων, ἐπετέλεσαν μ' ὅλα ταῦτα τὸ ἐθνικὸν των καθῆκον.

»Θὰ εἶναι ὅμως αὐστηροτάτη ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ἀνασύνταξις, ὥστε νὰ ἐμπνεύσουν διὰ τὸ μέλλον πλήρη ἐμπιστοσύνην, ὅτι δὲν θὰ εἶναι ὄργανα τυράννων πρὸς δίωξιν τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν πολιτῶν.

»Θὰ γίνη ἐπίσης γενικὴ ἀνασύνταξις τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν μας. Καὶ τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῆς Διοικήσεως, καὶ τῶν

Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων μας, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων Ὀργανισμῶν Δημοσίου Δικαίου.

»Κατὰ τὴν σκοτεινὴν περίοδον τῆς δουλείας τοῦ Ἔθνους, ὁ Λαός μας ὑπῆρξεν ἀξιοθαύμαστος. Ἔδωκεν ἀπαράμιλλα δείγματα ἰδεαλισμοῦ καὶ αὐτοθυσίας. Ἀλλὰ ὑπῆρξε κρίσις τῆς Ἡγεσίας.

»Ἡ ἡγέτις Τάξις, κατὰ μέγα μέρος, δὲν ἀπεδείχθη ἀξία τοῦ λαοῦ. Εἰς τὸν καιρὸν τῆς Δικτατορίας, καὶ τὸ Πανεπιστήμιον, καὶ ὁ Ἄρειος Πάγος καὶ τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας, καθὼς καὶ τὰ ἄλλα Ἀνώτατα Ἱδρύματά μας, ἐκτὸς ὀλίγων λαμπρῶν ἐξαιρέσεων, περίπου ἐχρεωκόπησαν.

»Ἐπροτίμησαν νὰ γίνουν ἐπαγγελματικὰ σωματεῖα, μεριμνῶντα διὰ τὰ βιοτικὰ συμφέροντα τῶν μελῶν των. Καὶ ἐλησμόνησαν, ὅτι ἡ πρώτη ἀποστολὴ τῶν Ἀνωτάτων Ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα εἰς τὰς Δημοκρατίας ἀποτελοῦν τὴν ἡγέτιδα τάξιν, εἶναι νὰ γίνωνται θεματοφύλακες τῶν ὅρων τῆς ὑπάρξεως τῶν ἠθικῶν ἀξιῶν τοῦ Ἔθνους.

»Καὶ ἀνήκει εἰς τοὺς ὅρους τῆς ὑπάρξεως εἰς τὰς πρώτας ἠθικὰς ἀξίας, καὶ ἡ Ἐθνικὴ καὶ ἡ πολιτική μας ἐλευθερία.

»Διὰ τοῦτο, θὰ προνοηθῆ ὥστε ἡ ἡγέτις τάξις, νὰ μὴ ἔχη μόνον ἐπαγγελματικὴν ἐπάρκειαν. Νὰ ἔχη κατ' ἐξοχὴν χαρακτῆρα. Νὰ ἔχη ὑψηλὸν φρόνημα. Ν' ἀποτελῆται ἀπὸ Ἐθνικὰς καὶ ἠθικὰς προσωπικότητας, αἱ ὁποῖαι θὰ γνωρίζουν νὰ προμαχοῦν εἰς τὰς ἐπάλξεις τῶν ἰδεῶν καὶ νὰ πίπτουν, ὅταν χρειασθῆ, καὶ νὰ γίνωνται τὸ παράδειγμα...

6) Οἱ ἔνοχοι θὰ τιμωρηθοῦν. Ἀλλὰ τὸ Κράτος τοῦ Δικαίου δὲν ἠμπορεῖ νὰ θεμελιωθῆ διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν δὲν ἔχη συντελεσθῆ ἡ ἠθικὴ κάθαρσις τοῦ παρελθόντος. Καὶ διὰ τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἐκκαθαρίσεων τῶν Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ἐκτὸς τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν, θὰ χρειασθῆ ἐπίσης καὶ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ Ἐθνικοῦ αἰτήματος πρὸς ἐπιβολὴν τῶν δικαίων ποινικῶν κυρώσεων.

»Τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου ἐπαγγέλλεται τὴν ἐπιβολὴν σκληρῶν κυρώσεων κατὰ τῶν προδοτῶν τῆς πατρίδος καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ μας. Μὲ τὸ διάγγελμα τῆς 4ης Σεπτεμβρίου, ἡ Κυβέρνησις ἐπανέλαβεν τὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι «ἡ Ἐθνικὴ Νέμεσις θὰ εἶναι ἀδυσώπητος».

»Καὶ τώρα θὰ τηρήση τὴν ὑπόσχεσίν της. Ὁ νόμος τῆς ἐπιβολῆς τῶν δικαίων κυρώσεων ἔχει δημοσιευθῆ καὶ θὰ τεθῆ ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν. Ἔχουν προνοηθῆ ὅλαι αἱ ἐγγυήσεις, ὥστε νὰ μὴ μεταβληθῆ εἰς ὄργανον ἐκδικήσεως καὶ ἱκανοποιήσεως παθῶν.

»Ἐμπνευστὴς τῶν ποινῶν θὰ εἶναι ἡ συνείδησις τοῦ Ἔθνους.

»Δὲν πρόκειται βεβαίως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως συνέβη εἰς ἄλλας χώρας, περὶ μεγάλου ἀριθμοῦ ἐνόχων, περὶ μερίδων λαοῦ, αἱ ὁποῖαι ἠπίστησαν πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ προσεχώρησαν εἰς τὸν κατακτητήν. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξε καθολικὴ ἡ πίστις πρὸς τὴν συμμαχικὴν ὑπόθεσιν καὶ ἐλάχιστα τὰ περιστατικὰ τῆς προδοτικῆς συνεργασίας μὲ τὸν ἐχθρόν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς δι' αὐτό, διότι εὑρίσκοντο εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὸ καθολικὸν αἴσθημα τοῦ λαοῦ, θὰ πρέπει νὰ ὑποστοῦν αὐστηρὰν καταδίκην.

»Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν εὐθυνῶν τοῦ παρελθόντος, θὰ ἱκανοποιήση τὸ καθολικὸν Ἐθνικὸν καὶ ἠθικὸν αἴτημα, θὰ ἐξυγιάνη τὴν ἀτμόσφαιραν, θὰ ἐξατμίση τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν τοῦ λαοῦ καὶ θὰ θεμελιώση ἀσφαλέστερον τὸ μέλλον τῆς Ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως.

7) Ὁ λαὸς ἀνακτᾶ τὰς ἐλευθερίας του. Ἡ ἀποκατάστασις τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας ἀνήκει κατ' ἐξοχὴν εἰς τοὺς πρώτους καὶ θεμελιώδεις σκοπούς μας.

»Ὁ λαὸς ἀνακτᾶ τὰς ἐλευθερίας του καὶ γίνεται ὁ κυρίαρχος τῆς Χώρας του.

»Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, ἔχει ἀπόφασιν νὰ χωρήση εἰς τὴν ταχυτέραν δυνατὴν ἐνέργειαν καὶ δημοψηφίσματος καὶ ἐκλογῶν συντακτικῆς συνελεύσεως, καθὼς καὶ δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἐκλογῶν. Καὶ ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς διὰ τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἡ λαϊκὴ ἐτυμηγορία ἐκδηλωθῆ κατὰ τρόπον ἀπολύτως γνήσιον.

»Εἶναι πλέον καιρός, ἔπειτα ἀπὸ τὴν μακρὰν περίοδον τῆς δουλείας, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀπηλλαγμένος πάσης ὑλικῆς καὶ ψυχολογικῆς βίας, ἀποφασίση κυριάρχως καὶ διὰ τὸ πολίτευμα καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς καὶ διὰ τὴν κυβέρνησιν τῆς ἀρεσκείας του, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τοὺς δημοτικοὺς καὶ κοινοτικοὺς ἄρχοντάς του.

»Δὲν ἠμποροῦμεν νὰ προχωροῦμεν μὲ

τὰ τεκμήρια τοῦ παλαιοῦ παρελθόντος, τὰ ὁποῖα εὐλόγως τίθενται ὑπὸ ἀμφισβήτησιν.

»Ὑπάρχει ἐπείγουσα ἀνάγκη νομιμότητος.

»Τὸ ἔθνος χρειάζεται ὁριστικὸν πολίτευμα καὶ λαοπρόβλητον κυβέρνησιν, ὥστε ν' ἀναληφθῇ μετὰ σταθερότητος ἡ προσπάθεια τῆς μεγάλης δημιουργίας τοῦ μέλλοντος.

8) Ἡ Ἐθνικὴ ἕνωσις. Ἕως τότε, μόνον ἡ Ἐθνικὴ ἕνωσις σώζει!

»Ἀπέδωκεν ἤδη ὑπὲρ τοῦ τόπου μέγα ἀγαθόν. Ηὐξήθη τὸ διεθνὲς κῦρος τῆς Ἑλλάδος καὶ συνετελέσθη ἡ ὁμαλὴ μετάβασις ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν, ἡ ὁποία ἀπὸ ὅλους σχεδὸν ἐθεωρεῖτο ἀπίστευτος, ὥστε σήμερον νὰ προσλαμβάνῃ περίπου, τὰς διαστάσεις τοῦ «θαύματος».

»Πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστάς του, ἀπευθύνομεν δημόσιον ἔπαινον καὶ τοὺς ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς Κυβερνήσεως, διότι ἐπειθάρχησαν εἰς τὰς ἐντολάς της καὶ ἐδικαίωσαν τὴν ἐμπιστοσύνην της.

»Παρόμοια θαύματα ἡ Ἐθνική μας ἕνωσις θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ, ἐὰν συνεχισθῇ μὲ τὴν ἰδίαν εἰλικρίνειαν καὶ τὴν ἰδίαν πίστιν καὶ εἰς τὸ μέλλον.

»Ὅλοι οἱ μεγάλοι σκοποί, τοὺς ὁποίους ἀνεπτύξαμεν, χωρὶς τὴν Ἐθνικὴν ἕνωσιν, δὲν ἠμποροῦν νὰ πραγματοποιηθοῦν, ἐνῷ μὲ τὴν ἕνωσιν θὰ εὐοδωθοῦν ἀσφαλῶς εἰς τρόπον ὥστε ἀπὸ τὸ σημερινὸν χάος νὰ προέλθῃ ἕνας Νέος Ρυθμὸς ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς δουλείας, ἕνας Νέος Κόσμος, ἄξιος φορεὺς τῆς Ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως.

»Ἡ ἐποχή μας ἀνήκει βεβαίως εἰς ἄλλον αἰῶνα, ἔχει ὅμως πολλὰς ὁμοιότητας μὲ τὴν ἐποχὴ τοῦ 21.

»Καὶ σήμερον, ὅπως καὶ τότε, ἐξερχόμεθα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα πλήρεις ἀπὸ δόξαν, ἐρείπια καὶ διχόνοιαν. Γνωρίζομεν, ποῦ ὡδήγησε τότε ἡ διαίρεσις καὶ ὀφείλομεν νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὸ παράδειγμα, διὰ νὰ τὸ ἀποφύγωμεν...

»Ὅταν πρὸ ἑξαμήνου ἔφθασα εἰς Κάϊρον, διεκήρυξα ὅτι μετέβαινα ὡς σταυροφόρος τῆς Ἐθνικῆς μας ἑνώσεως.

»Σήμερον ἐπιστρέφων εἰς τὴν ἐλευθέραν πατρίδα, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως, διακηρύττω καὶ πάλιν, ὅτι ἐπανέρχομαι σταυροφόρος τῆς Ἐθνικῆς ἑνώσεως. Καὶ εἶμαι εὐτυχής, ὅτι ἔχει πραγματοποιηθῇ. Ἀλλὰ πρέπει νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας, ἡ ὁποία θὰ καθιερώσῃ τὸ ὁριστικὸν πολίτευμα καὶ τὴν κυβέρνησιν τοῦ μέλλοντος.

»Μὲ τὴν εὐθύνην τοῦ Κυβερνήτου διακηρύττω, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ γίνῃ κοινὴ συνείδησις, ὅτι χωρὶς τὴν Ἐθνικὴν μας ἕνωσιν, τὰ ὑπέρμετρα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ λαοῦ μας, διατρέχουν τὸν ἔσχατον κίνδυνον.

»Μόνον ἡ Ἐθνικὴ ἕνωσις σώζει.

»Ἀλλὰ εὐτυχῶς, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος ἀνησυχίας. Ὅλαι αἱ δυνάμεις αἱ ὁποῖαι συνεργάζονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἔχουν ἀποδείξει, ὅτι κατέχονται ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς Ἐθνικῆς ἑνώσεως.

»Καὶ διὰ τοῦτο θὰ διαρκέσῃ.

»Καὶ ὅπως ἐθαυματούργησε μέχρι τοῦδε, θὰ θαυματουργήσῃ καὶ εἰς τὸ μέλλον.

»Λαὲ τῶν Ἀθηνῶν:

»Ἑορτάζομεν σήμερον τὴν Ἀνάστασιν.

»Μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν σοῦ ἀπευθύνω τὸν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν τῆς πατρίδος.

Καὶ χαιρετίζω ἐπίσης τὸ ἡρωϊκόν, μαχόμενον, ἐλευθερούμενον Ἔθνος.

Ζήτω ἡ Αἰωνία Ἑλλάς!

Ζήτωσαν οἱ Μεγάλοι μας Σύμμαχοι!

Ζήτω ἡ Ἐλευθερία!»

Ἡ Κυβέρνησις Γεωργίου Παπανδρέου,
ἡ πρώτη μετὰ τὴν Ἀπελευθέρωσιν

5 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1944

ΤΣΩΡΤΣΙΛ: «Τὸ τελευταῖον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πρὸς τὴν Δημοκρατίαν εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὄχλου, μὲ ὁμάδας συμμοριτῶν (γκάγκστερς), διὰ τῆς βίας εἰσελαυνόντων εἰς Ἑλληνικὰς πόλεις, καταλαμβανόντων ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς καὶ προσπαθούντων νὰ ἐπιβάλουν ὁλοκληρωτικὸν καθεστώς...»

ΗΝΤΕΝ: «Οἱ κομμουνισταὶ μοῦ ἐδήλωσαν ὅτι ἦσαν πλήρως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου...»

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τῆς 5 Δεκεμβρίου 1944, ὁ Πρωθυπουργὸς Τσῶρτσιλ προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις σχετικῶς πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν:

«Εἶναι λυπηρὸν ὅτι τοιοῦτο γεγονὸς ἔλαβε χώραν εἰς Ἀθήνας ἕνα μόνον μῆνα μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὸν ἀνεφοδιασμόν της. **Ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζει ἀπελπιστικὰ οἰκονομικὰ καὶ δημοσιονομικὰ προβλήματα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τὸν ὁποῖον προσπαθοῦμεν νὰ σταματήσωμεν. Ἡμεῖς καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ Σύμμαχοί μας κάμνομεν τὸ πᾶν διὰ νὰ δώσωμεν βοήθειαν, καὶ τὰ στρατεύματά μας ἐνεργοῦν διὰ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ αἱματοχυσία, ἀλλὰ ἐνίοτε εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνῃ χρῆσις βίας πρὸς ἀποφυγὴν μεγαλυτέρας αἱματοχυσίας.**

»Ἡ εὐθύνη ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως, κοινῇ συμφωνίᾳ ὅλων τῶν Συμμάχων, ἀνήκει εἰς ἡμᾶς καθ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ στρατιωτικὴν σφαῖραν διὰ τὰς ἐκεῖθεν διεξαγομένας πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις. Μέχρις ὅτου λάβουν χώραν γενικαὶ ἐκλογαί, ὑπὸ ἐλευθέρας καὶ τιμίας συνθήκας, τὸ κῦρος τῆς Συνταγματικῆς Κυβερνήσεως πρέπει νὰ γίνῃ γενικῶς ἀποδεκτὸν καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ ὁλόκληρον τὴν Χώραν. Αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις πρέπει νὰ ὑπακούουν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν. **Οὐδεμία Κυβέρνησις δύναται νὰ ἔχῃ στερεὰς βάσεις ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἰδιωτικὰ στρατεύματα ἐξαρτώμενα ἀπὸ ὁμάδας, κόμματα καὶ ἰδεολογίας, ἀντὶ νὰ ἀνήκουν εἰς τὸ Κράτος καὶ τὸ Ἔθνος.** Αἱ διαπιστώσεις αὗται δέον νὰ εἶναι σαφεῖς εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἀριστερὰν καὶ εἰς τοὺς ἡγέτας τοῦ Κομμουνισμοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐπροτίμησαν νὰ παραιτηθοῦν τῆς Κυβερνήσεως, παρὰ νὰ στέρξουν εἰς τὰ μέτρα ἐκεῖνα, πρὸς τὰ ὁποῖα εἶχον ἤδη συμφωνήση, διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς Πολιτοφυλακῆς τοῦ ΕΑΜ καὶ τῶν ἀνταρτικῶν σωμάτων ἀπὸ κανονικὰ ἐθνικὰ στρατεύματα. **Ἐπιπροσθέτως οἱ ἡγέται τοῦ ΕΑΜ ἐκήρυξαν καὶ παρώτρυναν εἰς γενικὴν ἀπεργίαν, ἡ ὁποία ἤδη ἐμποδίζει τὴν διατροφὴν τοῦ πληθυσμοῦ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ Σύμμαχοί μας προσπαθοῦμεν νὰ διαθρέψωμεν.**

»Ἡ θέσις μας εἶναι ἀπολύτως σαφής. Ἐναπόκειται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν νὰ ἀποφασίσῃ περὶ Βασιλευομένης ἢ Ἀβασιλεύτου Δημοκρατίας. Ὅπως ἐπίσης ἰδική του ὑπόθεσις εἶναι ἐὰν ἐπιθυμῇ Κυβέρνησιν Δεξιᾶς ἢ Ἀριστερᾶς. Μέχρις ὅτου εὑρεθῇ ὁ Λαὸς εἰς θέσιν νὰ ἀποφασίσῃ ἐλευθέρως, δὲν θὰ διστάσωμεν νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς ἐν Ἑλλάδι σοβαρὰς ἐνόπλους δυνάμεις μας, αἵτινες θέλουν ἐνισχυθῇ, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐμπεδωθῇ ὁ νόμος καὶ ἡ τάξις. Πιστεύομεν ὅτι ἐν προκειμένῳ ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μεγαλειότητος (ἡ Ἀγγλικὴ) πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν συντριπτικὴν πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, εἶναι πρωταρχικὴ ἀνάγκη νὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν καὶ ἀντιμετώπισιν τῶν συνθηκῶν ἐκείνων, ἡ ἐξασφάλισις τῶν ὁποίων θὰ παράσχῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν εὐχέρειαν νὰ κερδίσῃ τὰ

πρὸς τὸ ζῆν. Καὶ διὰ τὰς δύο περιπτώσεις ἐπιθυμοῦμεν νὰ βοηθήσωμεν τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ ἐργαζόμεθα συνεχῶς μὲ ἐμπειρογνώμονας οἰκονομολόγους καὶ ἄλλους διὰ νὰ παράσχωμεν τὴν βοήθειάν μας κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον. **Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν εἰς τοῦτο ὅταν αὐτόματα ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐπρομηθεύσαμεν πρὸς χρῆσιν κατὰ τῶν Γερμανῶν, χρησιμοποιοῦνται τώρα διὰ δικτατορίας, χωρὶς ὁ Λαὸς νὰ δύναται νὰ ἐκφράση τὴν θέλησίν του.** Εἰς τὸν Στρατηγὸν Σκόμπυ, μετὰ τοῦ ὁποίου εὑρισκόμεθα εἰς συνεχῆ ἐπικοινωνίαν, ἔχει ἀνατεθῆ ἐν λευκῷ ἡ ἐκκαθάρισις τῆς καταστάσεως καὶ ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως».

Εἰς σύστασιν γενομένην ὅπως παρὰ τὰ γεγονότα ἀκολουθηθῆ ἀμερόληπτος τακτικὴ συνδιαλλαγῆς, ὁ Τσῶρτσιλ ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Θὰ ἀκολουθήσωμεν πολιτικὴν συνδιαλλαγῆς, ἀλλὰ τοῦτο δὲν περιλαμβάνει ἀποφυγὴν ἢ ὑποταγὴν εἰς τὴν ἀπειλὴν ἐνόπλου ἀνταρσίας καὶ βίας».

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τῆς 8 Δεκεμβρίου 1944 ὁ Πρωθυπουργὸς Τσῶρτσιλ, ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν τῶν βουλευτῶν τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, οἱ ὁποῖοι κατέθεσαν καὶ σχετικὸν ψήφισμα διὰ τὰ Ἑλληνικὰ γεγονότα, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ κατηγορία ἐναντίον μας εἶναι ὅτι χρησιμοποιοῦμεν τὰς Βρεταννικὰς δυνάμεις διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν «φίλων τῆς δημοκρατίας» εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης καὶ διὰ νὰ ἐξαλείψωμεν τὰ λαϊκὰ ἐκεῖνα κινήματα τὰ ὁποῖα ἐπαξίως ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἧτταν τοῦ ἐχθροῦ. Ἰδοὺ ἕνα ἄμεσον ζήτημα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ Βουλὴ θὰ πρέπει νὰ ἀποφασίσῃ σήμερον τὴν ἑσπέραν. Ἡ Κυβέρνησις θὰ ἦτο ἀναξία πάσης ἐμπιστοσύνης ἐὰν δυνάμεις τῆς Α. Μεγαλειότητος ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ νὰ ἀφοπλίσουν τοὺς φίλους τῆς δημοκρατίας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Εὐρώπης.

»Τὸ θεμέλιον τῆς δημοκρατίας εἶναι ὁ ταπεινὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος μὲ σύζυγον καὶ οἰκογένειαν, ὁ ὁποῖος πολεμᾶ διὰ τὴν πατρίδα του καὶ ψηφίζει τὸν ἄνδρα τὸν ὁποῖον θέλει νὰ ἴδη ἐκλεγόμενον εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἀλλὰ τοῦτο πρέπει νὰ τὸ κάμη χωρὶς φόβον ἀπειλῆς ἢ βίας. Βάσις μας εἶναι δίκαιοι καὶ ἐλεύθεραι ἐκλογαί. Πολλῶν εἰδῶν γνῶμαι συνθέτουν μίαν δημοκρατίαν, ὄχι μόνον ἡ ἀριστερὰ ἢ οἱ κομμουνισταί. **Ἕνα κόμμα τὸ ὁποῖον τείνει ὁλονὲν περισσότερον πρὸς τὴν ἀκροτάτην μορφὴν ἐπαναστάσεως δὲν εἶναι δημοκρατικόν, οὔτε εἶναι βεβαίως δημοκρατικὸν ἐὰν αὐξάνῃ ἡ βία τὴν ὁποίαν ἐξασκεῖ ὅπου ἐλαττοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀπαδῶν του.**

»Τὸ τελευταῖον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πρὸς τὴν δημοκρατίαν εἶναι ὁ νόμος τοῦ ὄχλου μὲ ὁμάδας συμμοριτῶν (γκάγκστερς), διὰ τῆς βίας εἰσελαυνόντων εἰς ἑλληνικὰς πόλεις, καταλαμβανόντων ἀστυνομικοὺς σταθμοὺς καὶ προσπαθούντων νὰ ἐπιβάλουν ὁλοκληρωτικὸν καθεστώς.

»Κατὰ τὸν πόλεμον αὐτὸν ἠναγκάσθημεν νὰ ὁπλίσωμεν οἱονδήποτε ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ τοὺς Οὕννους. Τὸ πληρώνομεν τώρα μὲ τὴν συζήτησιν αὐτήν. Τὸ πληρώνομεν ἐπίσης μὲ τὰς δαπάνας ποὺ ὑφιστάμεθα καὶ μὲ τὸ αἷμα μας, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὴν τιμήν μας καὶ τὴν ἧτταν μας. **Ὅταν μία χώρα ἐλευθερώνεται, δὲν ἕπεται ὅτι οἱ λαμβάνοντες τὰ ὅπλα ἠμποροῦν νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τοὺς ἰδίους αὐτῶν σκοποὺς διὰ τῆς βίας καὶ διὰ τοῦ φόνου. Ἕνα πραξικόπημα σχεδιασμένον μὲ προσοχὴν ὑπὸ δολοφονικῶν συμμοριῶν, χωρὶς νὰ ἔχουν ὑπὲρ ἑαυτῶν οὐδεμίαν ψῆφον, εἶναι γελοιοποίησις καὶ ἐμπαιγμὸς τῆς Δημοκρατίας.**

»Γνωρίζομεν ὅτι ὁ σκοπός μας εἶναι ὅπως αἱ χῶραι αἱ ἐλευθερούμεναι ἀπὸ τὸν Γερμανικὸν ζυγὸν δυνηθοῦν νὰ ἔχουν, ὑπὸ συνθήκας γαλήνης, ἐλευθέρας γενικὰς ἐκλογὰς διὰ ν' ἀποφασίσουν ἐὰν ἡ Κυβέρνησίς των θὰ εἶναι τῆς ἀριστερᾶς ἢ τῆς δεξιᾶς. Αὐτὸς ὁ σκοπός μας, καί, ἐπειδὴ δὲν ἐπιτρέπομεν »Τὸ συμμορίας βαρέως ὡπλισμένων ἀνταρτῶν νὰ κατέλθουν ἀπὸ τὰ βουνὰ καὶ νὰ ἐγκατασταθοῦν εἰς μεγάλας πρωτεύουσας, μᾶς ἀποκαλοῦν προδότας τῆς Δημοκρατίας. Ἀποκρούω τὴν κατηγορίαν αὐτήν». (Ἐ π ε υ φ η μ ί α ι).

Συνεχίζων ὁ κ. Τσῶρτσιλ εἶπε ὅτι, «ἐὰν παρήρχετο ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανικῶν Ἀρχῶν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας προτοῦ ἐγκατασταθῆ ἡ ὠργανωμένη Κυβέρνησις θὰ ἦτο πιθανώτατον ὅτι τὸ ΕΑΜ καὶ οἱ ἄκροι κομμουνισταὶ θὰ ἐπεχείρουν νὰ καταλάβουν τὴν πόλιν καὶ καταστείλουν κάθε ἄλλην μορφὴν ἐκφράσεως τῆς ἑλληνικῆς γνώμης ἐκτὸς τῆς ἰδικῆς των. Εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ Κουημπὲκ ἐπροτάθη ὑπὸ τοῦ συνδυασμένου Ἐπιτελείου ὅπως οἱ Βρεταννοὶ προετοιμάσουν τὰς δυνάμεις

διὰ τὴν κατοχὴν τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ προλειάνουν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας, τὴν ἐγκαθίδρυσιν τοῦ νόμου, τῆς τάξεως καὶ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς καὶ ἡ μεγάλη πλειονότης τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ἀνεγνωρίσαμεν ἐπισήμως. Ἡ πρότασις τοῦ Ἐπιτελείου ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ ἐμοῦ, καὶ ἐδόθησαν διαταγαὶ εἰς τὸν στρατηγὸν Οὐΐλσον, τὸν Ἀνώτατον Διοικητὴν Μεσογείου, νὰ ἐνεργήσῃ ἀναλόγως ὅταν θὰ ἐθεώρει τοῦτο ἀναγκαῖον».

«Κατὰ τὸ 1944 συναντήσαμεν δυσκολίας μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀπὸ τὰς δυσκολίας ὅμως αὐτὰς ἀνεφάνη ἕνας ἄνθρωπος, ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὅλον αὐτὸν τὸν καιρὸν ἔζη εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς νὰ δείξῃ οὔτε τὴν ἐλαχίστην δουλοπρέπειαν εἰς τὸν ἐχθρόν. Καὶ ὅταν ἔφυγεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀποκατέστησε τὴν τάξιν μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις εἶναι ἡ συνταγματικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἥτις δύναται νὰ ἀντικατασταθῇ μόνον διὰ τῆς ἐλευθέρας ψήφου τοῦ Λαοῦ.

»Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ΕΑΜ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πρὸ τῆς Ἀπελευθερώσεως, καὶ συνεφωνήθη εἰς συνεδρίασιν μετὰ τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ ἄλλων πολιτικῶν νὰ σχηματισθῇ κοινὴ Κυβέρνησις. Ταὐτοχρόνως ἡ Μεγάλη Βρεταννία προητοίμασε μὲ μεγάλην μυστικότητα τὴν ἐκστρατευτικὴν δύναμιν, καὶ ἡ ἐπιχείρησις τῆς ἀπελευθερώσεως ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας».

Προχωρῶν ὁ κ. Τσῶρτσιλ καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὰ σχέδια τοῦ ΕΛΑΣ εἶπε:

«Κατεστρώθη καλῶς ὠργανωμένον σχέδιον διὰ τὴν πορείαν τοῦ ΕΛΑΣ ἐναντίον τῶν Ἀθηνῶν καὶ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τρομοκρατίας, μὲ τὴν δικαιολογίαν τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν συνεργασθέντων μετὰ τοῦ ἐχθροῦ. Εἰς ποῖον βαθμὸν ἦσαν τὰ ἀνωτέρω ἐκ τῶν προτέρων γνωστὰ εἰς τοὺς Γερμανοὺς δὲν δύναμαι νὰ εἴπω, ἀλλὰ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν παρέμειναν καὶ δροῦν εἰς τὰς τάξεις τοῦ ΕΛΑΣ.

»Ἀντιμετωπίζουσα ἕνα τοιοῦτον ἐνδεχόμενον ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἥτις περιλαμβάνει ἓξ Ὑπουργοὺς τοῦ ΕΑΜ, προσεπάθησε νὰ ἐπιτύχῃ τὸν γενικὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν δημιουργίαν Ἐθνικοῦ Στρατοῦ ἢ Ἐθνοφυλακῆς περίπου 50.000 ἀνδρῶν. Ἡ προσπάθεια τῆς Κυβερνήσεως ἔγινε προθύμως δεκτὴ εἰς ὅλας τὰς περιοχὰς ὅπου δὲν ἠδυνήθη νὰ κυριαρχήσῃ ὁ ΕΛΑΣ, ἀλλ' ἡ συγκρότησις τοῦ ἐθνικοῦ τούτου στρατοῦ δὲν ἐπροχώρησε εἰς σημεῖον ὥστε νὰ ἠδύνατο νὰ προβάλῃ ἀποτελεσματικὴν ἀντίστασιν εἰς τὰς ὠργανωμένας κινήσεις ἀνατρεπτικῶν δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι προσεπάθησαν νὰ ἐπιβληθοῦν ἐπὶ τοῦ Κράτους διὰ τῆς βίας. Ἐξ ἄλλου ἡ Ἀστυνομία τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία ἐπέζησε τῶν περιπετειῶν τῆς Γερμανικῆς τυραννίας, δὲν ἀπετέλει ἀσφαλῆ ἐγγύησιν σταθερότητος.

»Ἐνῶ ταῦτα πάντα ἐπροχώρουν, ἐβασίλευε τάξις καὶ εἰρήνη. Ὁ Σὲρ Ντέϊβιντ Οὐέϊλυ καὶ ἀντιπρόσωπος τοῦ Θησαυροφυλακείου προσεπάθησαν νὰ διασώσουν τὴν δραχμὴν καὶ νὰ σταθεροποιήσουν τὸ νόμισμα. **Τὸ Βρεταννικὸν Ναυτικὸν καὶ τὰ Βρεταννικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐξεφόρτωσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐμπορεύματα, ἀμερικανικῆς κυρίως προελεύσεως, τὰ ὁποῖα ἀνῆλθον συνολικῶς εἰς 45.000 τόννους ἐντὸς μιᾶς ἑβδομάδος. Ἐφθάσαμεν λοιπὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ρώσων, κατόπιν προσκλήσεως μιᾶς Κυβερνήσεως ὅλων τῶν κομμάτων, φέροντες μεθ' ἡμῶν καλὰ δῶρα, ὅπως τὴν ἐλευθερίαν, τὴν τάξιν, τρόφιμα καὶ τὴν βεβαίωσιν τοῦ ἀπολύτου δικαιώματος τοῦ Λαοῦ ὅπως ἀποφασίσῃ διὰ τὸ μέλλον του εὐθὺς ὡς θὰ ἀνεκτῶντο αἱ συνθῆκαι ὁμαλότητος καὶ ἡσυχίας.**

»Ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔλεγαν ὅτι, ἐὰν οἱ Ἕλληνες ὑπέφεραν ἐκ πείνης, ὑπῆρχαν ἄλλαι χῶραι εἰς τὴν αὐτὴν δεινὴν κατάστασιν καὶ ὅτι ἔχομεν ἤδη ἀρκετὰ νὰ πράξωμεν χωρὶς νὰ ἀναλάβωμεν καὶ τὸ ἔργον τῆς διανομῆς. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της τὰς θυσίας τὰς ὁποίας ἔκαμε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Γερμανικῆς ἐν Ἑλλάδι εἰσβολῆς, ὡς καὶ τὴν μακρὰν καὶ στοργικὴν φιλίαν μεταξὺ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἔχουσα ἐπίσης ὑπ' ὄψιν τὰς ἀποφάσεις τῶν κυριωτέρων Συμμάχων μας, ἀπεφάσισε νὰ μεριμνήσῃ ὅπως δοθῇ εἰς τὸν δυστυχῆ αὐτὸν Λαὸν μία δικαία εὐκαιρία διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν δυστυχίαν καὶ ν' ἀρχίσῃ μίαν νέαν ζωήν. Αὐτὴ ἦτο ἡ μόνη μας ἐπιθυμία, προσωπικῶς δὲ ἐγὼ δὲν ἐντρέπομαι διὰ τοῦτο. (Ἐπευφημίαι).

»Τὰ γεγονότα ὅμως ἤρχισαν νὰ ἐξελίσσωνται. Αἱ ἐπιμελῶς ἑτοιμασθεῖσαι δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ ἤρχισαν νὰ εἰσδύουν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ. Ἄλλα σώματα ἤρχισαν νὰ κατέρχωνται ἀπὸ τοὺς βορείους λόφους εἰς τὴν πόλιν. **Οἱ ἐξ Ἐαμι-**

καὶ ὑπουργοὶ παρητήθηκαν κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμήν. Εἷς ἐκ τῶν κυρίων, νομίζω καθυστέρθησεν ὀλίγον. Μόλις ὅμως ἔλαβε τηλεφώνημα ὅτι θὰ ἐφονεύετο ἐὰν δὲν παρητεῖτο, ἔσπευσε νὰ ἀκολουθήση τὸ παράδειγμα τῶν ἄλλων. Ἡ πρόθεσις τῶν «φίλων τῆς δημοκρατίας», οἱ ὁποῖοι ἐν συνεχείᾳ εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν, ἦτο νὰ ἀνατρέψουν διὰ τῆς ὠμῆς βίας τὴν συνταγματικὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν ἑαυτοὺς ἄνευ οὐδενὸς εἴδους ἐκλογῶν, ὡς τὴν κυρίαρχον δήλωσιν τῆς θελήσεως τοῦ Λαοῦ.

»Κατὰ τὰς πρώτας πρωϊνὰς ὥρας τῆς Τρίτης μὲ πληροφόρησεν ὁ Στρατηγὸς Οὐΐλσον ὅτι αἱ πολὺ σημαντικαὶ δυνάμεις καλῶς ἐξησκημένων στρατευμάτων, τὰς ὁποίας εἴχομεν ἤδη ἀποστείλει ἐνισχύοντο. Συγχρόνως διέταξα τὸν Στρατηγὸν Σκόμπυ ὅπως ἀναλάβη πλήρη ἔλεγχον τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν πέριξ περιοχῶν καὶ χρησιμοποιήση τὰς ἀναγκαίας δυνάμεις διὰ νὰ ἐκδιώξη τὰς συμμορίας τοῦ ΕΛΑΣ, αἵτινες ἐλυμαίνοντο τὴν πρωτεύουσαν». (Ἐπευφημίαι).

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Α. ΗΝΤΕΝ

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν, Α. Ἤντεν, ὁ ὁποῖος εἶπε:

«Τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, διέπει τὸ αἴσθημα τῆς τραγῳδίας. Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὅταν ἤμην εἰς Ἀθήνας, ἤκουσα τὰ χειροκροτήματα ἑνὸς ἀπεράντου ἑλληνικοῦ πλήθους, ὡς ἐκδήλωσιν τῆς φιλίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ πρὸς τὴν Μεγάλην Βρεταννίαν. Ὁποία ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ τῶν στρατευμάτων μας! Εἶναι τραγικὸν ὅτι ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν ἐκείνη ἐφθάσαμεν εἰς τὰ τωρινὰ γεγονότα.

»Ὁ σκοπός μας εἶναι νὰ καταστήσωμεν δυνατὸν ὥστε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς νὰ ἐκδηλώση τὴν θέλησίν του καὶ τὰς ἀποφάσεις του. Πρέπει ὅμως νὰ ἐπιμείνωμεν ὅπως ἡ ἐκδήλωσις τῆς θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ γίνη εἰς τὴν ψηφοδόχον καὶ ὄχι διὰ βομβῶν».

Ἐξετάζων τὸ κατὰ πόσον ἡ Κυβέρνησις πρὸ ἑβδομάδος ἦτο ἀληθῶς ἀντιπροσωπευτικὴ τοῦ Λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὁ Ἤντεν εἶπεν ὅτι καὶ τὰ 24 μέλη τῆς Κυβερνήσεως ἦσαν δημοκρατικῶν πεποιθήσεων, καὶ ἐχαρακτήρισεν ὡς διαστρέβλωσιν τῆς ἀληθείας τὴν ἄποψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀντιδραστική.

«Ὅταν ἤμην εἰς τὴν Ἑλλάδα προσέθεσεν, ἀντιπρόσωποι τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐζήτησαν νὰ μὲ ἰδοῦν καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἦσαν πλήρως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ἑνότητα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀπὸ τὴν πολιτικήν της καὶ ἐξεδηλώθησαν ὡς ἔχοντες ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν ἡγεσίαν τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἐξεφράσα τὴν ἱκανοποίησίν μου ἀπὸ τὴν δήλωσιν αὐτὴν καὶ εἶπα ὅτι ἤλπιζα ὅτι ἡ ἑνότης ἥτις ὑφίστατο εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ ἐξηκολούθη. Μοῦ ἐδήλωσαν ἐπίσης ὅτι συνεφώνουν μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Παπανδρέου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀργάνωσιν ἑνὸς Ἐθνικοῦ Στρατοῦ καὶ εἶπον ὅτι ἀπέβλεπον εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ἰδίας ἑνότητος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ προγράμματος ὅπερ εἶχεν ἐκθέσει ὁ Ἕλλην Πρωθυπουργός» (Γ. Παπανδρέου).

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944
ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ
ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΦΘΑΝΟΥΝ ΚΑΙ ΕΞΟΡΜΟΥΝ

Τὸν Δεκέμβριον κάθε χρόνου, ἡ Ἐθνικόφρων Ἑλλάς, ἀποτίει φόρον τιμῆς πρὸς τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὁποῖα ἔπεσαν ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας, ἀμυνόμενα ἐναντίον τῶν φανατισμένων ὀπαδῶν τοῦ Ὁλοκληρωτισμοῦ.
Πρέπει νὰ παύση αὐτό, ποὺ ὁ κομμουνισμὸς τὸ ἔθεσε ὡς συνεχῆ σκοπόν του διὰ τὴν παγκόσμιον ἐπικράτησίν του - ὁ ἰδεολογικὸς ἀγών του καὶ ἡ πολιτικὴ δημαγωγία, ἡ ὑπονομεύουσα τὰ ἐθνικὰ θεμέλια, ἰδιαίτερα δὲ διαφθείρει τοὺς νέους μας, τὴν ἐλπίδα ἐπιβιώσεως τοῦ ἑλληνισμοῦ.
Ὑπενθυμίζω — ὡς στρατιώτης — διότι ἡ νεολαία μας τὸ πρῶτον θὰ συγκροτήση τὴν ἐθνικὴν ἀσπίδα —, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι προγονοί μας διέπραξαν τὴν ἀπόλυτον ἀδικίαν νὰ καταδικάσωσι εἰς θάνατον τὸν μέγα Σωκράτην, τὸν ὑπέροχον διδάσκαλον τῆς πίστεως πρὸς τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του μὲ τὴν κατηγορίαν· «Ἕτερα καινὰ δαιμόνια εἰσάγει, ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρει».
Ἀντίθετα, ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ φωτεινοῦ αὐτοῦ παραδείγματος προστασίας τῆς νεολαίας, ἔχουμε ἐφοδιάσει καὶ τὸν τελευταῖον τῶν νέων μας, μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Μάρξ.
Καὶ ὡς τότε; Ὡς τότε θὰ πρέπει νὰ ὑπομνησθῆ εἰς ὅλους καὶ ἰδιαίτερα εἰς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας τὸ σύνθημα «φύλακες γρηγορεῖτε!», ποὺ ἰσχύει διὰ πάντα ἐχθρὸν τοῦ ἔθνους, ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν.
Ἀποκαλεῖ κάποιος ἄγνωστος τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ παλληκάρια καὶ τοὺς ἥρωες τοῦ Ριμίνι, οἱ ὁποῖοι - κατὰ τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἀπελευθερώσεως Γεώργιον Παπανδρέου — «ἀπόπλυναν τὴν ντροπὴν» καὶ «ἀνανέωσαν τὸ Ἀλβανικὸν Ἔπος», ὡς «πραιτωριανούς».
Ὀφείλω, ὡς Διοικητὴς τῶν Ριμινιτῶν, ὡς ἐντολοδόχος ἀπὸ τοῦ 1940 - 1952 οἱασδήποτε Κυβερνήσεως, ποὺ διεξήγαγον τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας νὰ παρουσιάσω τὰ ἀκριβῆ γεγονότα, περιοριζόμενος εἰς ὅσα διὰ τὴν Ταξιαρχίαν τοῦ Ρίμινι ἐλέχθησαν καὶ προσθέτων καὶ τὰς ἀγνώστους ὑπερόχους ἀντιδράσεις της.

«ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ, ΖΗΤΩ Ο ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ»

Προκαταβολικὴ σημείωση διὰ τὸν ἀναγνώστην: Ὅσα παρακάτω θὰ διαβάσετε εἶναι γραμμένα ἄνευ πάθους, εἶναι γραμμένα γιὰ τὴν ἱστορία καὶ τὴν ἀλήθεια, γιὰ τὴ μνήμη καὶ γιὰ παράδειγμα πρὸς ἀποφυγήν.
Οἱ Ριμινῖται ἀπέδειξαν τὰ αἰσθήματά των, διατηρήσαντες τὴν ζωὴν καὶ ἐκείνων ἀκόμη τῶν κομμουνιστῶν ποὺ συνελάμβανον, ὑπερπηδῶντας τὰ ἱερὰ σκηνώματα τῶν ἀδελφῶν των, οἱ ὁποῖοι διεσώθησαν ἐκ τοῦ μετώπου τῆς Ἰταλίας, διὰ νὰ θυσιασθοῦν ἀπὸ σκληροὺς μητραλοίας ἐντὸς τοῦ πατρίου ἐδάφους.
Οἱ Ριμινῖται ἐνοσήλευσαν καὶ περιέθαλψαν εἰς τοὺς αὐτοὺς θαλάμους καὶ μὲ τὸ ἴδιον ἐνδιαφέρον τοὺς ἀδελφούς των Ριμινίτας καὶ τοὺς Κομμουνιστάς.
Ὁ Δεκέμβριος τοῦ 1944 θὰ παραμείνει ὡς ὁ πλέον ἐφιαλτικὸς μήνας εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα τῆς Σλαυϊκῆς προσπαθείας, διὰ τὴν καθυπόταξιν τῆς Πατρίδος εἰς τὸν ἐρυθρὸν ὁλοκληρωτισμόν.
Ἦτο ἡ καλυτέρα εὐκαιρία, πράγματι, διὰ τοὺς κομμουνιστὰς νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἀπὸ μακροῦ προετοιμασθέντα σχέδιά των διὰ τὴν ὁριστικὴν ὑποδούλωσιν τῆς χώρας εἰς τὸν Σλαυϊσμόν, καὶ ἐν συνεχεία τὸν διαμελισμὸν τῆς Β. Ἑλλάδος.
Ἐφηρμόσθησαν μέθοδοι σκληραὶ καὶ ἀπάνθρωποι, ὥστε οἱ ζήσαντες τὴν ἐποχὴν ἐκείνην νὰ τὴν ἐνθυμοῦνται μετὰ φρίκης καὶ ἀποτροπιασμοῦ.
Σφαγαί, τουφεκισμοί, συλλήψεις, καὶ μετατοπίσεις πολιτῶν, ἐν μέσω χειμῶνος, ἀθώων ἐθνικοφρόνων πάσης τάξεως, καταστροφαὶ καὶ λεηλασίαι οἰκιῶν, καταστημάτων, ὑπῆρξε τὸ ἀποκορύφωμα τῆς μανίας των!

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Κ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ: «Η ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΝΑ ΜΕΤΑΦΕΡΘΗ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ»

Τὴν 9ην ὥραν τῆς 9ης Ἰουνίου ἐκλήθην εἰς τὴν Μ. Ἀνατολὴν ὑπὸ τοῦ ἀξέχαστου στρατηγοῦ Κ. Βεντήρη, ὅτε καὶ μοῦ ἐγνωστοποιήθη ἡ τοποθέτησίς μου, μὲ τὴν ἑξῆς φράσιν: «Ἔχεις τὴν φιλοδοξίαν νὰ διοικήσης τὴν μοναδικὴν μονάδα τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἡ ὁποία θὰ μεταφερθῆ εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον;».
Ὁμολογῶ ὅτι ξαφνιάσθηκα, ἀλλὰ μὲ τὴν δική μου νοοτροπία τοῦ ἀπήντησα: «Κάθε ἕνας ποὺ εὑρίσκεται ἐδῶ θὰ θεωρήση τιμὴν του νὰ τοῦ ἀνατεθῆ τοιοῦτον καθῆκον. Μάλιστα, ἔχω τὴν φιλοδοξίαν!».
Ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσίν του, κατὰ τρόπον συγκινητικόν, παρακολουθῶν κάθε λεπτομέρειαν. Οἱ Ριμινῖται τοῦ ὀφείλομεν εὐγνωμοσύνην, διότι ἤγειρε πέριξ ἡμῶν τεῖχος ἀπρόσβλητον ἀπὸ κομμουνιστικὴν διείσδυσιν καὶ ὑπονόμευσιν.
Ἐτοποθέτησε πεπειραμένους πολεμιστάς. Μόνον ἡ αἴτησίς μου γιὰ ἐπιτελάρχης τοῦ ἐκστρατευτικοῦ Σώματος τοῦ τότε ἀντ/ρχου Σόλωνος Γκίκα δὲν ἔγινε δεκτή. Φαίνεται, ὅτι αὐτὸς εἶχε πάρει ἀπὸ τότε τὸν τίτλον τοῦ «πραιτωριανοῦ»!
Ὅμως πρὸς τιμήν του, κατὰ τὴν μάχην τῶν Ἀθηνῶν ἔσπευσε καὶ ἀνέλαβε διοίκησιν Ἐθνοφυλάκων ἀπὸ τὸ συγκρότημα Ρίμινι.
Καὶ ἐπηκολούθησε ἡ παρουσίασίς μου εἰς τὸν τότε Πρωθυπουργὸν καὶ ὑπουργὸν Ἀμύνης Γ. Παπανδρέου.

Ὁ στρατηγὸς ΚΩΝ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ (ἀρχιστράτηγος στὴ Μ. Ἀνατολὴ τῶν ἑλληνικῶν μονάδων) μὲ τὸν στρατηγὸ Θρασ. Τσακαλῶτο (δεξιά).

Καὶ ὁ ἀείμνηστος Πρωθυπουργὸς μετὰ πρόλογον συγχαρητηρίων διὰ τὴν ἐπιλογήν μου, μεταξὺ τόσων συναδέλφων, κατέληξε εἰς τὴν ἀλησμόνητον ἐντολήν του: «Περιβάλλεσαι μὲ τὴν ὑψίστην τιμὴν νὰ ὁδηγήσῃς εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς τὴν μοναδικὴν τοῦ Στρατοῦ μας μονάδα. Αἱ εὐχαί μου, τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους θὰ σὲ συνοδεύουν».
Ἀλλὰ ἀπὸ ἐκείνης τῆς ὥρας οὐδεὶς Ριμινίτης ἐλησμόνησε ὅτι ὅλον τὸ Ἔθνος, ὅλος ὁ πονεμένος Ἑλληνικὸς Λαός, μᾶς παρακολουθοῦσε μὲ ἐλπίδα, μὲ πίστην, μὲ στοργήν.
Μὲ τραγούδια, χοροὺς καὶ ἐθνικὰ ἐμβατήρια ἐπεβιβάσθη ἡ Ταξιαρχία ὑπὸ τὴν πατρικὴν προσοχὴν τοῦ ἀντιπροσώπου τῶν στρατηγῶν Πάτζετ καὶ Βεντήρη, ὑποστρατήγου Ε. Λιώση. Στὶς 9.30 τῆς 11ης Αὐγούστου ἄρχισε ἡ ἀποβίβασίς μας εἰς τὸν Τάραντα.

9 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1944
Ο ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΚΑΙ ΑΔΑΜΑΣΤΟΣ ΛΑΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 8ην Νοεμβρίου τοῦ 1944, τὴν 11ην ὥραν, ὅτε τὸ Ὁλλανδικὸν πλοῖον «Ἀλκαντάρα», τὸ μεταφέρον τὸ Ἑλληνικὸν ἐκστρατευτικὸν σῶμα περιέπλεε τὴν Πελοπόννησον, ὁ διοικητής του διὰ τοῦ μεγαφώνου ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς Ριμινίτας ἐτόνισε: «Πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ παρουσιασθῶμεν πρὸ τοῦ ἀξίου πάσης τιμῆς καὶ σεβασμοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Σᾶς παρακαλῶ, σᾶς ἐξορκίζω. Πρέπει νὰ τὸν βοηθήσουμε νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἠρεμίαν. Μὴ προκαλέσετε κανένα ἐπεισόδιον. Καταχωνιάσατε, πετάξτε τυχὸν ἐκδικητικὴν μανίαν σας. Πιθανὸν νὰ προκληθῆτε. Νὰ σᾶς κακοποιήσουν. Νὰ σᾶς ραπίσουν. Δὲν θὰ ἀμυνθῆτε, δὲν θὰ νιώσητε οὐδεμίαν προσβολήν. Ἁπλῶς θὰ μοῦ τὴν ἀναφέρετε. Τὴν προσβολὴν θὰ τὴν ἀντιμετωπίσω ἐγώ».
Δὲν ἔλειψαν αἱ προκλήσεις. Ἀλλὰ καλή τους ὥρα οἱ Ριμινίται συνεμορφώθησαν. Τοὺς εὐγνωμονῶ. Ἦτο ἡ πρώτη προσφορὰ τιμῆς γιὰ τὸν Ἀθηναϊκὸν Λαόν.

Ὁ διοικητὴς τῆς θρυλικῆς ΙΙΙ Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας τοῦ Ρίμινι, τότε συνταγματάρχης ΘΡΑΣ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ, εἰσέρχεται ἐπικεφαλῆς τῶν τμημάτων του στὴν Ἀθήνα (9.11.44) ἐν μέσῳ θερμῶν συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Λαοῦ τῆς Πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἐζητωκραύγαζε τὸ μοναδικόν, πλήρως ὠργανωμένον στρατιωτικὸν συγκρότημα ποὺ διέθετε τότε τὸ Ἔθνος.

Η ΘΕΙΑ ΑΜΟΙΒΗ

Τὴν ἑπομένην 9ην Νοεμβρίου, τὸ ἐκστρατευτικὸν σῶμα παρήλαυνε (διὰ τῶν ὁδῶν Πειραιῶς - Ὁμονοίας - Πανεπιστημίου - Βασιλίσσης Σοφίας - Στρατῶνος Γουδὶ) πρὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ μὲ ἀναπεπταμένας τὰς ἐνδόξους ἐκ τοῦ πεδίου μάχης Πολεμικὰς σημαίας του.

Ὁ ἀθηναϊκὸς Λαός, ἀψηφῶν οἱανδήποτε ἀπειλὴν, τὰ ἀπαίσια κομμουνιστικὰ χωνιά, ἐξεχύθη καὶ κατέκλυσε πεζοδρόμια, μπαλκόνια, ταράτσες. Καὶ ἀπὸ παντοῦ ἄνθη, στεφάνια, ἐναγκαλισμοί, συγκινήσεις....

Ὁ Λαὸς τῶν Ἀθηνῶν εἶχε ὀρθώσει τὸ ἀνάστημά του! Ἐσάλπιζε τὴν νίκην περιφρονῶν κάθε κίνδυνον. Ὁ ἐνθουσιασμὸς του ἦτο παιᾶν Νίκης.

Διεκήρυσσε ἀνὰ τὴν ὑφήλιον τὰ ἀκατάλυτα αἰσθήματα τοῦ 1940 - 41.

Ἦτο ἡ ἐντολή του πρὸς τὰ ἁπανταχοῦ τέκνα τῆς Ἑλλάδος «Ἐμπρὸς διὰ τὴν Νίκην».

Ἡ ἐθνικὴ ἀνάτασις ἔφθασεν εἰς θεῖον ὕψος.... Ὁ ἀξέχαστος Πότης Τσιμπιδάρος ἀπὸ τοῦ ραδιοφώνου τὴν 11ην Νοεμβρίου παρουσίασε τοὺς ἐπανελθόντας μὲ τὸν ὕμνον: «Τὸ φῶς τοῦ Ρίμινι». Ἀξίζει γιὰ τὴν νέαν γενεὰ νὰ παραθέσω ὅλο τὸ κείμενο:

«Καὶ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος προχθές, ὅπως εἶχεν ἀνατείλει κάποιαν φθινοπωρινὴν ἡμέραν τοῦ 1913. Ὑπεδεχόμεθα τότε τὸν νικητὴν στρατὸν δύο ἀπελευθερωτικῶν πολέμων, ποὺ ἐξεκίνησεν ἀπὸ τὴν Μελούναν, διὰ νὰ χαράξῃ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Νέστον. Ὑπεδεχόμεθα προχθὲς τοὺς νικητὰς ἑνὸς πολέμου, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κρίνῃ τὴν τιμήν μας καὶ αὐτήν μας τὴν ὕπαρξιν εἰς τὸ διηνεκές. Τοὺς νικητὰς δύο ἐχθρῶν, ποὺ ἐζήτησαν νὰ μᾶς ἀφανίσουν ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς.

»Καὶ ἦτο ὁ ἥλιος αὐτός, ποὺ ἐξεπρόβαλε προχθὲς ἀπὸ τὸ φρύδι τοῦ Ὑμηττοῦ ἕνας καινούργιος ἥλιος γεμᾶτος ἀπὸ θεῖον φῶς, ἀπὸ φῶς ὑπερκόσμιον, ἕνας Ἑλληνικὸς ἥλιος, φωτίζων τὸ αἰώνιον Ἑλληνικὸν θαῦμα, τὴν Ἑλληνικὴν ἀποθέωσιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἀθανασίαν. Ἥλιος Ἑλληνικῆς πίστεως καὶ Ἑλληνικῆς αἰσιοδοξίας, τοῦ Ἑλληνικοῦ θριάμβου ἥλιος.

Ὁ διακεκριμένος Δημοσιογράφος Π. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ.

«.... Καὶ διηγοῦντο οἱ οὐρανοὶ δόξαν Ἑλλάδος.....»

»Καὶ ἐξεχύθησαν ποταμοὶ φωτός. Καὶ κρουνοὶ φωτός. Καὶ καταρράκται φωτός. Καὶ ἐδονήθη ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ καρδιὰ ἀπὸ δόνησιν Ἑλληνικήν. Καὶ ἠκούσθη ὁ κραδασμὸς τῆς πανελληνίου συνειδήσεως, ποὺ εἶναι πάντοτε μουσικὴ καὶ ἁρμονία καὶ λατρεία πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὕμνος πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐθνικὸν εὐαγγέλιον, εὐαγγελιζόμενον τὰ ἐθνικὰ πεπρωμένα.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

»Καὶ ἐφύτρωσαν ἀμέσως καὶ εὐωδίασαν ὅλα τὰ ἄνθη ποὺ φυτρώνουν πάντοτε στὸ θερμοκήπιον τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς στὶς μεγάλες ὧρες της καὶ στὶς ἱστορικὲς στιγμές της. Καὶ ἐπληρώθη ἡ ἀτμόσφαιρα ἀπὸ μῦρα Ἑλληνικὰ καὶ ἀρώματα Ἑλληνικά, ποὺ ἀνανεώνονται πάντοτε ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας χρόνια ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ

ἐπολιτογραφήθη στὴν 'Ιστορία τῆς ἀνθρωπότητος ἡ μαγικὴ λέξις «'Ελλάς», ὡς πανάχραντος βωμὸς τῆς οἰκουμένης.

»Καὶ ἐλούσθημεν ὅλοι προχθὲς εἰς ἕνα 'Ελληνικὸν λουτρόν.

»Ἦτο τὸ λουτρόν, ποὺ μᾶς ἐχάρισεν ἡ 'Ελληνικὴ Ταξιαρχία τοῦ Ρίμινι καὶ κάτι περισσότερον. Ἦτο ἐθνικὸν βάπτισμα, μέσα εἰς τὸν 'Ιορδάνην, πανελληνίου κατανύξεως καὶ ἀγαλλιάσεως.

»Καὶ ὠρθώθη ὁ Αἰγάλεως καὶ ἔσκυψεν ἡ Πάρνης καὶ ἡ Πεντέλη καὶ ὁ 'Υμηττὸς διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸ θεῖον ὅραμα, ποὺ ἐξετυλίγετο μέσα εἰς τὰς λεωφόρους τῆς αἰωνίας πόλεως τοῦ Περικλέους. Καὶ ἐφρικίασε φρικίασιν 'Ελληνικὴν εἰς τὸν περίβολον τοῦ Πανεπιστημίου ὁ Φεραῖος, καὶ ηὐλόγησε τὰ παιδιὰ τῆς 'Ελλάδος ὁ Γρηγόριος ὁ Ε' καὶ τοὺς ἔστειλαν ἀσπασμὸν οἱ 'Ιερολοχῖται ἀπὸ τὸ μνημεῖον των, καὶ ὕμνον ὁ 'Αδαμάντιος Κοραῆς. Καὶ ἐσείσθησαν ἐπάνω εἰς τὰ βάθρα των, ἐκεῖ εἰς τὴν 'Ακαδημίαν, οἱ 'Ελληνικώτεροι τῶν 'Ελλήνων θεῶν, ὁ 'Απόλλων καὶ ἡ 'Αθηνᾶ, ἀτενίζοντες τὴν 'Ελληνικὴν ἀλκὴν καὶ τὴν 'Ελληνικὴν συνέχειαν. Καὶ ἐφαιδρύνθησαν αἱ αὐστηραὶ μορφαὶ τῶν Πατριαρχῶν τῆς ἀνθρώπινης διανοήσεως: τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Πλάτωνος, ποὺ φρουροῦν τὴν εἴσοδο τῆς 'Ακαδημίας. Διότι ἔβλεπαν, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον, ποὺ ἐκήρυξαν εἰς τὸν Κρίτωνα εἶναι σύμβολον πίστεως τῶν ἐπιγόνων.

«Πατρὸς καὶ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων, τιμιώτερον ἐστὶν ἡ πατρίς...».

»Καὶ ὁ Γέρος τοῦ Μωριὰ παρηκολούθησεν ἀόρατος καὶ καβαλάρης τὴν ἐθνικὴν μυσταγωγίαν, ποὺ τοῦ ἐθύμιζε τὸ Βαλτέτσι καὶ τὰ Δερβενάκια. Αἱ 'Αθῆναι μετεβλήθησαν ξαφνικὰ εἰς ἐθνικὸν ναόν, ὅπου ἡ 'Ελληνικὴ ψυχὴ ἐδέχετο τὴν μετάληψιν ἀπὸ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆς 'Ελλάδος.

»Ὥρα μυροφόρα. 'Ο 'Ελληνισμὸς εἰς ὅλον τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον του.

Φῶς τὰ χέρια, φῶς τὰ πόδια
Κι' ὅλα γύρω του ἦταν φῶς.

»'Εορτὴ ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων.

»'Εθνικὴ ἑορτὴ τῆς νίκης. 'Εθνικὴ πανήγυρις τῆς 'Ελευθερίας.

»Καὶ πῶς νὰ μὴν σεισθοῦν τὰ 'Ελληνικὰ στήθη καὶ πῶς νὰ μὴ βουρκώσουν τὰ μάτια μὲ τὰ ἅγια δάκρυα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐφροσύνης καὶ πῶς νὰ μὴ δημιουργηθῆ μιὰ πολύβουος θάλασσα, ποὺ τὴν συνταράσσει ἡ θύελλα καὶ ἡ τρικυμία τῶν εὐγενεστέρων ψυχικῶν ἐκρήξεων;

»'Εμπρὸς ἀπὸ τὸν 'Ελληνικὸν λαὸν ἐπερνοῦσαν τὰ 'Ελληνικὰ νιᾶτα τὰ ξενητεμένα, ἐπερνοῦσεν ἡ 'Ελληνικὴ δόξα - τὸ 'Ελληνικὸν μέλλον ἐπερνοῦσεν. 'Επερνοῦσεν ἡ 'Ελλὰς εἰς τὴν αἰωνίαν της ἄνθησιν καὶ εἰς τὸν αἰώνιον ρόλον της καὶ εἰς τὴν ὡραιοτέραν ἀποστολήν της - τὴν ἀποστολὴν τῆς θυσίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τὴν διεκδίκησιν. 'Επερνοῦσαν οἱ νικηταὶ τῶν ἐχθρῶν τῆς 'Ελλάδος καὶ οἱ ἐκδικηταὶ τοῦ μαρτυρίου της καὶ οἱ ἐκδικηταὶ τῶν δικαίων της. 'Επερνοῦσαν οἱ ὀλυμπιονῖκαι τῶν διεθνῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ποὺ ἐπροκήρυξεν ἡ κινδυνεύουσα ἐλευθερία τοῦ κόσμου.

»'Επερνοῦσε τὸ Ρίμινι.

»Ἄχ! καὶ νὰ ξέρατε καημένα παιδιά, τὶ ψυχικὸ σεισμὸ ἐδοκίμασε ἐκείνη ἡ ἀνθρώπινη θάλασσα, ποὺ ἦρθε νὰ σᾶς ὑποδεχθῆ καὶ νὰ σᾶς καμαρώση, νὰ ξέρατε τὶ χρέος ἦλθε νὰ σᾶς ξεπληρώση.Ποτὲ μάννα δὲν ἐχάϊδεψε τὰ παιδιά της μὲ τέτοια στοργή, μὲ τέτοια λαχτάρα, μὲ τέτοιον πόνον, ὅπως σᾶς ἐχάϊδεψε τὸ βλέμμα ἐκείνων, ποὺ σᾶς εἶδαν νὰ περνᾶτε προχθὲς σὰν ἀρχαῖοι ἔφηβοι, ποὺ βγαίνουν νικηταὶ ἀπὸ τὸ Στάδιον τῆς 'Ολυμπίας. Στὸ πρόσωπό σας, στὸ βλέμμα σας, στὸ βάδισμά σας, στὴν στάσι σας, ἦτο ζωγραφισμένη ἡ ἀνωτέρα συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ποὺ ἐπήγατε νὰ ἐπιτελέσετε. Ἦτο ζωγραφισμένη ἡ 'Ελλάς.

»Καὶ τὸ ἐπιτελέσατε. Διότι μᾶς χαρίσατε τὸ Ρίμινι. 'Η δάφνη καὶ ὁ κότινος μὲ τὸν ὁποῖον ἐστεφάνωσε τὰ 'Ελληνικὰ σας μέτωπα ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγῶνος τῆς ἐλευθερίας, εἶναι δάφνη καὶ κότινος, μὲ τὴν ὁποίαν ἐστεφανώθη ἡ 'Ελλάς. Εἶναι δῶρον ἰδικόν σας πρὸς τὴν 'Ελλάδα. 'Υπήρξατε ἄξια τέκνα τῆς ἀξίας μητέρας.

»Τὶ κι' ἂν ἦτανε γραφτὸ τῆς 'Ελλάδος, νὰ δοκιμάση μέσα σὲ 20 χρόνια τὸ μαρτύριον ἑνὸς ἐθνικοῦ Γολγοθᾶ; Νὰ δεχθῆ στὰ 1922 ὡς ἡττημένους τοὺς βετεράνους 6 ὁλοκλήρων ἐτῶν, ποὺ ἐφώτισαν τὴν 'Ελλάδα μὲ τὰ κλέη τους! Τὶ κι' ἂν ἦταν γραφτὸ τῆς 'Ελλάδος νὰ δεχθῆ στὰ 1941 ὡς ἡττημένους τοὺς νικητὰς τῆς Πίνδου, νὰ δεχθῆ τοὺς συγγραφεῖς τοῦ 'Αλβανικοῦ ἔπους, πεινασμένους καὶ διψασμένους, χωρὶς ὅπλα καὶ χωρὶς κανόνια καὶ χωρὶς σημαῖες!

«ΕΠΑΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΤΩΝ ΛΥΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΕΝΤΑΥΡΩΝ»

»Εἶναι ἀρκετό, ὅτι μᾶς ἐδώσατε τὸ Ρίμινι.

»Μετὰ τὴν Πίνδον ἡ μάχη καὶ ἡ Νίκη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐναντίον τριῶν εἰσβολέων. Καὶ μετ' αὐτὴν τὸ Ἐλ Ἀλαμέϊν. Καὶ ὕστερα τὸ Ρίμινι - πυρσός, τὸν ὁποῖον σεῖς ἀνάψατε, πύραυλος τὸν ὁποῖον σεῖς ἐξετοξεύσατε διὰ νὰ δονήσῃ καὶ πάλιν τὰ κύματα τῶν αἰθέρων μὲ τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ τὴν ἐμφανίσῃ εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ παγκοσμίου θαυμασμοῦ αἰωνίαν μυροφόρον τοῦ καθήκοντος, κορυφαίαν τοῦ χοροῦ, ποὺ ψάλλει τὰ χρονικὰ τῆς ἐλευθερίας - ζωοδότην, φωτοδότην καὶ αἱμοδότην τῆς ἀνθρωπότητος.

»Σᾶς εἶδαν οἱ ἀθάνατοι πολεμισταὶ τοῦ ἀθανάτου Ἀλβανικοῦ ἔπους καὶ ἀναγαλλίασεν ἡ ψυχή τους, διότι ἐτελειώσατε σεῖς, ὅ,τι ἄρχισαν ἐκεῖνοι. Διότι ἐπατήσατε σεῖς τὴν χώραν τῶν λύκων καὶ τῶν κενταύρων.

»Ξεκινήσατε ὅλοι σας μὲ μίαν μονάχα ἀπόφασιν, νὰ σκοτωθῆτε. Νὰ σκοτωθῆτε. Νὰ σκοτωθῆτε διὰ νὰ ἀποπλύνετε τὸν ρύπον τοῦ κινήματος τῆς Αἰγύπτου. Εἴχατε μέσα στὴν ψυχήν σας χαραγμένα τὰ αἰώνια λόγια τοῦ Μιστράλ:

«Ἂν εἶναι νὰ πεθάνῃς διὰ τὴν Ἑλλαδα ἅγια εἶναι ἡ δάφνη. Μιὰ φορὰ κανεὶς πεθαίνει».

»Καὶ ἐκάματε τὸ θαῦμα τοῦ Ρίμινι. Καὶ ὑψώσατε τὴν Ἑλλάδα μέχρις ἑβδόμου οὐρανοῦ ἀπὸ τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι τῆς ἀβύσσου, ποὺ εἶχε κατρακυλήσει. Καὶ ἄκουσαν οἱ Ἰταλοί, καὶ ἄκουσαν οἱ Γερμανοὶ μίαν λέξιν, ποὺ ἀποτελεῖ τὸν νέον πολεμικὸν παιᾶνα: — Ἀέρα! — Ἀέρα!

»Ἡ γριὰ Πίνδος ἔσκυψε νὰ σᾶς ἀγκαλιάσῃ γιατὶ ἐσυνεχίζατε τὴν ἰδικήν σας δόξαν καὶ ὑψώνατε τὴν γαλανόλευκη γιὰ νὰ τὴν θωπεύσουν αἱ Ἰταλικαὶ αὖραι, τὴν ἰδίαν γαλανόλευκη, ποὺ ἔβλεπε τὸ Ἔθνος προχθές, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του, καὶ ἐψιθύριζεν: Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι τοῦ Ἔθνους.

»Στὰ πρόσωπα τὰ δικά σας χαιρετᾶ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ὅλα τὰ Ἑλληνόπουλα, ποὺ ἐδονήθησαν ἀπὸ τὴν λατρείαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Χαιρετᾶ τὰ θαλασσοπούλια μας καὶ τοὺς Ἰκάρους μας, ποὺ ἐπὶ τόσα ἔτη θαλασσοδέρνονται καὶ ἀνεμοδέρνονται γιὰ τὴν τιμὴ καὶ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος. Χαιρετᾶ ὅλους ἐκείνους, ποὺ βρῆκαν τὸ θάνατον στοὺς αἰθέρας καὶ στὰ βάθη τῶν θαλασσῶν. Ἀλλὰ χαιρετᾶ ἰδιαιτέρως τὰ εὐγενῆ σφάγια τοῦ Ρίμινι, τοὺς συμπολεμιστάς σας, ποὺ ἐθάψατε μὲ δάκρυα στὸ ξένο χῶμα καὶ ποὺ δὲν εἶχαν τὴν τύχην νὰ ξαναϊδοῦν τὸν Ἑλληνικὸν ἥλιον.

»Καὶ τώρα, νέα καθήκοντα καὶ νέοι προορισμοί, νέα στάδια ἀγῶνος καὶ δόξης.

»Ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ ζήσῃ. Εἶναι ἀξίωσις καὶ ἐπιταγὴ τῆς Πίνδου. Ὅταν σεῖς ἐπολεμήσατε στὰ ξένα, ἐδῶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐσφάδαζεν ὁ λαός. Οὔτε μιὰ μέρα ὅμως, οὔτε μιὰ στιγμὴ δὲν ἔπαψε τὸν ἀγῶνα. Τοῦ ἀνήκει κάθε τιμή. Τοῦ ἀνήκει τὸ δικαίωμα νὰ ζήσῃ.

»Ἡ Πίνδος μᾶς ἄνοιξε τὸν δρόμον. Ἡ ἐθνικὴ ἕνωσις ἐμπρὸς στὸν κίνδυνον μᾶς ἐχάρισε τὴν Πίνδον. Ἡ ἰδία ἕνωσις, ἡ ἰδία ἀδέλφωσις, θὰ μᾶς δώσουν μίαν Ἑλλάδα ἀξίαν τῆς Πίνδου, ποὺ ὀφείλομεν νὰ τὴν παραδώσωμεν στὰ παιδιά μας, ὅπως μᾶς τὴν παράδωσαν μὲ τόσες θυσίες οἱ πατέρες μας καὶ οἱ πάπποι μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος ὅλων μας. Διότι σ' ὅλους μας ἀνήκει ἡ Ἑλλὰς ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη. Τὴν διεκδικεῖ ἡ αἰωνιότης».

Τὴν φωνήν, τὴν ἐντολὴν αὐτὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ οἱ Ριμινῖται τὴν ἐτήρησαν, ὑβριζόμενοι, συκοφαντούμενοι, λοιδωρούμενοι. Καὶ οἱ Ἱερολοχῖται μαζί των μέχρι σήμερον.

Ὅμως αὐτὴν τὴν ἐτορπίλλισαν οἱ Σλαυόφρονες. Καὶ τὴν τορπιλίζουν ἀκόμη καὶ τώρα.

ΗΡΩΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

«Πήγαινε καὶ μὴ μὲ σκέπτεσαι. Σκέψου τὴν Πατρίδα μας»

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ἀμύνης πιστεύει ὅτι ἡ συμβολή, ἡ ἀποφασιστικὴ συμβολή, κατανόησις καὶ συμπαράστασις τῶν Ἑλληνίδων πρὸς τοὺς συζύγους των σὲ ἐθνικὲς ὧρες, κρίσιμες, δραματικὲς καὶ ἱστορικές, πρέπει νὰ μνημονεύεται, νὰ ἐπιβραβεύεται, γιὰ νὰ παραδειγματίζωνται οἱ μέλλουσες Ἑλληνίδες σύζυγοι.

Εἰς τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπερτάτου χρέους των, μὲ ὁδηγὸν πάντοτε τὸ τρίπτυχο «Πατρίς—Θρησκεία—Οἰκογένεια».

Ἡ ΤΟΥΛΑ σύζυγος ΘΡΑΣ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΥ σὲ μιὰ ἀτέλειωτη αὐτοθυσία της ἐπὶ 4 περίπου δεκαετηρίδες, ἀπεδείχθη ἀντάξια ἀπόγονος τῆς Σουλιώτικης γενιᾶς της, πλάϊ στὸν ἔνδοξο Στρατηγὸ—σύζυγό της, προσφέροντας καὶ δίδοντας εἰς αὐτὸν κουράγιο καὶ δύναμι νὰ συνεχίση τοὺς ἀγῶνας γιὰ τὸ Ἔθνος.

Κόρη φημισμένου προκρίτου τῆς Ἄρτας, τοῦ Ἀναστάση Μιχάλη, ἦτο ἀπὸ τὴν μητέρα της Σουλιωτοπούλα καὶ ἀπόγονος ἡρωΐδος τοῦ Ζαλόγγου.

Στὰ 1940 καὶ μέχρι τὸ 1949 καὶ ἀκόμη μέχρι σήμερα, ἡ Σεβαστὴ Δέσποινα, συμπαραστέκεται σὲ κάθε ἐθνικὴ πρωτοβουλία καὶ σὲ κάθε ἐθνικὸ σάλπισμα τοῦ συζύγου της.

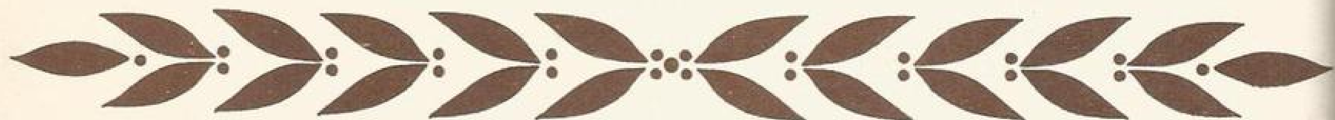
Ἐκεῖνο, ὅμως, ποὺ σφράγισε κυριολεκτικὰ τὴν τιμημένη προέλευσι τῆς ἀξίας κατὰ πάντα αὐτῆς Ἑλληνίδος, ἦτο ἡ τραγικὴ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ της ἀπὸ τὸν τότε σύζυγόν της — Συνταγματάρχην Θρασύβουλον Τσακαλῶτον στὰ μαῦρα χρόνια τῆς κατοχικῆς σκλαβιᾶς. Φεύ-

γοντας μυστικὰ γιὰ τὴν Μ. 'Ανατολή, ὁ συνταγματάρχης Τσακαλῶτος, μετὰ τὸ θρυλικὸ «παρών» του στὸ 'Αλβανικὸ μέτωπο (βλέπε βιογραφία του εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος βιβλίου), τὸν 'Απρίλιο τοῦ 1943 ἀπεφάσισε νὰ μεταβῆ στὴν Μ. 'Ανατολή, ὅπου ἀργότερα θὰ δόξαζε τὰ Ἑλληνικὰ ὅπλα, θὰ «ἀνανέωνε τὸ 'Αλβανικὸν ἔπος», ἐπικεφαλῆς τῆς 3ης 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας (Ρίμινι) καὶ θὰ ἔμπαινε στὴν «Μάχη τῶν 'Αθηνῶν» τὸ 1944 μὲ τοὺς Ριμινίτας του, γιὰ νὰ τὴν σώση ἀπὸ τὴν κόκκινη ἐπιβουλή.

Καὶ τὴν ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ἡ ἔξοχη Δέσποινα, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν σύζυγόν της, λόγια θερμά, πατριωτικά, ἀντάξια σὲ ἀπόγονο ἡρωϊκῆς Σουλιώτισσας: «Πήγαινε καὶ μὴ μὲ σκέπτεσαι. Σκέψου τὴν Πατρίδα μας».

Τὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς ἀφιερώνει τὸ 'Εθνικὸν Ἵδρυμα 'Αμύνης σὰν ἐλάχιστο φόρο ἐθνικῆς τιμῆς, στὴν Ἄξια αὐτὴ Ἑλληνίδα ἀλλὰ καὶ σὲ κάθε ὀνομαστὴ καὶ ἀνώνυμη Ἑλληνίδα σύζυγο, ποὺ πίστεψε καὶ τήρησε τὸ ἀθάνατο καὶ περίλαμπρο τρίπτυχο «ΠΑΤΡΙΣ—ΘΡΗΣΚΕΙΑ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ».

'Εκ τῆς Διοικήσεως τοῦ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΓΕΙΡΕΤΑΙ

Ἕνας ἄλλος φλογερὸς πατριώτης, ὁ ἀείμνηστος Ν. Βεντήρης, ἰδοὺ πῶς παρουσίαζε τὴν τότε κατάστασιν:

«Ἡ κυρία Βρεταννικὴ δύναμις, μόνον μερικαὶ χιλιάδες ἀνδρῶν, ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ φρουρῇ τὸ Χασάνι καὶ τὰ κράσπεδα τοῦ Πειραιῶς.

Δρὰξ Ἄγγλων Ἀλεξιπτωτιστῶν, γενναίων σὰν τοὺς στρατιώτας τοῦ Οὐέλλιγκτον, ὀλίγοι ἀπτόητοι χωροφύλακες τοῦ Μακρυγιάννη, οἱ ἀστυφύλακες τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ οἱ ὡραῖοι ἡμίθεοι τοῦ Ρίμινι, μὲ τὰς δάφνας τῆς νίκης νωπὰς ἀκόμη εἰς τὰ μέτωπά των, ἐπρότασσον τὰ στήθη των ἐναντίον τοῦ ἐρυθροῦ τυφῶνος, ἐνῶ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τῆς περιφερείας εἶχον τραγικὰ ὑποκύψει τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο.

Ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς ἦσαν δύο πλατεῖαι καὶ πέντε δρόμοι βαλλόμενοι πανταχόθεν, μ' ἕνα ἀγωνιῶντα πληθυσμὸν χωρὶς φῶς, νερό, καὶ ψωμί, ἀναμένοντα ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν τὴν μοῖρα του, ἐνῶ ἡ Ἀττικὴ ἀντηχοῦσε ἀπὸ τὸ βῆμα τῶν κόκκινων φαλάγγων ποῦ συνέρρεον.

Ὁ Πρωθυπουργὸς διέταξε ἐπιστράτευσιν πεπειραμένων ἡλικιῶν.

Ὑπελογίζετο, ὅτι θὰ παρουσιάζοντο μερικαὶ ἑκατοντάδες. Τότε συνέβη τὸ ἀπίστευτον. Μέσα εἰς τὸν ἀσφυκτικὸν ἐκεῖνον ἐφιάλτην τοῦ τρόμου καὶ τῆς ἀπαισιοδοξίας, ἀνεπήδησε μία ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας ἐξορμήσεις τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Χῶροι προσελεύσεως τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα. Ἔπρεπε νὰ φέρουν μαζί των κουβέρτα, καραβάναν, μαχαιροπήρουνα.

Ὁ χῶρος ἐβάλλετο συνεχῶς ἀπὸ ὅλμους. Καὶ ξαφνικὰ οἱ ἐκεῖθεν διαβάται εἶδον ὀγκώδη οὐρὰν γύρω ἀπὸ τὸ ἱστορικὸν κτίριον.

Ἦτο μία οὐρὰ Ἑλλήνων, ποὺ ἔσπευδαν πρῶτοι, νὰ προτάξουν τὰ τίμια στήθη των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ ὁποία οὐρὰ κυνηγημένη, μαστιγωμένη, αἱμόρφυτος εἶχε καταφύγει μὲ κομμένα φτερὰ εἰς τὴν ἱστάτην ἀπομείνασαν γωνίαν τοῦ κράτους τῶν ἐχίνων».

Ἦσαν οἱ Ἐθνοφύλακες. Ἀπὸ ἐκείνων τὴν οὐρὰν ἐβγῆκαν τὰ τάγματα χωρὶς στολὰς καὶ χωρὶς χλαίνας, μὲ πολιτικὰ πανταλόνια, γυμνητεύοντα καὶ στερούμενα ἀπὸ τὰς κακουχίας τοῦ σκληροῦ χειμῶνος. Καὶ ἀπεκατέστησαν τοὺς βωμοὺς καὶ τὰς ἑστίας τῶν Ἑλλήνων.

Σπανίως Ἕλληνες προσέφερον ἑαυτοὺς εἰς τὴν Πατρίδα των μὲ τόσην ἀνιδιοτέλειαν, θέρμην καὶ ὁρμήν, ὅπως οἱ ἐθνοφύλακες.

Πράγματι αὐτοὶ οἱ ξυπόλητοι, οἱ ρακένδυτοι, τὰ φαντάσματα τῆς πείνας, δυναμώθηκαν ἀπὸ τὸ σάλπισμα τῆς 9ης Νοεμβρίου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ. Ἐπύκνωσαν τὶς τάξεις μας καὶ ἔδωκαν ρίγη συγκινήσεως. Καὶ ἡμεῖς, οἱ δοκιμασμένοι ἐπὶ πολυετίαν μαχηταί, ποὺ νοσταλγήσαμε κάποια ἀνάπαυσι καὶ οἰκογενειακὴ ζεστασιά, ἔπειτα ἀπὸ πολυετῆ ἀπουσίαν, ὑπέστημεν κεραυνούς.

Καὶ νοιώσαμε τὴν παρουσίαν τῶν ἀναστημένων - ἡμιθανάτων - Ἐθνοφυλάκων ὡς δύναμιν Νίκης. Καὶ ἐκερδίσαμε τὴν Μάχην τῶν Ἀθηνῶν. Καὶ μὲ σύντροφον διαρκῆ τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ ἐβαδίσαμεν τὸν 5ετῆ γολγοθᾶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπόλυτον πίστιν εἰς τὴν ἀνάστασιν ἡ ὁποία ἐτοποθετεῖτο εἰς τὰ σύνορά μας. Καὶ δυναμώσαμε καὶ πάλιν χάρις εἰς τὸ ξεκίνημα τῶν Ἐθνοφυλάκων.

ΟΙ ΕΘΝΟΦΥΛΑΚΕΣ

Ἰδού, ὁ Ν. Βεντήρης πὼς παρουσίασε τοὺς Ἐθνοφύλακας:

«Σπανίως Ἕλληνες προσέφεραν ἑαυτοὺς εἰς τὴν πατρίδα των μὲ τόσην ἀνιδιοτέλειαν, θέρμην καὶ ὁρμήν.

Δὲν ἐζήτησαν ποτὲ καμμίαν ἀμοιβήν. Καὶ πάντως, δὲν ἔλαβαν καμμίαν. Δὲν ἐδόθη ν' ἀκούσουν ποτὲ ἀπὸ ἐπίσημα χείλη δημόσιον ἔπαινον. Συχνά, ὑπουργοί, ἐνώπιον τοῦ ἐκβιασμοῦ τῆς κόκκινης τυραννί-

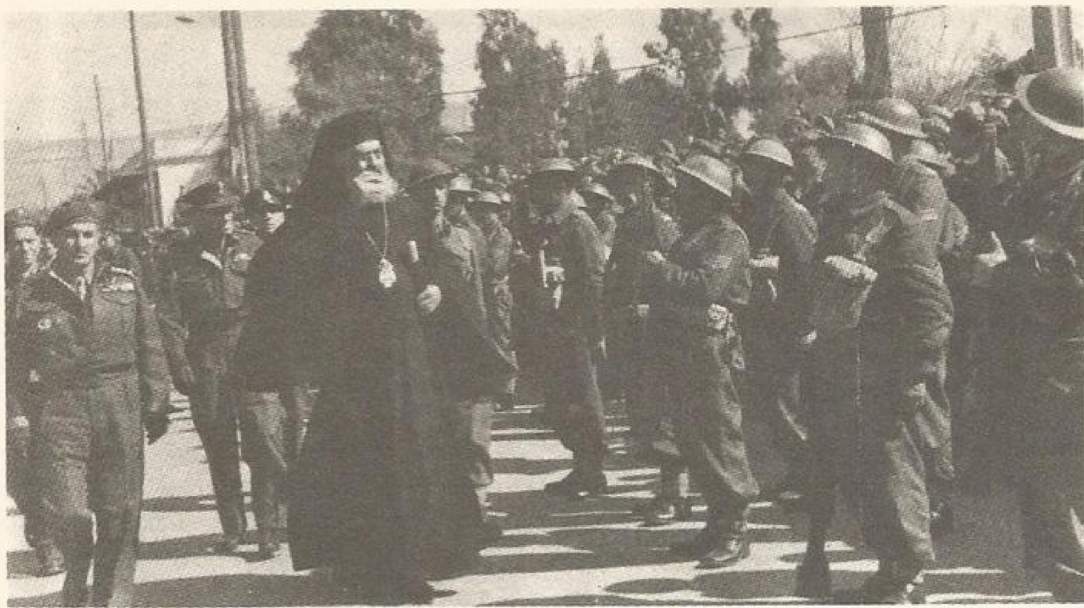
ας, τοὺς ἀπηύθυναν ἀναιτίους «αὐστηρότητας» καὶ στρυφνὰς διδαχάς. Καὶ ἀπαύστως, οἱ ἀναστηλώσαντες τὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἐπιτρέψαντες εἰς ἡμᾶς ὅλους νὰ κάμνωμεν χρῆσιν καὶ κατάχρησιν αὐτῆς, δέχονται ἐπὶ μῆνας διασυρμοὺς καὶ προπηλακισμοὺς ἀπὸ ἀνθρώπους λησμονήσαντες, ὅτι, χωρὶς αὐτούς, θὰ ἦσαν σήμερον εὐτυχεῖς νὰ λείχουν, ἔστω καὶ αἱμοσταγῆ μπόταν ἀγροίκων καπεταναίων.
Δὲν γνωρίζομεν ἂν, εἰς τὰ γενναῖα των στήθη, δοκιμάζουν οἱ ἐθνοφύλακες πικρίαν. Ἂν ναί, ἂς ἐνθυμοῦνται πόσον συχνὰ οἱ πληθυσμοὶ τῆς ἐπαρχίας τοὺς ἔσχισαν τὰ ἀμπέχονα, εἰς παραλήρημα εὐγνωμοσύνης καὶ χαρᾶς, ὅταν ἀντίκρυζαν τὸν «στρατόν», καὶ μὲ πόσην λαχτάρα ἐφύλαγαν τὰ κομματάκια ὡς ἅγια κειμήλια. Ἂς γνωρίζουν, ὅτι τὸ αἴσθημα δὲν μετεβλήθη.
Ὅταν ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γίνη κύριος τοῦ οἴκου του, ὅταν φθάση τὸ κράτος ποὺ θέλει, ὅταν οἱ συκοφάνται θὰ ἔχουν σιγήσει, ἡ πατρὶς δὲν θὰ λησμονήση τὰ φυλαγμένα ράκη τῶν ἀμπεχόνων.
Οἱ νέοι τῆς οὐρᾶς τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων, ὑπὸ τοὺς ὅλμους, θὰ ἠμποροῦν τότε νὰ λέγουν:
— Ὑπηρέτησα ἐθνοφύλαξ. Καὶ θὰ γνωρίζουν, ὅτι θὰ εἶναι τοῦτο τίτλος ἀφθάρτου τιμῆς.
Μεθαύριον, 15 Σεπτεμβρίου, θὰ «παραδώσουν» εἰς τὴν Χωροφυλακήν. Ἂς μὴ περιμένουν λόγους ἐπισήμου εὐαρεσκείας. Δὲν πρέπει σήμερον νὰ ἐνοχληθῆ τὸ μένος τοῦ κ.Παρτσαλίδη, οὔτε ἡ χολὴ τοῦ νηχομένου μικροῦ διαβόλου τοῦ Καρτεσίου, οὔτε ἡ χώνευσις τοῦ κ.Λαμπράκη.
Ὅταν ὅμως ἡ Ἑλλὰς ἐπανεύρη ἑαυτήν, ὅταν ἡ ἀξία καὶ ἡ τιμὴ ἀνέβη εἰς τὴν θέσιν της, οἱ ἐθνοφύλακες θὰ ἔχουν τὴν ἡμέρα των.
Καὶ ἡ οὐρά των θὰ εἶναι προβάδισμα».

ΝΙΚΟΣ ΒΕΝΤΗΡΗΣ

13.9.1945

ΠΙΚΡΙΑΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΟΣ ΡΙΜΙΝΙ

Ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς καὶ πλέον δεκαετίες, ἔρχεται εἰς τὴν δημοσιότητα, σὰν καύχημα ἐνημερότητος καὶ ὀρθῆς κρίσεως, ἕνα «ἀπόρρητο μνημόνιο» κάποιου ἀγνώστου, τοῦ Γ. Σκούρα, τὸ ὁποῖον ἐδημοσίευσε πρωϊνὴ ἐφημερίς.
Λυποῦμαι διὰ τὴν ἀδυναμίαν ὀρθῆς κρίσεως τοῦ ἀνδρός, ἀπὸ τὴν ἑαμικὴν μεροληψίαν του, καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἀθέλητον μετάδοσιν κομμουνιστικῶν συνθημάτων.
Καὶ λυποῦμαι ἰδιαιτέρως, διότι ἐγνώρισα τὸν ὑπέροχον ἀδελφόν του Σπύρον Σκούραν καὶ συνεδέθην μαζί του κατὰ τὰς εἰς Ἀμερικὴν ἐπισήμους καὶ μὴ μεταβάσεις μου. Ἀντιγράφω τὰ γραφόμενά του. «Μοῦ εἶπαν πῶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν συζητήσεων ὁ ὑπουργὸς Πορφυρογένης καὶ οἱ ὑπόλοιποι ὑπουργοὶ τοῦ ΕΑΜ ἐτόνισαν ὅτι ἡ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία παρήλαυνε στοὺς δρόμους τῆς Ἀθήνας καὶ ὁ κόσμος τοὺς ὑποδέχεται ὡς ἥρωας λόγω τῶν ἐπιτυχιῶν τους στὸ Ρίμινι. Ἡ Ταξιαρχία δὲν συγκάλυψε καθόλου τὰς πολιτικάς της ἀποκλίσεις. Ὅταν μάλιστα ἔφθασαν μπροστὰ στὰ Ἀνάκτορα ὕψωσαν ὅλοι μαζὶ τὰ ὅπλα τους καὶ φώναζαν «Ζήτω ὁ Βασιλιάς».
Καὶ σὲ ἄλλη στήλη γράφει: «Τὴν Τρίτην 23 Νοεμβρίου ὅλα τὰ κόμματα συνεφώνησαν ἡ Ἐθνοφυλακὴ καὶ ὁ ὑπόλοιπος στρατὸς νὰ τεθῆ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἑνὸς στρατηγοῦ ποὺ δὲν εἶχε ποτέ του ἀναμιχθῆ στὴν Πολιτική. Ὅλα τὰ κόμματα συνεφώνησαν γιὰ τὸν Στρατηγὸ Ὀθωναῖο».
Καὶ στὴν ἴδια ἐφημερίδα ὁ Πρόεδρος κ. Κανελλόπουλος, μεταξὺ ἄλλων, ἔγραφε: «Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκραύγασαν μερικοὶ «Ζήτω ὁ Βασιλεύς», ἡ πράξη αὐτὴ ἦτο ἀναμφισβήτητα ἀσύνετη τὴν ὥραν ἐκείνην, ἀλλὰ δὲν ἀπαγορευόταν. Ὁ Γεώργιος Β'. ἐξακολουθοῦσε νὰ εἶναι Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων».

Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος—Ἀντιβασιλεύς, Δαμασκηνός, ἐπιθεωρεῖ τμήματα τῆς Ταξιαρχίας. Δεξιὰ εἰς τὴν φωτογραφία, ὁ Διοικητής της συνταγματάρχης Θρ. Τσακαλῶτος.

Σ' αὐτὰ ὀφείλω νὰ δώσω μιὰ ἀπάντησι.
Κατὰ τὴν παρέλασιν τῆς Ταξιαρχίας πρὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τὴν 9ην Νοεμβρίου, ὅτε ἐτοποθετήθην εἰς τὴν θέσιν μου ἔναντι τούτου, ᾐσθάνθην τὴν πρώτην ὀδυνηρὰν ἀπογοήτευσιν.
Ὅταν προσέβλεψα πρὸς αὐτούς, μὲ τὴν ὑπερήφανον ἱκανοποίησιν διὰ τοὺς παρελαύνοντας Ριμινίτας, εἶδα μὲ κατάπληξι νὰ περιβάλη τὸν Πρωθυπουργὸν ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος καὶ ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ.
Ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος, ὁ βουτηγμένος στὴν πολιτική, ἀντὶ τοῦ στρατηγοῦ τῆς Νίκης, Κων. Βεντήρη!
Ἔψαξα μήπως τὸν διακρίνω πουθενά. Ἦτο ὄπισθεν καὶ ἀριστερὰ τοῦ Σκόμπυ.
Ἔσκυψα τὸ κεφάλι ἀπὸ συγκίνησι καὶ ἐσκεπτόμουν πῶς νὰ ἐξουδετερώσω τὴν ἄδικον αὐτὴν ἀντικατάστασιν, τὴν ἐθνικῶς ἀσύμφορον. Τὰ πρόβατα νὰ διοικηθοῦν ἀπὸ τὸν ἐαμίτην βοσκόν.
Ὅταν τελείωσε ἡ παρέλασις προσῆλθον καὶ ἐχαιρέτησα τὸν Πρωθυπουργόν.
Κατόπιν μετετοπίσθην ἐμπρὸς καὶ ἐγγὺς τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ καὶ ἔχων ὑπ' ὄψιν μου τὰς ἀνησυχίας του περὶ τῆς πειθαρχίας τῶν Ριμινιτῶν τοῦ ἀνέφερα Ἀγγλικά «GENERAL YOUR ORDERS WILL BE EXECUTED» καὶ κατόπιν μετατοπισθεὶς πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ μὲ φωνὴν παλλομένην ἀνέφερα εἰς τὸν στρατηγὸν Βεντήρην: «Κύριε Ἀρχιστράτηγε, αἱ διαταγαί σας ἐξετελέσθησαν» (διότι ἦτο Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν).
Ρίχτηκε καὶ μ' ἀγκάλιασε καὶ μὲ φίλησε συγκινημένα, ὅπως καὶ ἐγώ.
Ἦτο τὸ δεύτερον ἀγκάλιασμά του. Θὰ ἐπηκολούθη τὸ τρίτον μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν συμμοριτῶν. Ἔπειτα μ' ἀγκάλιασε ἡ σύζυγός μου. Εἰς τὸ ἄλλο σημεῖον ἀπαντῶ:
Ὁ Πορφυρογένης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ψεύδονται. Οἱ Ριμινῖται ἀνεξαρτήτως ἰδεολογίας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των, δὲν δύνανται νὰ ὀνομασθῶσι οὔτε «βασιλικοί», οὔτε «πραιτωριανοί», οὔτε «δημοκρατικοί», οὔτε «ἀριστεροί». Οὐδέποτε καὶ εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν καὶ εἰς οἱανδήποτε χώραν ἐζητωκραύγασαν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως. Ἦσαν καθαρόαιμοι «στρατιῶται» ἕλληνες, καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ μας ἦταν πάντοτε «Ζήτω ὁ Ἑλληνικὸς Λαός», «Ζήτω ἡ Ἑλλάς».
Τὴν ἡμέραν, ποὺ παρήλαυνον δὲν πατοῦσαν τὴν γῆ. Ἦσαν ποτισμένοι ἀπὸ τὴν στοργὴ τῆς ὑποδοχῆς των ὑπὸ τοῦ Λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν.
Τὸ γεγονός, ὅτι ἐπειθάρχησαν εἰς ἡμικομμουνιστικὴν Κυβέρνησην αὐτοὶ ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὰ συντρίμια τῶν κομμουνιστῶν, ἀποδεικνύει τὴν ὑπέροχον καὶ ἐκπληκτικὴν πειθαρχία των καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην

πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς των.
Τὸ «Συγκρότημα Ρίμινι» συγκεντρωμένον εἰς τοὺς στρατῶνας, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἐξορμήσεώς του, κατάπινε τὰς συκοφαντίας, ἀλλὰ καὶ τὴν διαρκῆ συζήτησιν περὶ διαλύσεώς του.
Ὁ ἀφελὴς κ. Σκοῦρας δὲν μποροῦσε νὰ ἐξηγήση, διατὶ οἱ ἐαμῖται ἐζήτουν τὴν διάλυσιν τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου, καὶ τὸ ἔθεσαν καὶ ὡς πρόσχημα διὰ τὸν καταραμένον πρῶτον γύρον των. Τὰ Δεκεμβριανά.
Ἐγνώριζον, ὅτι ἦτο ἡ μόνη ἰσχυρὰ μονάς, ποὺ θὰ ἀντιμετώπιζον, διότι ἔμαθαν εἰς Ἰταλίαν, ὅτι διὰ νὰ φθάσουν τὸν θρυλικὸν Ρουβίκωνα, διεξήγαγον ἀγῶνας πρὸς ἐπιλέκτους μονάδας τῶν Γερμανῶν.
Ἀλλά, ὅπως εἶναι γνωστόν, παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν καὶ εἰδικοὶ ἐαμῖται. Καὶ διετύπωσαν τὰς εἰς βάρος των ἐντυπώσεις των.
Καὶ ὅταν ἡ Ταξιαρχία συνεπληρώθη μὲ τὸν ὁπλισμόν της, ἀκόμη καὶ Ἄγγλους περικυκλωθέντας ἐλευθέρωσε. Καὶ τὸ φρούριον Σωτηρίας κατέλαβε φεισθεῖσα τῆς ζωῆς τῶν λυσσασμένων καπεταναίων, ποὺ ἠμύνοντο. Καὶ τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ ἐλευθέρωσαν καὶ τοὺς κομμουνιστὰς ἀπέρριψαν μέχρι τοῦ Ἰσθμοῦ Κορίνθου, ὅπου παρεδόθη ἡ ταξιαρχία τοῦ ΕΑΜ, ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ της Σπύρου Τσικλητήρα.

ΠΡΩΤΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ

Τὸν στρατηγὸν Ὀθωναῖον ἐσεβόμην. Ἦτο ὅμως ἀπίθανον σφάλμα ἡ ἐκλογή του. Ἦτο τεραστία προσφορὰ πρὸς τοὺς ἐαμίτας, γιατὶ ἀντεκατέστησαν τὸν νικητὴν Βεντήρην. Δὲν ἦτο αὐτὸς Δημοκρατικώτατος; Ὁπωσδήποτε, ἀντὶ τοῦ Σαράφη, παλαιοῦ συνεργάτη τοῦ Ὀθωναίου, τὸν ὁποῖον εἶχον τοποθετήσει ἐπιτελάρχην του, ἐπελέγη ὁ συνετός, ἀγαπητός, στρατιώτης καὶ μέραρχος τοῦ Ἀλβανικοῦ μετώπου, ἀείμνηστος Γ. Δρομάζος.
Οὗτος περιελθὼν τοὺς στρατῶνας τῆς Ταξιαρχίας μᾶς εἶπε «Τσακαλώτο, ἐτοποθετήθης ἐπιτελάρχης τοῦ Ὀθωναίου. Σᾶς μεταφέρω διαταγήν του, ὅτι αὔριον θὰ ἔλθη νὰ ἐπιθεωρήση τὴν Ταξιαρχίαν».
Τὸν στρατηγὸν Δρομάζον τὸν ἐγνώριζα καλὰ καὶ τὸν ἐσεβόμην. Ὅμως τοῦ ἀπήντησα. «Στρατηγέ, σεῖς διατάξετε ὅτι θέλετε. Ἡ Ταξιαρχία δύναται νὰ παραταχθῇ καὶ τώρα διὰ νὰ τὴν ἐπιθεωρήσητε. Ὅμως ὁ στρατηγὸς Ὀθωναῖος δὲν γίνεται δεκτός. Δὲν ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην. Ἐγνώσθη ὅτι εἶναι Ἐαμίτης καὶ θὰ ἀποδοκιμασθῇ». Δὲν ἀπάντησε. Εὐτυχῶς τὸν ἀντικατέστησε ὁ στρατηγὸς Δρομάζος.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΥΠΑΚΟΗ

Ὁ τοποθετηθεὶς ὡς ὑπουργὸς Ἀμύνης, τῇ προτάσει τῶν κομμουνιστῶν, στρατηγὸς Σαρηγιάννης μὲ ἐκάλεσε καὶ μὲ διέταξε νὰ μετεσταθμεύσωμεν εἰς Πάρνηθα. Κατάπληκτος τὸν ἐρώτησα: «καὶ τὶ θὰ κάμω ἐκεῖ». Μοῦ προσέθεσε, ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν διαταγαί.
Τοῦ ἀπήντησα: «Ἡ Ταξιαρχία δὲν ἀφήνει εἰς τὸ ἔλεος τῶν κομμουνιστῶν τὰς Ἀθήνας. Θὰ παραμείνη καὶ δὲν ὑπάγομαι ὑπὸ τὰς διαταγάς σας, ὑπάγομαι ἐδῶ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ».

ΑΝΑΤΑΡΑΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΝ

Δυστυχῶς καὶ ὁ Καφαντάρης, κατὰ τὴν σύσκεψιν πολιτικῶν, ἀπεκάλεσε τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὴν Ταξιαρχίαν «Πραιτωριανούς».
Τὸ ποτήριον ξεχείλισε. Διοικηταὶ μονάδων διερμηνεύοντες καὶ ἐπιμόνους αἰτήσεις τῶν ὁπλιτῶν των ἐζήτησαν τὴν σύλληψίν του, μὲ τὴν κατηγορίαν ἐσχάτης προδοσίας, διότι ὑπονόμευε τὸν ἀγῶνα.
Καὶ τότε βοηθούμενος εἰς τὴν γραμμήν μου ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Στ. Μανιδάκην, διοικητὴν τοῦ πυροβολικοῦ Καραδήμαν, Λιάνην, Μανιάτην, Φραδέλην, Πασπαράκην καὶ τοὺς μικροτέρους βαθμοφόρους, ποὺ ἦσαν κοντά μου, τοὺς διέταξα νὰ ἠρεμήσουν καὶ θὰ ἀπαντήσω ἐγὼ εἰς τὴν ὕβριν . Ἐκοινοποίησα ἀμέσως τὴν κάτωθι διαταγήν μου:

Ἀθῆναι, 30 Δεκεμβρίου 1944
Διαταγὴ ἀριθ. 8200
Παρακολουθήσατε ὅλοι τὴν ἄφιξιν τοῦ δημιουργοῦ τῆς νίκης Μεγάλου Τσῶρτσιλ. Παρακολουθήσατε ἀσφαλῶς τὰς συζητήσεις. Ἄλλαι σᾶς ἱκανοποίησαν, ἄλλαι σᾶς πίκραναν καὶ ἄλλαι προεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν ὑμῶν.
Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ προεκάλεσαν τὴν ἀγανάκτησιν ὑμῶν ἦσαν αἱ δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Προδευτικῶν κ. Καφαντάρη, ὅστις ἐχαρακτήρισε τὴν Ταξιαρχίαν ὡς «Ταξιαρχίαν Πραιτωριανῶν» καὶ ὡς τοιαύτην «4 Αὐγουστιανῶν» καὶ «Μοναρχικῶν». Ἡ μόνη συγκατάβασις ἣν ἔκαμε ὁ κ. Γ. Καφαντάρης εἶναι ὅτι παρεδέχθη ὅτι πολεμήσατε.
Παρουσιάσθησαν μέχρις ἐμοῦ ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ζητοῦντες νὰ μηνύσω ἐκ μέρους τῆς Ταξιαρχίας τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Προδευτικοῦ κόμματος ἢ τουλάχιστον ν' ἀπαντήσω εἰς αὐτὸν ὡς ἁρμόζει διὰ τοιαύτην κατηγορίαν.
Εἰς οὐδένα πρόκειται ν' ἀπαντήσω. Ἀπαντῶ μόνον εἰς Σᾶς, διότι αὐτὸ ἐνδιαφέρει ἐμὲ ὡς διοικητήν Σας.
Καὶ ἰδοὺ ἡ ἀπάντησίς μου. Σᾶς παραπέμπω ἁπλῶς εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 7230 διαταγήν μου ἀπὸ 8 Νοεμβρίου, ὁπότε σᾶς ὡμίλησα ἀπὸ τοῦ μεγαφώνου τοῦ πλοίου, ὅταν ἀντικρύσαμε τὰ ἀκρογιάλια τῆς ματωμένης ποικιλοτρόπως πατρίδος μας.
Σᾶς παραπέμπω ἀκόμη στὶς ὑπόλοιπες διαταγὲς μου ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς Ταξιαρχίας καὶ ἐνθυμεῖσθε τὸ σύνθημα «Ἐθνικὴ ἕνωσις - ἀποκατάστασις». Εἴπαμε, ὅτι θὰ εἴμεθα οἱ Ἐθνικοὶ ἀπόστολοι.
Στὸ σύνθημα αὐτὸ ἡ μικρὰ Ταξιαρχία ἐξακολουθεῖ καὶ πάλιν νὰ δίδη τὸ αἷμα της τὸ πολύτιμο, μαχομένη ἐναντίον τῶν πάσης φύσεως διεθνιστῶν διὰ νὰ θρέψη καὶ νὰ φυτρώση μιὰ νέα, μιὰ πραγματικὴ ἐλεύθερη, μιὰ μεγάλη Ἑλλάς.
Σᾶς εἶπα μὴ πονᾶτε γιὰ τὸ αἷμα ποὺ χύνεται, γιατὶ ξεύρετε γιατὶ χύνεται.
Τὴν ἀπάντησιν γιατὶ χύνεται τὴν ἔδωσαν στρατιῶται τῆς Ταξιαρχίας, ποὺ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ Ἀλεποβουνίου.
Ἐκεῖ εἶναι ὅλο τὸ πνεῦμα τῆς Ταξιαρχίας, ὅλο τὸ μεγαλειῶδες πνεῦμα Σᾶς τὸ παρουσιάζω:
Ἐπὶ τοῦ Ἀλεποβουνίου ἐφονεύθησαν:
5 Γερμανοί, 7 Βούλγαροι καὶ 13 Ἐλασίτες.
Οἱ στρατιῶται τῆς Ταξιαρχίας ἐτοποθέτησαν ἐπὶ τῶν τάφων των τὰς κάτωθι πινακίδας.
Γερμανοί: Ἔπεσαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Πατρίδος των. Βούλγαροι: Ἔπεσαν ἡρωϊκῶς μαχόμενοι ὑπὲρ τῆς Πατρίδος των. Ἕλληνες: Ἐνθάδε κεῖνται 13 προδόται Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι συμμαχήσαντες μὲ τοὺς Βουλγάρους, ἐπολέμησαν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν καταστροφήν της.
Καὶ ἀκόμη εἰς ἕνα τάφον δολοφονηθέντος: Ἐνθάδε κεῖται εἷς ἄγνωστος Ἕλλην ὅστις βασανισθεὶς ἐσφάγη.
Αὐτὸ τὸ μεγαλειῶδες πνεῦμα τῆς Ταξιαρχίας τὸ ἔδωσαν οἱ τοποθετήσαντες μόνοι των τὰς πινακίδας ἄνευ οὐδεμιᾶς προτροπῆς.
Ὅλος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς εὐλογεῖ τὰς προσπαθείας σας. Μὴ λυπᾶσθε ἐὰν τώρα ὑπάρχουν παραφωνίαι. Κλείσατε τὰ ὦτα σας εἰς τὰς συκοφαντίας καὶ συγχωρήσατε καὶ αὐτὸν τὸν κ. Γ. Καφαντάρην, τὸν ὑβριστήν σας. Ἀσφαλῶς δὲν σᾶς γνωρίζει. Κάποιος συκοφάντης θὰ τοῦ παρουσίασε τὴν Ταξιαρχίαν, ὅπως τὸν συνέφερε. Ἡμεῖς οἱ «πραιτωριανοί» δὲν τοῦ κάμνομεν τὴν προσβολὴν νὰ τὸν ὀνομάσωμεν διεθνιστήν, διότι ἡ προσβολὴ θὰ ἦτο ἄδικος, πολὺ ἄδικος. Διότι προσέφερε καὶ

αὐτὸς πολλὲς ἐθνικὲς ὑπηρεσίες εἰς τὸ παρελθόν.

Τοῦ ἐδώσατε τὸ ὄνομα αὐτό, ὅταν ἐμάθατε τὴν ἐξαγγελθεῖσαν ἀνὰ τὸν κόσμον ὕβριν διὰ τὸ χυνόμενον αἷμα σας. Τὸν παρέσυραν, μὴ εἶσθε ἄδικοι. Σᾶς ἀπαγορεύω νὰ εἶσθε ἄδικοι. Ἔχετε τὴν φωνὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὴν γνωρίζετε. Σᾶς ὠνόμασε «Ἱερὰν Ταξιαρχίαν τοῦ Ρίμινι».

Καὶ γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν δίδει εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε τίτλους. Ἂς εἶναι λοιπὸν αὐτὴ ἡ μόνη πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην καὶ οἱονδήποτε ἄλλον παρασυρόμενον ἀπάντησις.

Συγχωρήσατε ὅλους καὶ κάμετε τὸ καθῆκον σας. Ἐστὲ μεγαλόψυχοι καὶ μεγάθυμοι ὡς μέχρι τοῦδε.

Τὰς τάξεις σας τὰς ἐπύκνωσαν χιλιάδες γενναῖοι Ἐθνοφύλακες. Ξεύρετε ποῖοι εἶναι; Εἶναι ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται, ποὺ πολέμησαν γενναῖα πάντα καὶ ἐδημιούργησαν τὴν ἐθνικὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν δοξασμένην καὶ ματωμένην ἱστορίαν. Αὐτοὶ ἐπύκνωσαν τὰς τάξεις μας, αὐτοὶ οἱ γενναῖοι ἔφεδροι προγενέστεροί σας ἢ συμπολεμισταί σας, ποὺ ἔτρεξαν εἰς τὸ προσκλητήριον. Αὐτοὶ ἥνωσαν τὸ αἷμα τους μαζί σας καὶ πρὸ ἡμερῶν καὶ χθὲς ἀκόμη. Τὶ μεγαλυτέρα ἱκανοποίησις. Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ Πανελλήνιον.

Ἀλλὰ ἀκόμη δὲν ὑπάρχουν παραφωνίαι. Ὑπάρχουν τόσαι συμφωνίαι, ὥστε νὰ πνίγωνται αἱ πρῶται.

Συμπέρασμα: Ἀφῆστε τὴν καρδιά σας ἀνοικτὴν καὶ τὰ αὐτιά σας μόνον εἰς τὸ σύνθημα. «Ἐλεύθερη Ἑλληνικὴ Πατρὶς - Μεγάλη Πατρίς».

Μεγάλη γιατὶ τὸ αἷμα χύθηκε παντοῦ πολύ. Αὐτὴ ἡ Πατρὶς θὰ ἀναστηθῆ εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν διεθνιστῶν.

Καὶ τώρα ἂς ἀπαντήσωμεν ἡμεῖς οἱ Πραιτωριανοί εἰς τὸν κ. Γ. Καφαντάρην καὶ εἰς μέλλοντα τοιοῦτον κήρυκα.

«Τὸ 1945 ἀνατέλλει. Ζήτω ἡ ἀθάνατη Ἑλλάς».

«Ζήτω ἡ Μεγάλη Βρεταννία ἡ ὑπέροχη χώρα τῶν ἐλευθέρων δογμάτων».

Ζήτω ἀκόμη ἡ μικρὴ 3η Ε.Ο.Τ. καὶ ἡ μεγάλη πλέον, γενναία ἐθνοφυλακή, ποὺ πύκνωσε τὰς τάξεις μας».

30 Δεκεμβρίου 1944
Ὁ Ταξίαρχος
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ
Συν/ρχης Πεζικοῦ

Παρέθεσα ὅλην τὴν διαταγήν, ὡς ἀπάντησιν οἱουδήποτε Σκούρα.

Καὶ ὁ ἀγαπητὸς Πρόεδρος κ. Κανελλόπουλος μᾶς ἀδίκησε. Ἀσύνετη πρᾶξις, οὐδέποτε ὑπῆρξε.

Μιὰ ἀκατάλυτη ἀγάπη συνέδεε τὸν Διοικητὴν μὲ τοὺς Ριμινίτας.

Ἔτσι διοικήθησαν ὅλαι αἱ μονάδες, ποὺ μοῦ ἀνετέθησαν.

Τοὺς ἔδειξα τὴν ἀγάπην μου. Μοῦ τὴν ἀνταπέδιδον μὲ τὴν ἐμπιστοσύνην των.

Καὶ οὐδαμοῦ ἀπετύχαμεν. Καὶ αἱ θυσίαι μας ἐμειοῦντο εἰς τὸ δυνατὸν μικρότερον ὅριον, διότι ὁ κάθε ἕνας ἐνδιεφέρετο διὰ τὸν ἄλλον.

Ἀπετελεῖτο ἀπὸ ἐθελοντὰς θυσίας.

ΤΡΑΓΙΚΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΠΕΡΙ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 20.30 ὥραν τῆς 11 Δεκεμβρίου 1944 ἐκλήθην ἐπειγόντως εἰς τὸν Σταθμὸν Διοικήσεως τῆς 23ης Ἀγγλικῆς Ταξιαρχίας εἰς τὴν Ἰλίσια, προκειμένου νὰ λάβω γνῶσιν μιᾶς ἐξαιρετικῶς ἐπειγούσης διαταγῆς τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ.

Εἰς τὴν σύσκεψιν ταύτην μετέσχον μόνον οἱ διοικηταὶ ὅλων τῶν Ἀγγλικῶν μονάδων. Τὰ ἐπιτελεῖα παρέμεινον εἰς παρακειμένην αἴθουσαν. Ἐκεῖ παρευρίσκοντο ὁ Ἐπιτελάρχης ἀντ/ρχης Γερ. Λάμαρης, ὁ δ/ντὴς ἐπιχειρήσεων ταγμ. Π. Καραδήμας, ὁ ὑπασπιστὴς Λοχ. Κ. Λιάνης, καὶ οἱ διερμηνεῖς - βοηθοὶ ὑπολοχαγὸς Τέρης Κοντομίχαλος καὶ Γ. Γλύπτος (ἀμφότεροι τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ).

Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ σύσκεψιν μοῦ ἀνεκοινώθη (ἀφοῦ ὁ Στρατηγὸς Ἀκράϊτ, διοικη-

τῆς ἐπιχειρήσεων 'Αθηνῶν συνώψισε τὴν ἀδυναμίαν ἐφοδιασμοῦ ἀπὸ 15ημέρου) ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀγγλικοῦ στρατηγείου περὶ ἐκκενώσεως τῶν 'Αθηνῶν καὶ συγκεντρώσεως τῶν συμμαχικῶν δυνάμεων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δέλτα Φαλήρου, ἐν ἀναμονῇ εὐνοϊκῶν συνθηκῶν. 'Απήντησα ἀμέσως: «Τοῦτο εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τὴν Ταξιαρχίαν».
Μοῦ ἐδόθη δίωρος προθεσμία διὰ νὰ σκεφθῶ καὶ ἀναφέρω. Καὶ ἡ σύσκεψις διεκόπη τὴν 22.30 διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 02.00 ὥραν τῆς 12 Δεκεμβρίου. "Απαντες οἱ "Ελληνες ἀξιωματικοὶ ἔμειναν, κυριολεκτικῶς, ἐμβρόντητοι εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης.
Σὰν κινηματογραφικὴ σκηνὴ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλό μας, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκτελέσεως μιᾶς τοιαύτης διαταγῆς. Τὰ ἐγκλήματα μετὰ τὴν ἀναχώρησίν μας, αἱ σφαγαὶ εἰς τὰς μέχρι τότε ἐλευθέρας περιοχάς, καὶ πρὸ παντὸς ἡ πιθανὴ ἀπώλεια τοῦ ἀγῶνος.
"Εμειναν σύμφωνοι καὶ οἱ ἐπιτελεῖς μου νὰ ἀντιδράσω ἔντονα καὶ πάσῃ θυσία, ἐξηγώντας τὰ βασικὰ μειονεκτήματα, τὰ καταστρεπτικά, μιᾶς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ τελικῶς τὴν δική μας ἀπόφασιν νὰ μὴ ἀποχωρήσωμεν.
Πράγματι, ἐπαναληφθείσης τῆς συσκέψεως, ἐτόνισα σχεδὸν ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς μὲ καταφανῆ συγκίνησι διὰ τὸν σκοπόν μας καὶ τὴν πιθανὴν ἀπόρριψιν τῆς προτάσεώς μου:
«'Η ΙΙΙ Ε.Ο.Τ. τὴν ὁποίαν διοικῶ εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἀμυνθῇ μέχρι τέλους ἐπὶ τοῦ πατρίου ἐδάφους. Διεξάγει μέχρι σήμερον ἕνα ἄπελπιν, ἀλλὰ νικηφόρον ἀγῶνα ἔναντι τῶν ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων, καὶ δὲν δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ τοὺς νεκρούς της, τοὺς τραυματίας της καὶ τὸν ἀπελευθερωθέντα πληθυσμὸν εἰς τὴν μῆνιν τῶν κομμουνιστῶν - σφαγέων.
'Η ἀπόφασίς σας περὶ συμπτύξεως τῆς Ταξιαρχίας θὰ σημάνη διὰ τὸν ἐχθρὸν Νίκην, τὴν ὁποίαν μέχρι τοῦδε δὲν ἐπέτυχε, διὰ δὲ τὰ τμήματά μου, ἐγκαταλείποντα ὅ,τι ἔχουν προσφιλέστερον, συντριπτικὴν κατάπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ.

ΜΟΝΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

'Εὰν ὅμως ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκκενώσεως τῶν 'Αθηνῶν εἶναι ὁριστική, θὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ μᾶς δώσετε τὰ ὅπλα σας διὰ νὰ συνεχίσωμεν μόνοι μας τὸν ἀγῶνα. Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωμεν καὶ νὰ μὴ ἐγκαταλείψωμεν τὸν 'Αθηναϊκὸν Λαόν».
Τελικῶς διετύπωσα τὴν θερμὴν παράκλησιν νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ.
'Η ἀπάντησις αὐτὴ ἐδημιούργησε συγκινητικὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τοὺς συγκεντρωμένους καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθη ὁ τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως. Παραλλήλως ὑπεβάλαμεν ἅπαντες οἱ διοικηταὶ ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν διενεργουμένων ἐπιχειρήσεων.
('Η σχετική μου ἔκθεσις ὑπ' ἀριθμ. 510, εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Δ/νσεως 'Ιστορίας τοῦ ΓΕΣ μὲ ἡμερομηνίαν 12 Δεκ. 1944).
Τὴν ἀπάντησιν τοῦ «ὄχι» δὲν ἐδώσαμεν εἰκῇ καὶ ὡς ἔτυχε. 'Εγνώριζα ποίους ἀξιωματικοὺς ἢ ὁπλίτας διώκουν. Ἦταν ὅλοι ἐθελονταί, θεοποιήσαντες τὴν 'Ελλάδα καὶ οὐδεὶς τούτων θὰ ἐδέχετο νὰ ἐγκαταλειφθῇ ὁ 'Αθηναϊκὸς Λαός, ὁ ὁποῖος πρὸ μηνὸς τοὺς εἶχεν ὑποδεχθῇ κατὰ ἀλησμόνητον τρόπον.
'Ο Στρατηγὸς 'Ακράϊτ διέλυσε τὴν συγκέντρωσιν, ὑποσχεθεὶς νὰ μεταφέρῃ τὰ λεχθέντα εἰς τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ.

ΟΜΟΦΩΝΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας συνεσκέφθην μὲ ὅλους τοὺς ἐπιτελεῖς καὶ τοὺς διοικητὰς τῶν μονάδων καὶ τοὺς κατετόπισα ἐπὶ τῆς πιθανῆς δραματικῆς ἀποφάσεως περὶ ἐκκενώσεως τῶν 'Αθηνῶν, τῆς δοθείσης ἀπαντήσεως καὶ τῶν πιθανοτήτων ἀντιστάσεώς μας, ἄνευ τοῦ βαρέος ὁπλισμοῦ μας. Διέταξα δὲ νὰ κατατοπισθῶσι καὶ οἱ ἄνδρες των.
Ἡ ἀπόφασις ἦτο ὁμόφωνος νὰ ἀμυνθῶμεν ἔστω καὶ μόνοι μας καὶ νὰ προσπαθήσωμεν νὰ ἔλθουν τὸ γρηγορώτερον τὰ πυροβόλα μας.
Ὡπλισμένος μὲ τὴν συνολικὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν ταύτην παρουσιάσθην τὴν 12ην ὥραν εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, τὸν κατετόπισα λεπτομερῶς, τοῦ ἀνέφερα τὰς δυνατότητας καὶ ἀποφάσεις καὶ τοῦ ὑπέβαλα τὴν γνώμην, νὰ ἐνισχύσῃ παρὰ τῷ Σκόμπυ ὡς πρωθυπουργὸς τὴν πρότασίν μου καὶ τὴν ἀνάγκην ταχυτάτης μεταφορᾶς τοῦ βαρέος ὁπλισμοῦ μας.
Ὁ Γ. Παπανδρέου ἔμεινε κατάπληκτος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι ὁπωσδήποτε θὰ προβῇ εἰς τὰς ἐπιβεβλημένας ἐνεργείας.

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΚΟΜΠΥ

Τὴν 13ην Δεκεμβρίου παρουσιάσθην μὲ τὸν Στρατηγὸν 'Ακράϊτ καὶ τοὺς ἐπιτελεῖς μου εἰς τὸν Στρατηγὸν Σκόμπυ, τοῦ ἐπανέλαβα τὴν ἀμετάτρεπτον ἀπόφασίν μας καὶ τὸν ἐξώρκισα νὰ μὴν ἐπιμείνῃ εἰς τὴν διαταγήν του.
Συνεζητήσαμεν ἐπὶ τοῦ τρόπου ἐπιχειρήσεων. 'Επεμείναμεν οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τῆς ἀνάγκης προσβολῆς τῆς Καισαριανῆς καὶ Κοκκινιᾶς, ὅπου ἦσαν συγκεντρωμέναι αἱ οἰκογένειαι τῶν κομμουνιστῶν καὶ ὅλα τὰ κλοπιμαῖα των.
Θὰ ἀντιστῶμεν - κατέληγα- καὶ ἄνευ ἀνεφοδιασμοῦ ἐπὶ 15 ἡμέρον καὶ μόλις ἔλθουν τὰ πυροβόλα μας θὰ τοὺς συντρίψωμεν.
Ὁ Στρατηγὸς Σκόμπυ, ὁ ὁποῖος μετὰ θρησκευτικῆς προσοχῆς, μὲ ἤκουε, ἀνανεώσας τὴν πληροφορίαν περὶ ἀδυναμίας ἐφοδιασμοῦ, μὲ ηὐχαρίστησε διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἀπόφασίν μας, ὑπεσχέθη διὰ τὴν ταχυτέραν μεταφορὰν τῶν πυροβόλων (τὰ ὁποῖα δυστυχῶς μετεφέρθησαν μόλις τὴν 13 Δεκεμ.) καὶ ὅτι θὰ ἐσκέπτετο καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς του περὶ συμπτύξεως.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΜΑΤΑΙΟΥΤΑΙ

Εἶχε ὅμως καταστῆ φανερὸ εἰς ἡμᾶς, ὅτι αὐτὴ θὰ ἀνεβάλλετο καὶ θὰ ἐματαιοῦτο.
Τὴν ἄλλην ἡμέραν ὑπέβαλον καὶ ἐγγράφως τὰς προτάσεις μου καὶ ἀπόφασίν μας δι' ἀναφορᾶς ὑπ' ἀριθμ. 516 τῆς 14 Δεκεμβρίου 1944, ὑποβληθείσης εἰς τοὺς στρατηγοὺς Σκόμπυ καὶ 'Ακράϊτ, τὸν πρωθυπουργόν, ὄντα καὶ ὑπουργὸν Στρατιωτικῶν, καὶ τὸν ἐπιτελάρχην ἀείμνηστον Σ. Λιώσην ('Η ἀναφορὰ εὑρίσκεται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Δ/νσεως 'Ιστορίας Γεν. 'Επιτ. Στρατοῦ).

Στρατηγὸς Ε. ΛΙΩΣΗΣ. Ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ κατὰ τὸ 1944 εἰς Μέσην Ἀνατολή.

ΟΙ ΡΙΜΙΝΙΤΑΙ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΜΕ ΘΥΕΛΛΩΔΗ ΕΠΙΘΕΣΙΝ

Μετὰ τὴν ἐξιστόρησιν τῆς δραματικῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ κάθε Ριμινίτης, μικρὸς ἢ μεγάλος, αἰσθάνεται ἱερὰν συγκίνησιν εἰς τὴν ἀνάμνησίν της, θὰ συνεχίσω τὴν χρονικὴν ἐξιστόρησιν τῶν γεγονότων τῆς μάχης τῶν Ἀθηνῶν.

Η 6Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΗΜΕΡΑ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΜΑΧΗΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 6ην Δεκεμβρίου, ἡ μνημονευθεῖσα δύναμις τῆς Ταξιαρχίας ηὐξήθη κατὰ 215 ἄνδρας - τόση ἦτο ἡ δύναμις τοῦ 6ου τάγματος Μπουσμπουρέλη, συγκειμένου ἐκ δύο λόχων, τὸ ὁποῖον ἔφθασε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Ταξιαρχίας.

Διὰ νὰ ἀποφύγωμε τὴν κύκλωσι τῆς Ταξιαρχίας, ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμ. Ε.Π. 480/6.12.44 διαταγὴ περὶ ἀπωθήσεως τῶν κομμουνιστῶν ἀπὸ τοῦ ὑψώματος Κοτοπούλη, ποὺ ὑπέρκειτο ἐφαπτομένως σχεδὸν —μία χαράδρα χώριζε— τῶν στρατώνων μας. Οἱ κομμουνισταί, ἀντιληφθέντες τὰς προπαρασκευαστικὰς κινήσεις μας, ἤρχισαν βάλλοντες κατὰ τῶν ταγμάτων μας, τραυματίσαντες ὁπλίτας μας.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἤρχισε, πλέον, ὁ ἀγὼν μὲ τὸν γνώριμον εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας μας τρόπον. Ἦτο ἡ 14η ὥρα. Τὴν 14ην ὥραν τὰ δύο τάγματα τῆς Ταξιαρχίας, 2ον καὶ 3ον, ἐκινήθησαν πρὸς κατάληψιν τοῦ ὑψώματος Κοτοπούλη.

Οἱ κομμουνισταὶ ἀντελήφθησαν ἀμέσως ὅλον τὸ βάρος τῆς θυελλώδους ἐνεργείας τῆς Ταξιαρχίας. Ἠπατήθησαν ἀσφαλῶς ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς ἀξίας τῆς μονά-

ίας ἐκείνης, ἡ ὁποία ἀντιμετώπισε στὴν Ἰταλία νικηφόρους μονάδας ἀπὸ τὰ καλύτερα στρατεύματα τοῦ Χίτλερ, ὡς ἡ I Μεραρχία Ἀλεξιπτωτιστῶν. Παρεξήγησαν τὴν εὐγενικὴ καὶ σεμνὴ συμπεριφορὰ τῶν μαχητῶν μας, οἱ ὁποῖοι μὴ γνωρίζοντες παρὰ μόνον τὴν Ἑλλάδα, δὲν ἔδωσαν τὴν παραμικροτέραν ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις. Μία κόλασις πυρὸς ἐξαπελύθη κατὰ τῶν κομμουνιστῶν παρὰ τῶν τμημάτων τῆς Ταξιαρχίας, τὰ ὁποῖα κατόπιν μὲ τὴν συνήθη των ὑπέροχον ἐξόρμησιν, κατελάμβανον τὸν ἀντικειμενικόν τους σκοπό. Τρία ἅρματα μὲ τρία τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα Ἀγγλικῶν μονάδων, ἐβοήθησαν τὴν ἐνέργειαν τῶν ταγμάτων μας.

Ἐλήφθη μέριμνα —παρ' ὅλας τὰς ἀντιρρήσεις ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ Ἄγγλου Συνδέσμου, νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται οἱ χωροφύλακες, θεωρούμενοι, ὅτι ἐξετέλεσαν τὰς διαταγὰς τοῦ κατακτητοῦ— ὥστε δύο λόχοι χωροφυλακῆς, ἀκολουθοῦντες τὰ τμήματά μας, νὰ ξεκαθαρίζουν συστηματικῶς τὰς καταλαμβανομένας περιοχὰς καὶ νὰ ἀποκαθιστοῦν τὴν τάξιν εἰς ταύτας. Μετὰ τὴν κατάληψιν τοῦ ἀντερείσματος Κοτοπούλη, τὰ τάγματα ἐσυνέχισαν τὴν προέλασίν των, καὶ μέχρι τῆς 17.30 ὥρας κατέλαβον τὴν γραμμὴν Ἄλσος Συγγροῦ —Β. καὶ ΒΑ. παρυφὴ Καισαριανῆς— ὕψωμα Ἀλεποβοῦνι, τὴν ὁποίαν καὶ ὠργάνωσαν ἀμυντικῶς. Ταὐτοχρόνως, μία διμοιρία τοῦ 1ου τάγματος, κατέλαβε τὸ Νοσοκομεῖον τῶν Παίδων καὶ ἡ διμοιρία προστασίας τὸ Λαϊκὸν Νοσοκομεῖον γιὰ τὴν κάλυψιν τῆς Ταξιαρχίας. Ἔτσι ὁ ἄμεσος κίνδυνος κυκλώσεως τῆς Ταξιαρχίας ἐξηφανίσθη. Ὁ ἀπελευθερωθεὶς πληθυσμὸς, κυριολεκτικῶς, ἀνέπνευσε ἀπὸ τὴν μέχρι τότε τυραννίαν τῶν ἐγκληματιῶν. Ἡ διαγωγὴ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ταξιαρχίας ἔναντι τῶν κομμουνιστῶν, ὑπῆρξε, ὡς πάντοτε, ἐξαιρετική. Οἱ τραυματίαι των μετεφέροντο καὶ ἐνοσηλεύοντο ὑπὸ τῆς Ταξιαρχίας.

Εἴχαμε στὴν πρώτη αὐτὴ ἐξόρμησι 3 νεκροὺς καὶ 6 τραυματίας ὁπλίτας. Οἱ κομμουνισταὶ εἶχαν διπλασίους.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: «Ἐν ὀνόματι τοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους κατηγοροῦμεν τὴν ἡγεσίαν τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ὅτι ὁδηγεῖ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον...»

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, ὁ Πρωθυπουργὸς ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸ κάτωθι διάγγελμά του: Τὸ «κατηγορῶ» κατὰ τῶν κομμουνιστῶν, τῶν Βουλγαροφρόνων ἐγκληματιῶν:

«Μὲ βαθεῖαν θλῖψιν ἀπευθύνομαι σήμερον πρὸς τὸ Ἔθνος.... Διότι, δυστυχῶς, ἡ Ἐθνική μας Ἕνωσις ἔχει πλέον διασπασθῆ.

» Γνωρίζει ὁ Ἑλληνικὸς λαός, μὲ πόσην πίστιν ἐπαλαίσαμεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Λιβάνου, διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑνώσεως.

»Ἀπὸ τότε ἐκηρύτταμεν τὸ σύνθημα:

»Μία Πατρίς, μία Κυβέρνησις, ἕνας Στρατός, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

»Ἡ ἐπίτευξις τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑνώσεως ὑπῆρξεν εὐτυχὲς γεγονός. Καὶ ἀπέδωσε, κατὰ τὸ τρίμηνον τῆς Κυβερνήσεως, μέγα ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς Χώρας. Ἐπραγματοποίησε τὸ «θαῦμα» τῆς ἀναιμάκτου ἀπελευθερώσεως. Καὶ ἀπὸ τὴν καρδίαν ὁλοκλήρου τοῦ Ἔθνους, ὑψώθη ὁ αἶνος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως διὰ τὴν εὐτυχῆ αὐτὴν καὶ ἱστορικὴν ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Χώραν.

» Καὶ ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἐγκατασταθεῖσα εἰς τὴν ἐλευθέραν Πατρίδα, ἐξηκολούθησε τὸ ἔργον της. Μὲ τὰς προγραμματικὰς κατευθύνσεις τῆς 18ης Ὀκτωβρίου, καθώρισε τοὺς σκοπούς της. Μαζὶ μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐρειπίων, ἔχει νὰ ἐκτελέση καὶ τὸν δεύτερον ἆθλον:

»Τὴν μετάβασιν ἀπὸ τὴν ἀνώμαλον περίοδον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος Δικαίου, εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Νόμου εἰς τὴν πλήρη ἀποκατάστασιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας.

» Συνεπεῖς πρὸς τὰς ἐπαγγελίας μας ἐκηρύξαμεν τὴν ἀποστράτευσιν τῆς Πολιτοφυλακῆς τοῦ ΕΑΜ, καθὼς καὶ τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων. Καὶ ἐκηρύξαμεν ἐπίσης τὴν ἐπιστράτευσιν τῆς κλάσεως τοῦ 1936, ὅπως ἀπαρτίση τὴν Ἐθνοφυλακήν, ἡ ὁποία νὰ ἀναλάβη τὴν ὑπεράσπισιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Νόμου. Αἱ κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις, εἶχον ληφθῆ ὁμοφώνως. Καὶ δικαίως ἠλπίσαμεν, ὅτι, ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου, θὰ συντελεῖτο ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους Δικαίου, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο ἐγγυητὴς τῶν ἐλευθεριῶν καὶ προστάτης τῆς ἀσφαλείας τοῦ λαοῦ.

»Καὶ ἀπροόπτως ἐπῆλθεν ἡ κρίσις.

»Διατί;

»Ποῖος ἔπταισεν;

»Ἡ εὐθύνη ἑνὸς ἐμφυλίου πολέμου,

εἰς τὸν ὁποῖον μᾶς ὁδηγοῦν εἶναι τραγική. Καὶ τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ γνωρίζη, ποῖος ἔπταισεν. Ἡ ἐπαγγελία τῆς ἀποστρατεύσεως τῶν ἀνταρτικῶν μας δυνάμεων περιέχεται εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως. Δὲν ἐξηρτήθη τότε ἀπὸ κανένα ὅρον. ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΕΤΕΘΗΣΑΝ ΟΡΟΙ. Ἐζητήθη, ἐκ τῶν ὑστέρων, ὅπως τεθῆ ἐκτὸς ὑπηρεσίας, ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς Χωροφυλακῆς. Τοιαύτη ἐπαγγελία, δὲν περιείχετο εἰς τὰς κοινὰς προγραμματικὰς μας δηλώσεις. Εἰς τὰς δηλώσεις μας περιείχετο μόνον ἡ ἐπαγγελία τῆς αὐστηρᾶς ἐκκαθαρίσεως. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, διὰ νὰ ἀποδείξωμεν τὴν ἀπόλυτον καλήν μας πίστιν, διὰ νὰ ἐμπνεύσωμεν πλήρη ἐμπιστοσύνην χάριν τῆς παγιώσεως τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑνώσεως, ἀπεδέχθημεν τὸν ὅρον. Μᾶς ἐζητήθη κατόπιν, ὅπως οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐτοποθετοῦντο εἰς τὴν προσωρινὴν Ἐθνοφυλακήν, τὴν συγκροτουμένην ἀπὸ τὴν κλάσιν τοῦ 1936, ἐγκρίνωνται ἀπὸ τοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς.

»Εἰς τὰς παλαιὰς συμφωνίας μας, δὲν ὑπῆρχε τοιαύτη ὑποχρέωσις. Ὑπῆρχε μόνον ἡ ὑποχρέωσις, ὅπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος εἶναι πρόσωπα κοινῆς ἐμπιστοσύνης.

»Καὶ μ' ὅλα ταῦτα, ἀπεδέχθημεν καὶ αὐτὸν τὸν ὅρον, χάριν τῆς παγιώσεως τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑνότητος. Καὶ ὅταν κατὰ λάθος, λόγω τοῦ ἐπείγοντος, ἐστάλησαν ἀξιωματικοὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὡς στελέχη τῆς Ἐθνοφυλακῆς, χωρὶς προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, ὄχι μόνον προέβημεν εἰς τὴν ἄμεσον ἀνάκλησίν των, ἀλλὰ ἀποφασίσαμεν ἀμέσως μεταβολὰς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐδέχθημεν τὰς παραιτήσεις καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ προσωπάρχου. Καὶ ἀναθέσαμεν τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν στρατηγόν, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐπρότεινον.

»Συνέχεια ἀξιώσεων.

»Ἀλλὰ μᾶς ἐζητήθη ἀκόμη μαζὶ μὲ τὴν ἀποστράτευσιν τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων καὶ ἡ διάλυσις τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Τοιοῦτος ὅρος δὲν περιέχεται εἰς τὰς κοινὰς προγραμματικὰς μας δηλώσεις.

»Ἀπηντήσαμεν, ὅτι ἀποτελοῦν τακτικὸν στρατόν. Καὶ ὅτι ἀκόμη ὁ πόλεμος συνεχίζεται καὶ αἱ δύο αὐταὶ στρατιωτικαὶ μας Μονάδες εἶναι αἱ μόναι τὰς ὁποίας διαθέτομεν, μέχρι τῆς ὀργανώσεως τοῦ τακτικοῦ μας στρατοῦ, πρὸς συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν κοινὸν συμμαχικὸν ἀγῶνα. Καὶ ἰδίως τοὺς ἀνεκοινώσαμεν, ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη καὶ τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Συμμαχικοῦ Στρατηγείου.

»Καὶ ἐν τούτοις, ἐπεδιώξαμεν πάλιν νὰ εὕρωμεν μίαν ἱκανοποιητικὴν λύσιν. Μᾶς ἐπροτάθη νὰ διατηρηθοῦν αἱ μονάδες τῶν ἀνταρτικῶν μας δυνάμεων. Καὶ μᾶς ἠξιώθη προσθέτως, ὅπως ἡ δύναμις τῆς Μονάδος τοῦ ΕΛΑΣ, εἶναι ἴση πρὸς τὸ σύνολον τῶν δυνάμεων τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ τῆς μονάδος τοῦ ΕΔΕΣ. Καὶ ἀπεδέχθημεν καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν.

»Εἴχαμεν, κατόπιν τούτου, ἐλπίσει ὅτι τὰ ἐπίμαχα θέματα διηυθετήθησαν καὶ ὅτι θὰ ἐβαδίζαμεν ὁμαλῶς πρὸς τὸ μέλλον.

»Καὶ ὅμως, ἀπροόπτως ἐπῆλθεν ἡ κρίσις. Διατί;

»Τὴν 1ην Δεκεμβρίου, συμφώνως πρὸς τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασιν ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἔπρεπε ἡ Πολιτοφυλακὴ τοῦ ΕΑΜ νὰ παραδώση ὑπηρεσίαν εἰς τὸ νέον Σῶμα τῆς Ἐθνοφυλακῆς. Ἀλλὰ ἡ Πολιτοφυλακὴ ἠρνεῖτο νὰ παραδώση. Καὶ τότε ἐκρίναμεν, ὅτι ἡ διαταγὴ τῆς παραδόσεως, ἔπρεπε νὰ ὑπογραφῆ ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Καὶ θεωρήσαμεν τὴν συνυπογραφήν, θέμα ἐμπιστοσύνης. Ἀλλὰ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, παρὰ τὴν ὁμόφωνον προηγουμένην ἀπόφασιν, δὲν ὑπέγραψαν.

»Καὶ ἐπῆλθεν ἡ κρίσις.

»Καὶ τώρα, ἐνώπιον τῆς συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους, τίθεται τὸ ἐρώτημα: ΠΟΙΟΣ ΠΤΑΙΕΙ;

»Τὸ Ἔθνος γνωρίζει, ὅτι ἐξηντλήσαμεν ὅλας τὰς προσπαθείας μας διὰ τὴν διατήρησιν τῆς Ἐθνικῆς μας Ἑνότητος. Ἐπροτιμήσαμεν νὰ ἐκτεθῶμεν εἰς σφοδρὰς ἐπικρίσεις διὰ τὴν ὑπέρμετρον ὑποχώρησίν μας εἰς τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Ἀλλὰ δὲν μᾶς ἐπτόησεν ἡ ἐπίκρισις, διότι ἀρχὴ τοῦ πολιτικοῦ βίου μας, δὲν εἶναι ἡ δημοτικότης, ἀλλὰ τὸ χρέος.

»Παρεμείναμεν σταθεροὶ εἰς τὴν προσπάθειαν, διότι ἐγνωρίζαμεν ποία κατάρα διὰ τὸν τόπον θὰ ἦτο ὁ ἐμφύλιος πόλεμος. Καὶ σήμερον, ἔχομεν τὴν συνείδησιν ἥρεμον, ὅτι δὲν ἐπταίσαμεν. Ὁλόκληρος ἡ εὐθύνη τοῦ Ἔθνους βαρύνει τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς.

»Διότι ἐπανελήφθη, δυστυχῶς, ἡ περι-

πέτεια τοῦ Λιβάνου. Καὶ πάλιν, ἐπεκράτησαν οἱ ἀδιάλλακτοι. Φαίνεται, ὅτι ἐδέχοντο νὰ ὑπάρχῃ Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρον, ἡ ὁλικὴ δύναμις νὰ εὑρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας των. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν ἔφθασαν αἱ προθεσμίαι τῆς ἀποστρατεύσεως, ἐξηγέρθησαν. Καὶ ἐπέβαλαν τὰς θελήσεις των. Καὶ ὁδηγοῦν τὴν χώραν, μὲ τὰ ἔνοπλα συλλαλητήρια, μὲ τὴν γενικὴν ἀπεργίαν, μὲ τὴν ἀνασύστασιν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΛΑΣ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον.

»Τοιουτοτρόπως, ἔγιναν ἔνοχοι. Εἰς μάτην κατηγοροῦν ἀπὸ χθὲς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι προετοιμάζει τὸν Φασισμόν. Ὅτι ἀπειλεῖ τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, ὅτι ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀντίδρασιν.

»Ὁ Νόμος τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ στρατοῦ μας, ἐψηφίσθη ὁμοφώνως ἀπὸ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Καὶ ὅταν ὁ στρατὸς μας ἀνασυντάσσεται, κατὰ τρόπον σύμφωνον καὶ μὲ τὴν γνώμην των, μὲ ποίαν ὑλικὴν δύναμιν ὁδηγοῦμεν εἰς τὸν Φασισμόν;

»Ὅλοι οἱ οἰκονομικοὶ καὶ κοινωνικοὶ νόμοι τῆς Κυβερνήσεως ἐπροτάθησαν ἀπὸ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς καὶ ἐψηφίσθησαν ὁμοφώνως ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πῶς λοιπὸν ἐστράφημεν πρὸς τὴν Ἀντίδρασιν;

»ΟΧΙ. Ἡ Κυβέρνησις παραμένει σταθερὰ εἰς τὰς κοινὰς προγραμματικὰς κατευθύνσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποτελοῦν παραχώρησιν πρὸς τὴν Ἄκραν Ἀριστεράν, ἀλλὰ πολιτικὴν πίστιν μας.

»Παραμένομεν πάντοτε θανάσιμοι ἐχθροὶ τοῦ Φασισμοῦ, πολέμιοι τῆς Ἀντιδράσεως, σημαιοφόροι τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

»Καὶ ἀπόδειξις παρέχεται σήμερον ἀκόμη, εἰς τὴν διαμάχην τῆς Πολιτοφυλακῆς τοῦ ΕΑΜ καὶ τῆς Ἐθνοφυλακῆς τοῦ λαοῦ. Ἡ Ἄκρα Ἀριστερὰ ὑποστηρίζει τὴν Πολιτοφυλακήν, ἡ ὁποία ἀνήκει εἰς μίαν Ὀργάνωσιν.

»Ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν τὴν Ἐθνοφυλακήν, ἡ ὁποία ἐνσαρκώνει τὴν ἰδέαν τοῦ λαοῦ. Κηρύττουν τὴν λαοκρατίαν μὲ λέξεις, καὶ ἡμεῖς τὴν καθιστῶμεν πρᾶξιν.

»Ἰδοὺ οἱ ὑπεύθυνοι.

»Ἐν ὀνόματι τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ Ἔθνους κατηγοροῦμεν τὴν ἡγεσίαν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς, ὅτι ὁδηγεῖ εἰς ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ θανάσιμον συμφορὰν τῆς πατρίδος.

»Ἀλλὰ συγχρόνως, θέλομεν νὰ ἀπευθυνθῶμεν, πρὸς τοὺς παλαιοὺς ὀπαδούς των. Ἀπευθυνόμεθα πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ ΕΛΑΣ, τῆς Πολιτοφυλακῆς, καθὼς καὶ πρὸς τὰ μέλη τοῦ ΕΑΜ, διὰ νὰ τοὺς εἴπωμεν: «Ἐπαλαίψατε, κατὰ τὴν περίοδον τῆς λαϊκῆς ἀντιστάσεως, ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ. Καὶ προσθέσατε ἐνδόξους τίτλους εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἐθνικῶν μας ἀγώνων. Καὶ ἐπαλαίσατε ἐναντίον τοῦ Κράτους. Ἀλλὰ τὸ Κράτος τότε, ἦτο τῆς Κατοχῆς. Καὶ ὠφείλατε νὰ παλαίσετε.

»Σήμερον, καλεῖσθε ἐπίσης, ἀπὸ τοὺς παλαιούς σας ἡγέτας νὰ παλαίσετε ἐναντίον τοῦ Κράτους. Σήμερον ὅμως, εἶναι τὸ Κράτος τῆς Ἑλλάδος. Ἠμπορεῖτε νὰ τὸ πράξετε; Μὲ τὴν γενικὴν ἀπεργίαν βυθίζετε σήμερον εἰς δυστυχίαν τὸν λαόν μας. Καὶ μὲ τὴν στασιαστικὴν ἀνασύστασιν τοῦ ΕΛΑΣ ἐγκαινιάζετε τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἀφήνει ἀνοικτὰ τὰ σύνορα εἰς τοὺς ἐχθροὺς τῆς πατρίδος.

»ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, εὐγενεῖς καὶ γενναῖοι ἀγωνισταὶ τῶν Ἐθνικῶν μας ἀγώνων, εἶναι δυνατὸν νὰ πλήξετε τὴν πατρίδα εἰς τὴν καρδίαν; Ἡ πατρὶς ἔχει ἐπιζήσει ἀπὸ τὰ πλήγματα καὶ τῶν τριῶν βαρβάρων κατακτητῶν. Νέοι τῆς Ἑλλάδος, μέλη τοῦ ΕΑΜ. Δὲν μπορεῖτε νὰ στρέψετε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῆς πατρίδος. Κατὰ τὸ στάδιον τῆς δουλείας, ἡ φωνὴ τῆς Ὀργανώσεως ἦτο συγχρόνως καὶ φωνὴ τῆς πατρίδος. Καὶ ὠφείλατε νὰ ὑπακούετε. Σήμερον, δυστυχῶς, ἄλλη εἶναι ἡ φωνὴ τῆς Ὀργανώσεως καὶ ἄλλη ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος.

»Ὀφείλετε νὰ ὑπακούσετε εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἑλλάδος.

»Ἡ Κυβέρνησις γνωρίζει, ὅτι ἔχει εἰς τὸ πλευρόν της, τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ ἐκφράζει τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἐκπροσώπους ἐνταῦθα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας διὰ τὴν ἀμέριστον αὐτῶν συμπαράστασιν πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

»Ἀλλὰ θέλομεν εἰς τὸ πλευρόν μας ὅλους τοὺς Ἕλληνας. Διότι ἀγωνιζόμεθα διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος.

»Ἡνωμένοι, ὀφείλομεν νὰ ὑπερνικήσωμεν τὴν θανάσιμον κρίσιν, νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν Νόμον, καὶ νὰ βαδίσωμεν πάλιν ἀποφασιστικοὶ πρὸς τὸ μέλλον.

»Μὲ τὴν βοήθειαν ὅλων τῶν τέκνων της, καθὼς καὶ τῶν Μεγάλων Συμμάχων

μας, ἡ πατρὶς θὰ ἐπανεύρῃ τὸν δρόμον της.

ΖΗΤΩ Η ΑΙΩΝΙΑ ΕΛΛΑΣ»

Ἡ λύσσα τῶν κομμουνιστῶν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς Ταξιαρχίας, διότι, ἀντελαμβάνοντο οὗτοι τὸ τεράστιον κέρδος των ἐκ τῆς ἐξουδετερώσεώς της. Τὴν 7ην Δεκεμβρίου δύο τάγματά των τὸ 1/16 καὶ τὸ 2/34 ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ 3ου τάγματος Ρίμινι γιὰ νὰ καταλάβουν τὸ ὕψωμα Ἀλεποβοῦνι τὴν 04.30 τὸ πρωΐ. Ἄλλα τμήματά των ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ νεκροταφείου Ζωγράφου. Τὸ κατέλαβον, ἀλλὰ κατὰ τὰ ξημερώματα ἀνετράπησαν. Εἰς τὸ συγκρότημα τῆς «Σωτηρίας» οἱ ἐλασῖται μὲ βαθμοφόρους Γερμανοὺς εἶχον συγκεντρώσει δύο τάγματά των τὰ 11/42 καὶ 11/34, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐπιτεθοῦν κατὰ τῆς Ταξιαρχίας, βοηθούμενοι ἀπὸ ὅλμους καὶ πυροβόλα. Ἡ πρόθεσις ἦτο καταφανής: Ἐξάντλησις τῆς Ταξιαρχίας μὲ διαρκεῖς ἐπιθέσεις ἀπὸ ὅλας τὰς κατευθύνσεις.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΙΣ

Ἡ Ταξιαρχία, διὰ νὰ προλάβῃ τὴν ἐνέργειαν αὐτήν, διέταξε τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ συγκροτήματος «Σωτηρία» μὲ τμήματα τοῦ 1ου τάγματος — 3ος Λόχος τοῦ ἀειμνήστου Σπηλιοπούλου μὲ 3 ἅρματα καὶ 3 κάριερ καὶ 31 τεθωρακισμένα αὐτοκίνητα ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Κορίναν Ἀναστ., καὶ μὲ διλοχίαν Ἐθνοφυλακῆς, ὑπὸ τὸν ταγματάρχην Σμπῶκον. Ἐμ. τοῦ 1/141 τάγματος διὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἐκκαθαριζομένων περιοχῶν.
Ἡ ἐπιχείρησις ἀνετέθη εἰς τὸν Ταγ/ρχην Σῖμον Δουκάκην, ὑποδιοικητὴν τοῦ 1ου Τάγματος. Κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν ἀπέναντί του διοικητὴς εἰς τὴν «Σωτηρίαν» ἦτο ὁ ἐλασίτης μαθητής του εἰς τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων, Γεωργιάδης, ἀπὸ τοὺς πιὸ φανατισμένους καὶ σκληρούς.
Ἡ ἐπιχείρησις ἄρχισε τὴν 7.30 ὥραν καὶ διήρκεσε μέχρι τῆς 18ης ὥρας, ὅταν νύκτωσε. Οἱ κομμουνισταὶ ὑπερήσπισαν τὴν «Σωτηρίαν», κτίριον πρὸς κτίριον, (οἱ ἀσθενεῖς κατέφυγον εἰς ἕνα θάλαμον διὰ νὰ ἀποφύγουν τὰς ἀπωλείας).

ΟΙ ΕΛΑΣΙΤΑΙ ΔΙΑΛΥΟΝΤΑΙ

Ὅμως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴν καὶ τὴν πεῖραν τῶν τμημάτων τῆς Ταξιαρχίας, «ἀγῶνος οἰκημάτων», τὴν ἀποκτηθεῖσαν εἰς τὴν Ἰταλίαν.
Ἀπὸ τὰ ἐλασίτικα τάγματα ἐλάχιστοι διεσώθησαν, 15 ἀξιωματικοὶ καὶ 300 ἐλασῖται συνελήφθησαν καὶ αὐτὸς ὁ Διοικητὴς των Γεωργιάδης, ἀφοῦ ἐξήντλησε μὲ λύσσα ὅλα του τὰ πυρομαχικά. Δυστυχῶς, ἐφείσθησαν τῆς ζωῆς του διὰ νὰ τὸν εὕρωμεν ἀργότερα εἰς τὸν συμμοριακὸν ἀγῶνα ὡς διοικητὴν Ταξιαρχίας συμμοριτῶν....
Ὁπωσδήποτε αἱ προϋποθέσεις τοῦ ἐχθροῦ ἀνετράπησαν. Τὸ ἠθικόν του ἐκλονίσθη. Ἀλλὰ τὴν μάχην αὐτὴν τὴν ἐπλήρωσαμε μὲ ἕνα ἀξιωματικόν μας καὶ 8 στρατιώτας μας νεκρούς. Ἡ κατάστασις ἀμύνης τῆς Ταξιαρχίας ἐβελτιώθη, διότι τὴν ἰδίαν ἡμέραν κατελήφθη καὶ τὸ Σχολεῖον «Γυμναστικῆς».
Κατέστη ὅμως φανερόν, ὅτι τὴν τρομερὰν ἀπειλὴν ἀντιμετώπιζον ἐλάχισται ἀγγλικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ μοναδικὴ ἑλληνικὴ μονάς, ἡ ΙΙΙ Ἑλληνικὴ Ταξιαρχία, αἱ ὁποῖαι ἐπὶ 40 ἡμέρας θὰ ἐπάλαιον κατὰ ἀφαντάστως ὑπερτέρων δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ, αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀγγλικὴν ἔκθεσιν, ὑπερέβαινον τὰς 27.000 καὶ ἦσαν ὡπλισμέναι μὲ ἀρτιώτατον ἰταλικὸν καὶ γερμανικὸν ὁπλισμόν.
Κυκλωμένη ἡ Ταξιαρχία καὶ στερουμένη τοῦ συνόλου τῶν ὅπλων ὑποστηρίξεως (σύνολον πυροβολικοῦ της 24 πυροβόλων, σύνολον σχεδὸν ὅλμων της, σύνολον τεθωρακισμένων εὑρίσκοντο εἰς Ἰταλίαν) ἀντέτασσε εἰς τὴν λύσσαν τῶν κομμουνιστῶν, τὴν ἀπόλυτον θέλησιν αὐτοθυσίας ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν, δυναμουμένων εἰς τὸ ἔπαρκον ἀπὸ τὴν ἀκλόνητον ἀλληλοεμπιστοσύνη των.

ΝΕΑΙ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

᾿Από τὰς 8-11 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Ταξιαρχία κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐδέχθη συνεχεῖς ἐπιθέσεις τῶν κομμουνιστῶν. Οὕτω, τὸ ΙΙ τάγμα τοῦ Τζανετῆ ἀπέκρουσεν ἐπίθεσιν τῶν μονάδων τῶν ἐλασιτῶν, ἀλλὰ καὶ κατέλαβε τὰ Νοσοκομεῖα Συγγροῦ — Προσφυγικὸν καὶ ᾿Αρεταίειον καὶ ἐκάλυψε πλήρως τὴν εἰς τοὺς Στρατῶνας 1ου Συν/τος Πεζ. τεταγμένην Μοῖραν ᾿Αγγλικοῦ Πυρ/κοῦ. Ὁμοίως ἀπεκρούσθησαν ἰσχυραὶ ἐπιθέσεις ἀπὸ τῶν ὑψωμάτων Β. Καισαριανῆς.

Κατὰ τὴν 12ην Δεκεμβρίου ἡ κατάστασις συνωψίζετο εἰς τὰ γραφέντα περὶ τῆς δραματικῆς συσκέψεως, περὶ ἐγκαταλείψεως τῶν ᾿Αθηνῶν.

᾿Αποτέλεσμα ὅμως τῶν τότε προτάσεών μου (510 καὶ 516 ἐκθέσεών μου), ἦτο νὰ διατεθῇ εἰς τὴν Ταξιαρχίαν ὁ ᾿Αντ/ρχης Σ. Γκίκας, ὅστις καὶ ἀνέλαβε τὴν διοίκησιν συγκροτήματος ἐκ τοῦ 5ου τάγματος Μ.Α. καὶ τῶν 141 καὶ 142 ταγ/των ἐθνοφυλακῆς, τοῦ Σχολείου Χωρ/κῆς καὶ τμημάτων Χωρ/κῆς, μὲ τὴν περιοχὴν τῶν στρατώνων Ἱππικοῦ καὶ ᾿Ορεινοῦ Πυρ/κοῦ.

Αἱ προθέσεις τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν 13ην καὶ 14ην Δεκεμβρίου ἀπέβλεπον εἰς τὴν κατάληψιν τῶν στρατώνων τοῦ 1ου Συν/τος Πεζικοῦ διὰ νὰ ἀχρηστεύσουν τὸ ἀγγλικὸν πυροβολικόν, μὲ ἀπώτερον σκοπὸν διευρύνσεως τοῦ μετώπου των καὶ κυκλώσεως τῆς Ταξιαρχίας ἐκ τῶν νώτων.

Ὁ ἀείμνηστος στρατηγὸς Π. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ὁ ὁποῖος ὡρίσθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, στρατιωτικὸς διοικητὴς ᾿Αθηνῶν.

III ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΕΙΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ II

Ἀπάντησις εἰς κακοηθείας

Διαδίδεται ἡ ἄτιμος συκοφαντία, ὅτι ἡ Ταξιαρχία δὲν συμπεριφέρεται καλῶς εἰς τοὺς αἰχμαλώτους καὶ λόγῳ τούτου δὲν θέλουν νὰ παραδοθοῦν πολλοί, καίτοι βλέπουν ποὺ μᾶς ἔφερε ὁ Διεθνισμὸς καὶ ἡ ὑποταγὴ μερικῶν εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ Βουλγάρους, ὧν πολλοὺς συνελάβομεν.
Δηλῶ ἐπὶ τῷ λόγῳ τῆς τιμῆς μου, λόγῳ τιμῆς τοῦ συνόλου τῆς Ταξιαρχίας, ὅτι ἅπαντα τ' ἀνωτέρω εἶναι κακοήθεις ἀτιμίαι, συνέχεια, ἄλλως τε, καὶ τῶν προηγουμένων. Ἐπ' αὐτοῦ δέχομαι καὶ τὴν πλέον αὐστηρὰν οἱονδήποτε ἐξέτασιν.
Ἡ Ταξιαρχία ἀποτελεῖται ἀπὸ Ἕλληνας καὶ ὄχι δολοφόνους. Εἰς τοὺς κόλπους της περιλαμβάνει μόνον Ἕλληνας πάσης ἰδεολογίας. Ἡ Ταξιαρχία ἔχει μόνο ἕνα σύνθημα, τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν σωτηρίαν αὐτῆς καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν, ἀδιαφοροῦσα διὰ τὴν πολιτικήν. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὁ διοικητὴς τάγματος Γεωργιάδης, ὅστις συλληφθεὶς βάλλων, οὔτε κἂν ἐκακοποιήθη καὶ εἶνε σῶος.
Ὁ ὑπολοχαγὸς Τούτουνας, δολοφόνος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ὑπιλάρχου Ζαφείρη, ὑπηρετοῦντος ἤδη ἐν τῇ Ταξιαρχίᾳ, οὐ μόνον δὲν ἐκακοποιήθη, ἀλλὰ ὡς τραυματίας περιθάλπεται εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Ταξιαρχίας. Ὁ μετ' αὐτοῦ συλληφθεὶς πολιτικὸς καθοδηγητὴς καὶ γνωστὸς ὡς ἐκτελεστὴς καὶ ὑπεύθυνος ἀπείρων φόνων Σόλλας, εἶναι καὶ αὐτὸς εἰς τὸ αὐτὸ νοσοκομεῖον.
Ὅστις θέλει νὰ πεισθῇ, δύναται νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ.
Ἡ Ταξιαρχία δὲν εἶναι οὔτε Ταξιαρχία τιμωρῶν, ἀλλ' οὔτε κἂν δικαστῶν.
Εἶναι μόνον Ταξιαρχία Ἑλλήνων στρατιωτῶν. Προΐστανται ταύτης συνταγματάρχαι καὶ διοικηταὶ μονάδων, ὅλοι ἀπὸ τοῦ διοικητοῦ τῆς Ταξιαρχίας μέχρι τοῦ τελευταίου ἀνθυπολοχαγοῦ, ὑπηρέται καὶ ἐκτελεσταὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως καὶ τοῦ πόθου τῶν Ἑλληνίδων ἡρωΐδων, λόγος δι' ὃν μετέβη καὶ ἐξήγνισε τὴν Ἑλλάδα, πολεμήσασα τὸν Φασισμὸ καὶ τὸν Χιτλερισμό.
Ἐκτελέσατε τὴν διαταγὴν διὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ὅπλων.
Προσέχετε τὴν εὐθύνη σας.
Πρέπει νὰ ἑνώσωμε τὰς δυνάμεις μας ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν Γερμανῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐχθρῶν μας.
Ὁ καιρὸς ἐπείγει. Θὰ εἴμεθα ἀπόντες καὶ πάλιν ἀπὸ τὸν ἀγῶνα καὶ τότε πολλὲς φορὲς θὰ συντριβῆτε ἠθικῶς καὶ θὰ μετανοήσητε διὰ τὴν ἀπουσίαν μας, ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀργά.
Ἡμεῖς οἱ διοικηταὶ τῆς Ταξιαρχίας δὲν εἴπαμε ποτὲ ψέμματα, καὶ οὐδέποτε ὑπηρετήσαμε κόμμα.
Εἴμεθα μόνον Ἕλληνες.
Θὰ μᾶς εὕρητε σὲ κάθε πόλεμον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ ποτὲ ὑπὲρ κόμματος.
Εἶναι καιρὸς νὰ συνετισθῆτε.
Πρὸς Θεοῦ καταστρεφόμεθα.
Οὔτε, ἄλλως τε, πρόκειται νὰ ἐπιτύχετε.

10 Δεκεμβρίου 1944

Ἡ
III Ἑλληνικὴ Ὀρεινὴ Ταξιαρχία
Θ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΕΚΑΠΛΑΣΙΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Ἡ ἐχθρικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῆς 23ης Ἀγγλικῆς Ταξιαρχίας ἐπέτυχεν ἀρχικῶς. Οἱ κομμουνισταὶ εἰσῆλθον εἰς τοὺς στρατῶνας, ὅπου ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς ἀποθήκας βενζίνης, συνέλαβον ἀρκετοὺς Ἄγγλους αἰχμαλώτους καὶ ἐπλησίασαν εἰς ἀπόστασιν 50 μ. ἀπὸ τὰ πυροβόλα. Ἡ ἐπέμβασις τμημάτων τῆς Ταξιαρχίας μας ὑπῆρξεν ἄμεσος. Οἱ ἐλασῖται ἐξεδιώχθησαν καὶ κατὰ τὴν διέλευσίν των ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον «Ἕλενα» ὑπέστησαν ἀρκετὴν φθοράν, καὶ ἐγκατέλειψαν αἰχμαλώτους εἰς χεῖρας τοῦ ἐκεῖ 149 τάγματος Ἐθνοφυλακῆς.
Οἱ Ἐλασῖται —περὶ τοὺς 600— συμπτυχθέντες εἰς τὰς προσφυγικὰς πολυκατοικίας ἐπὶ τῆς Β.Α. ἄκρας τοῦ Λυκαβηττοῦ, ἠτοιμάζοντο καὶ πάλιν δι' ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἀγγλικῆς μονάδος.
Ἡ Ταξιαρχία δὲν διέθετε παρὰ μόνον δύο λόχους τοῦ 1ου τάγματος τοῦ Ι.Καραβία. Εἶχεν ὅμως ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τοὺς ἄνδρας της καὶ διέταξε τὴν ἐκκαθάρισιν καὶ ἐξουδετέρωσιν τῆς ἀπειλῆς.
Ἡ ἐπίθεσις ἤρχισε ἀπὸ τῆς 11ης ὥρας τῆς 14 Δεκεμβρίου ὑπὸ τοῦ 1ου Λόχου τοῦ 1ου τάγματος μὲ Διοικητὴν τὸν λοχαγὸν Θώμογλου, τὸν ὑπολοχαγὸν Πετράκην Ἀρ. καὶ μὲ τὴν βοήθειαν 3 ἀγγλικῶν ἁρμάτων καὶ κάριερς. Διήρκεσεν αὕτη ἐπὶ διήμερον μὲ ἀποτέλεσμα τὴν κατάληψιν τῶν πολυκατοικιῶν καὶ τὴν σύλληψιν 100 αἰχμαλώτων. Οἱ στρατιῶται μας ἐπεβλήθησαν τῶν ἐλασιτῶν, ποὺ ἀνθίσταντο πεισμόνως ἐκ τῶν ἀσφαλῶν κτιρίων, χάρις εἰς τὴν πεῖραν τοῦ ἀγῶνος κατωκημένων τόπων, ποὺ εἶχαν ἀποκτήσει εἰς τὴν Ἰταλίαν.
Εἰς ὅλον τὸ ἄλλο μέτωπον συνεχεῖς βολαὶ ὅλμων καὶ πολυβόλων κατὰ τῶν στρατώνων μας καὶ τοῦ Σταθμοῦ Διοικήσεως τῆς Ταξιαρχίας. Αἱ δυσχέρειαι εἶναι μέγισται εἰς τοὺς ἀνεφοδιασμούς.
Οὐδέποτε τακτικὴ κατάστασις ὑπῆρξε τόσον δύσκολος καὶ περίπλοκος, ὅσον ἡ ἀντιμετωπιζομένη ἀπὸ τῆς 6ης Δεκεμβρίου. Ἐὰν ἀντιμετωπίζετο νικηφόρως τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ἐξαίρετον ἠθικὸν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν καὶ τὴν ἀνωτέραν κατανόησιν τῶν τραγικῶν διὰ τὴν Πατρίδα μας περιστάσεων καὶ τὴν ἀνωτέραν μαχητικὴν ἱκανότητα καὶ πεῖραν ἀγῶνος κατωκημένων τόπων.
Δικαιοῦμαι πρὸς τιμὴν τῶν ὑπερόχων τούτων μαχητῶν νὰ ἰσχυρισθῶ, ὅτι οἱονδήποτε ἄλλο τμῆμα ἑλληνικὸν δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἀντεπεξέλθη, ὅπως ἡ ταξιαρχία ἐναντίον ἐχθροῦ δεκαπλασίου καὶ ὑπὸ συνθήκας ἀγῶνος τραγικάς, διαρκῶς κυκλωμένη καὶ βαλλομμένη.
Καὶ μεγαλυτέρα τούτου ἀπόδειξις ἡ ἀπόφασις τῆς Ἀγγλικῆς διοικήσεως περὶ τῆς συμπτύξεώς μας εἰς Φάληρον.

ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

Μετὰ τὴν ἐκκαθάρισιν βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 7938/15.12.44 διαταγῆς τῆς Ταξιαρχίας, μία Διλοχία τοῦ 141 τάγματος ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην Καρυοφυλάκην ἐγκατεστάθη εἰς τὰς πολυκατοικίας ἀμυντικῶς, συνδεθεῖσα μετὰ τοῦ 142 τάγματος Νοσοκομείου «Ἕλενας Βενιζέλου», καὶ μετ' ἀγγλικοῦ λόχου ἐγκατεστημένου εἰς τὸν Λυκαβηττόν. Μὲ αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν ἐσταθεροποιήθη τὸ μέτωπον ἀπὸ τοῦ Λυκαβηττοῦ — Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας καὶ Κηφισιᾶς καὶ ἐκεῖθεν διὰ Νοσοκομείου Παίδων μέχρι «Σωτηρίας» καὶ ηὐρύνθη ἡ ἀμυντικὴ περίμετρος τῆς Ταξιαρχίας. Πᾶσα πλέον ἀπειλὴ κυκλώσεως δὲν ἦτο εὔκολος. Διετέθη εἰς τὴν Ταξιαρχίαν καὶ ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν ἀείμνηστον ἀντ/ρχην Ἰατρίδην Δ. (141 καὶ 142 Τ.Ε.), ὁμοίως τὰ 148, 155, 157 Τάγματα ἐθνοφυλακῆς. Διὰ τούτων ἡ Ταξιαρχία

ὠργάνωσε τρία ἰσχυρὰ ἐπιθετικοαμυντικὰ συγκροτήματα α) τοῦ Ἀν/ρχου Γκίκα Σ. β) τοῦ Ἀντ/ρχου Ἰατρίδη Δ. καὶ γ) τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ταξιαρχίας Παπαδοπούλου Ν. (Παπποῦ), εἰς τὸν ὁποῖον διετέθησαν τὰ 2ον Τάγμα Τζανετῆ (τὸ τάγμα αὐτὸ ἐστερεῖτο τῆς παρουσίας τοῦ παρατόλμου ὑποδιοικητοῦ του μακαρίτη Ι. Καραμπότσου, καταστάντος ἀναπήρου εἰς τὸ Ρίμινι, ὅπου προήλασε δι' ἐπίμονον ἀναγνώρισιν καὶ πέραν τῶν τμημάτων μας), καὶ τὸ 3ον τάγμα Καραβίτη τῆς Ταξιαρχίας. Τὸ 1ον Τάγμα Καραβία Ι. ἐκράτησεν εἰς ἐφεδρείαν.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Τὴν ἄμυναν τῶν στρατώνων ἀνέθεσεν εἰς τὸ ΙΙΙ Σύνταγμα Πεδ. Πυροβολικοῦ ὑπὸ τὸν Συνταγματάρχην Μανιδάκην. Κατώρθωσε ἡ Ταξιαρχία διὰ τῶν δυνάμεών της τούτων νὰ συνεχίσῃ ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις, νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ζώνην κατοχῆς καὶ νὰ δημιουργῇ σοβαρωτάτας ἀπωλείας εἰς τὰ τμήματα τῶν ἐλασιτῶν. Ἄρχισαν πλέον νὰ ἀνατέλλουν καλύτερες ἡμέρες, ἀφίχθησαν σοβαραὶ ἀγγλικαὶ ἐνισχύσεις καὶ συνεχίζετο ἀθρόα καὶ ἐνθουσιώδης ἡ προσέλευσις εἰς τὰ Τάγματα Ἐθνοφυλακῆς.
Οἱ ἐλασῖται χάνουν διαρκῶς ἐδάφη καὶ πρὸ παντὸς τὸ ἠθικόν των. Προσπαθοῦν νὰ τρομοκρατήσουν μὲ συλλήψεις καὶ φόνους.

ΑΝΑΝΔΡΟΙ

ΕΙΣ ΤΑΣ 16 ΚΑΙ 17 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, δὲν προέβησαν εἰς καμμίαν ἐνέργειαν. Διενοήθησαν κάτι τὸ σύνηθες γι' αὐτοὺς καὶ τὸ πιὸ ἄνανδρον. Ἐσημείωσαν τὰ σπίτια τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐστράφησαν μὲ μανίαν κατὰ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῶν κατοικιῶν των, ἀρχίζοντας ἀπὸ τὰς διοικήσεις. Αἱ οἰκογένειαί τῶν συνταγματαρχῶν Παπαδοπούλου, Μανιδάκη, τοῦ Ἐπιτελάρχου Λάμαρη καὶ τοῦ ὑποδιοικητοῦ τοῦ Συν/τος Πυρ/κοῦ Λασπιᾶ μόλις διεσώθησαν. Ἡ σύζυγός μου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐσώθη παρὰ 1', χάρις εἰς τὸν συμπολεμιστήν μας ἀνθυπολοχαγὸν Κοντομίχαλον, ὁ ὁποῖος τὴν μετέφερεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Μ. Βρεταννίας. Ἡ λεηλασία τῶν οἰκιῶν μας ἦτο ἡ ἐκδίκησις. Οἱ ἀγωνιζόμενοι διὰ τὸ συμφέρον τοῦ Λαοῦ ἐλασῖται δὲν μᾶς ἄφησαν οὔτε βελόνα καὶ ἐλύσσαξαν, παρὰ τὰς ἀνεπανορθώτους καταστροφάς, διότι δὲν ἀνετίναξαν τὰ σπίτια μας....

ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὴν δρᾶσιν τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι, τῶν Ἀγγλικῶν Μονάδων καὶ τῶν καθημερινῶς συγκροτουμένων ταγμάτων Ἐθνοφυλακῆς εἰς τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα, τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, τὴν Σχολὴν Εὐελπίδων μὲ τοὺς Εὐέλπιδας, εἰς τὴν περιοχὴν Θησείου μὲ τὰς ὁμάδας τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Γ. Γρί-

βα καὶ εἰς τὸ Σύνταγμα Χωροφυλακῆς Μακρυγιάννη, διεξήγετο ἕνας ἡρωϊκὸς ἄνισος ἀγών, μὲ τοὺς κομμουνιστὰς ἐπιτιθεμένους μὲ ἄγριον φανατισμὸν καὶ ὑπερτέρας δυνάμεις πρὸς διάλυσίν των. Πλεῖστα τῶν Κέντρων τούτων ἀντιστάσεως, παρὰ τὴν αὐτοθυσίαν των, παρὰ τὴν ἡρωϊκήν των ἄμυναν ὑπέκυψαν πρὸ τῶν ὑπερτέρων δυνάμεων τῶν κομμουνιστῶν, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν ὑπερασπιστῶν των ἐσφάγησαν κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον. Εἰς τὸ Σύνταγμα ὅμως Μακρυγιάννη ὁ ἀγὼν ἔλαβε διαστάσεις καὶ δραματικότητα. Οἱ ἡρωϊκοὶ καὶ ἀποφασισμένοι μέχρι θανάτου ὑπερασπισταὶ τοῦ συντάγματος ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν συνταγματαρχῶν Κων. Κωστοπούλου καὶ τοῦ ἀειμνήστου Σαμουὴλ τῆς Χωροφυλακῆς, ἠμύνθησαν καὶ ἐκράτησαν τὸν ἀγῶνα ἐπὶ 20ήμερον, προκαλέσαντες σοβαρωτάτας ζημίας εἰς τοὺς ἐπιτιθεμένους μὲ λύσσαν κομμουνιστάς, οἱ ὁποῖοι τελικῶς, πιεζόμενοι ἔξωθεν ἀπὸ ἐθνικὰς ἑλληνικάς, ἀλλὰ καὶ ἀγγλικὰς μονάδας, ἠναγκάσθησαν νὰ λύσουν τὴν πολιορκίαν καὶ νὰ συμπτυχθοῦν.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΑΒΕΡΩΦ

18 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἡ Ταξιαρχία διέταξε ἐπιχείρησιν πρὸς τὰς φυλακὰς Ἀβέρωφ διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν διάσωσιν τῶν ἐκεῖ κρατουμένων (600 περίπου), οἱ ὁποῖοι εἶχον περικυκλωθῆ ὑπὸ τῶν ἐλασιτῶν καὶ ἠπειλοῦντο μὲ σφαγήν.
Διετέθησαν 2 Λόχοι μετὰ 6 ἁρμάτων ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Ἰατρίδη, οἱ ὁποῖοι τὴν 13.30 ὥραν ἐδημιούργησαν δίοδον καλυπτομένην ὑπὸ τῶν πυρῶν τῶν ἁρμάτων καὶ τῶν Λόχων καὶ ἐξησφάλισαν τὴν ἔξοδον τῶν φυλακισμένων καθὼς καὶ τῆς ἀγγλικῆς φρουρᾶς. Σύνδεσμοι ἁρμάτων — πεζικοῦ εἶχον ὁρισθῆ ὁ λοχαγὸς Βαρδάνης Δημ. καὶ ὁ ἡρωϊκῶς πεσὼν εἰς τὸν Γράμμον ὑπολοχαγὸς Παππᾶς.
19-28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ. Ἐπιθέσεις τῆς Ταξιαρχίας διὰ τοῦ συγκροτήματος Γκίκα καὶ ἐκκαθάρισις περιοχῆς ἀπὸ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ μέχρι καὶ ὁδοῦ Μεσογείων, καὶ πρὸς Τσακὸν διὰ «Σωτηρίας-Καρακοβούνι», καὶ ἀπόρριψις τῶν ἐλασιτῶν πρὸς Ἅγιον Ἰωάννην Κυνηγόν. Μία περίπολος ἔφθασεν εἰς τὴν Μονὴν Ἀστέρι. Κάθε μας ἐπιχείρησις ηὔξανε καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰχμαλώτων. Εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ συγκροτήματος Γκίκα εἶχε διατεθῆ τὸ 148 Τάγμα Ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν Ἀντισυνταγματάρχην Πολεμικῆς Διαθεσιμότητος Ζηργᾶνον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

'Αξιωματικοί καί ἀντάρτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

'Από 20ημέρου ἐστρέψατε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῆς πατρίδος. Τὰ ὅπλα αὐτὰ τὰ εἴχατε πάρει μὲ τὴν βοήθειαν τῆς μεγάλης μας συμμάχου 'Αγγλίας, γιὰ νὰ τὰ στρέψετε ἐναντίον τῶν Γερμανῶν.
Δυστυχῶς οἱ Γερμανοὶ ἔφυγαν ἀνενόχλητοι καὶ τὰ ὅπλα τὰ ἐστρέψατε ἐναντίον τῶν συμμάχων μας, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ 4 χρόνια μᾶς ἐβοήθησαν γιὰ νὰ ζήσωμε καὶ οἱ ὁποῖοι μᾶς προστατεύουν, ἀφ' ὅτου ἐγίναμε Κράτος.
Οἱ πολιτικοί σας ἀρχηγοὶ δὲν ἐτήρησαν τὸν λόγον τους, διότι θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν Δικτατορίαν εἰς τὸν τόπον μας.
Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν, ὅπως ὁ Τζήμας, εἶναι ὄργανα τῆς Βουλγαρικῆς προπαγάνδας.
Διέταξε εἰς τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν, στὰ Σχολεῖα, νὰ διδάσκουν τὴν Βουλγαρικὴν γλῶσσαν.
Οἱ στρατιωτικοί σας ἀρχηγοὶ εἶναι μερικοὶ φιλόδοξοι ἀποτυχόντες, οἱ ὁποῖοι θέλουν καὶ αὐτοὶ νὰ διοικήσουν τὴν δύσμοιρον 'Ελλάδα.

'Αξιωματικοὶ καὶ ἀντάρτες τοῦ Ε.Λ.Α.Σ.

Χθὲς τὸ ραδιόφωνον ἐξήγγειλεν, ὅτι οἱ 'Αλβανοὶ βαδίζουν ἐναντίον τῆς 'Ηπείρου. Βούλγαροι εἰσῆλθον εἰς τὴν 'Ελληνικὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ σφάζουν. 'Οποία προσβολή!!! Οἱ νικηταὶ μετεβλήθησαν εἰς ἡττημένους. Γιατί;
Εἰς τὰς τάξεις σας ὑπηρετοῦν Γερμανοί, Βούλγαροι καὶ 'Ιταλοί, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δῆθεν, ὅτι εἶναι κομμουνισταὶ καὶ ὑπακούετε εἰς αὐτούς.
"Ελληνες, γιατί δὲν σᾶς καλοῦν οἱ Βούλγαροι κομμουνισταὶ νὰ πᾶτε στὴν Βουλγαρία νὰ ἐπιβάλετε ἐκεῖ τὸ κομμουνιστικὸ καθεστὼς πρῶτα; νὰ ρίξετε τὴν Κυβέρνησίν των, ποὺ ἦταν σύμμαχος μὲ τοὺς Γερμανούς; νὰ διαλύσετε τὸν στρατόν της καὶ νὰ τὸν κάμετε μὲ καθοδηγητὰς καὶ καπεταναίους; "Οχι, δὲν σᾶς καλοῦν, μπήκανε μέσα εἰς τὰς τάξεις σας ἐκμεταλλευόμενοι τὴν φιλοδοξίαν, τὴν βλακείαν καὶ ἀσυνειδησίαν τῶν μωροδόξων ἀρχηγῶν σας γιὰ νὰ διαλύσουν τὴν πατρίδα μας, νὰ μᾶς πάρουν τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θράκην.
Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον σᾶς καλεῖ διὰ τελευταίαν φορὰν νὰ στρέψετε τὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν Γερμανῶν, τῶν Βουλγάρων καὶ τῶν 'Ιταλῶν, ποὺ ἔχετε στὰς τάξεις σας καὶ ὕστερα νὰ καταθέσετε τὰ ὅπλα καὶ νὰ καταταγῆτε εἰς τὸν 'Εθνικὸν Στρατὸν καὶ νὰ πᾶμε ὅλοι μαζὶ ἐναντίον τῶν Γερμανοβουλγάρων.
"Οποιος παρουσιασθῆ καὶ καταθέση τὸ ὅπλον ἐντὸς 48ώρου ἀμνηστεύεται.
Θὰ δικασθοῦν μόνον οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ δολοφόνοι.
"Οσοι συνεχίσουν τὸν ἐμφύλιον πόλεμον θὰ δικασθῶσιν ὡς στασιασταὶ ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ προδόται τῆς πατρίδος. 'Η περιουσία των θὰ δημεύεται ὑπὲρ τοῦ "Εθνους.
'Απευθύνομαι τελευταίως πρὸς τὸν λαὸν τῆς ὑπαίθρου. Γνωρίζω ὅτι σᾶς ἐπεβλήθη τυραννία, ἔχετε ὑπομονή. Μὲ τὴν 'Απελευθέρωση 'Αθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἔχομεν ὀργανώσει ἤδη 5 Ταξιαρχίας ἀρτίως ἐξωπλισμένας καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπιβληθῆ τὸ Κράτος τοῦ Νόμου.
Εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν θὰ σᾶς ἀποδοθοῦν αἱ ἐλευθερίαι γιὰ νὰ ἐκλέξετε τὸ πολίτευμά σας καὶ τὴν Κυβέρνησίν σας. Τὸ "Εθνος μας θὰ καταλάβη πάλιν τὴν πρέπουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν συμμάχων 'Εθνῶν, τὴν θέσιν ποὺ δικαιοῦται τὸ τόσον αἷμα.
Τὸ Κράτος τοῦ Νόμου θὰ ἐπιβληθῆ, ἡ 'Ελλὰς θὰ γίνη μεγάλη, εἴτε τὸ θέλουν, εἴτε ὄχι, οἱ ὀλίγοι στασιασταὶ καὶ οἱ ἐχθροί της,

Ο
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Γ. Παπανδρέου

ΤΟ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Εἰς τὴν φωτογραφίαν, ἐξ ἀριστερῶν ὁ τότε
'Αρχιεπίσκοπος—'Αντιβασιλεὺς Δαμασκηνός,
ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως Γεώργιος Παπανδρέου,
ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ, ἀρχηγὸς τῶν Βρεταννικῶν δυνάμεων
ποὺ ἐστάθμευαν εἰς τὴν 'Ελλάδα κ. ἄ.

ΔΥΟ ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΥΣΚΕΨΕΙΣ

ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΝΤΕΣ:

ΤΣΩΡΤΣΙΛ
ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
Α. ΗΝΤΕΝ
ΣΤΡΑΤ. ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ
ΛΙΠΕΡ
Ρ. ΣΚΟΜΠΥ
ΜΑΚ ΜΙΛΛΑΝ
ΜΑΚ ΒΗ
ΜΑΛΕΝ
ΓΚΡ. ΠΟΠΩΦ
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ
ΘΕΜ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ
Δ. ΜΑΞΙΜΟΣ
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Σ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΣΤ. ΓΟΝΑΤΑΣ
Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ
Π. ΡΑΛΛΗΣ
Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
Ι. ΣΙΑΝΤΟΣ
ΜΑΝΤΑΚΑΣ
Δ. ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ
Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
κ.ἄ.

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ ΠΡΟΣ ΣΙΑΝΤΟΝ: «῞Οταν ἦλθα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἀπέκρυψα τὰς σφαγὰς χιλιάδων ἀνθρώπων ποὺ ἐκάματε, ὡς καὶ ἐκείνων ποὺ ἐκλείσατε εἰς τὰ στρατόπεδα...»

Ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις λόγω τῆς συνεχίσεως τοῦ ἀγῶνος ἀπεφάσισε νὰ ἐπέμβη προσωπικῶς δι' ἀμέσου ἐπαφῆς της εἰς 'Αθήνας, διὰ νὰ προσπαθήση νὰ ἐξεύρη λύσιν συμβιβασμοῦ καὶ καταθέσεως τῶν ὅπλων.
Κατὰ τὰς 26 Δεκεμβρίου ἀφίχθησαν εἰς 'Αθήνας οἱ κ.κ. Τσῶρτσιλ καὶ Ἤντεν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου 'Αλεξάντερ, καὶ προεκλήθη σύσκεψις γιὰ τὴν ὁποίαν ἀξίζει νὰ ἀναφέρωμεν μερικά, παρμένα ἀπὸ ὅσα ἐγράφησαν ἀπὸ ἐκείνους, ποὺ τὰ παρηκολούθησαν στενά. Οἱ κομμουνισταὶ ἔβαλον κατ' αὐτῶν, ἀλλὰ εὐτυχῶς ἀνεπιτυχῶς.
Ἡ ἄφιξις εἰς 'Αθήνας τῶν κ.κ. Τσῶρτσιλ καὶ Ἤντεν, συνοδευομένων ὑπὸ τοῦ Στρατάρχου 'Αλεξάντερ, ἐχαιρετίσθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅλως ἰδιαιτέρως. Πρὸ τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας», ὅπου μετέβη καὶ συνειργάσθη μὲ τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν κ. Παπανδρέου καὶ τὸν στρατηγὸν Σκόμπυ, συνεκροτήθη ὀγκώδης διαδήλωσις τῶν διαδηλωτῶν ἐπευφημούντων ζωηρῶς τοὺς πολιτικοὺς ἡγέτας τῆς Μ. Βρεταννίας.
Σκοπὸς τοῦ Χριστουγεννιάτικου ταξειδίου τοῦ Βρεταννοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἦτο, ἀφοῦ ἐσχημάτιζε ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῆς καταστάσεως, νὰ ἐπεδίωκε τὴν ἐξεύρεσιν βάσεως συνεννοήσεως καὶ καταθέσεως τῶν ὅπλων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν.
Μετὰ τὰς πρώτας ἐπαφὰς τὰς ὁποίας εἶχε, ἐπέτυχε τὴν σύγκλησιν διασκέψεως, εἰς τὴν ὁποίαν προσῆλθον, δοθεισῶν πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ Στρατηγείου Σκόμπυ εἰδικῶν ἀδειῶν, οἱ 'Αρχηγοὶ τοῦ ΕΛΑΣ.
'Επετεύχθη οὕτω ἡ πρώτη ἐπαφὴ τῶν στασιαστῶν μετὰ τῶν 'Ελασιτῶν καὶ συνεκροτήθη τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τῆς 26ης Δεκεμβρίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον 'Εξωτερικῶν, ἡ πρώτη σύσκεψις, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ, παρισταμένων τοῦ Βρεταννοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσῶρτσιλ, τοῦ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν 'Εξωτερικῶν κ. Ἤντεν, τοῦ Στρατάρχου 'Αλεξάντερ, τοῦ πρεσβευτοῦ κ. Λίπερ, τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ, τοῦ κ. Χάρολντ Μάκ-Μίλαν καί, ὡς παρατηρητῶν τοῦ 'Αμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Μάκ-Βῆ, τοῦ Γάλλου κ. Μαλὲν καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ τῆς Σοβιετικῆς Στρατιωτικῆς 'Αποστολῆς, ἀντισυνταγματάρχου Ποπώφ.
Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι ἦσαν ὁ 'Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, ὁ Πρωθυπουργὸς Παπανδρέου, ὁ στρατηγὸς Πλαστήρας, ὁ Καφαντάρης (τῶν Προοδευτικῶν), ὁ Σοφούλης (Φιλελευθέρων), ὁ Μάξιμος (τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος) καὶ ὁ Δραγούμης (ἀνεξάρτητος).
Ὁ ΕΛΑΣ μετέσχε τῆς συσκέψεως διὰ τριῶν ἐκπροσώπων του, τῶν Σιάντου, Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Κ.Κ.Ε., τοῦ στρατηγοῦ Μάντακα καὶ τοῦ Παρτσαλίδη, ἀμφοτέρων μελῶν τῆς Κεντρικῆς 'Επιτροπῆς τοῦ ΕΛΑΣ. Κατὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὸν χῶρον τῆς συσκέψεως ὑπέστησαν ἔρευναν ὑπὸ τῶν Βρεταννικῶν ὀργάνων ἀσφαλείας.
Ὁ προεδρεύσας τῆς συσκέψεως 'Αρχιεπίσκοπος Δαμασκηνός, εἰς τὸν εἰσαγωγικὸν λόγον του εἶπεν, ὅτι ἦτο πεπεισμένος, ὅτι θὰ διεδήλωνε τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἔθνους, ἐὰν διεκήρυττε, ὅτι ἦτο βαθέως καὶ τὰ μέγιστα εὐγνώμων πρὸς τὸν κ. Τσῶρτσιλ, προσωπικῶς, καὶ πρὸς τὴν Βρεταννικὴν Αὐτοκρατορίαν, διὰ τὴν συνέχισιν ἐπιδείξεως τοῦ πατροπαραδότου ἐνδιαφέροντος πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν καί, διότι ἀντεπροσωπεύθη κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν τριῶν μεγάλων Συμμάχων. Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ κατὰ τὴν μεγαλυτέραν τῆς χριστιανοσύνης ἡμέραν, ἀπέσπασεν τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Μ. Βρεταννίας ἀπὸ τὰ πολυσχιδῆ καθήκοντά του καὶ τὸν ἔφερε εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ βοηθήση εἰς τὴν ἐπίλυσιν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα δὲν ἔπρεπε νὰ εἶχον προκύψει. Καταλήξας ἐξέφρασε τὴν εὐχήν, ὅπως ἐξευρεθῆ βάσις συνεννοήσεως διὰ τὴν κατάπαυσιν τῆς ἐθνοκτόνου στάσεως.
Ὡμίλησεν ἔπειτα ὁ Βρεταννὸς Πρωθυπουργὸς κ. Τσῶρτσιλ, ὁ ὁποῖος εἶπεν τὰ ἑξῆς:
«Κύριοι, ἀπόψε ἔχομεν ἀνὰ χεῖρας μας σοβαρὰ ζητήματα. Σήμερον ἡ Ἑλλὰς εἶναι δυνατὸν νὰ καταστῆ Ἔθνος ἡνωμένον διὰ νὰ βαδίση ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡνωμένων Ἐθνῶν τοῦ κόσμου πρὸς τὴν Νίκην. Αὔριον, ἐὰν αἱ προσπάθειαί μας ἀποτύχουν, θὰ ὑποχρεωθῶμεν νὰ ὑποταχθῶμεν εἰς τὸ τραχὺ καθῆκον καὶ ἡμεῖς οἱ Βρεταννοὶ θὰ ἔχωμεν ν' ἀναλάβωμεν μέγα μέρος τοῦ καθήκοντος τῆς διασώσεως τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν καὶ τὰς οἰκτρὰς συνθήκας, αἵτινες ἤδη ἐπικρατοῦν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν ἐπαρκῆ περιοχὴν ἀσφαλείας γύρω ἀπὸ τὴν πόλιν, ἵνα δυνηθῆ ὁ λαὸς τῶν 'Αθηνῶν νὰ ἀνταπεξέλθη εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν καὶ νὰ αἰσθανθῆ, ὅτι ἀπολαμβάνει εἰρήνης, ὅτι ἀπολαμβάνει ἀσφαλείας, ὅτι ἔχει

τὴν ἐλευθερίαν του. Δὲν ὀφείλεται εἰς δισταγμὸν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός της, τὸ ὅτι ἐζητήσαμεν τὴν σύσκεψιν ταύτην, ἀλλὰ διότι ἠλπίσαμεν, ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ λύσις τῶν σημερινῶν δυσχερειῶν.

»Αἱ Βρεταννικαὶ δυνάμεις ἦλθον εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν γνώσει καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ καὶ τοῦ Στρατάρχου Στάλιν καὶ καθὼς ἤλπισα, τῇ προσκλήσει ὅλων τῶν Ἑλλήνων, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ ΕΛΑΣ. Ἡ Μ. Βρεταννία δὲν θέλει ὑλικὰ ὀφέλη ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ δὲν ἔχει τὴν πρόθεσιν νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν παρὰ τῶν Ἑλλήνων τῆς μορφῆς τῆς διακυβερνήσεώς των.

»Φυσικῷ τῷ λόγῳ τώρα, ποὺ ὅλα αὐτὰ τὰ τραγικὰ πράγματα ἔχουν συμβῆ, ἔχομεν χρέος τιμῆς νὰ φέρωμεν τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰς καλὸν τέρμα.

»Ὀφείλομεν φυσικὰ νὰ ζητήσωμεν ἐδῶ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ.

»Ἐλπίζομεν, ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ συγκροτηθῇ μία Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ εὐρυτάτων βάσεων, διαθέτουσα ἐπαρκῆ ἔνοπλον δύναμιν Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ Ἑλληνικὴν ἀστυνομίαν, ἵνα διατηρηθῇ ἡ τάξις μέχρις ὅτου δίκαιαι καὶ ἐλεύθεραι ἐκλογαὶ διενεργηθοῦν εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν, ἢ τοὐλάχιστον εἰς μέγιστον μέρος αὐτῆς.

»Τὸ μόνον πρᾶγμα, ποὺ θὰ ἐπιθυμοῦμεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἶναι νὰ διατηρηθῇ ἡ μακρόχρονος φιλία μας. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον ζητοῦμεν εἶναι νὰ ζήσετε εὐτυχεῖς καὶ ἐλεύθεροι καὶ ν' ἀποκτήσετε εὐδαιμονίαν καὶ καταλάβετε τὴν θέσιν σας εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, ἀντάξιοι τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὁποῖοι ἔθραυσαν τὴν Ἰταλικὴν ἰσχὺν καὶ ἐπολέμησαν μετὰ τόσης γενναιότητος κατὰ τῆς συντριπτικῶς ὑπερτέρας ἰσχύος τῆς Γερμανίας. Σᾶς ζητῶ νὰ πιστεύσετε, ὅτι ὁμιλῶ ἐξ ὀνόματος τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ὁμιλῶ μὲ εἰλικρίνειαν ἀπὸ βάθους καρδίας».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀνεφέρθη εἰς τὴν σύλληψιν τῆς ἰδέας τῆς συσκέψεως καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ διασφαλίσῃ τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα ἀπὸ παντὸς κινδύνου εἰς τὸν Βορρᾶν καὶ ὅτι θὰ ὑπεβοήθει τὴν Ἑλλάδα νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι καλύτερον θὰ ἠδύνατο πρὸ τῶν ὀμμάτων ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.

«Ἐπειδὴ -συνέχισεν- τὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου στρέφονται αὐτὴν τὴν στιγμὴν πρὸς τὴν τράπεζαν αὐτήν, ἡμεῖς οἱ Βρεταννοὶ πιστεύομεν, ὅτι ὁ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβη εἰς τὴν ἀγριότητα τῆς μάχης, οἱαιδήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξαν αἱ παρεξηγήσεις, θὰ διατηρήσωμεν τὴν παλαιὰν φιλίαν μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ἡ ὁποία ἔπαιξε τόσον σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας».

Μετὰ τὸν Βρεταννὸν Πρωθυπουργόν, ὁ Στρατάρχης Ἀλεξάντερ, ἐξέφρασε τὴν ὀδύνην, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται ἀντικρύζων τοὺς στρατιώτας μαχομένους εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐν ταυτῷ τὰς θερμὰς ἐλπίδας του, ὅτι ἡ διάσκεψις αὕτη θὰ ἐξεύρῃ ἱκανοποιητικὴν λύσιν εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ἑλλάδος.

«Γνωρίζω πολὺ καλά, προσέθεσε, τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τῶν ὑμετέρων στρατευμάτων ἔργον, τῶν στρατευμάτων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν τόσον καλῶς καὶ τόσον ἡρωϊκῶς ὑπὸ τὰς διαταγάς μου εἰς τὸ Ἐλ-Ἀλαμέϊν καὶ ἐσχάτως εἰς τὸ Ρίμινι. Ἀντὶ νὰ διοχετεύσω στρατεύματα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἰς τὰς Ἀθήνας, θὰ ἔπρεπε ἐσεῖς νὰ διοχετεύσετε Ἑλληνικὰς Ταξιαρχίας εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ ὁδεύσουν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν νικηφόρων στρατευμάτων μου ἐναντίον τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ».

Ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος Μάξιμος, ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς συσκέψεως, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ἐξευρέσεως τρόπου καὶ βάσεων συνεννοήσεως.

Εἶτα ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ἀφοῦ ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ηὐχαρίστησε τὴν Μ. Βρεταννίαν διὰ τὰ ἀνεξάντλητα αἰσθήματα φιλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας προσφερθείσας πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ ἐντεῦθεν, εἶπεν:

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

«Ὅταν ἐξερράγη ἡ παροῦσα κρίσις, ἡ Μ. Βρεταννία ἐτέθη παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἀόπλου Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠγωνίσθη διὰ τὴν Ἐθνικὴν ἑνότητα ἀκόμη καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Λιβάνου καὶ ἐπεθύμησεν ὁλοψύχως τὴν ἐγκαθίδρυσιν ἐκ νέου τῆς

εἰρήνης. Ἤδη, εὔχεται ὅπως ἐκ τῆς παρούσης συνδιασκέψεως ἀνατείλη ἐκ νέου ἡ εἰρήνη».

Ὁ Παρτσαλίδης (Κ.Κ.Ε.) ἐξέφρασεν ἐπίσης τὰς εὐχαριστίας τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸν κ. Τσῶρτσιλ καὶ ὑπεγράμμισε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι «αἱ παροῦσαι προστριβαὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Βρετανικῶν στρατευμάτων δὲν πρόκειται νὰ διαταράξουν τὴν πατροπαράδοτον φιλίαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν». «Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξηγέρθη, εἶπε, διότι ἐπίστευσεν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ, τοῦ Φασισμοῦ, καὶ εἰς τὸ δικαίωμα τῶν λαῶν νὰ ζοῦν ἐλευθέρως συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχάς, αἵτινες διετυπώθησαν ἀπὸ τὸν Χάρτην τοῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ τὴν δήλωσιν τῆς Τεχεράνης». Προσέθεσε δὲ ἀκολούθως, ὅτι «ἐφ' ὅσον ἡ σύσκεψις ἦτο μία σύσκεψις τῶν Ἑλληνικῶν πολιτικῶν κομμάτων, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε προσκληθῆ καὶ τὸ Ε.Α.Μ.».

Ὁ κ. Ἤντεν ἐπεξηγήσας, εἶπεν ὅτι «ἡ σύσκεψις δὲν ἀπεσκόπει εἰς τὸ νὰ περιλάβη ἐν ἑαυτῇ τοὺς ἐκπροσώπους ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν κομμάτων, ἀλλὰ μόνον τοὺς κυριωτέρους ἐκπροσώπους ὅλων τῶν ἀποχρώσεων τῆς Ἑλληνικῆς κοινῆς γνώμης. Εἰς τὴν σύσκεψιν πάντως, προσέθεσεν, θὰ ἠδύνατο νὰ προσκληθοῦν τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν συσκεπτομένων καὶ ἄλλοι πολιτικοὶ ἄνδρες».

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ Βρεταννὸς Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι οἱ παριστάμενοι ξένοι ἀντιπρόσωποι θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἀποχωρήσουν καὶ προσέθεσεν: «Ἠρχίσαμεν τὴν ἐργασίαν. Ἤδη φροντίσατε νὰ τὴν τελειώσετε σεῖς».

Ἐπὶ πλέον ὁ Τσῶρτσιλ προέβη εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους:

«Βεβαίως αἰσθανόμεθα, ὅτι ἡ πολιτική μας ἦτο ἡ ὀρθή. Δύο εἶναι τὰ ὑφιστάμενα ἐρωτήματα: Τὸ ἓν ἐξ αὐτῶν, εἶναι ἐὰν ἔδει τὰ Βρεταννικὰ στρατεύματα νὰ ἔλθουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὸ ἕτερον εἶναι, τὸ τὶ θὰ ἔπρεπε νὰ πράξωμεν, ὅταν ἐξερράγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος.

»Τὸν Αὔγουστον ἀντήλλαξα τηλεγραφήματα μὲ τὸν Πρωθυπουργόν, ὡς ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ἦτο ἡ ἐπέλευσις τῆς συμφωνίας, βάσει τῆς ὁποίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἔλθωμεν, ὅσο τὸ δυνατὸν ταχύτερον διὰ νὰ βοηθήσωμεν εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Γερμανῶν ἐκ τῆς Χώρας, νὰ εἰσαγάγωμεν τρόφιμα εἰς αὐτὴν καὶ νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν διανομὴν των, οὕτως ὥστε ὅλα τὰ πράγματα νὰ λυθοῦν ἐν ἠρεμίᾳ, ὡς τοῦτο θὰ συνέβαινε εἰς οἱανδήποτε χώραν ὑπὸ ὁμαλὰς περιστάσεις.

»Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἐτέθη ὑπ' ὄψιν τοῦ Στρατάρχου Στάλιν ὅστις καὶ συνήνεσεν ὡς πρὸς τοῦτο. Ἀναμφισβητήτως, εἶναι λίαν ἐπιθυμητόν, ὅπως τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς ὑδρογείου παραμείνη ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐπανέλθη ἐκ νέου εἰς τὴν κανονικὴν ζωήν. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ στρατιωτικὴ συνδιάσκεψις τῆς Γκαζέρτας, ὅταν οἱ Γερμανοὶ ἤρχισαν νὰ ἐγκαταλείπουν τὴν Πελοπόννησον. Προσεκλήθημεν νὰ ἔλθωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ μιᾶς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἐξεπροσώπει ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα συμπεριλαμβανομένου τοῦ Κ.Κ.Ε., καὶ τοῦ Ε.Α.Μ. Ἐδέχθημεν μίαν πρόσκλησιν Κυβερνήσεως ἐκπροσωπούσης ὅλα τὰ Ἑλληνικὰ κόμματα. Ἡ σύσκεψις ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Γκαζέρταν καὶ εἰς τὴν σύσκεψιν αὐτὴν ἐξητάσθη ἡ στρατιωτικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος, ἔσχομεν δὲ εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ὡς ἐκπρόσωπον τοῦ ΕΛΑΣ τὸν στρατηγὸν Σαράφην. Καὶ οὕτω, ἐσυνεχίσαμεν τὸ ἔργο μας.

»Ἐτηλεγραφήθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον ἡ φανταστικὴ ἱστορία, ὅτι ὑποστηρίζομεν μίαν φασιστικὴν Κυβέρνησιν καὶ ὅτι προσπαθοῦμε νὰ ἐπιβάλωμεν ἕνα εἰδικὸν τρόπον διακυβερνήσεως τῆς Χώρας ἐπιχειροῦντες νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν Βασιλέα, ἐπιχειροῦντες νὰ ἐπιτύχωμεν κάποιο πλεονέκτημα ἢ κάποιον ἔλεγχον διαρκῆ ἢ ἐπιρροὴν ἰδικήν μας ἐξ αὐτοῦ.

»Ὅλαι αὐταὶ αἱ ἱστορίαι στεροῦνται οἱασδήποτε βασιμότητος. Δὲν ζητοῦμεν τίποτε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἀποβλέπομεν εἰς πλεονεκτήματα, ἐγωϊστικῶς. Δὲν ἀποβλέπομεν εἰς κατακτήσεις ἐδαφῶν. Δὲν ἐζητήσαμεν βάσεις, οὔτε τίποτε ἄλλο παρόμοιον. Ὅσον ἀφορᾶ τὰ ὑλικὰ ὀφέλη, μᾶλλον θὰ ἐδίδαμεν παρὰ θὰ ἐπαίρναμεν. Δὲν ἐπιθυμοῦμεν τίποτε, οἱασδήποτε μορφῆς, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν φιλίαν της. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον, ποὺ θέλομεν.

»Ἀφοῦ ἐνεπλάκημεν εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ἀνελάβαμεν εὐθύνας. Ἐξετοπίσαμεν τοὺς στασιαστὰς ἀπὸ τὸ καθαυτὸ κέντρον τῆς πόλεως.

»Ἔχομεν ἀρκετὰ στρατεύματα ἐνταῦθα καὶ καθ' ὁδόν, οὕτως ὥστε νὰ δυνάμεθα νὰ καταστῶμεν ἀπολύτως κύριοι τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῆς περιοχῆς τῆς Ἀττικῆς, ἡ ὁποία τὴν περιβάλλει. Ὅσον δὲ ταχύτερον ὀρθοφρονήσῃ ἡ ἑτέρα παράταξις, τόσον ταχύτερον θὰ σταματή-

ση ἡ μάχη. Ὅταν ἤλθομεν ἐνταῦθα, ἐφαντάσθημεν ὅτι τὸ καλύτερον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐκάμνομεν, θὰ ἦτο νὰ συγκαλέσωμεν μίαν διάσκεψιν. Ἡ διάσκεψις ἤρχισε τὴν παρελθοῦσαν νύκτα. Προσεκαλέσαμεν τὸν ΕΛΑΣ νὰ ἔλθη καὶ οἱ Ἀρχηγοί του, πράγματι ἦλθον, οὕτως δὲ ἐθέσαμεν τοὺς Ἕλληνας εἰς ἐπαφὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ. Μετὰ τὴν πρώτην ἐπαφὴν καὶ ἀφοῦ πλεῖστοι ὡμίλησαν, οἱ λόγοι τῶν ὁποίων, ὡς γνωρίζετε, ἐδημοσιεύθησαν εἰς ὁλόκληρον τὴν ὑφήλιον, ἀπεχωρήσαμεν, ἐκεῖθεν. Μεθ' ἡμῶν εἴχομεν ὡς παρατηρητὰς ἐκπροσώπους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Πάντες ἀπεχωρήσαμεν μετὰ ταῦτα. Κατόπιν τούτο ͺ ἤρχισαν αἱ συζητήσεις παρισταμένων τῶν Ἑλλήνων μόνον, αἱ ὁποῖαι διήρκεσαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τούτων, ἦτο ἡ ἐκ νέου συνάντησίς των σήμερον. Οὗτοι συνδιασκέπτονται ἤδη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν. Δὲν γνωρίζω ἐπακριβῶς εἰς ποῖα ἀποτελέσματα θὰ καταλήξουν.

»Εἴμεθα ἀπολύτως ἀποφασισμένοι, ὅπως ὁλόκληρος ἡ περιοχὴ αὕτη ἐκκαθαρισθῆ ἀπὸ ἐνόπλους, οἱ ὁποῖοι δὲν εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον οἱασδήποτε ἀνεγνωρισμένης Κυβερνήσεως καὶ ὅτι ἐπιπροσθέτως, ἱκανὴ περιοχὴ περὶ τὴν ἐκκαθαρισθεῖσαν τοιαύτην, πρέπει νὰ ἐκκαθαρισθῆ ἐπίσης. Θὰ χρησιμοποιήσωμεν ὁσασδήποτε δυνάμεις χρειασθῶσι πρὸς τοῦτο διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸν ἀντικειμενικὸν μας αὐτὸν σκοπόν».

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Τίθεται ζήτημα ἀμνηστείας διὰ τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ ΕΛΑΣ;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Προφανῶς, ἐὰν δοθῆ τέρμα εἰς τὰς ἐχθροπραξίας, πρέπει νὰ μὴ γίνουν προγραφαί, οὔτε ἀπὸ τοὺς μέν, οὔτε ἀπὸ τοὺς δέ.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Ἠμπορεῖτε νὰ ὑποδείξητε, τὶ θὰ συμβῆ, ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῆ συμφωνία;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἐὰν δὲν ἐπιτευχθῆ συμφωνία, τὰ πυροβόλα θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ βάλουν, ὅπως γίνεται τώρα. Τὰ στρατεύματα θὰ ἐκκαθαρίσουν τὴν περιοχὴν αὐτήν. Θ' ἀποκτήσωμεν τὴν ἀσφάλειαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τάξιν εἰς τὴν Ἀττικήν. Ὡς πρὸς τὸ ἐὰν θὰ ἠμποροῦσε νὰ γίνη κάποια ψηφοφορία εἰς τὴν περιοχήν, ἡ ὁποία θὰ ἔχη ἀπελευθερωθῆ καὶ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τὰς ἀνωμαλίας καὶ τοὺς κινδύνους, αὐτὸ εἶναι ζήτημα πρὸς μελέτην. Καὶ φυσικὰ πρέπει νὰ περιμένωμεν, ὅτι συντομώτατα ὁ Πρόεδρος Ροῦζβελτ, ὁ Στρατάρχης Στάλιν καὶ ἐγώ, θὰ συναντηθῶμεν μαζὶ μὲ τοὺς συμβούλους μας, ὁπότε θὰ ἐπανεξετάσωμεν τὴν κατάστασιν, διότι ἐὰν δὲν ἠμπορέσετε νὰ ἐπιτύχετε δημοκρατικὰ θεμέλια ἱκανοποιητικὰ καὶ ἐμπνέοντα ἐμπιστοσύνην, πιθανῶς νὰ χρειασθῆ προσωρινῶς νὰ ἀποκτήσετε διεθνεῖς θεματοφύλακας μιᾶς οἱασδήποτε μορφῆς. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βλέπωμεν ὁλοκλήρους λαούς, νὰ παρασύρωνται πρὸς τὴν ἀναρχίαν.

ΕΡΩΤΗΣΙΣ: Θὰ ἠμπορούσατε νὰ μᾶς διαφωτίσετε ἐπὶ τῆς στάσεως τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς Ἀντιβασιλείας;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ: Ἔχετε ἀπολύτως δίκαιον νὰ ἀναφέρετε τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος. Ἐὰν ἀποδειχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν θέλησιν ὅλων τῶν κομμάτων ἢ σχεδὸν ὅλων τῶν κομμάτων, καὶ τῶν κυριωτέρων στοιχείων, τὰ ὁποῖα ἀπαρτίζουν πᾶν ὅ,τι ἀπομένει ἀκόμη ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Ἑλλάδος, ἐὰν λοιπόν, ἀποδειχθῆ, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν θέλησίν των νὰ ὑπάρχη Ἀντιβασιλεία, θέλω νὰ ἐλπίζω, ὅτι θὰ συνεμορφοῦτο. Ἀλλὰ δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ εἴπω τὸ τὶ θὰ ἔκαμνε ἢ τὶ δὲν θὰ ἔκαμνε. Περὶ ἑνὸς πράγματος εἶμαι βέβαιος· ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθη ἐδῶ, ἐκτὸς ἐὰν διὰ δημοψηφίσματος ἐκφρασθῆ ἡ θέλησις τοῦ λαοῦ περὶ τῆς ἐπιστροφῆς του.

Μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν συμμάχων ἀντιπροσώπων ἐπηκολούθησε μέχρις ἀργὰ τὴν νύκτα, συζήτησις, καθ' ἣν ἀνεπτύχθησαν αἱ κάτωθι γνῶμαι:

Ο ΣΙΑΝΤΟΣ εἶπεν, ὅτι «ἐμεῖς θεωροῦμε πὼς εὑρισκόμεθα σ' ἕνα ἀπρόκλητο πόλεμο ἐκ μέρους τῆς Δεξιᾶς, στὸν ὁποῖον τὴν Δεξιὰν συντρέχουν οἱ Ἄγγλοι. Ἐὰν πρόκειται νὰ μοῦ πῆτε ἐδῶ, ὅ,τι μᾶς εἴπατε καὶ στὸν Λίβανο, ἐμεῖς φεύγουμε καὶ θὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα μέχρι τέλους!! Ἂν θέλετε νὰ συζητήσετε, ν' ἀρχίσουμε ἀπ' ἀρχῆς. Γιὰ τοὺς ὅρους τοῦ κ. Σκόμπυ, ἐκάναμε ἰδιαίτερες συζητήσεις. Αὐτοὶ ἀφοροῦν τὸν Ἑλληνοαγγλικὸ πόλεμο. Ἐμεῖς ἤλθαμε ἐδῶ νὰ συζητήσουμε ἄλλα πράγματα: τὶ εἴδους συμφωνία θὰ κάνουμε. Ἂν πάρετε ὡς βάσι τοὺς ὅρους Σκόμπυ, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ τοὺς συζητήσου-

με, εἴτε μὲ τὸ λόγο, εἴτε μὲ τὸ τουφέκι».
Ὁ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ συνιστᾶ ἡ συζήτησις νὰ πάρη πιὸ ἤρεμο χαρακτῆρα. «Δὲν μπορεῖ νὰ νοηθῆ σήμερα Κράτος χωρὶς Ἀντιβασιλέα, θεσμὸς ποὺ θὰ φέρη τὴν σύνδεσιν τῶν κομμάτων διὰ νὰ ἀποφευχθοῦν τὰ καννιβαλικὰ συστήματα, ποὺ ἐφαρμόζονται τόσον ἀπὸ τὴν Ἀριστεράν, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸ ΚΟΛΩΝΑΚΙ».
Ὁ ΣΟΦΟΥΛΗΣ λέγει, ὅτι «ἡ ἔννοια τοῦ λόγου τοῦ κ. Τσῶρτσιλ, δὲν ἦτο ζήτημα τῆς Ἀντιβασιλείας, διότι ἀρχίζομεν ἀπὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον δὲν ἐθίγη, ἐνῶ ἐθίγη τὸ ζήτημα τῆς συνεννοήσεως».

ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ: «ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΔΑΦΟΣ, ΥΣΤΕΡΑ ΑΠ' ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΙΠΑΝ ΟΙ ΤΗΣ ΑΚΡΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ...»

Εἰς ἐπιμονὴν τοῦ Καφαντάρη διὰ τὴν Ἀντιβασιλείαν ὁ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ λέγει, ὅτι «ἐὰν ἡ Ἀντιβασιλεία πρόκειται νὰ εἶναι ἡ ἀπαρχὴ τῆς εἰρηνικῆς λύσεως, εἶμαι σύμφωνος. Ἐγὼ ὅμως βλέπω, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἔδαφος, ὕστερα ἀπ' αὐτά, ποὺ εἶπαν οἱ τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Πιστεύουν, ὅτι ἔχουν τὴν παμψηφίαν τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι αὐτοὶ ἀπηλευθέρωσαν τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' αὐτὰ εἶναι οὐτοπίες. Ἐγὼ δὲν παραδέχομαι, ὅτι τὰ ἀνταρτικὰ σώματα ἀπηλευθέρωσαν τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς ἀπηλευθερώθη ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου. Ἂν νομίζουν, ὅτι τὰ ἀνταρτικὰ σώματα ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι αὐτὰ ἔκαμαν καὶ μεγάλας καταστροφάς».
ΣΙΑΝΤΟΣ (ἐντόνως): Δὲν σᾶς ἐπιτρέπω νὰ ὑβρίζετε τοὺς ἡρωϊκούς μας ἀντάρτες.
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ: Κάθησε κάτω!
Ὁ θόρυβος ἐξακολουθεῖ καὶ ὁ Σοφούλης διαμαρτυρόμενος, ἀποσύρεται.
Ὁ Καφαντάρης διαμαρτύρεται ἐπίσης καὶ λέει στὸν Σιάντον, ὅτι εἶναι δικαίωμα κάθε ρήτορος νὰ ἔχη ἐλευθερίαν γνώμης, καὶ συμφωνεῖ μὲ τὸν Πλαστήραν, ὅτι τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐζημίωσαν τὰ ἀνταρτικὰ σώματα.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Μακαριώτατε. Θὰ γίνη συζήτησις ἐνταῦθα ἢ συμπλοκή; Προήδρευσα καὶ ἄλλοτε συνεδριάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὑπῆρχον ἀντιθέσεις, ἀλλὰ τὸ θέαμα τοῦτο δὲν παρουσιάσθη.
Ἀποκατασταθείσης σχετικῆς ἡσυχίας ὁ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ λέγει, ὅτι «ἐμεῖς συζητοῦμε καὶ ἔξω χύνεται αἷμα. Πᾶσα βραδύτης εἶναι εἰς βάρος τοῦ λαοῦ. Οὐδεμία ἐτέθη βάσις πρὸς συνεννόησιν, ὕστερα ἀπὸ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἤρχισε ἡ Ἄκρα Ἀριστερά».
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Ἤλπιζα, Ἀρχηγέ, ὅτι ἤλθατε ἐδῶ, διὰ νὰ φέρετε κάποιαν παρηγορίαν.
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ: Ναί, ἀλλὰ ὅταν βλέπω τὸ μέγεθος τῆς σφαγῆς ποὺ γίνεται, ὅταν μονοπωλοῦν αὐτοὶ τὸν πατριωτισμόν, δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀνεχθῶ.
Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἐπεμβαίνων παρατηρεῖ τὸν Σιάντον διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ὡμίλησε.
Συνεχίζων ὁ Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ λέγει: «Μήπως οἱ κύριοι τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς νομίζουν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι δεξιός; Ὅλη μου ἡ ζωὴ δείχνει, πὼς εἶμαι ἀριστερός. Καὶ πάντοτε ὑπερήσπισα τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας καὶ τὰς σοσιαλιστικὰς ἰδέας. Ἐδῶ ὅμως γίνεται ἀγὼν «ξεπαστρέματος» τῆς μιᾶς παρατάξεως. Σκοτώνονται γυναικόπαιδα καὶ καίονται χωριά. Γιατὶ εὑρίσκονται καμμένα τόσα χωριὰ στὴν Ἑλλάδα; Ἂν ἔπρεπε νὰ βγοῦν ἀντάρτες, ἔπρεπε νὰ βγοῦν γιὰ νὰ σώσουν τὴν Ἑλλάδα, ὄχι νὰ τὴν καταστρέψουν. Ἐὰν θέλουν νὰ εἰρηνεύσωμεν, νὰ ἀρχίσωμε μὲ ἐκλογὰς ἐλευθέρας. Καὶ λέγω τοῦτο, διότι αὐτοὶ ἰσχυρίζονται, ὅτι ζητεῖται νὰ ἐπιβληθῆ δικτατορία, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀποκλείεται, ὅπως τὸ εἶπαν ὁ κ. Τσῶρτσιλ καὶ ὁ κ. Ἤντεν. Ἂν ὑπῆρχε τέτοιος κίνδυνος, θὰ ἤμην καὶ ἐγὼ μαζί των. Νὰ καταθέσουν ὅλοι ἀμέσως τὰ ὅπλα καὶ νὰ γίνουν ταχέως ἐλεύθερες ἐκλογές.
»Ἂν συμφωνοῦν στὸ νὰ κατατεθοῦν τὰ ὅπλα, νὰ γίνη Ἐθνικὸς στρατὸς καὶ νὰ διεξαχθοῦν ἐλεύθερες ἐκλογές, συνεννόησις καὶ ἑπομένως, ἐσωτερικὴ γαλήνη, ἔχει καλῶς. Ἄλλως, τὰ πάντα, καὶ τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος μαζί, πᾶνε χαμένα».
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος Κυβερνήσεως): Μακαριώτατε, ὑπάρχουν σήμερα δύο θέματα: Τὸ θέμα τῶν εὐθυνῶν τοῦ παρόντος καὶ τὸ θέμα τοῦ μέλλοντος. Ἐνόμιζα, ὅτι δὲν θὰ συνεζητεῖτο τὸ θέμα τῶν εὐθυνῶν καὶ ὅτι θὰ ἐνετοπίζετο ἡ συζήτησις εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν λύσεων πρὸς εἰρήνευσιν τῆς χώρας. Οἱ προηγηθέντες ὅμως ὁμιληταί, ἔθεσαν τὸ ζήτημα τῶν εὐθυνῶν καὶ ἐπεχείρησαν μάλιστα νὰ διαστρέψουν τὴν ἀλήθειαν. Ὀφείλω διὰ τοῦτο νὰ λάβω τὸν λόγον. Εἰς μάτην προσπαθοῦν νὰ μεταθέσουν τὰς εὐθύνας τῆς σημερινῆς αἱματηρᾶς τραγωδίας. Τὸ ὄνομα τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως θὰ μείνη

πάντοτε είς τὴν Ἱστορίαν συνυφασμένον μὲ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως. Καὶ οἱ ἀδιάλλακτοι ἡγέται τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς θὰ παραμείνουν οἱ ἔνοχοι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Καὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν ὑπάρχουν πλήρεις ἀποδείξεις.

«ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΟΥ ΕΒΑΡΥΝΟΝΤΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΘΥΝΗΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΜΕΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΕΝΟΠΛΟΥ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ...»

»Εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου ἐτέθησαν αἱ ἀρχαί, τὴν πραγμάτωσιν τῶν ὁποίων σταθερῶς ἐπεδίωξα. Καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐταὶ εἶναι ἡ διάλυσις τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων, ἡ δημιουργία Ἐθνικοῦ στρατοῦ, ἡ κατάργησις τῆς τρομοκρατίας, ἡ ἀποκατάστασις τῆς τάξεως, τῆς προσωρινῆς ἀσφαλείας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μας, ὥστε ἀπηλλαγμένος πάσης ὑλικῆς καὶ ψυχολογικῆς βίας, ν' ἀποφασίσῃ ἐλευθέρως καὶ διὰ τὸ πολίτευμα καὶ διὰ τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς καὶ διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς ἀρεσκείας του. Τὰς ἀρχὰς αὐτὰς ἐπανελάβαμεν καὶ εἰς τὸν προγραμματικὸν λόγον τῆς Κυβερνήσεως τῆς 18 Ὀκτωβρίου. Αὐταὶ ὑπῆρξαν αἱ κοιναὶ μας ἐπαγγελίαι. Ποία ὅμως ὑπῆρξεν ἡ πραγματικότης; Ὑπῆρχεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, ἀλλὰ ὁλόκληρος ἡ χώρα ἐστέναζεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τῆς Ἐαμικῆς τρομοκρατίας. Οἱ ἀντάρται τοῦ ΕΛΑΣ καὶ ἡ Ἐαμικὴ πολιτοφυλακὴ ἀπετέλουν τὸ Κράτος. Καὶ ἐξηκολούθουν καὶ αἱ συλλήψεις καὶ αἱ ἐκτελέσεις τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἐβαρύνοντο μόνον μὲ τὴν εὐθύνην, ὅτι δὲν συνεμερίζοντο τὴν τρομοκρατικὴν πολιτικὴν τῆς ἐνόπλου μειοψηφίας. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μόνον, μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, ἔγιναν χιλιάδες συλλήψεων καὶ πλῆθος ἐκτελέσεων. Καὶ ἐν τούτοις, ἐκάμαμεν ὑπομονήν. Ἠθέλαμεν νὰ ἐλπίζωμεν, ὅτι διετρέχαμεν μίαν μεταβατικὴν περίοδον καὶ ὅτι μετὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἀποστράτευσιν τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων καὶ τῆς Ἐαμικῆς πολιτοφυλακῆς, θὰ ἀποκαθίστατο τὸ ἐλεύθερον Κράτος Δικαίου εἰς τὴν Χώραν. Δι' αὐτὸ εἴχομεν ζητήσει προθεσμίαν δύο μηνῶν ἀπὸ τὸ Ἔθνος πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς λειτουργίας καὶ τοῦ Κράτους καὶ τῆς οἰκονομίας μας. Ὅλην μας τὴν προσοχὴν εἴχαμε συγκεντρώσει εἰς τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἀποστρατεύσεως καὶ διὰ τοῦτο αἱ προθεσμίαι τῆς ἀποστρατεύσεως ἔμειναν ἀμετακίνητοι. Ἀλλά, διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἀποστράτευσις καὶ ὁ ἀφοπλισμός, δὲν ἠρκέσθημεν μόνον εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κοινοῦ προγράμματος. Ἐπροθυμοποιήθημεν καὶ εἰς ἄλλας βαρείας ὑποχρεώσεις. Ἐδέχθημεν πρῶτον τὴν ἀμνηστείαν τῆς στάσεως τῆς Μ. Ἀνατολῆς, τὴν ὁποίαν τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου, τὸ φέρον τὰς ὑπογραφὰς των, ἐχαρακτήριζεν ἔγκλημα κατὰ τῆς πατρίδος καὶ ἐπέβαλλε τὴν τιμωρίαν τῶν ἐνόχων. Ἐδέχθημεν τὴν διάλυσιν τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ὁποίας, ἐν μέσῳ δυσχερεστάτων περιστάσεων, εἶχεν ἐπιτελέσει πλήρως τὸ καθῆκον πρὸς τὴν πατρίδα. Ἐδέχθημεν ἐπίσης, ὅπως οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ νέου Σώματος τῆς Ἐθνοφυλακῆς τίθενται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν ὑπουργῶν τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Καὶ συνέβη εἰς μίαν περίπτωσιν, ἀπὸ ἕνα πίνακα 290 ἀξιωματικῶν νὰ διαγραφοῦν οἱ 280 καὶ νὰ ἐγκριθοῦν μόνον 10. Καὶ ὅταν κατὰ λάθος τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἶχεν ἀποστείλει εἰς τὰς ἐπαρχίας μερικοὺς ἀξιωματικούς, χωρὶς τὴν προηγουμένην των ἔγκρισιν, παρητήθησαν ἀμέσως καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὁ γενικὸς διευθυντής. Καὶ ἀνέλαβε τὸ Ὑφυπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ὁ στρατηγὸς Σαρηγιάννης, τὸν ὁποῖον ἐπρότειναν διὰ νὰ τοὺς παρέχῃ πλέον πλήρη ἐμπιστοσύνην. Καὶ ἦλθε κατόπιν τὸ ζήτημα τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου.

»Εἰς τὸν κοινὸν προγραμματικὸν λόγον μας, οὐδὲν ἀναφέρεται περὶ ἀποστρατεύσεως τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου. Ἡ ἀποστράτευσις τῶν ἀνταρτικῶν δυνάμεων, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ κανένα ὅρον. Ἐν τούτοις, ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐκ μέρους τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς συγχρόνου καὶ αὐτῶν διαλύσεως.

»Διεμαρτυρήθην καὶ ἐδήλωσα, ὅτι τοῦτο ἦτο ἀδύνατον. Συνεζητήθη τότε τὸ ἐνδεχόμενον τῆς χορηγήσεως ἀδειῶν εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Ταξιαρχίας.

»Ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῆς λύσεως αὐτῆς ἐξεδηλώθη ὁμόφωνον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καθὼς καὶ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον.

»Καὶ τότε, διὰ νὰ τοὺς ἱκανοποιήσωμεν πάλιν, ἐπροτείναμεν νὰ διατηρηθῇ μία Ταξιαρχία τοῦ ΕΛΑΣ ὡς ἀντίστοιχος δύναμις τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας. Οἱ ὑπουργοὶ

τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν, ἀλλὰ ἐζήτησαν ἐπιπροσθέτως, ὅπως ἡ δύναμις τῆς Ταξιαρχίας τοῦ ΕΛΑΣ, εἶναι ἴση πρὸς τὸ σύνολον τῆς δυνάμεως καὶ τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καὶ τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ τῆς μονάδος τοῦ ΕΔΕΣ. Καὶ ἀπεδέχθημεν καὶ αὐτὴν τὴν πρότασιν. Καὶ ὑπεγράψαμεν ἐνώπιον των διαταγὴν πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Σαρηγιάννην, ὅπως μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας. Καὶ τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, περίπου μιὰ ἑβδομάδα πρὸ τῆς στάσεως, οἱ ὑπουργοὶ Ζεῦγος, Σβῶλος καὶ Τσιριμῶκος μὲ ἐπεσκέφθησαν καὶ μοῦ ἐπέδωκαν κείμενον συμφωνίας, τὸ ὁποῖον εἶχαν συντάξει οἱ ἴδιοι καὶ εἶναι αὐτὸ τὸ κείμενον τὸ ὁποῖον ἔχω εἰς χεῖρας μου, εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφουν πράγματι τὴν διατήρησιν τῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους ὅρους τῆς συμφωνίας μας. Ὑπῆρξα πράγματι εὐτυχὴς καὶ ὑπὸ τὸ κράτος βαθείας συγκινήσεως, τοὺς συνεχάρην διὰ τὴν ἱστορικὴν πράγματι ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν ἀπὸ κοινοῦ προσεφέραμεν εἰς τὴν Χώραν, ἐξασφαλίζοντες τὴν ὁμαλὴν μετάβασιν ἀπὸ τὴν περίοδον τῆς Ἐθνικῆς ἀντιστάσεως εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος Δικαίου. Μὲ ἐβεβαίωσαν τότε, ὅτι ἡ μεγαλυτέρα τιμὴ ἀνήκει εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὁποίου ἡ δημοκρατικὴ συνείδησις καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, ὡδήγησαν εἰς τὸ εὐτυχὲς ἀποτέλεσμα. Ἐν τούτοις, τὴν ἑπομένην, Τρίτην τὸ ἀπόγευμα, μὲ ἐπεσκέφθη ἀπροόπτως ὁ ὑπουργὸς Ζεῦγος, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ὑποχωροῦν καὶ δὲν ἀποδέχονται πλέον τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὰς χεῖρας μου. Τότε ἐσχημάτισα τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἄκρα Ἀριστερά, ἀπεφάσισε νὰ μεταβάλῃ κατεύθυνσιν. Διότι ἐπλησίαζαν αἱ προθεσμίαι τῆς ἀποστρατεύσεως. Ἐνώπιον αὐτῆς ἐτέθη τὸ δίλημμα, νὰ δεχθῇ τὴν ἀποστράτευσιν καὶ τὸν ἀφοπλισμόν, ἢ νὰ στασιάσῃ. Ἐφ' ὅσον ἤλπιζαν, ὅτι ἀπετέλουν τὴν πλειοψηφίαν τοῦ λαοῦ, οἱ διαλλακτικοὶ ἐπεκράτουν καὶ ἐβάδιζαν πρὸς τὰς ἐκλογάς. Ὅταν ὅμως ἐπείσθησαν, ἀπὸ τὰς λαϊκὰς ἐκδηλώσεις, ὅτι ἀποτελοῦν μικρὰν μειοψηφίαν, οἱ ἀδιάλλακτοι ἐπεκράτησαν καὶ ἀπεφάσισαν τὴν στάσιν. Καὶ ἡ στάσις ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς Κυριακῆς. Ὑπάρχουν δύο πράξεις, αἱ ὁποῖαι τὴν ἀποδεικνύουν. Εἶναι ἡ διάλυσις τῆς Ἐθνοφυλακῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τὸν στρατὸν τοῦ ΕΛΑΣ καὶ εἶναι ἡ ἀνακήρυξις τοῦ στρατοῦ τοῦ ΕΛΑΣ ὡς ἀνεξαρτήτου καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπὸ τὸν σύμμαχον Ἀρχιστράτηγον.

»Καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ ἐλήφθη τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου. Καὶ δι' αὐτό, ἀπηγορεύθη τὸ συλλαλητήριο τῆς Κυριακῆς, τὸ ὁποῖον ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Κράτους καὶ τὸ πραξικόπημα πρὸς κατάληψιν τῆς Ἀρχῆς. Δι' αὐτὸ ἐπεχειρήθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ συλλαλητηρίου ἡ ἐπίθεσις ἐναντίον τῆς οἰκίας μου, ὅπου ἐσημειώθηκαν θύματα. Δι' αὐτὸ κατόπιν ἐπεχειρήθη ὁ ἀφοπλισμὸς τῆς Ἀστυνομίας, ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς ὁποίας ἀνηρπάγησαν αὐτόματα ὅπλα, γεγονὸς τὸ ὁποῖον τὴν ὑπεχρέωσεν εἰς ἄμυναν. Δι' αὐτὸ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, Κυριακήν, Δευτέραν καὶ Τρίτην, ἐνηργεῖτο ἐπίθεσις καὶ κατάληψις τῶν ἀστυνομικῶν τμημάτων τῆς πόλεως καὶ σφαγὴ τῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Χωροφυλακῆς. Καὶ τότε μόλις καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ στρατηγὸς Σκόμπυ ἀπεφάσισαν νὰ ὀργανώσουν τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ λαοῦ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια. Ματαία εἶναι ἡ προσπάθεια τὴν ὁποίαν καταβάλλετε, νὰ μεταθέσετε τὰς τρομερὰς σας εὐθύνας. Εἰς οὐδένα θὰ ἐπιτρέψω νὰ παραμορφώσῃ τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν. Θὰ μείνω εἰς τὴν ἱστορίαν ὁ πρωταγωνιστὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑνώσεως. Καὶ θὰ μείνετε οἱ ἐγκληματίαι τοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Οἱ ἔνοχοι τῆς ἀντεθνικῆς καὶ τῆς ἀντιλαϊκῆς στάσεως.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Σταματῶ εἰς τὸ σημεῖον τῆς χορηγήσεως τῶν ἀδειῶν εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς Ταξιαρχίας. Διατὶ μετεβλήθη ἡ ἀπόφασίς σας;

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ἐξήγησα, ὅτι ἡ διάλυσις τῆς Ταξιαρχίας ἔθιγε τὸ Ἐθνικὸν αἴσθημα καὶ ἐπίσης ἀπεκρούετο ἀπὸ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον. Καὶ τοὺς λόγους τούτους ἀπεδέχθησαν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Εἶναι ἑπομένως προφανές, ὅτι ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐπίλυσις τοῦ θέματος τῆς Ταξιαρχίας ἀποτελεῖ πρόφασιν.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Δὲν ἐξετάζω ἂν εἶχαν δεχθῆ ἢ ὄχι τὴν διάλυσιν τῆς Ταξιαρχίας, ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι ἡ Ταξιαρχία εἶναι σχηματισμὸς πραιτωριανῶν!!! Ὅτι ἐπολέμησεν εἶναι βέβαιον. Ἀλλὰ εἶναι τῆς 4ης Αὐγούστου, μοναρχικοί.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ὥστε καταλογίζετε τὴν εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ὄχι

εἰς τοὺς στασιαστάς.
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Λέγετε ὅτι ἐκάματε πολλὰς ὑποχωρήσεις καὶ νομίζετε ὅτι δι' αὐτῶν ἠδύνασθε νὰ ἐπιτύχετε τὴν ἀναίμακτον ἀπελευθέρωσιν τῆς Χώρας. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἔπρεπε ν' ἀποφύγετε τὴν σύγκρουσιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ταξιαρχίας.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ἐκφράζω τὴν ἔκπληξίν μου διὰ τὰς γνώμας σας.
ΣΙΑΝΤΟΣ: Νομίζω ὅτι αὐτὴ ἡ στιγμὴ δὲν εἶναι διὰ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ὑπευθύνων. Ὅπως χαρακτηριστικὰ εἶπεν ὁ κ. Καφαντάρης, ἡ Ταξιαρχία εἶναι σῶμα πραιτωριανῶν. Τότε ἀνέκυψε καὶ τὸ ζήτημα τῆς Ταξιαρχίας, ὡς λύσις τοῦ ὁποίου εὑρέθη ἡ συγκρότησις μικτῶν τμημάτων.
Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἐτερματίσθη ἡ σύσκεψις τῆς πρώτης ἡμέρας. Ἡ σύσκεψις ἐπανελήφθη τὴν 11.30 π.μ. τῆς ἐπομένης ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Δαμασκηνοῦ, μετασχόντων εἰς ταύτην, ἐκτὸς τῶν κ.κ. Παπανδρέου (Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως), στρατηγοῦ Πλαστήρα, Θ. Σοφούλη (Ἀρχηγοῦ Φιλελευθέρων), Γ. Καφαντάρη (τῶν Προοδευτικῶν), Μαξίμου (τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος), Φ. Δραγούμη (ἀνεξαρτήτου) καὶ τῶν ὑπουργῶν τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου κ.κ. Π. Κανελλοπούλου Στ. Στεφανοπούλου, τοῦ κ. Στ. Γονατᾶ, τῶν πρώην ὑπουργῶν κ.κ. Π. Ράλλη, Ι. Σοφιανοπούλου, Ἀλ. Μυλωνᾶ, Α. Ἀλεξανδρῆ, Κ. Τσαλδάρη καὶ Σ. Θεοτόκη. Ἐκ μέρους τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς προσῆλθον οἱ κ.κ. Σιάντος καὶ Παρτσαλίδης.
Ἡ συνεδρίασις ἤρχισε ἄνευ τῆς συμμετοχῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ΕΛΑΣ, ἐπὶ τῶν συζητηθέντων θεμάτων κατὰ τὴν προηγουμένην ἡμέραν.

Η ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΙΑ

Ι. ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τὸ ζήτημα τῆς Ἀντιβασιλείας πρέπει νὰ λυθῆ ἐντὸς τῆς ἡμέρας.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ὅλα τὰ κόμματα ἐξέφρασαν τὰς γνώμας των πρὸς τὸν Βασιλέα, ὁ ὁποῖος μελετᾶ τὸ ζήτημα.
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐξεδηλώθη ὑπὲρ τῆς Ἀντιβασιλείας. Ὁ Βασιλεὺς ἀρνεῖται κατὰ τρόπον ἀσύγνωστον.
Σ. ΘΕΟΤΟΚΗΣ: Τὸ ζήτημα τῆς Ἀντιβασιλείας ὑπὲρ τῆς ὁποίας κηρύσσομαι, πρέπει νὰ λυθῆ μετὰ τὴν κατάθεσιν τῶν ὅπλων ὑπὸ τῶν στασιαστῶν.
Σ. ΓΟΝΑΤΑΣ: Ἐὰν ἡ Ἀντιβασιλεία ἀποτελῆ ἕναν ὅρον τῶν στασιαστῶν, καλὸν θὰ ἦτο νὰ γίνη. Θ' ἀπετέλει οὕτω παράγοντα ὑποχωρήσεως εἰς τὰς ἀξιώσεις των καὶ θὰ ἐπήρχετο διευκόλυνσις τῆς καταστάσεως.
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Εἰς τὸ Κάϊρον καὶ τὴν Ἰταλίαν, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸ ΕΑΜ εἶχαν τὴν γνώμην, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἦτο ἐπαρκὲς διὰ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων τῆς Ἀντιβασιλείας. Δὲν νομίζω, ὅτι τὸ παρὸν συνέδριον συνεκλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Τσῶρτσιλ διὰ νὰ λύση τὸ ζήτημα τοῦτο.
ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τάσσομαι ὑπὲρ τῆς Ἀντιβασιλείας, ἀλλ' ὄχι διὰ σήμερον. Πρῶτον εἶναι τὸ θέμα τῆς καταθέσεως τῶν ὅπλων.
Οἱ κ.κ. Κ. Τσαλδάρης καὶ Π. Ράλλης, συμφωνοῦν μετὰ τοῦ κ. Στεφανοπούλου.
Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ: Τὸν ἐμφύλιον πόλεμον τὸν ἐκήρυξεν ἡ μειοψηφία τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς. Τὸ ζήτημα τοῦτο πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολήση, ἄλλως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θὰ μᾶς κατηγορήση, ὅτι βυζαντινολογοῦμεν.
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ: Ἡ Ἄκρα Ἀριστερὰ δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν Ἀντιβασιλείαν, ἀλλὰ διὰ νὰ παραιτηθῆ ἡ Κυβέρνησις. Ἑπομένως, ἐξεταστέον εἶναι: Συμφέρει νὰ γίνη; Θὰ θεωρηθῆ τοῦτο νίκη τῶν ἐπαναστατῶν ἢ ὄχι;
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Δὲν ἠμπορεῖ τὸ πολίτευμα νὰ λειτουργήση χωρὶς τὸν ρυθμιστήν. Οὔτε ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἀντιβασιλείαν.
»Ὁ μόνος τρόπος, ἡ ἐπάνοδος τοῦ Βασιλέως, εἶναι λάδι εἰς τὴν φωτιάν. Πῶς θὰ γίνη ἡ κατάθεσις τῶν ὅπλων; Ἀμφιβάλλω, ἂν ἡ κατάθεσις τῶν ὅπλων θὰ ἐπετυγχάνετο ἀπὸ μίαν ἀπόφασιν τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. Τώρα ὑπάρχει ὑπὲρ ποτὲ ἀνάγκη ρυθμιστοῦ τοῦ πολιτεύματος.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος Κυβερνήσεως): Ὑποστηρίζετε, ὅτι ἡ ἔλλειψις Ἀντιβασιλείας καθιστᾶ ἀδύνατον τὴν ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς σημερινῆς κρίσεως. Διότι λείπει ὁ ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐπεδίωκε συμβιβασμόν. Ποῖος εἶναι ὁ κύριος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον σήμερον ζητεῖται ἡ Ἀντιβασιλεία; Δὲν εἶναι βεβαίως ἡ ἄσκησις νομοθετικῆς, οὔτε ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Εἶ-

ναι ὁ σχηματισμὸς Κυβερνήσεως.
»Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ Κυβερνητικὸν ζήτημα.
»Ποία εἶναι ἡ σύνθεσις τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως; Οἱ στασιασταὶ τὴν ἐμφανίζουν ὡς Κυβέρνησιν προσωπικήν. Ἀλλὰ εἶναι πράγματι προσωπικὴ ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις;
»Ὄχι. Εἶναι Κυβέρνησις Ἐθνικῆς Ἑνώσεως, ἐκτὸς μόνον τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη συμμετοχήν. Διότι εἰς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν συμμετέχουν τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων μὲ τρεῖς ὑπουργούς, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, τὸ Ἀριστερὸν Μέτωπον καὶ ἀνεξάρτητοι πολιτικοί.
»Καὶ πρέπει νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα προηγήθησαν τῆς στάσεως. Ὅταν ἔβλεπα, ὅτι αἱ ὑπεράνθρωποι προσπάθειαι, τὰς ὁποίας εἶχον καταβάλει πρὸς διατήρησιν τῆς συνεργασίας μὲ τὴν Ἄκραν Ἀριστερὰν καὶ πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἀπέβαιναν μάταιαι, διότι ἡ Ἄκρα Ἀριστερά, ἀντιληφθεῖσα πλέον, ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μειονότητα τοῦ λαοῦ, ἠρνεῖτο τὴν ἀποστράτευσιν καὶ τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἐνόπλων της δυνάμεων, τότε δὲν ἠρκέσθην εἰς τὴν παλαιὰν ἐμπιστοσύνην τῶν συνεργαζομένων πολιτικῶν κομμάτων. Ἐκάλεσα τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἀνεκοίνωσα, ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὴν κρίσιν. Ὅτι ἡ Ἄκρα Ἀριστερὰ ἔχει πλέον ἀποφασίσει τὴν στάσιν ἐναντίον τοῦ Κράτους. Ὅτι, σκληρὸν καὶ ἀχάριστον εἶναι πλέον τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον θὰ ὀφείλωμεν νὰ ἐπιτελέσωμεν. Ἀλλὰ ἀκριβῶς δι' αὐτό, ἡ Κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ περιβάλλεται μὲ ἠλαττωμένην καὶ ἀμφίβολον ἐμπιστοσύνην τῶν συνεργαζομένων κομμάτων. Ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπόλυτοι, ἢ ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως τὴν παραίτησίν της, διὰ νὰ ἔλθουν ἄλλοι, περιβαλλόμενοι μὲ τὴν κοινὴν ἐμπιστοσύνην.
»Ἀπηυθύνθην ἰδιαιτέρως πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Φιλελευθέρων καὶ παρεκάλεσα τὸν ὑπουργὸν κ. Ἀβραὰμ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφούλην καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως.
»Καὶ ὁ Ἀβραάμ; Συναντήσας τὸν Ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, ἐπέστρεψε καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅτι τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων, ὄχι μόνον «ἀνεπιφυλάκτως», ἀλλὰ «μετ' ἐνθουσιασμοῦ» τάσσεται εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἀπειλουμένης στάσεως. Τὸ ἴδιον ἐπανέλαβε καὶ εἰς ἐμὲ ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων, ὅταν τὴν ἑπομένην τὸν ἐπεσκέφθην.
»Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, διὰ τῶν ὑπουργῶν του, οἱ ὁποῖοι μετεῖχον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐξεδήλωσεν ἐπίσης τὴν ἀπόλυτον ὁμοφωνίαν του.
»Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ μὲ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ Ἀριστεροῦ Μετώπου, καθὼς καὶ ἐν γένει μὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
»Καὶ εἰσήλθομεν εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπερασπισταὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ μας, ἐναντίον τῆς ἀντεθνικῆς καὶ ἀντιλαϊκῆς στάσεως.
»Ἔκτοτε, ποῖον ἦτο τὸ κοινὸν καθῆκον;
Τὸ κοινὸν καθῆκον ἦτο νὰ γίνεται καθ' ἡμέραν συμπαγέστερον τὸ Ἐθνικὸν μέτωπον, νὰ ἐνισχύεται καθ' ἡμέραν περισσότερον ἡ Κυβέρνησις εἰς τὸν σκληρὸν ἀγῶνα.
»Καὶ ὅμως συνέβη τὸ ἀντίθετον! Ἐνῶ ἐπετέλει μὲ αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν τὸ Ἐθνικὸν της καθῆκον, ἐνῶ ἀνήρχετο εἰς τὸν Σταυρὸν τοῦ Μαρτυρίου, ἤρχισε ταὐτοχρόνως νὰ βάλλεται καὶ ἐκ τῶν νώτων!
»Ἀπόψεις κομματικαὶ καὶ προσωπικαὶ ἤρχισαν νὰ ἐπικρατοῦν ἀπέναντι τῶν Ἐθνικῶν ἀπόψεων. Καὶ ἀντὶ νὰ διαλύεται, ὡς ὤφειλεν, τὸ ΕΑΜ, τὸ ὁποῖον ἦτο ἔνοχον τῆς προδοτικῆς στάσεως, ἤρχισεν ἡ ἀποσύνθεσις εἰς τὰς τάξεις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου. Ἀντὶ νὰ βάλλωνται οἱ στασιασταί, ἐβάλλετο τὸ Ἔθνος!
»Καὶ ἀνεγνώσαμεν δηλώσεις πολιτικῶν ἀρχηγῶν, ὅτι «χρειάζεται ρυθμιστὴς τοῦ πολιτεύματος, διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ συμβιβασμὸν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιμαχομένων παρατάξεων». Ὑπάρχουν λοιπὸν «δύο ἀντιμαχόμεναι παρατάξεις» ἠθικῶς ὁμότιμοι; Ἀλλὰ δι' ἡμᾶς δὲν ὑπάρχουν δύο ἀντιμαχόμεναι παρατάξεις. Ὑπάρχει ἀφ' ἑνὸς τὸ Ἔθνος καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡ Στάσις. Τὸ Ἔθνος τὸ ὁποῖον πλήττεται καὶ ἡ Στάσις ἡ ὁποία προδίδει!
»Καὶ δὲν συνέβη μόνον αὐτό. Χθὲς τὴν ἑσπέραν κατὰ τὴν σύσκεψιν ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν προσῆλθεν ἀκόμη καί συνήγορος τῆς στάσεως!
»Κατηγόρησε τὴν Κυβέρνησιν, διατὶ δὲν ἀπεδέχθη τὴν διάλυσιν

τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας, τὴν ὁποίαν ἠξίωσεν ἡ Ἄκρα 'Αριστερὰ καὶ παρέσχε τοιουτοτρόπως τὴν ἠθικὴν βάσιν καὶ τὴν δικαίωσιν τῆς στάσεως.

»Αὐτὴν τὴν συνηγορίαν, αὐτὴν τὴν ἠθικὴν δικαίωσιν τῆς στάσεως, τὴν ὁποίαν προσέφερεν ὁ κ. Καφαντάρης καὶ ἡ ὁποία ηὔφρανε τὸν κ. Σιάντον, ἔχω καθῆκον νὰ καταγγείλω ἐνώπιον τοῦ Ἔθνους.

»Εἰς μάτην ἐξήγησα χθές, ὅτι τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁμοφώνως ἀπέκρουσε τὴν διάλυσιν τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας καθὼς ἐπίσης τὴν ἀπέκρουσε καὶ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον, τὸ ὁποῖον τὴν ἐθεώρει ἔνδοξον Ἑλληνικὸν τμῆμα τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ.

»Ὁ κ. Καφαντάρης ἐπέμενε. 'Ισχυρίσθη δεκάκις, ὅτι ἐφ' ὅσον εἰς μίαν φάσιν τῶν μακρῶν διαπραγματεύσεων ἔγινε λόγος περὶ χορηγήσεως ἀδειῶν εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας, ἔπρεπε τελικῶς νὰ διαλυθῆ. Εἰς μάτην ἐπανελάμβανον, ὅτι καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἄκρα 'Αριστερὰ εἶχεν ἀποδεχθῆ τὴν διατήρησίν της, μὲ ἀντίστοιχον διατήρησιν μιᾶς Ταξιαρχίας τοῦ ΕΛΑΣ, ἰσοδυνάμου μὲ τὸ σύνολον τῶν δυνάμεων τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας, τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ τῆς Μονάδος τοῦ ΕΔΕΣ. Εἰς μάτην τοῦ ἐπεδείκνυα τὸ πρωτότυπον κείμενον, τὸ ὁποῖον οἱ ὑπουργοὶ Ζεῦγος, Σβῶλος καὶ Τσιριμῶκος εἶχαν συντάξει οἱ ἴδιοι. 'Επέμενε πάντοτε καὶ πλειοδοτῶν, ἀπεκάλεσε τὴν Ταξιαρχίαν τοῦ Ρίμινι «Σῶμα Πραιτωριανῶν».

»Αὐτὴ ὑπῆρξε χθὲς ἡ συμβολὴ του εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους ἐναντίον τῆς στάσεως.

»Καὶ ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θέμα τῆς 'Αντιβασιλείας. Διατί, λοιπόν, ἡ 'Αντιβασιλεία θεωρεῖται σήμερον ἀπαραίτητος; Διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ τὸν σχηματισμὸν νέας Κυβερνήσεως. 'Ιδού, λοιπόν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις σᾶς προσφέρει τὴν λύσιν.

»Ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἐνδεχόμενος 'Αντιβασιλεύς, ἐὰν ἀποφασισθῆ ἡ 'Αντιβασιλεία; Θὰ εἶναι ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος τώρα προεδρεύει τῆς συσκέψεως. Ποίους θὰ συμβουλευθῆ; Προφανῶς τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος παρίσταται.

»Μακαριώτατε, ὡς Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, σᾶς ὑποβάλλω τὴν παραίτησίν μας καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀναλάβετε ἀμέσως τὴν πρωτοβουλίαν, συμβουλευόμενοι, τὸν παριστάμενον πολιτικὸν κόσμον, διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

»Εἶναι, ἄράγε, τόσον ἐπιτακτικὴ ἡ ἀνάγκη τῆς ἐκδόσεως καὶ τοῦ διατάγματος τῆς 'Αντιβασιλείας, ὅταν μὲ τὴν δήλωσιν τῆς Κυβερνήσεως, παρέχωμεν ἀμέσως τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπιλύσεως τοῦ κυβερνητικοῦ ζητήματος; Ἔχομεν ἤρεμον τὴν συνείδησιν, ὅτι ἐπετελέσαμεν τὸ καθῆκον μας ἀπέναντι τῆς Χώρας.

»Προσεφέραμεν, πρῶτον, τὴν μεγάλην ὑπηρεσίαν τῆς ἀναιμάκτου ἀπελευθερώσεως τοῦ 'Οκτωβρίου. Χωρὶς ἐκείνην τὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τίτλον ἀπαράγραπτον τῆς Κυβερνήσεως, δὲν θὰ ὑπῆρχεν σήμερον ἐδῶ, οὔτε Κυβέρνησις Ἑλληνική, οὔτε δυνάμεις Βρετανικαί, διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὴν τρομοκρατικὴν τυραννίαν τῆς ἐνόπλου μειοψηφίας.

»'Εξηντλήσαμεν ἔπειτα ὅλας τὰς προσπαθείας μας διὰ τὴν ἀποφυγὴν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου.

»ΕΠΡΟΤΙΜΗΣΑΜΕΝ νὰ ἐπικριθῶμεν ἀκόμη ἀπὸ τὰ συνεργαζόμενα κόμματα διὰ τὰς ὑπερμέτρους ὑποχωρήσεις μας, παρὰ νὰ παραλείψωμεν οἱανδήποτε προσπάθειαν καὶ θυσίαν, ἡ ὁποία θὰ ἦτο δυνατή, διὰ νὰ γίνῃ ὁμαλὴ ἡ μετάβασις ἀπὸ τὴν περίοδον τῆς 'Εθνικῆς ἀντιστάσεως, εἰς τὸ ἐλεύθερον Κράτος Δικαίου.

»Καὶ κατόπιν, ὅταν ἐσήμανε ἡ κρίσιμος ὥρα, ὅταν παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας μας, ἀπεφασίσθη τὸ πραξικόπημα ἐκ μέρους τῆς ἐνόπλου Ἄκρας 'Αριστερᾶς, ἐχωρήσαμεν σταθερῶς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ 'Εθνικοῦ μας καθήκοντος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐπέτασσε ν' ἀδιαφορήσωμεν πρὸς τὴν προσωπικὴν τύχην μας καὶ ὑπερασπισθῶμεν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἔθνους καὶ τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ μας.

»Δηλοῦμεν ἐπίσης, ὅτι ἀναλαμβάνομεν καὶ ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως τὴν εὐθύνην διὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, προσέρχονται οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς καὶ ἡ σύσκεψις συνεχίζεται.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Ὅσα εἶπον χθὲς περὶ τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας δὲν ἀποτελοῦν ἐνθάρρυνσιν τῶν στασιαστῶν. Ὅταν τὸ ΕΑΜ ἐβιαιοπράγῃ εἰς τὴν Ρούμελην, πρῶ-

τος ἐγὼ ἐξανέστην, καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλοι εἰσήρχοντο καὶ ἐξήρχοντο ἀπὸ τὸ ΕΑΜ. Ὅταν αἱ ὑπερβασίαι τῶν Ἐαμιτῶν ἔφθασαν εἰς τὸ Παγκράτι καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ Κολωνάκι καὶ τὴν Ὁμόνοιαν, τότε ἐθορυβήθησαν μερικοὶ καὶ αὐτοὶ εἶναι, ποὺ φωνάζουν σήμερον περισσότερον. Δὲν ἔχω κανένα λόγον νὰ ἐνδιαφέρωμαι διὰ τὴν παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε καὶ θὰ συμμετάσχω εἰς τυχὸν ἀνασχηματισμόν.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος Κυβερνήσεως): Δὲν γνωρίζω, ποίους ὑπαινίσσεται ὁ κ. Καφαντάρης. Ἂν πρόκειται περὶ ἐμοῦ, τὸν πληροφορῶ, ὅτι εὑρίσκεται εἰς πλάνην. Οὐδέποτε εἰσῆλθον ἢ ἐξῆλθον ἀπὸ τὸ ΕΑΜ. Ἀνέκαθεν μένω πιστὸς εἰς τὰς βασικὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἔχω ἐξαγγείλει καὶ αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Συμβόλαιον τοῦ Λιβάνου καὶ εἰς τὸν προγραμματικὸν λόγον τῆς 18 Ὀκτωβρίου, καὶ αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὴν κατάργησιν τῆς τρομοκρατίας, εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν ἀτόμων καὶ τῶν Ὀργανώσεων, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν Κράτους Δικαίου. Αὐτὰς τὰς ἀρχὰς ὑπεστήριξα, ὅταν πρὸ διετίας συνηντήθην μὲ τὸν κ. Σιάντον, ὁ ὁποῖος μοῦ ἐπρότεινε τὴν ἡγεσίαν τοῦ ΕΑΜ. Αὐτὰς ὑποστηρίζω καὶ σήμερον, διότι ἀποτελοῦν παγίαν μου πίστιν. Χθὲς ὁ κ. Καφαντάρης ὠνόμασε τὴν Ταξιαρχίαν «σῶμα πραιτωριανῶν», καὶ κατελόγισε τὴν εὐθύνην εἰς τὴν Κυβέρνησιν, διότι δὲν ἀπεδέχθη τὴν διάλυσίν της. Ἀπήντησα χθὲς καὶ ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ἐναντίον τῆς διαλύσεως ἀπεφάνθη ὁλόκληρον τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ τὸ Συμμαχικὸν Στρατηγεῖον. Καὶ διότι ἡ λύσις, ἡ ὁποία προσεφέρετο, δημιουργίας Ταξιαρχίας τοῦ ΕΛΑΣ, ἰσοδυνάμου πρὸς τὸ σύνολον τῶν ἄλλων ἐνόπλων Σωμάτων, ἀπετέλει, ἐὰν ὑπῆρχε καλὴ πίστις, πλήρη ἱκανοποίησιν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα δυστυχῶς ἀποδεικνύουν, ὅτι ἐδῶ δὲν ὑπῆρχε καλὴ πίστις. Εἶχε ληφθῆ ἀπόφασις τῆς στάσεως καὶ ἁπλῶς ἐχρησιμοποιοῦντο προφάσεις.

Η ΑΚΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΑ ΟΠΛΑ

Ἀρχιεπίσκοπος ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ: Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν, οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι τῆς Ἄκρας Ἀριστερᾶς εἶπαν, ὅτι θὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα, εἰς νέαν Κυβέρνησιν τῆς ἐμπιστοσύνης των. Παρακαλοῦμεν ν' ἀναπτύξουν τὰς ἀπόψεις των.

ΣΙΑΝΤΟΣ: Τὸ ζήτημα τῆς καταθέσεως τῶν ὅπλων εἶναι ζήτημα, Ἄγγλων καὶ δικό μας. Κανένα ὅπλο δὲν παραδίνουμε, ἂν δὲν γίνη Κυβέρνησις, ποὺ θὰ ἐκπροσωπῆ ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Δὲν εἶσθε ἁρμόδιοι, νὰ μᾶς καλέσετε νὰ καταθέσωμε τὰ ὅπλα. Εἶναι διατεθειμένος ὁ πολιτικὸς κόσμος νὰ σχηματίση νέαν Κυβέρνησιν; Ἂν ναί, πάει καλά.

ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ: Γιατὶ νὰ γίνη αὐτὴ ἡ αναταραχή, ἀφοῦ δὲν εἶσθε διατεθειμένοι νὰ καταθέσετε τὰ ὅπλα;

ΣΙΑΝΤΟΣ: Θέλουμε, ἡ νέα Κυβέρνησις νὰ συμφωνήση στὸ πρόγραμμα καὶ στὴ σύνθεσι, ποὺ θὰ προτείνουμε, καὶ τότε θὰ καταθέσουμε τὰ ὅπλα.

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Κανεὶς δὲν θὰ εἶναι εὐτυχέστερος ἀπὸ ἐμέ, ἂν ἡ παραίτησις τῆς Κυβερνήσεως, διευκολύνη τὴν εἰρήνευσιν τῆς Χώρας.

ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ: Χθὲς εἴπαμε καθαρά, ὅτι τὸ πρῶτο βῆμα εἶναι ἡ Ἀντιβασιλεία. Βλέπω σήμερα τὸ ἀποφεύγετε...

Π. ΡΑΛΛΗΣ: Τὸ θέτετε ὡς ὅρον;

ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ: Μάλιστα. Ὡς πρῶτο καὶ βασικὸ ὅρο.

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ὁ κ. Σιάντος ξεκίνησε ἀπὸ μία προϋπόθεσι, ποὺ εἶναι ἀπαράδεκτος. Καὶ θέλω νὰ ξέρω, τὶ λέει γι' αὐτὴν ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Χώρας. Ὁ κ. Σιάντος εἶπε, ὅτι ὁ διεξαγόμενος πόλεμος εἶναι πόλεμος μεταξὺ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν Ἄγγλων. Ἀποτελεῖ τάχα πόλεμον κατὰ τῶν Ἄγγλων ἡ αἰχμαλωσία χιλιάδων γυναικοπαίδων, ποὺ μεταφέρονται εἰς Θήβας καὶ ἄλλας περιοχὰς ὑπὸ ἀθλιεστάτας συνθήκας; Αὐτὸ εἶναι Γερμανικὴ μέθοδος, εἶναι φασισμός. Ἀφοῦ κ. Σιάντο, λέτε, ὅτι ἔχετε τὸ λαὸ μαζί σας, γιατὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἐλευθέρας κυκλοφορίας, εἰσέρχονται χιλιάδες λαοῦ εἰς τὴν ἰδικὴν μας ζώνην καὶ δὲν ἔρχονται πρὸς τὴν ἰδικὴν σας; Αὐτὸ τὸ καμουφλάρισμα τῆς λαοκρατίας, ποὺ ἔχετε, ἔληξε. Ὅταν ἦλθα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἀπέκρυψα τὰς σφαγὰς χιλιάδων ἀνθρώπων, ποὺ ἐκάματε, ὡς καὶ ἐκείνων ποὺ ἐκλείσατε εἰς στρατόπεδα. Ἔπρεπε τότε νὰ εὑρεθῆ μία διέξοδος εἰς σᾶς ἀπὸ τὰς εὐθύνας τοῦ παρελθόντος. Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς τότε, νὰ μπαίναμε εἰς νόμιμον πολιτικὸν βίον.

»Βρέθηκε νὰ ἔχετε τόσα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος ἀπορεῖ, πῶς δὲν τὰ ἐξαντλήσατε κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἀφοῦ λέτε πὼς τοὺς πολεμήσατε.

Μία λύσις τοῦ προβλήματος ὑπάρχει: νὰ καταθέσουν οἱ στασιασταὶ τὰ ὅπλα. Τότε μόνον θὰ γλυτώσουν ἀπὸ τὸν φασισμόν.
ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ: Διακόπτει γελῶν.
Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μὴ γελᾶτε κ. Παρτσαλίδη. Εἶσθε ἀρκετὰ εὐφυὴς διὰ νὰ ξέρετε, ὅτι εἶσθε φασίστας καὶ εἶμαι ἀρκετὰ τίμιος, ὥστε νὰ εἶμαι δημοκράτης.

»'Απορεῖ ὅλος ὁ κόσμος, πῶς συνέβη νὰ ὀχυρώσετε μέσα στὰς 'Αθήνας σπίτια, ὅταν ἐπὶ Γερμανῶν δὲν ὑπῆρχε οὐδὲ ἓν ὠχυρωμένο; 'Ενῶ ἡμεῖς εἴμεθα ἀνύποπτοι καὶ ἐφροντίζαμεν διὰ τὴν ἀσφάλειάν σας καὶ συνεργαζόμεθα κοντὰ σας μὲ ἀθωότητα, ἐσεῖς ὠχυρώνατε τὴν 'Αθήνα. 'Εσκοτώθηκαν ἀπὸ τὰ νῶτα κ. Σιάντο, ἄοπλοι ναῦται, ποὺ ἐπὶ τέσσερα χρόνια τώρα, πάλευαν μέσα στὶς θάλασσες γιὰ τὴν δόξαν τῆς 'Ελλάδος καὶ τῆς 'Ελευθερίας.
ΣΙΑΝΤΟΣ: Εἶπα καὶ χθὲς καὶ σήμερα, πὼς αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ κάνουμε εἶναι νὰ βροῦμε μιὰ λύσι, ποὺ θὰ μᾶς βγάλη ἀπ' αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Νὰ μὴ ἀνατρέχουμε σὲ περασμένα πράγματα.

»Ναί, κάνουμε συλλήψεις γιατὶ θέλουμε νὰ ἐξασφαλίσουμε τοὺς δικοὺς μας. 'Αποτελεῖτε ἕνα κράτος ἀπὸ τὸ Σύνταγμα ὥς τὴν 'Ομόνοια καὶ κάνετε καὶ σεῖς συλλήψεις. Μᾶς λέτε γιατὶ ὠχυρώσαμε τὴν 'Αθήνα. Τὴ στιγμὴ ποὺ συζητούσαμε διὰ ἀφοπλισμὸ ἐμεῖς, πιάναμε δεκάδες αὐτοκίνητα, ποὺ ἔδιναν ὅπλα στοὺς Χῖτες. 'Εμεῖς δὲν τρῶμε χορτάρια, ὠχυρώσαμε τὴν 'Αθήνα γιὰ νὰ ἀμυνθοῦμε.
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ποῦ εἶναι οἱ Χῖτες; Παρακαλοῦμε τὸν Μακαριώτατον νὰ ἀπαγορεύση τὶς συκοφαντίες.
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: (Πρόεδρος Κυβερνήσεως): Μακαριώτατε, νομίζω ὅτι πρέπει νὰ δοθῆ κατεύθυνσις εἰς τὴν συζήτησιν. 'Εκλήθημεν ἐδῶ, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν, ἐὰν ὑπάρχη τρόπος εἰρηνεύσεως τῆς Χώρας. Γίνεται συζήτησις περὶ 'Αντιβασιλείας καὶ τῆς Κυβερνήσεως. 'Αλλὰ καὶ ἡ 'Αντιβασιλεία καὶ ἡ Κυβέρνησις εἶναι μέσα. 'Ο σκοπὸς εἶναι τὸ πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἐφαρμόση ἡ Κυβέρνησις.

»'Υπάρχουν διὰ τοῦτο δύο τρόποι ἀντιμετωπίσεως τοῦ ζητήματος. "Η θὰ εἴπωμεν: "Ας γίνη 'Αντιβασιλεία καὶ κατόπιν ἡ 'Αντιβασιλεία, ἂς σχηματίση μίαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία θὰ προσπαθήση νὰ καθορίση ἕνα κοινὸν πρόγραμμα. 'Αλλὰ τοιαύτη ἀντιμετώπισις, ὄχι μόνον ἀπαιτεῖ χρόνον, ἀλλὰ καὶ στερεῖται σοβαρότητος. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀντιστρόφως πρέπει νὰ εἶναι ἡ μέθοδος. Πρέπει, πρῶτον, νὰ ἐξετασθῆ, ἐὰν εἶναι δυνατὴ συμφωνία ἐπὶ κοινοῦ προγράμματος. Κατόπιν θ' ἀναζητηθῆ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν του. Καὶ κατόπιν ἡ 'Αντιβασιλεία διὰ τὸν διορισμὸν τῆς Κυβερνήσεως.

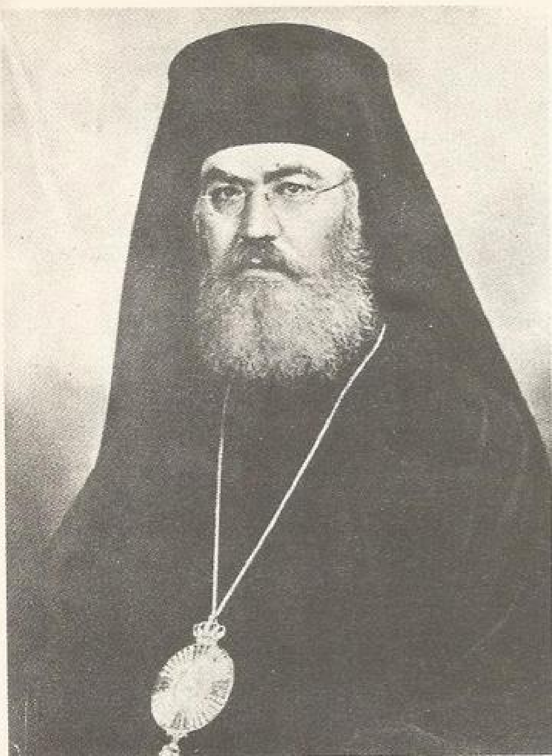
»Τὴν μέθοδον αὐτήν, πρέπει κυρίως ν' ἀποδεχθοῦν οἱ φίλοι τῆς 'Αντιβασιλείας. Διότι, καὶ ὅσοι ἀκόμη ἔχουν ἀμφιβολίας διὰ τὴν χρησιμότητά της, ἐφ' ὅσον θὰ ἀπετέλει μόνον προσπάθειαν καὶ προσδοκίαν, θὰ ἐπείθοντο ἀσφαλῶς, ἐὰν περιεῖχε τὴν βεβαιότητα τῆς ἐπιλύσεως τῆς ἐσωτερικῆς κρίσεως. Καὶ δὲν θὰ ὑπῆρχε τότε καμμία δύναμις, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ ἐμποδίση τὴν καθιέρωσίν της. Θὰ πρέπει διὰ τοῦτο νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπιμάχων ζητημάτων διὰ νὰ ἴδωμεν, ἐὰν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις συμφωνίας.

»Καὶ ἐπειδὴ ἔχω μακρὰν πεῖραν αὐτῶν τῶν διαπραγματεύσεων, ἀναλαμβάνω τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοποθετήσεως τῶν ζητημάτων.

«ΕΞΩ ΧΥΝΕΤΑΙ ΑΙΜΑ. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΑΠΑΝΤΗΣΙ...»

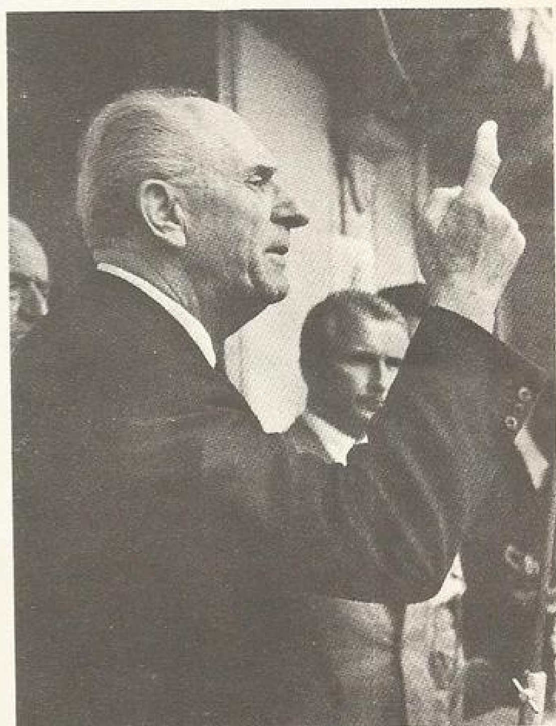
»ΘΕΜΑ 1ον. Σύνθεσις τῆς Κυβερνήσεως. 'Εννοεῖ ἡ "Ακρα 'Αριστερὰ νὰ μετάσχη τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ ποίαν ἀναλογίαν;
ΘΕΜΑ 2ον. Ποία θὰ εἶναι ἡ τύχη τῶν σημερινῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Κράτους, τῆς 'Αστυνομίας, τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας, τοῦ 'Ιεροῦ Λόχου καὶ τῶν νέων ταγμάτων τῆς 'Εθνοφυλακῆς;
ΘΕΜΑ 3ον. Ποία θὰ εἶναι ἡ σύνθεσις τῶν στελεχῶν τοῦ νέου 'Εθνικοῦ μας Στρατοῦ;
ΘΕΜΑ 4ον. Τὰ ἀνταρτικὰ σώματα τοῦ ΕΛΑΣ θ' ἀποστρατευθοῦν μόνον, ἢ καὶ θ' ἀφοπλισθοῦν; Καὶ θ' ἀφοπλισθοῦν πραγματικῶς ἢ εἰκονικῶς; Διότι ὁ κ. Σιάντος εἰς μίαν συνομιλίαν μας εἶχε δηλώσει, ὅτι «κάθε ὅπλον ἀντάρτου εἶναι ζήτημα τιμῆς γιὰ τοὺς ἀντάρτας, ἀποστρατευόμενοι νὰ μὴ παραδώσουν τὰ ὅπλα».
Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐρωτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὀφείλουν νὰ δώσουν ἀπάντησιν.
ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ: Διαφωνοῦμε ριζικὰ πρὸς τὸ σκοπὸ καὶ τὰ μέσα. Γιὰ μᾶς ὁ Βασιλεὺς εἶναι ὑπόλογος. Θέλομε 'Αντιβασιλεία.
ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ: "Αν θελήσετε, ἀπαντήσετε σὲ ὅ,τι σᾶς ἐρωτοῦμε.

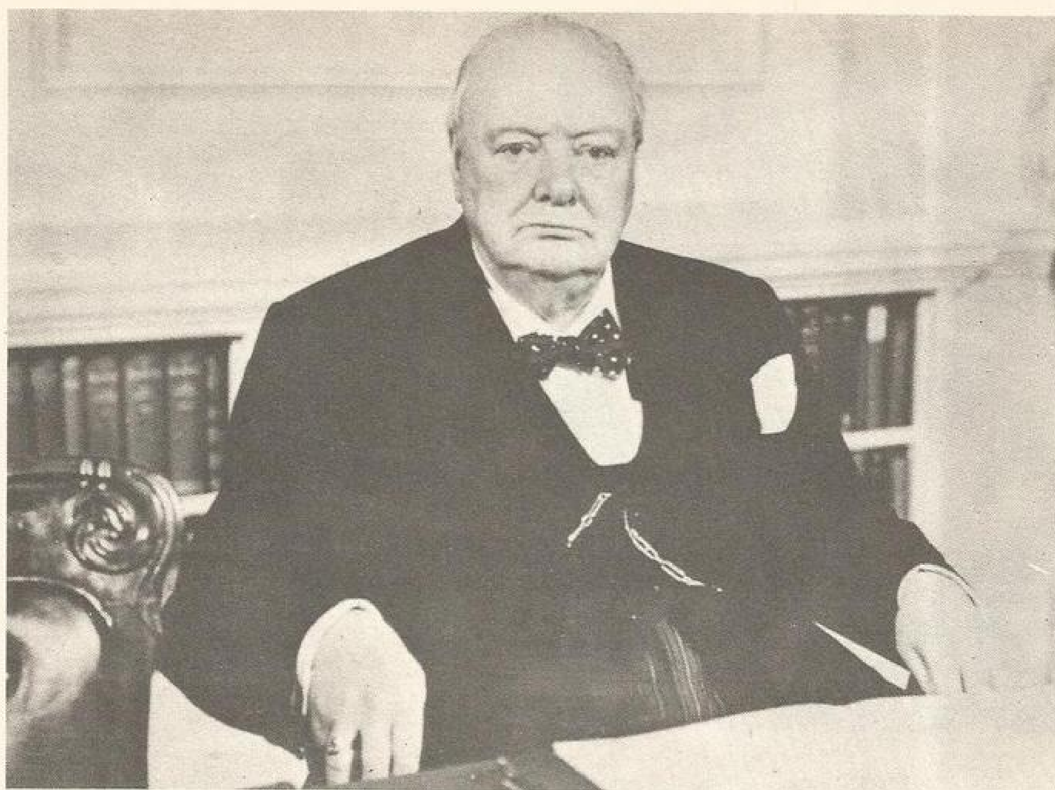
ΣΙΑΝΤΟΣ: Πρῶτα θὰ μᾶς πῆτε σεῖς, τὶ θὰ γίνη μὲ τὴν 'Αντιβασιλεία.
'Επὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ διεξάγεται μακρὰ συζήτησις. Ὁ Πρόεδρος κατατοπίζει τοὺς ἐκπροσώπους τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς ἐπὶ τῆς διεξαχθείσης κατὰ τὴν ἀπουσίαν των συζητήσεως διὰ τὴν 'Αντιβασιλείαν, εἰπὼν ὅτι ἡ πλειοψηφία ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς 'Αντιβασιλείας, τινῶν ἐκ τῶν μελῶν κηρυχθέντων ὑπὲρ τῆς ἀναβολῆς.
ΣΙΑΝΤΟΣ: (εἰρωνικῶς): Δηλαδή; Πρῶτα θ' ἀποφασίσετε γιὰ τὴν 'Αντιβασιλεία.
Οἱ κ.κ. ΜΥΛΩΝΑΣ καὶ ΣΟΦΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ἐπιμένουν νὰ γίνη ἐκ νέου συζήτησις περὶ 'Αντιβασιλείας.
Ν. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ: Σ' ἐμᾶς τοὺς στρατιωτικοὺς δὲν ἀρέσουν τὰ πολλὰ λόγια. Ἔξω χύνεται αἷμα. Πρέπει νά δώσωμε ἀπάντησι στὸν Ἄγγλο Πρωθυπουργό. Οἱ κύριοι τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς θέλουν νὰ καταθέσουν τὰ ὅπλα; Ἄς θεωρηθῆ λυμένο τὸ ζήτημα τῆς 'Αντιβασιλείας καὶ ἂς προχωρήσωμε, ἀφοῦ θέσωμε σαφῶς τὰ ζητήματα. Διότι ἡ κατάθεσις τῶν ὅπλων ἐπείγει.
Ὁ κ. Σιάντος ἀναπτύσσει μετὰ ταῦτα τὰς ἀπόψεις τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς διὰ τὴν λύσιν τῆς κρίσεως, μὲ νέαν κυβέρνησιν. Κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος ὁ κ. Σιάντος καὶ εἰς τὸ σημεῖον, ποὺ ὁμιλεῖ περὶ τῆς νέας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ προγράμματος λέγει καθαρά, ὅτι «ἡ ρῆξις δὲν προῆλθεν ἀπὸ ζήτημα τῆς Ταξιαρχίας, ἡ ὁποία ἁπλῶς ἀπετέλεσε πρόφασιν».
Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀπόψεων τῆς Ἄκρας 'Αριστερᾶς ἡ συνεδρίασις ἐλύθη.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ:
Ἡ συμβολή του ὑπῆρξεν σημαντικὴ καὶ ἐξετιμήθη ἀπ' ὅλους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ:
Ὁ δημοκράτης, ὁ ἀγωνιστής, ὁ μέγας πολέμιος τοῦ κομμουνισμοῦ. Θὰ παραμείνη ἱστορικὴ ἡ συμβολή του διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Ἑλλάδος. Μὲ τὶς ἀναμφισβήτητες καὶ ἀπαράμιλλες ἱκανότητές του, τὸν φλογερὸν πατριωτισμόν του καὶ τὶς ἔξοχες ἀρετές του, κατώρθωσε κυριολεκτικῶς νὰ «τσουβαλιάση» τὸν παντοδύναμον τότε κομμουνισμὸν καὶ νὰ σώση τὸ Ἔθνος ἀπὸ τὸν ἐρυθρὸν ὁλοκληρωτισμόν.

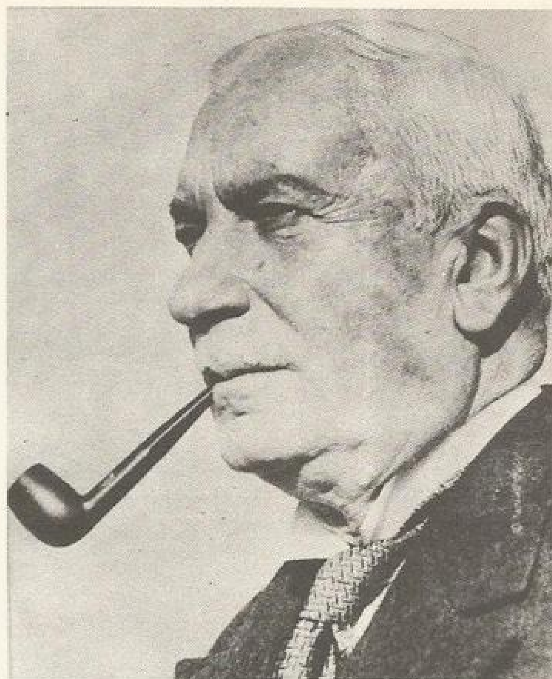

ΟΥΙΝΣΤΩΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ: *Ὁ ἀείμνηστος Πρωθυπουργὸς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ μεγάλου κύρους του προσεπάθησε ν' ἀποσοβήσῃ τὴν σύρραξιν καὶ ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἐρυθρὰν ἐπικράτησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.*

ΝΙΚ. ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ:
Στρατηγός, Προοδευτικὸς—Δημοκρατικὸς πολιτικὸς ἡγέτης: «Μία ὀλιγάριθμος κακοποιὸς ΣΠΕΙΡΑ ἐξ ἀναρχικῶν στοιχείων παρεσκεύασεν ἀπὸ μακροῦ χρόνου καὶ ἐξαπέλυσε κατὰ τοῦ Ἔθνους ἄγριον ἐμφύλιον πόλεμον, ἀφοῦ παρέσυρε ἕνα ἀριθμὸν πατριωτῶν Ἑλλήνων, εἴτε διὰ δόλου, εἴτε διὰ βίας...»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ:
Πολιτικὸς Ἀρχηγός, Ἐκπρόσωπος τῶν Φιλελευθέρων καὶ μέγας πολέμιος τῆς «κόκκινης ἀπάτης».

ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ:
Πολιτικὸς Ἀρχηγός. «Ὅταν ἦλθα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἀπέκρυψα τὰς σφαγὰς χιλιάδων ἀνθρώπων ποὺ ἔκαμαν οἱ κομμουνισταί, ὡς καὶ ἐκείνων ποὺ ἔκλεισαν εἰς στρατόπεδα...»

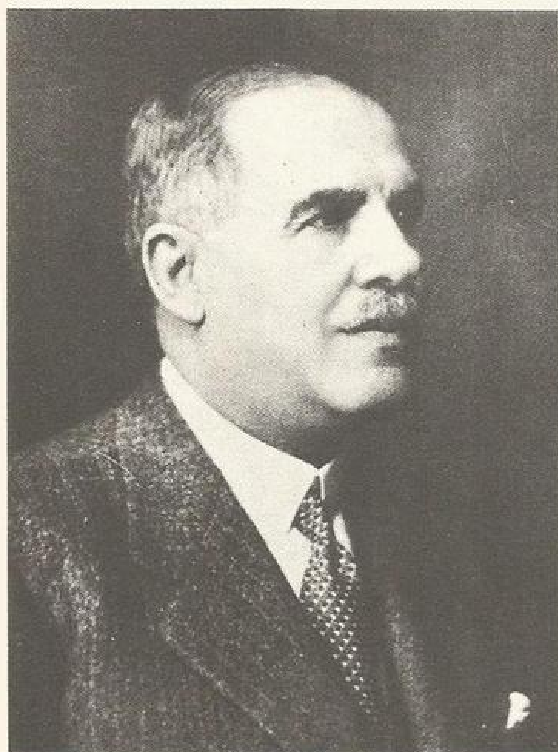
ΚΩΝ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ:
Ὁ ἁγνὸς πατριώτης, καὶ μετέπειτα ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ Πρωθυπουργός.

ΔΗΜ. ΜΑΞΙΜΟΣ:
Μετεῖχε εἰς τὴν δευτέραν σύσκεψιν, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Ἀργότερα, διετέλεσε μεταβατικὸς Πρωθυπουργός.

Ρ. ΣΚΟΜΠΥ:
Στρατηγός—Διοικητὴς τῶν Βρεταννικῶν δυνάμεων ποὺ ἐστάθμευον εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ 1944.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ:
Πολιτικὸς ἡγέτης. Ὑπέστη καταιγισμὸν ἐπιθέσεων ἀπὸ τὸν πολιτικὸν κόσμον διὰ τὴν ἀπαράδεκτον φρασεολογίαν ποὺ ἐχρησιμοποίησε διὰ τοὺς Ἥρωας—Ριμινίτας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος—Ἀντιβασιλεὺς Δαμασκηνὸς χαιρετᾶ τὸν Βρεταννὸν στρατηγὸν Σὲρ Ρόναλντ Σκόμπυ. Δεξιὰ τοῦ στρατηγοῦ Σκόμπυ, ὁ Βρεταννὸς ναύαρχος Σὲρ Τζὼν Κάνιγκαμ, ἀρχηγὸς τῶν συμμαχικῶν ναυτικῶν δυνάμεων Μεσογείου, μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου καὶ εἰς τὸ ἄκρον δεξιὸν τῆς φωτογραφίας ὁ τότε πλοίαρχος καὶ νῦν Ναύαρχος κ. Γεώργιος Κ. Λαμπρινόπουλος, ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν Ἑλληνικῶν ναυτικῶν δυνάμεων (ὁ κ. Γ. Λαμπρινόπουλος εἶναι Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ἀμύνης).

Στρατάρχης Ἀλεξάντερ μὲ τὸν μακαρίτη δημοκρατικὸν πολιτικὸν ἡγέτην Νικόλαον Πλαστήραν.

ΓΚΡ. ΠΟΠΩΦ:
Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Σοβιετικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944 ὁ ὁποῖος ἐνίσχυε μὲ κάθε τρόπο τὸ ΚΚΕ.

Γ. ΣΙΑΝΤΟΣ:
Ὁ γεν. γραμματεύς, τότε, τοῦ ΚΚΕ πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ ἀείμνηστος στρατηγὸς Νικ. Πλαστήρας ἀπηυθύνθη, μεταξὺ τῶν ἄλλων, διὰ τῆς φράσεως:

«Ἡ Ἑλλὰς ἀπηλευθερώθη ἀπὸ τὴν γενικὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου. Ἂν νομίζουν τὰ ἀνταρτικὰ σώματα ὅτι ἔσωσαν τὴν Ἑλλάδα, ἐγὼ ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι αὐτὰ ἔκαμαν καὶ μεγάλας καταστροφάς». Καὶ εἰς σχετικὴν διαμαρτυρίαν τοῦ Σιάντου, ὁ δυναμικὸς καὶ ἁγνὸς δημοκρατικὸς πολιτικὸς ἡγέτης, ἀπήντησε διὰ τῆς αὐστηρᾶς φράσεως: «Κάτσε κάτω Σιάντο!».

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

'Αξιωματικοὶ καὶ ἀντάρτες τοῦ ΕΛΑΣ

'Ημεῖς οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς III Ε.Ο.Τ. φτωχὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ, ποὺ τόσα χρόνια πολεμήσαμε τὸν ἀπαίσιον Χιτλερισμὸ καὶ Φασισμό, σᾶς ἐκαλέσαμε προχθὲς νὰ καταθέσετε τὰ ὅπλα καὶ ὅλοι μαζὶ νὰ κάνωμε 'Εθνικὸν Στρατό, νὰ σπεύσωμε στὰ βόρεια σύνορά μας, νὰ πολεμήσωμε τοὺς ἀπαισίους Γερμανοβουλγάρους.
Μερικοὶ μᾶς ἀκούσατε καὶ ἤλθατε, τοὺς ἐστείλαμε ἀμέσως εἰς τὰ τάγματα 'Εθνοφυλακῆς καὶ κατετάγησαν στρατιῶται.
Μερικοὶ ἐξακολουθεῖτε τὸν ἐμφύλιο πόλεμο, ὑπακούετε ἀκόμη εἰς τοὺς Γερμανούς, 'Ιταλοὺς καὶ Βουλγάρους, ποὺ ἔχετε εἰς τὰς τάξεις σας. 'Υπακούετε σὲ μερικοὺς μωροδόξους στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς σας καὶ σὲ μερικοὺς πολιτικάντηδες ποὺ θέλουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν χειροτέραν δικτατορίαν.
Ξέρομε, θὰ μᾶς ἀπαντήσετε, ὅτι σᾶς σκοτώνουν οἱ καθοδηγητές, ὅταν ἐκδηλωθῆτε. Εἶσθε ὅμως πολλοί, τὰ ὅπλα σας στρέψατε ἐναντίον των γιὰ νὰ ἀπαλλάξητε τὴν 'Ελλάδα ἀπὸ τὸ κακόν.
Χθὲς τὸ ραδιόφωνον ἐξήγγειλε, ὅτι οἱ 'Αλβανοὶ βαδίζουν ἐναντίον τῆς 'Ηπείρου. "Οτι τριακόσιοι Βούλγαροι εἰσῆλθον εἰς τὴν Δυτικὴν 'Ελληνικὴν Μακεδονίαν καὶ σφάζουν. 'Η Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀπήντησεν, ὅτι δὲν εἶναι τακτικὸς στρατὸς καὶ δὲν ἔχει εὐθύνην.
'Ημεῖς δὲν ἔχομεν εὐθύνην, ποὺ δὲν στρέφομεν τὰ ὅπλα ἐναντίον των παρὰ ἀλληλοσκοτωνόμεθα;
Γιατὶ οἱ Βούλγαροι ποὺ εἶχαν φασιστικὸ καθεστὼς καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τὸ ἔχουν καὶ εἶχαν συμμάχους τοὺς Γερμανοὺς δὲν καλοῦν ἡμᾶς τοὺς "Ελληνας καὶ τοὺς ἀρχηγούς σας, τοὺς κομμουνιστάς, νὰ μποῦμε στὴν Βουλγαρία καὶ νὰ ρίξωμε τὸ καθεστὼς των καὶ νὰ ἐπιβάλουν τὸν Κομμουνισμὸν ἐκεῖ πρῶτα;
Σᾶς κάνομεν ἔκκλησιν πάλιν, καταθέσατε τὰ ὅπλα τώρα, ποὺ εἶναι καιρὸς ἀκόμη γιὰ νὰ μὴ φέρετε τὴν σφραγῖδα τοῦ 'Εφιάλτου εἰς τὸν αἰῶνα.
Παρ' ὅλα ταῦτα, σᾶς τονίζομεν: Σεῖς προστατεύετε τοὺς λωποδύτας, τοὺς δολοφόνους, τοὺς ἐμπρηστάς, τοὺς πάσης φύσεως κακοποιοὺς καὶ παίρνετε ἐπαίνους ἀπὸ τὸν Χίτλερ.
'Ημεῖς ὅμως, ὡς γνήσιοι "Ελληνες καὶ παιδιὰ τοῦ λαοῦ, θὰ ἐπιβάλωμε τὸ Κράτος τοῦ Νόμου, θὰ ἀποδώσωμε τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ θὰ ἐκδιώξωμε τοὺς Γερμανοβουλγάρους ἀπὸ τὸ πάτριον ἔδαφος, εἴτε τὸ θέλετε, εἴτε ὄχι.

Οἱ 'Αξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς
ΙΙΙ. Ε.Ο. Ταξιαρχίας

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΟΙ ΕΛΑΣΙΤΑΙ ΣΥΝΤΡΙΒΟΝΤΑΙ

Εἰς τὰς 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, κατόπιν συνεννοήσεως καὶ τῇ διαταγῇ τοῦ 'Αγγλικοῦ Στρατηγείου, ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους ἡ ἐκκαθάρισις τῶν περιοχῶν Καισαριανῆς - Παγκρατίου - Βύρωνος. Μᾶς διετέθη ἐπὶ πλέον τὸ 155 τάγμα 'Εθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν ἀντισυνταγματάρχην πεζικοῦ Δουράτσον. 'Η ἐπιχείρησις αὕτη ἀνετέθη - ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ταξιαρχίας - (διαταγὴ 605/28.12.44) εἰς τὸ συγκρότημα τοῦ ὑποδιοικητοῦ τῆς Ταξιαρχίας Παπαδοπούλου, ὁ ὁποῖος διέθετε δύο ἀξιωματικοὺς τῆς Ταξιαρχίας, τὸν 'Αντ/ρχην Λασπιᾶν 'Αθαν. ὑποδιοικητὴν τοῦ Συντ/τος Πυρ/κοῦ καὶ τὸν Ταγμ/ρχην Πεζ. Λουτεράκην Α., διοικητὴν τοῦ 3ου τάγματος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων στὴν 'Ιταλίαν μέχρι Ρίμινι. Εἰς τὸ συγκρότημα διετέθη σχεδὸν ἅπασα ἡ ὀργανικὴ δύναμις τῆς Ταξιαρχίας: τὰ 2ον καὶ 3ον Τάγματα, ὁ 1ος Λόχος τοῦ 1ου Τάγματος, τὸ 148 Τάγμα 'Εθνοφυλακῆς, τὸ 142 Τάγμα 'Αντ/ρχου Γεραγιάννη Στεφάνου, δύο Λόχοι Χωροφυλακῆς (200 ἄνδρες), τρεῖς οὐλαμοὶ ἁρμάτων (9 ἅρματα), οὐλαμοὶ τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων καὶ τὰ πυρὰ ἀγγλικῆς πυροβολαρχίας.

Σημειώνω ὅτι ἡ Καισαριανὴ ἐθεωρεῖτο (καὶ ἦτο πράγματι) τὸ Στάλινγκραντ τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι τὸ διεκήρυσσον ἀκατάπαυστα μὲ τὰ ἀηδιαστικά χωνιά τους.

Αἱ ἀγγλικαὶ μονάδες θὰ ἐπετίθεντο ἐπὶ τῶν κατευθύνσεων: 1) Κατσιπόδι - συνοικισμὸς 'Υμηττοῦ. 2) Κατσιπόδι - Α' Νεκροταφεῖον, 3) Στάδιον καὶ 'Αρδηττὸς πρὸς Παγκράτι.

Τὸ συγκρότημα Παπαδοπούλου ἐπετέθη τὴν 7.30' ὥραν τῆς 29ης Δεκεμβρίου αἰφνιδιαστικῶς. 'Ο ἀγὼν στὴν Καισαριανὴ διεξήχθη ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν. Ἦτο ὁ σκληρότερος ἀγὼν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέσεως τῶν κομμουνιστῶν. Οἱ κομμουνισταὶ ἐμάχοντο ὑπὲρ τῶν ἑστιῶν των, τῶν οἰκογενειῶν των καὶ ὅλων τῶν ἐκ λεηλασιῶν κλοπιμαίων. 'Η αἰφνιδιαστικὴ προσβολὴ τοὺς προεκάλεσε σύγχυσιν. Μέχρι τῆς 17.00 ὥρας εἶχεν ὁλοκληρωθῆ ἡ κατάληψις τοῦ συνοικισμοῦ Καισαριανῆς.

'Η μάχη τῆς Καισαριανῆς ὑπῆρξεν ἀποφασιστικὴ δι' ὅλην τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀγῶνος τῶν 'Αθηνῶν. 'Η Καισαριανὴ μετὰ τῶν συνοικιῶν Συγγροῦ - Παγκρατίου καὶ 'Αναλήψεως ἀπετέλει τὸ ἰσχυρότερον κέντρον ἀμύνης τῶν κομμουνιστῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ὀνομασία «Στάλινγκραντ» τῶν 'Αθηνῶν. Διέθετε τὰς μεγαλυτέρας καὶ καλυτέρας δυνάμεις των. 'Εκάστη οἰκία, εἶχε μεταβληθῆ εἰς φρούριον. Αἱ ὁδοὶ ἦσαν πλήρεις ὁδοφραγμάτων, νάρκαι δὲ καὶ παγίδες συνεπλήρωνον μετὰ συρματοπλεγμάτων τὴν ἰσχυρὰν ὀργάνωσιν.

ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΟΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΙΣ

Οἱ ἐλασῖται ἠμύνθησαν μετὰ λύσσης, γνωρίζοντες ὅτι ἡ πτῶσις τῆς Καισαριανῆς θὰ ἐβάρυνε πολὺ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ συνόλου τῆς «Μάχης τῶν 'Αθηνῶν» καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ των. 'Η ἐξαιρετικὴ πεῖρα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Ταξιαρχίας, ἡ ἀνωτέρα τεχνικὴ καὶ τακτικὴ των κατάρτισις καὶ πρὸ πάντων τὸ ἐξαιρετικὸν ἠθικόν, ἐνισχυόμενον ὑπὸ τῆς ἰδέας ὅτι διὰ τῆς πτώσεως τοῦ «Στάλινγκραντ» τῶν 'Αθηνῶν, θὰ ἀνέπνεεν ὁ Λαὸς τῶν 'Αθηνῶν, ἦσαν στοιχεῖα πρὸ τῶν ὁποίων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀντιστοῦν οἱ ἐλασῖται καὶ ἐκάμφθησαν τελικῶς, ὑποστάντες τοιαύτην φθοράν, ὥστε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς νὰ ὑποχωρήσουν πανικόβλητοι, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς Καισαριανῆς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς 'Αναλήψεως - Βύρωνος καὶ Ζωοδόχου Πηγῆς. 'Η σύμπτυξίς των ἐγένετο διὰ τοῦ 'Υμηττοῦ - δύσβατος

ἡμιονικὴ διὰ Καρέα - καὶ οὕτω ὁλόκληρον τὸ βαρὺ ὑλικὸν ἐγκατελείφθη, περισυλλεγὲν εἰς μεγάλας ποσότητας (2 πυροβόλα τῶν 75, 4 πυροβόλα τῶν 37, 10 πυροβόλα, 5 ὅλμοι, 400 τουφέκια, 5 αὐτοκίνητα πολυτελείας, 10 φορτηγὰ αὐτοκίνητα). Συνελήφθησαν 400 ἐλασῖται ἐκ τῶν ὁποίων πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ αἱ ἐγκαταλειφθεῖσαι μεγάλαι ποσότητες τροφίμων πάσης φύσεως, διενεμήθησαν εἰς τὸν ἐξαντλημένον ἐκ πείνης πληθυσμόν, καθὼς καὶ φάρμακα καὶ πολλὰ εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως.

Δυστυχῶς ἡ Ταξιαρχία ἐκτὸς τῶν πολλῶν τραυματιῶν, ἐπλήρωσε τὴν ἐπιτυχίαν της μὲ νεκροὺς 4 ἀξιωματικοὺς καὶ 10 στρατιώτας.

Κατὰ τὰς 30 καὶ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ: Συνεπληρώθη ἡ ἐκκαθάρισις τῶν συνοικισμῶν καὶ ἐλήφθησαν μέτρα διὰ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ πληθυσμοῦ. Ὠργανώθησαν συσσίτια διὰ τῶν ἀνευρεθέντων τροφίμων. Πρὸ παντὸς ἦτο καταφανὴς ἡ χαροποιὸς ἠρεμία τῶν κατοίκων.

«ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΡΙΜΙΝΙ»

Τὴν 31ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ἀφίχθη ἐξ Ἰταλίας ὁλόκληρον τὸ Σύνταγμα Πυροβολικοῦ (πυροβόλα) καὶ καριὲρ καὶ οἱ ὅλμοι τῶν 2ου καὶ 3ου Ταγμάτων.

Ἡ Ταξιαρχία κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου ἀπετέλεσε συγκρότημα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Συγκρότημα Ρίμινι», τὸ ὁποῖον ἐνισχύθη ὑπὸ τῶν κάτωθι μονάδων: IV Ταξιαρχίας Ἐθνοφυλάκων τοῦ συνταγματάρχου Ἀντωνοπούλου Μιχ. (148 Τάγμα Ζηργάνου, 155 Δουράτσου, 157 Χριστοδουλάκη).

Τὸ «Συγκρότημα Ρίμινι» ἀντικατέστησε τὴν 1 Βρετανικὴν Ταξιαρχία καὶ ἐπιτηροῦσε τὰς διαβάσεις Ὑμηττοῦ, ἐξεκαθάρισε τελείως καὶ ὁριστικῶς διὰ πλήρους ἀφοπλισμοῦ παντὸς ἐνόπλου ἐλασίτου τοὺς συνοικισμοὺς Μὲτς - Νεκροταφείου - Κυνοσάργους.

Πᾶσα ἐνέργεια ἐπροστατεύετο ὑπὸ τοῦ Συντάγματος Πυροβολικοῦ τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι.

Μέχρι τῆς 4ης Ἰανουαρίου εἶχον ἐκκαθαρισθῆ οἱ συνοικισμοὶ Γηροκομείου, Παυλίδου καὶ Τουρκοβουνίων.

ΕΠΑΝΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΡΥΘΜΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
Η ΑΘΗΝΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΤΑΙ

Μέτρα τροφοδοσίας τοῦ πληθυσμοῦ ἐλήφθησαν καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἐπανῆλθεν ἤρεμος καὶ κανονικός. Ἡ κατάστασις τῶν Ἀθηνῶν ἔβαινε πρὸς πλήρη ἐκκαθάρισιν ἀπὸ τοὺς ἐλασίτας, οἱ ὁποῖοι ἔχασαν τελείως τὸ ἠθικόν των καὶ ὑπεχώρουν πανικόβλητοι ἔξω τῆς πόλεως. Τὸ κτύπημα Καισαριανῆς - Βύρωνος ὑπῆρξεν θανατηφόρον.

Ἐπὶ πλέον, χάρις εἰς τὴν σθεναρὰν ἐπέμβασιν εἰς Λονδῖνον τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' ἐφάνησαν τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα. Ἀφίχθη ἡ VI Βρεταννικὴ Μεραρχία. Ἡ ἀποστολὴ τοιούτων ἐνισχύσεων ἔδιδε πλέον σαφῆ τὴν θέλησιν τῆς Μ. Βρεταννίας νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ οἱ ἐλασῖται ἀντελήφθησαν, ὅτι ἔχασαν τὸ παιγνίδι των.

Ἤρχισε πλέον μὲ γοργὸν ρυθμὸν ἡ ἐκκαθάρισις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ πλήρης ἧττα τῶν κομμουνιστῶν - ἡ Ταξιαρχία ἔφθασε εἰς τὸ Ψυχικὸν ὅπου ἐγκατεστάθησαν ἀναγνωρίσεις της καὶ παρατηρητήρια -, τὴν ὁποίαν, ἄλλως τε, προέβλεπον οἱ Ἐρυθροὶ ἀπὸ τῆς 11ης Δεκεμβρίου.

Αἱ Ἀθῆναι εἶχον ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὸν κομμουνιστικὸν βραχνά.

ΟΙ ΓΕΝΝΑΙΟΙ ΕΞΟΡΜΟΥΝ ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 06.45′ ὥραν τῆς 7ης Ἰανουαρίου, ἅπασα ἡ Ταξιαρχία μετὰ τοῦ πυροβολικοῦ της (Διαταγὴ Ἐπιχειρήσεων 1/6.1.1945) ἐκινήθη μὲ ἐντολὴν καταλήψεως τῆς πειοχῆς: Ἐλευσὶς - Μάνδρα, Μαγούλα - Ἀσπρόπυργος, ἥτις καὶ ἐξετελέσθη μέχρι τῆς 16ης ὥρας. Ὁ Σ.Δ. τῆς Ταξιαρχίας ἐγκατεστάθη εἰς Ἐλευσῖνα. Τὴν διοίκησιν τοῦ Συντάγματος πυροβολικοῦ ἀνέλαβεν ὁ ὑποδιοικητὴς του ἀντισυνταγματάρχης Λασπιᾶς Ἀθαν, τοῦ διοικητοῦ συνταγματάρχου Μανιδάκη διατεθέντος διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ μέλλοντος Πυροβολικοῦ τοῦ Στρατοῦ μας.
Περισυνελέγη εἰς Ἐλευσῖνα ἄφθονον ὑλικὸν πολεμικὸν καὶ τρόφιμα: 5 πυροβόλα τῶν 75 καὶ ἄφθονα αὐτόματα καὶ τουφέκια.
Ἐν συνεχείᾳ συνεκρότησε ἀπόσπασμα ὑπὸ τὸν διοικητὴν συνταγματάρχην Παπαδόπουλον ἐκ τῶν 1ου καὶ 3ου ταγμάτων μὲ ἐντολὴν ἐκκαθαρίσεως τῆς περιοχῆς Χάνι Κάζα - Ἐρυθραὶ καὶ Βίλλια.
Μετὰ μακρὰν ἀντίστασιν ἐλασιτῶν εἰς περιοχὴν Χάνι Κάζα κατελήφθησαν μέχρι τῆς 13ης ὥρας τῆς 8ης Ἰανουαρίου αἱ Ἐρυθραὶ καὶ τὰ Βίλλια. Οἱ πληθυσμοὶ ἀνέπνευσαν.
Κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἀπηλευθερώθησαν 110 ὅμηροι, εὑρεθέντες εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.
Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι καὶ ὑλικόν, 2 πυροβόλα τῶν 75 καὶ 1 τῶν 105.
Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου μᾶς διετέθησαν 2 τάγματα Ἐθνοφυλακῆς ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Χρ. Ἰωάννου.

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

Τὴν 10ην Ἰανουαρίου ὁ ἀνεξάρτητος Λόχος τῆς Ταξιαρχίας ὑπὸ τὸν λοχαγὸν Κόλλιαν μὲ μίαν ἴλην τεθωρακισμένων αὐτοκινήτων ἀγγλικῶν, ἐκινήθησαν τὴν 07.30′ ὥραν διὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κορίνθου.
Εἰς τὴν Κακὴν Σκάλαν οἱ ἐλασῖται κατέστρεψαν καὶ ὑπονόμευσαν τὴν ὁδὸν καὶ προέβαλον ἀντίστασιν.
Λόγῳ τούτου, τὴν 11ην Ἰανουαρίου κατόπιν διαταγῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Στρατηγείου, ἐκινήθη περὶ ὥραν 06.30′ τὸ 2ον Τάγμα Τζανετῆ (τῆς Ταξιαρχίας) ἐπ' αὐτοκινήτων, ἐνισχυθὲν καὶ διὰ μιᾶς πυροβολαρχίας τοῦ ΙΙΙ Συντάγματος Πυροβολικοῦ. Τὴν 10.15′ ὥραν ὁ Τζανετῆς κατέλαβε τὸ Καλαμάκι καὶ τὰ Ἴσθμια, ὡς καὶ τὰ ὑψώματα Β.Α. τῆς διώρυγος.
Τὴν 11.45′ ὥραν ἐξεδηλώθησαν πυρὰ αὐτομάτων ὅπλων καὶ ὄλμων τῶν ἐλασιτῶν ἀπὸ τὰ Ν.Α. ὑψώματα τῆς διώρυγος.
Ἡ διάβασις ἐματαιώθη διὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, καθ' ἣν ἐφονεύθησαν 3, ἐτραυματίσθησαν 7 καὶ ἐπνίγη ἕνας ἀξιωματικὸς μας.
Κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν Μεγάρων καὶ Ἰσθμίων ἀπηλευθερώθησαν 60 ὅμηροι καὶ αὐτοὶ εἰς ἀθλίαν κατάστασιν.
Τὴν 12ην Ἰανουαρίου: Τὸ τάγμα Τζανετῆ κατέλαβε τὴν Κόρινθον. Αἱ ἀπελευθερούμεναι περιοχαὶ ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ἀσφάλειαν μονάδων Ἐθνοφυλάκων καὶ τὰ τάγματα τῆς Ταξιαρχίας καθίσταντο ἐλεύθερα διὰ νὰ κινηθοῦν πρὸς οἱανδήποτε κατεύθυνσιν.

Η ΑΝΑΚΩΧΗ

Τὴν 22.30′ ὥραν τῆς 11 Ἰανουαρίου 1945 συνήφθη ἀνακωχὴ μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ἐλασιτῶν, τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογὴ ἤρχισε ἀπὸ 00.1 ὥρας τῆς 15ης Ἰανουαρίου.
Τοῦτο μᾶς ἐκοινοποιήθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 5/12.1.45 διαταγῆς τῆς IV Ἀγγλικῆς Μεραρχίας Γουέϊρ, ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπήγετο τότε ἡ Ταξιαρχία.

Βάσει τῆς ἀνακωχῆς, αἱ δυνάμεις τοῦ ΕΛΑΣ θὰ συνεκεντροῦτο εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐλασῖτες εἶχον χάσει πλέον τὸν 2ον γῦρον. Ἡττήθησαν καὶ πάλιν. Ἡ Ἑλλὰς ἐνίκησε ἢ ἐνόμιζε τουλάχιστον τοῦτο, μὴ φανταζομένη τὴν μέλλουσαν συμφοράν.

ΕΛΑΣΙΤΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Ἡ Ταξιαρχία εἶχε τὴν ὑπερήφανον ἀμοιβὴν νὰ ἴδη τοὺς ἐλασίτας διερχομένους διὰ τῶν γραμμῶν της. Τὴν 15 Ἰανουαρίου διῆλθον δι' Ἐρυθρῶν 800 ἀντάρται τῆς III Μεραρχίας τοῦ ΕΛΑΣ, κατευθυνόμενοι πρὸς Βορρᾶν. Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ πρὸς Πελοπόννησον 445 ἀντάρται τοῦ 6ου Συντάγματος ἐλασιτῶν. Τὰ μεσάνυκτα 568 ἀντάρται, ἀνήκοντες εἰς τὴν III ἢ IX Μεραρχίας τοῦ ΕΛΑΣ. Τὴν 16ην Ἰανουαρίου πέρασαν 640 ἀντάρται τοῦ 9ου Συντάγματος τοῦ ΕΛΑΣ.
Καὶ ἕνα μικρὸ μάθημα: Ὁ Διοικητὴς τῆς II Μεραρχίας τοῦ ΕΛΑΣ μὲ τὸ Ἐπιτελεῖον του, κατήρχοντο ἔνοπλοι πρὸς Ἐλευσῖνα. Ὁ ἀείμνηστος γενναῖος Λοχαγὸς τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι Σπηλιωτόπουλος - ἐφονεύθη εἰς τὸ Πάτωμα Γράμμου, ὅπου ἡ γέφυρα Σαρανταπόρου, κατὰ τὸν συμμοριτοπόλεμον - εὑρίσκετο μὲ τὴν διμοιρίαν του ἔξωθι τῆς Μάνδρας.
Μόλις πλησίασαν, τοὺς δήλωσε, ὅτι δὲν μποροῦν νὰ περάσουν, ἂν δὲν καταθέσουν τὰ ὅπλα των μπροστά του. Ὁ ἐλασίτης Μέραρχος καὶ τινες ἐπικεφαλῆς ἐδυστρόπησαν καὶ ἤρχισαν φωνασκοῦντες. Αὐτὸς ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως τοὺς ἐδήλωσε: «Στὴν περιοχὴ τοῦ Στρατηγείου τῆς III Ε.Ο.Τ. δὲν περνᾶνε ἐλασῖτες ἔνοπλοι. Μὴ τολμήσετε νὰ κινηθῆτε, διότι δὲν θὰ προφθάσετε οὔτε νὰ μετανοήσετε». Καὶ ἐτέθη τὸ πολυβόλον του πρὸς πυροβόλησιν.
Κατέθεσαν τὰ ὅπλα καὶ πέρασαν. Κατόπιν ἦλθε καὶ μοῦ διηγήθη ὡς ἑξῆς, ὅπως ἐνθυμοῦμαι καλὰ τὸ ἐπεισόδιον: «Κύριε Ταξίαρχε, παρέβην λίγο τὴν Βάρκιζα. Μὰ νὰ περάσουν κορδωμένοι δὲν τὸ σήκωνε ἡ ψυχή μου».
Ἐδῶ τελειώνει ἡ « Μάχη τῶν Ἀθηνῶν»
Ἦτο ἡ δευτέρα δοξασμένη καὶ ματωμένη ἐξόρμησίς του. Εἰς τὴν κορυφὴν τῶν θυσιῶν καὶ εἰς τὸ προβάδισμα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος!

«ΟΥΔΕΠΟΤΕ ΤΟΣΟΝ ΟΛΙΓΟΙ ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ ΤΟΣΑ ΠΟΛΛΑ»

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

Ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν ταύτην τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς III Ταξιαρχίας Ρίμινι, κατὰ τὴν «Μάχην τῶν Ἀθηνῶν», προκύπτει πόσον σημαντικὸς ὑπῆρξεν ὁ ρόλος της καὶ πόσον συνέβαλε, εἰς τὴν συντριβὴν τῶν κομμουνιστῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ λύσσαν καὶ μὲ μανίαν παρανοϊκῶν ἐπεχείρησαν νὰ ὑποδουλώσουν τὴν χώραν εἰς τὸν ἐρυθρὸν ἐχθρόν.
Ἀποτελεῖ ἱστορικὴν ἀδικίαν ἀσυγχώρητον, ἡ παραγνώρισις ἑνὸς τοιούτου ἄθλου καὶ ἀσέβειαν πρὸς τὴν μνήμην τῶν υπερτριακοσίων νεκρῶν τῆς Ταξιαρχίας καὶ τῶν διπλασίων τραυματιῶν της.
Ὁπωσδήποτε ὑπὸ οἰασδήποτε μικρότητας καὶ μίση οἱ Ριμινῖται, Ἱερολοχῖται, Ἐθνοφύλακες καὶ τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, ἀπὸ Ἑλληνικῆς πλευρᾶς δικαιοῦνται τοῦ ἱστορικοῦ ἐπαίνου τοῦ Τσῶρτσιλ: «Οὐδέποτε τόσον ὀλίγοι προσέφεραν τόσα πολλὰ διὰ τὴν πατρίδα των».

Περιβληθεὶς μὲ τὴν θεϊκὴν εὐλογίαν τῆς ὑπερτάτης τιμῆς νὰ διοικήσω τόσον ἐν τῇ ξένῃ, ὅσον καὶ εἰς τὴν «Μάχην τῶν Ἀθηνῶν» τοὺς γενναίους μεταξὺ γενναίων ἀξιωματικοὺς καὶ ὁπλίτας, ἀπολύτου πληρότητος, οἱ ὁποῖοι ἁγιοποίησαν τὸ καθῆκον καὶ ἐθεοποίησαν τὴν Ἑλλάδα, θὰ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τὰς ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου μὲ συγκίνησιν, μὲ ὑπερηφάνειαν, ἀλλὰ καὶ εὐγνωμοσύνην καὶ θὰ προσκυνῶ τοὺς νεκρούς μας.

Τιμή, σεβασμὸς καὶ εὐγνωμοσύνη ἀνήκουν πρὸς τοὺς γενναίους Ριμινίτας, Ἱερολοχίτας, Ἐθνοφρουρούς, Χωροφύλακας, Ἀστυνομικούς.

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἐδῶ πρέπει νὰ ἀναφερθῶ καὶ σὲ ἕνα τόσο συκοφαντηθέντα καὶ μὲ τόση λύσσα καταδιωχθέντα μαζὶ μὲ τὴν οἰκογένειά του, ἕνα ἁγνὸ πατριώτη ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς. Ἕνα ἡγέτη, ποὺ διαρκῶς σάλπιζε στὴν Β. Ἤπειρο κατὰ τὴν κατάρρευσι νὰ μεταφερθῇ στὴν Κρήτη μὲ τὴν Μεραρχία Κρητῶν γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα.
Εἴμεθα μαζὶ τότε, στὶς δραματικὲς ἐκεῖνες ὧρες (ἐγὼ τότε δ/τὴς ἐπὶ 5μηνον τοῦ 3/40 Εὐζώνων, Ἐπιτελάρχης τοῦ Β. Σ. Στρατοῦ τῇ ἐπιλογῇ τοῦ ἀρχιστρατήγου ἀπὸ τῶν ἀρχῶν Μαρτίου) καὶ ἑνώναμε τὴν φωνή μας γι' αὐτὸ τὸν σκοπό. «Σ τ ὴ Κ ρ ή τ η ἡ μ ε ρ α ρ χ ί α Κ ρ η τ ῶ ν!»
Εἴχαμε γνωρισθῆ τὸ πρῶτον αὐτὸς λοχαγός, ἐγὼ ὑπολοχαγὸς στὰ χαρακώματα τοῦ Κέλλες στὴν πρώτη γραμμὴ στὴν Μ. Ἀσία στὴν ΙΙ Μεραρχία.
Καὶ τέλος - στὰ ἀπαίσια Δεκεμβριανὰ - τὸν εὕρῆκα κοντὰ στοὺς στρατῶνας τῆς Ταξιαρχίας Ρίμινι - μὲ ἀφοπλισμένους εὐζώνους καὶ χωροφύλακες καὶ περιφρονημένους, μὲ ἄλλους τιμημένους ἀξιωματικοὺς πολεμιστάς.
Τοὺς ὥπλισα - εἰς πεῖσμα οἱωνδήποτε διαταγῶν, διὰ νὰ ἀμύνωνται ἐναντίον τῶν συνεχῶν ἐπιθέσεων τῶν λυσσώντων κομμουνιστῶν. Καὶ σὰν ἀρχαιότερος ὅλων διηύθυνε ἐπιτυχῶς τὸν ἀγῶνα τους.
Καὶ ἐκεῖ σκοτώθηκε ἔπειτα ἀπὸ τόσους ἀγῶνας, γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδος

μας, σὲ μιὰ ἐπίθεση τῶν κομμουνιστῶν, ποὺ χρησιμοποίησαν ἀφειδῶς πυρὰ ὅλμων.
Εὐτυχῶς, δὲν κατώρθωσαν νὰ πιάσουν τὴν γυναίκα του καὶ τὰ παιδιά του, ποὺ διαρκῶς κυνηγοῦσαν νὰ τοὺς πιάσουν γιὰ νὰ τοὺς σφάξουν - ὅπως τόσες εὐγενεῖς μορφὲς - στὸ σφαγεῖον τῆς Οὔλεν.

ΧΩΡΙΣ ΠΑΘΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΝ

Ἐξιστόρησα συνοπτικὰ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τῆς «Μάχης τῶν Ἀθηνῶν», χωρὶς πάθος, χωρὶς προκατάληψιν, χωρὶς κακίαν. Ἦτο μιὰ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀνίερον τακτικὴν ὡρισμένων ἀδίστακτων κύκλων ν' ἀλλοιώσουν τὰ δραματικὰ ἐκεῖνα γεγονότα. Ἡ ἱστορία, ὅμως δὲν ἀλλοιώνεται. Καὶ θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι, ἂν δὲν ὑπῆρχον οἱ μαχηταὶ ἐκεῖνοι καὶ ὁ ἡρωϊκὸς Ἀθηναϊκὸς Λαός, δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΕΛΛΑΣ!

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΙΣ ΣΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ "ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΔΕΚΕΜΒΡΗ" ΤΟΥ 1944 ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944

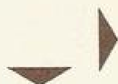
Καταστροφὲς οἰκιῶν, καταστημάτων, ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀστυνομικῶν Τμημάτων...

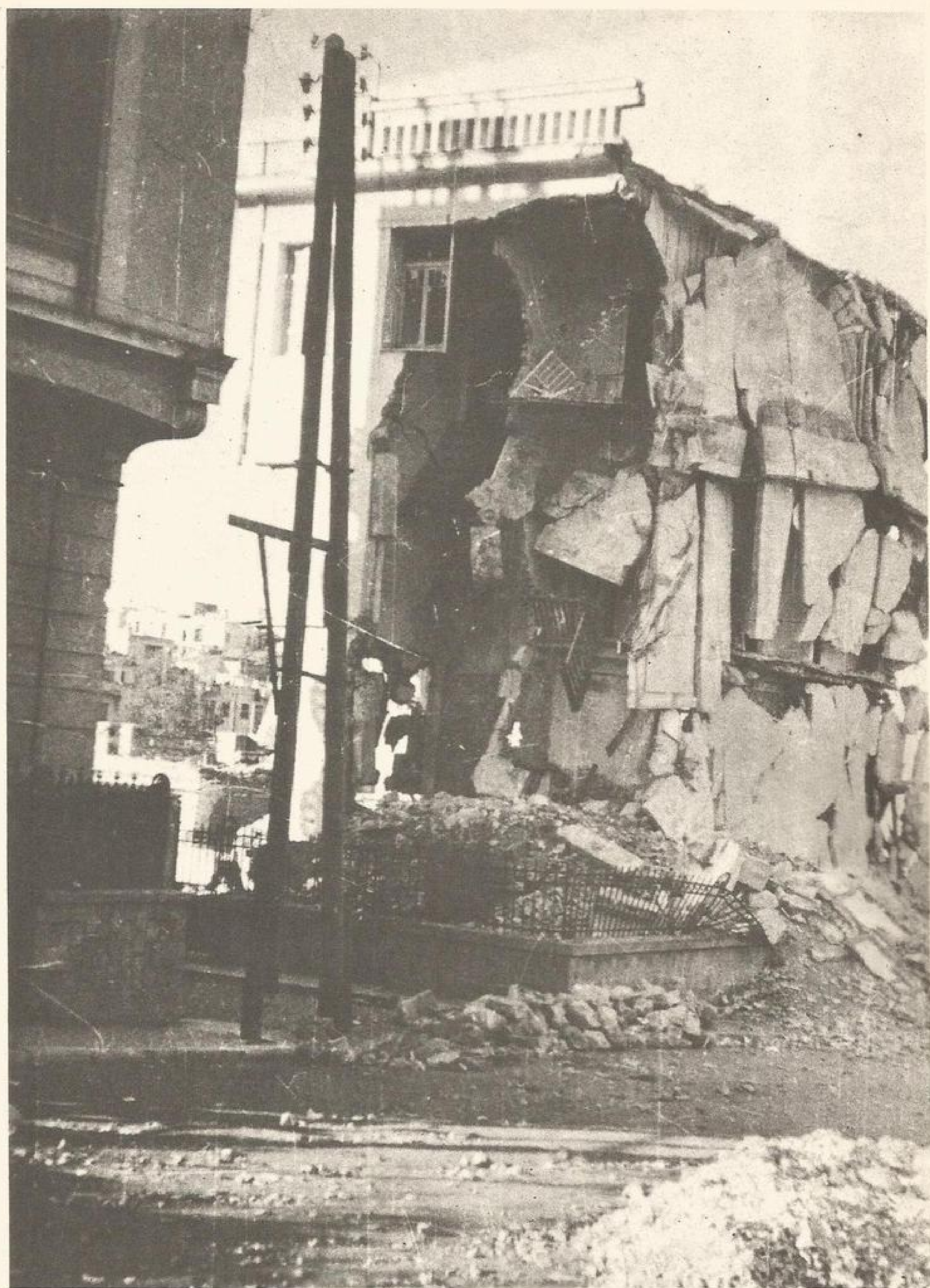

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944

ἐμπρησμοὶ αὐτοκινήτων, διαρπαγές, ληστεῖες, δολοφονίες, βιασμοί, ὁμηρίες, παιδομαζώματα, ὄλεθρος...

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ
ΔΙΑΤΑΓΑΙ
Κ.Λ.Π.

ΔΙΚΑΙΟΙ ΕΠΑΙΝΟΙ

Ἡ Ταξιαρχία διὰ τοὺς νικηφόρους ἀγῶνας της ἔλαβε — μεταξὺ τῶν ἄλλων — τὰς κάτωθι διαταγάς:
Τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργοῦ Ἀμύνης Γεωργίου Παπανδρέου.

«ΔΙΑΤΑΓΗ»

Ἡ Κυβέρνησις παρακολουθεῖ μετ' ἄκρας ὑπερηφανείας τὸ μοναδικὸν Ἑλληνικὸν Τμῆμα Στρατοῦ, τὴν ΙΙΙ Ἑλληνικὴν Ὀρεινὴν Ταξιαρχίαν, πρωτοπόρον μαχητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν συγκροτουμένων Τμημάτων, ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ Ἔθνους. Παρηκολούθησε τὴν συγκρότησίν της εἰς τὸν Λίβανον. Ὑπῆρξε ταχυτάτη. Παρηκολούθησε τὴν εἴσοδόν της εἰς τὸν πόλεμον ἐν Ἰταλίᾳ. Ἐθαύμασε τὰ κατορθώματά της. Ἔσωσε τὴν τιμὴν τῆς Ἑλλάδος. Ἡ κατάληψις τοῦ Ρίμινι, τοῦ Ρουβίκωνος καὶ τῆς Μπιλάριας ἐχειροκροτήθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον, ὡς νέον ἔπος Ἀλβανικόν.
Ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆς ΙΙΙ Ἑλληνικῆς Ὀρεινῆς Ταξιαρχίας: Ἐστὲ ὑπερήφανοι. Εἶσθε γνήσια τέκνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Εἶσθε ἄξιοι τῆς Πατρίδος. Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἐκφράζει δι' ἐμοῦ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους.

Ἀθῆναι 23 Δεκεμβρίου 1944»

«Παρακολουθῶ μὲ βαθυτάτην συγκίνησιν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας σας πλησίον τῶν μεγάλων μας συμμάχων. Τὸ ἔθνος μας εἶναι ὑπερήφανον διὰ τὰ ἡρωϊκὰ τέκνα του καὶ ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τῶν βαρβάρων, ἡ Ὀρεινή μας Ταξιαρχία θὰ εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν πρώτων εἰς τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας μας. Τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος ὡς πολεμικοῦ καὶ στρατιωτικοῦ ἔθνους ἐπεκυρώθη ἀκόμη μίαν φοράν. Ἡ κατάληψις τοῦ Ρίμινι ἀποτελεῖ καμπὴν εἰς τὴν σημερινὴν φάσιν τοῦ ἀγῶνος».
Καὶ ἕτερον: «Συνταγματάρχην Τσακαλῶτον. Ἐκρατήσατε τὸν λόγον σας. Ἀνανεώσατε τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος. Ἡ δόξα τοῦ Ρίμινι στεφανώνει μὲ δάφνας τὰς κεφαλάς σας. Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος, σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀπονέμομεν εἰς ἐνδόξους ὑμῶν σημαίας τὸν Ταξιάρχην τοῦ Ἀριστείου Ἀνδρείας. Ζήτω ἡ αἰωνία Ἑλλάς. Παπανδρέου, Πρόεδρος Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν».

Τοῦ τότε Διαδόχου
«Ἀριθ. 20830. Συνταγματάρχην Τσακαλῶτον. Παρακαλῶ διαβιβάσατε πρὸς ὅλους τοὺς ὑφ' ὑμᾶς τὰ θερμότερα συγχαρητήριά μου διὰ τὰς λαμπρὰς πράξεις σας. Ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ὑπερήφανοι δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὴν ΙΙΙ ΕΟΤ καὶ ἐνθυμούμεθα τοὺς τετιμημένους νεκρούς. Ἀνεβιώσατε τὸ Ἀλβανικὸν ἔπος καὶ ἐκρατήσατε καὶ πάλιν ὑψηλὰ τὴν τιμὴν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων. Εὔχομαι πρὸς ὅλους σας καὶ πιστεύω ταχεῖαν ἐπάνοδον εἰς τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν ἔδαφος.».

Παῦλος.

Καὶ τοῦ Βασιλέως, ὡς ἐπιστέγασμα τῶν ἀνωτέρω.
«Ἀπὸ Πρόεδρον Κυβερνήσεως. Πρὸς ΙΙΙ ΕΟΤ. Κοινοποιῶ κατωτέρω τηλεγράφημα τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Β' διὰ Ταξίαρχον Τσακαλῶτον:
Εἰς ὑμᾶς ἀντάξιον ἀρχηγὸν ἡρωϊκῆς Ταξιαρχίας, εἰς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας ἐκφράζω μετὰ συγκινήσεως θερμὰ συγχαρητήρια. Ἀπὸ βουνῶν Ἀλβανίας καὶ μαρτυρικῆς Κρήτης, μετεφέρατε Ἑλληνικὴν δόξαν εἰς Ἐλ-Ἀλαμέϊν καὶ ἐκεῖθεν εἰς ὄρη Ἰταλίας, ἵνα αὕτη παραμείνῃ αἰωνία. Ἀπονέμομεν τὴν τιμήν, ὅπως σημαῖαι φέρουσι Ταξιάρχην Ἀριστείου Ἀνδρείας, ἔστωσαν ἐσαεὶ ἀπόδειξις εὐγνωμοσύνης Ἔθνους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' -
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤ. ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

«90152. Ἐμπιστευτικόν. Ἀπὸ Στρατιωτικὴν Διοίκησιν Ἀθηνῶν πρὸς ΙΙΙ Ἑλληνικὴν Ὀρεινὴν Ταξιαρχίαν.

»Ὁ Ἀντιστράτηγος KAUKES WORTH ἐπιθυμεῖ νὰ διαβιβάση εἰς τὸν Συνταγματάρχην Τσακαλῶτον καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἄνδρας τὰ θερμὰ συγχαρητήριά του διὰ τὸ ἐξαίρετον ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν τελευταίων ἡμερῶν κατὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ τομέως των εἰς Ν.Α. περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν. Παρακαλῶ διαβιβάσατε εἰς πάντας τοὺς ὑπὸ τὰς διαταγὰς σας τὰς εὐχαριστίας μου καὶ συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐξαίρετον ἔργον καὶ μαχητικότητα».

Ἀπὸ τὸ Στρατηγεῖον ΑΡΚ. ΦΟΡΣ.

Πρὸς τὸν Διοικητὴν ΙΙΙ Ε.Ο.Τ. Συνταγματάρχην Τσακαλῶτον:

«Ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω εἰς ὅλους τοὺς ἄνδρας τῆς Ταξιαρχίας σας τὴν ἐκτίμησίν μου διὰ τὴν ἐξαίρετον καὶ ἡρωϊκὴν ὑπηρεσίαν, ἣν ἐπετέλεσαν ἀφ' ἧς ἤρξαντο αἱ ἐχθροπραξίαι ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

»Ἡ πρώτη σας ἐπίθεσις, δι' ἧς ἐπετεύχθη ἡ ἐκκαθάρισις τῆς ὅλης περιοχῆς τῶν Κουπονίων καὶ ἡ ἐξασφάλισις ζωτικῶν σημείων εἰς τὰ πέριξ τῶν Ἀθηνῶν, ἀπέβη μία ἀνεκτίμητος ἐπιτυχία διὰ τὰς μετέπειτα ἐπιχειρήσεις, δι' ἧς παρημποδίσθη ἡ διείσδυσις τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ ἀπέδωκε μίαν σταθερὰν βάσιν, ἀφ' ἧς ἐξαπελύθη ἡ μετέπειτα ἐπίθεσις, ὅταν ὁ καιρὸς ἦλθε.

»Διαρκούσης τῆς περιόδου, καθ' ἣν εἴμεθα ἠναγκασμένοι νὰ μένωμεν ἐν ἀμύνῃ, ὁπότε περισσότεραι ἐνισχύσεις μετεφέρθησαν, σεῖς μὲ τὰς συνεχεῖς ἐπιθετικὰς ἐνεργείας ἐκρατήσατε πλήρη τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐντὸς τῶν ὁρίων σας καὶ εἶσθε κατὰ μέγα μέρος συντελεσταὶ διὰ τὴν ἐξάρθρωσιν τοῦ ἠθικοῦ ὅπερ παρετηρήθη μεταξὺ τῶν τάξεων αὐτοῦ.

»Ὅταν, τέλος, ἡ στιγμὴ ἔφθασε διὰ νὰ ἐπιτεθῆτε καὶ πάλιν, ἡ θαρραλέα καὶ ἔντεχνος κατάληψις τῆς Καισαριανῆς, τοῦ «Στάλιγκραντ» τῶν κομμουνιστῶν, ὑφ' ὑμῶν, ἦτο ἀρχικῶς, ἡ αἰτία διὰ τὴν πλήρη κατάρρευσιν καὶ ἧτταν τῶν ἐχθρῶν μας εἰς ὅλην τὴν νοτιοανατολικὴν περιοχὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἥτις ἀναμφιβόλως ἦτο ἑστία ἐνεργείας κομμουνιστῶν.

»Πρὸς μεγάλην μου λύπην ἡ Ταξιαρχία σας πρόκειται συντόμως νὰ ἀπέλθῃ τῆς διοικήσεώς μου. Ἡ συνεργασία μαζί σας ἦτο τιμὴ καὶ εὐχαρίστησις δι' ἐμὲ καὶ θὰ ἤμην εὐγνώμων ἂν θὰ διαβιβάζατε εἰς ὅλους τοὺς ἄνδρας σας τὸν λίαν εἰλικρινῆ μου θαυμασμὸν διὰ τὴν μεγάλην γενναιότητά των καὶ τὰς ἐξόχους μαχητικάς των ἱκανότητας.

»Τὰς πλέον καλυτέρας μου εὐχὰς εἰς ὅλους δι' ἓν εὐτυχὲς καὶ ἐπιτυχὲς νέον ἔτος. Ἐλπίζω νὰ ἔλθῃ ταχέως ὁ καιρός, ὁπότε ὁμοῦ καὶ πάλιν θὰ βαδίσωμεν πρὸς τὴν Νίκην κατὰ τοῦ κοινοῦ μας ἐχθροῦ, τῶν Γερμανῶν.

R. H. B. ARKWRIGHT
Ὑποστράτηγος»

«ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἐξουσιοδοτοῦμε τὸν Διοικητὴ τῆς ΙΙΙ Ε.Ο Ταξιαρχίας, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ ἔνοπλα Ἐθνικὰ τμήματα, ἵνα, ὁσάκις εὑρίσκονται ἀντιμέτωποι στασιαστῶν, ποιούντων χρῆσιν τῶν ὅπλων των κατὰ τῶν νομίμων Ἐθνικῶν Δυνάμεων, μεταχειρίζωνται πᾶν μέσον πρὸς ἐπιβολὴν τῆς τάξεως ποιούμενοι καὶ τῶν ὅπλων των, ἐφ' ὅσον διατάσσεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Σκόμπυ.

Ἀθῆναι τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου 1944
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ»

ΙΙΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΕΙΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
'Αριθ. Πρωτ. 516

'Απολύτως ἀπόρρητος
Εἰς οὐδένα δέον νὰ κοινοποιηθῇ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΟΘΕΙΣΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ ΠΡΟΣ ΜΕΛΕΤΗΝ ΣΥΜΠΤΥΞΕΩΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΑΚΡΑΪΤ

Α'

'Επανέρχομαι ἐπὶ τῆς δοθείσης ἀναφορᾶς μου καὶ ὑμῖν καὶ εἰς τὸν 'Αρχιστράτηγον ΣΚΟΜΠΥ, ὅτι ἤδη ὑπὲρ ποτέ, θὰ ἀποτελέση κεφαλαιῶδες σφάλμα ἡ σύμπτυξις τῆς Ταξιαρχίας.
Θὰ θεωρηθῇ ὡς ἧττα. 'Η δὲ κατάληψις τῶν ἀφεθησομένων στρατώνων της, θὰ διατυμπανισθῇ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον ὡς τεραστία νίκη τῶν 'Ελασιτῶν.
'Η σύμπτυξις, ἄλλως τε, προϋποθέτει ἄμεσον ἐκκένωσιν τραυματιῶν, αἰχμαλώτων, κρατουμένων.
'Επαναλαμβάνω: θεωρῶ ὡς ἀρχὴν ἀποδείξεως ἀδυναμίας καὶ ἥττης πᾶσαν σύμπτυξιν τῆς Ταξιαρχίας.

Β'

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως ὁπωσδήποτε τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ἡ Ταξιαρχία ἀπ' ἀρχῆς τονίσασα τὴν σημασίαν ΓΚΥΖΗ - ΛΥΚΑΒΗΤΤΟΥ θὰ προβῇ ἐντὸς τῆς σήμερον εἰς τὴν ἐξασφάλισιν διὰ τμημάτων της τοῦ Λυκαβηττοῦ, ἔναντι τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιχειρήση.
Τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν.
'Η Ταξιαρχία δύναται ἐπίσης νὰ ἐξασφαλίση καὶ τὰς κατεχομένας θέσεις καὶ τὴν ἐπέκτασιν μέχρι πλατείας ΡΗΓΙΛΛΗΣ ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους:
1) Νὰ διατεθῇ ἀμέσως εἰς τὴν Ταξιαρχίαν ὁ ἀντισυνταγματάρχης ΓΚΙΚΑΣ Σ. (πάσης δευτερευούσης ὑπηρεσίας τιθεμένης κατὰ μέρος πρὸ τῆς πολεμικῆς), ἵνα ἀναλάβη διοίκησιν ὑποτομέως.
2) Νὰ τεθῶσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ταξιαρχίας τὰ 2 νέα τάγματα 'Εθνοφυλακῆς (142 - 144).
Διὰ τούτων:
α) Θὰ καταληφθῇ δι' ἑνὸς τάγματος ἡ γραμμὴ ἀπὸ 'Εφορείας μέχρι Στρατιωτικῆς Λέσχης - πλατεῖα Ρηγίλλης.
Διοικητὴς τοῦ Τάγματος τούτου θὰ εἶναι ἀπαραιτήτως ὁ ἀντισυνταγματάρχης Ζηργάνος Εὐστ. ἐκλέγων τοὺς ἀξιωματικούς του.
Βεβαίως, ἐν τ' αὐτῷ, νὰ καταληφθῇ ὑπὸ 'Αγγλικῶν τμημάτων τὸ Στάδιον, ὡς ἐλέχθη.
β) Τὸ ἕτερον τάγμα θὰ ἀπαγγιστρώση δυνάμεις τῆς Ταξιαρχίας δι' ἐνεργητικωτέρας ἐπιχειρήσεις.

Γ'
ΑΙΤΗΣΕΙΣ, ΓΕΝΙΚΑΙ, ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ

1) 'Επὶ κεφαλῆς ἑκάστης ὁμάδος νὰ τίθεται ἀξιωματικός.
2) Νὰ μεταφερθῶσι ἐκ Τάραντος διὰ τοῦ ταχίστου μέσου, πυροβόλα, κάριερς, ὅλμοι, πυρομαχικὰ τῆς Ταξιαρχίας.
3) Νὰ διατίθενται τῇ Ταξιαρχίᾳ ἀφθόνως πυρομαχικὰ καὶ 12 ἅρματα καὶ τεθωρακισμένα ἤτοι 4 οὐλαμοί.

Δ'
ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΑΙ

α) 'Επειδὴ οἱ ἄνδρες τῆς 'Εθνοφυλακῆς διετέθησαν ἄνευ κλινοσκεπάσματος καὶ χλαίνης, νὰ ληφθῶσι ἐκ τῶν χωροφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων ἀνὰ μία.
β) Νὰ ληφθῶσι ἐκ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων 500 ὅπλα μὲ ἀνάλογα φυσίγγια, καί, εἰ δυνατόν, αὐτόματα ὅπλα.

Ε'
ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΜΑΧΗΣ

Νὰ ἀντικατασταθῶσι αἱ δημιουργηθεῖσαι ἐκ τῆς μάχης ἀπώλειαι:
2 ὅλμοι τῶν «3».
4 κάριερς.

ΣΤ'
ΓΕΝΙΚΟΝ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

'Επαναλαμβάνω ἔστω καὶ ἐὰν πρόκειται περὶ μπλόφας, ἐλλείψει δυνάμεων ἐπὶ τοῦ παρόντος ἢ μᾶλλον λόγῳ τῆς συγκεντρώσεως μεγίστων δυνάμεων τοῦ ΕΛΑΣ, ὅτι θὰ εἶναι τακτικὸν σφάλμα ἢ ἐκδήλωσις ἀδυναμίας, σφάλμα γενικωτέρας ἐπιδράσεως.
'Η κατάληψις οἰκιῶν ὑπὸ τῆς Ταξιαρχίας ἀπαιτεῖ περισσότερες δυνάμεις καὶ πυρομαχικά.
Θὰ τηρήσωμεν πάσῃ θυσίᾳ τὰς θέσεις μας.
Θὰ τὰς ἐκκενώσωμεν μόνον ὑπὸ πίεσιν.
Λόγοι προστασίας ἐπιβάλλουν τὴν ἐκκένωσιν ἀπὸ τοῦδε τραυματιῶν, αἰχμαλώτων, κρατουμένων.

Ζ'
ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ

Μάχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἔναντι ὑπερτέρων δυνάμεων.
"Οπου συνήντησε τὸν ἐχθρὸν τὸν συνέτριψε, εἴτε ἀμυνομένη, εἴτε ἐπιτιθεμένη.
"Εχει πλείστας ἀπωλείας, ὡς τὸ συνημμένον δελτίον.
Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως, παρ' ὅτι εἰς τὸ ὕπαιθρον, χωρὶς τσιγάρα καὶ κονιάκ, τὸ ἠθικὸν παραμένει ἰδεωδῶς ἄριστον.
'Η διδομένη προθεσμία ἀμύνης, αἰσιοδοξῶ ὅτι θὰ ὑπερνικηθῇ καὶ δι' ἐνεργητικῶν προσπαθειῶν, ἐὰν ἡ ἀεροπορία, ἐκτελῇ ἀμέσως τὰς αἰτήσεις τῆς Ταξιαρχίας.
Συγκεκριμένως, δέον νὰ ἐπιτηρῶνται δι' ἀεροπορίας καὶ βομβαρδίζωνται σφοδρῶς αἱ περιοχαί:
α) 'Αγίας Παρασκευῆς
β) 'Αγίου 'Ιωάννου Κυνηγοῦ καὶ Γέρακας
γ) Καισαριανῆς
Αἱ ἀνωτέρω τοποθεσίαι γέμουσι αὐτομάτων ὅπλων, ὅλμων, πυρομαχικῶν καὶ Σταθμῶν Διοικήσεώς των. 'Εκεῖθεν βάλλει καὶ πυροβολικόν.
δ) Νὰ ἐπιβλέπωνται τὰ Τουρκοβούνια, διαρκῶς, μέχρι καταλήψεώς των.
Συνημμένως καὶ προτάσεις μου, ἅμα τῇ συγκεντρώσει δυνάμεων.

'Αθῆναι, τῇ 14η Δεκεμβρίου 1944
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ ΘΡΑΣ.
Συνταγματάρχης

Παραλῆπται:
'Αρχιστράτηγος κ. Σκόμπυ
Στρατηγὸς κ. 'Ακράϊτ

ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ:
1) Πρόεδρον Κυβερνήσεως καὶ
'Υπουργὸν Στρατιωτικῶν
2) 'Αρχηγὸν Γ.Ε.Στρατοῦ ὑποστράτηγον κ. Λιώσην Ε.
III Ε.Ο.Τ. Γραφεῖον Ι»

ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ 'Αριθ. Πρωτ. 2308

'Αθῆναι 17-11-1944
'Εμπιστευτική

ΠΡΟΣ
Τὴν Α.Ε. Κύριον Πρόεδρον 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου
καὶ 'Υπουργὸν Στρατιωτικῶν
'Ενταῦθα

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω, ὅτι ὀφείλω νὰ ἐπισύρω τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἠθικῶν ἀμοιβῶν τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τοὺς διακριθέντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.
'Η ἄμεσος λειτουργία τοῦ σχετικοῦ νόμου συνδέεται ἀναποσπάστως, ὡς προϋπόθεσις καὶ ζωτικὸν κίνητρον, μὲ τὴν ἀρχομένην προσπάθειαν πρὸς δημιουργίαν ἑνὸς στρατοῦ νέου καὶ ὑγιοῦς, ἐργαζομένου μὲ ὄρεξιν καὶ παλμόν, ἱκανοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἀποστολῆς του. 'Η στρατιωτικὴ σύνταξις θὰ στηριχθῆ ἀναμφιβόλως εἰς ἀρχὰς ριζοσπαστικὰς ἀπηλλαγμένας ἀπὸ τὴν ἀρτηριοσκληρωτικὴν μέθοδον, ἡ ὁποία ἐπὶ μακρὸν ἐμάρανε ἄλλοτε τὸ στράτευμα καὶ ἁρμονιζομένας πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναδημιουργικοῦ ὀργασμοῦ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμφορεῖται ἡ 'Ελληνικὴ κοινωνία ὁλόκληρος. Μία βασικὴ ἐκ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν εἶναι ἡ ἔγκαιρος ἀπονομὴ ἀμοιβῶν εἰς τοὺς διαπρέποντας ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε πάντοτε καὶ παραμένει τὸ ὑπέρτατον κριτήριον τῆς στρατιωτικῆς ἀξίας καὶ τοῦτο ὄχι μόνον διὰ τὴν ἁπλῆν ἀπόδοσιν δικαιοσύνης, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ὀρθὴν κατάταξιν τῶν στελεχῶν, τὴν ἐπωφελεστέραν χρησιμοποίησίν των, καὶ τὴν ζωογονητικὴν ἐπίδρασιν τῆς ἁμίλλης ἐπὶ τοῦ συνόλου. "Ολοι οἱ στρατοὶ τῆς ἱστορίας εἰς τὰς μεγάλας δημιουργικὰς ἐποχάς των, διωκήθησαν μὲ τὴν ἀρχὴν αὐτήν. Τὸ γεγονός, ὅτι κάθε γρεναδιέρος τοῦ Ναπολέοντος ἐγνώριζεν, ὅτι εἰς τὸ γυλιόν του ὑπῆρχε μία στραταρχικὴ ράβδος, ἂν ἦτο ἄξιος νὰ τὴν ἀποκτήσῃ, ἀπετέλεσεν ἕνα ἀπὸ τὰ θετικώτερα ἠθικὰ κεφάλαια διὰ τὴν θαυμαστὴν ἀπόδοσιν τῶν Γαλλικῶν αὐτοκρατορικῶν στρατιῶν καὶ τὸ ἴδιον πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ὡς οὐσιώδης ὅρος εἰς κάθε ἄλλην ἐποχὴν καὶ τόπον. Σήμερον εἰς ὅλους τοὺς στρατοὺς καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὸν βρεταννικὸν μόνον οἱ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης διακρινόμενοι προβιβάζονται, ὥστε οἱ Ταξίαρχοι τοῦ Βρεταννικοῦ στρατοῦ νὰ μὴ ὑπερβαίνουν τὸ 42ον ἔτος ἡλικίας.
Εἰδικώτερον εἰς τὸν 'Ελληνικὸν στρατὸν ὁ προβιβασμὸς ἀθρόως τῶν διακριθέντων εἰς Σκρά, Ρωσίαν καὶ μιᾶς δεκάδος νεαρῶν στρατηγῶν διὰ τὴν Μακεδονίαν - Μ. 'Ασίαν τὸν 'Ιούλιον 1920 ἀπετέλεσε κέντρισμα καὶ παρόρμησιν, διὰ τὸν διαπρέψαντα στρατόν μας.
'Η ΙΙΙ 'Ελληνικὴ 'Ορεινὴ Ταξιαρχία διεκρίθη εἰς τὸ Ρίμινι - Ρουβίκωνα κατὰ τρόπον ἀληθῶς ἀσυνήθη. 'Ανεξαρτήτως τῶν ἐθνικῶν καὶ πολιτικῶν ἀποτελεσμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξησφάλισεν ἡ ἐπιτυχία της, ὀφείλω νὰ σημειώσω ἀπὸ τῆς καθαρῶς στρατιωτικῆς πλευρᾶς, ὅτι ἡ λαμπρά της ἐπίδοσις παρὰ τὸ πλευρὸν δοκιμασμένων συμμαχικῶν μονάδων καὶ ἔναντι ἐχθροῦ παρατάξαντος ἐκεῖ τμήματα ἐξόχως ἐμπειροπόλεμα καὶ ἐξαιρετικῶς πείσμονα εἶναι ὄχι ἔκφρασις ἡρωϊκῆς ἐξάρσεως μόνον, ἀλλὰ καὶ καρπὸς ἐργασίας, καταρτισμοῦ, ἐκπαιδεύσεως ἐξαιρετικῶν. "Οσοι ἡγήτορες κατώρθωσαν, ἐντὸς τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ συνόλου, νὰ διακριθοῦν, πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὡς ἀληθεῖς ἀριστεῖς. Καθώς, δὲ ὀφείλεται εἰς ὁλόκληρον τὴν Ταξιαρχίαν τιμητικὴ ἀναγνώρισις ὡς εἰς πρότυπον 'Ελληνικὴν μονάδα, ἡ ὁποία ὄχι τυχαίως εὑρέθη ὅπου διέπρεψε καὶ ἀποκατέστησε τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος, — μολονότι καὶ ἡ ἀγαθὴ τύχη θεωρεῖται συστατικὸν τῶν στρατιωτικῶν προσόντων — ἔτσι καὶ εἰς τοὺς ἀριστεῖς τούτους ἀνήκουν αἱ ἀνάλογοι ἀμοιβαί. Βεβαίως, πολλὰ θέματα ἐκκρεμοῦν καὶ θὰ χρειασθῆ νὰ τακτοποιηθοῦν διὰ τὴν ἀξιολόγησιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τοῦ σώματος τῶν 'Αξιωματικῶν. Εἶναι, ὅμως, ἀκριβῶς, οὐσιῶδες καὶ ἐπεῖγον νὰ ἀρχίσωμεν μὲ τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου περὶ ἠθικῶν ἀμοιβῶν εἰς τὴν πρόσφατον περίπτωσιν τῆς μάχης τοῦ Ρίμινι, ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν ἡ ἀναγνώρισις παρίσταται τόσον ὁμόθυμος καὶ τόσον ζωηρά. Τὸ γεγονὸς ὅτι πρὸ 2μήνου ἐνεκρίνατε τὰς σχετικάς μου προτάσεις ἐδημιούργησε καὶ εἶδος προσθέτου κεκτημένου δικαιώματος εἰς τὴν συνείδησιν τῆς μονάδος. Τὸ δεδομένον δὲ τοῦτο ἀποτελεῖ ἕνα ἀκόμη λόγον, ὅπως τὸ ταχύτερον τεθῆ εἰς λειτουργίαν ὁ νόμος περὶ ἀμοιβῶν διὰ τὴν ἔνδοξον αὐτὴν περίπτωσιν, ὡς πρώτη πρᾶξις δικαιοσύνης καὶ ὀργανώσεως, ὡς ζωοποιὸς ἀφετηρία διὰ τὴν ἀνασυγκρότησιν τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατεύματος.

'Υποστράτηγος ΒΕΝΤΗΡΗΣ

'Αθῆναι 4 Μαρτίου 1952

'Αντιστράτηγος Βεντήρης
'Επίτιμος Γεν. 'Υπασπιστὴς Α.Μ. Βασιλέως

ΠΡΟΣ
Τὸν κύριον Ναύαρχον 'Υπουργὸν 'Εθνικῆς 'Αμύνης
'Ενταῦθα

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ἀναφέρω, ὅτι τὸν Σεπτέμβριον 1944 εὐθὺς μετὰ τὸ τρόπαιον Ρίμινι τοῦ ἐν 'Ιταλίᾳ 'Ελληνικοῦ ἐκστρατευτικοῦ Σώματος ἐπρότεινα — κανονικῶς καὶ μεθ' ἁπάντων τῶν σχετικῶν — νὰ προαχθῆ διὰ διακεκριμένας ὑπηρεσίας ἐπὶ τοῦ πεδίου μάχης εἰς ὑποστράτηγον ὁ διοικητὴς τῆς ΙΙΙ 'Ορεινῆς Ταξιαρχίας συνταγματάρχης Τσακαλῶτος.
Πλὴν τοῦ ἄθλου τούτου ἐπὶ τοῦ πεδίου μάχης Ρίμινι, ἔναντι τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων τοῦ στρατάρχου VON BLASKOWITZ καὶ μετέπειτα εἰς τὸ μέτωπον Ρουβίκωνος, εἶχεν ὁ συνταγματάρχης Τσακαλῶτος ἐπιτελέσει τὸν ἆθλον νὰ συγκροτήση τὴν Μεγάλην αὐτὴν Μονάδα ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῶν Μονάδων, αἵτινες εἶχον στασιάσει 4.IV.1944 εἰς BUG EL ARAB τοὺς συνεκρότησεν, ὠργάνωσεν, ἔδωκε πνοήν, πίστιν, ἠθικόν, αὐταπάρνησιν· τοὺς ἐξεπαίδευσεν ἐντατικῶς, ὥστε τόσον ὁ Βρεταννὸς ἀρχιστράτηγος PAGET, ὅσον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ 'Ελληνικοῦ στρατοῦ νὰ ἐπιστρέψωσι ἐκ τοῦ στρατοπέδου Τριπόλεως (Ν. Συρίας) μετὰ διαδοχικὰς ἐπιθεωρήσεις τελείως ἀσφαλεῖς διὰ τὴν μεγάλην καὶ τραχεῖαν ἀποστολὴν τοῦ νεοπαγοῦς Σώματος· καὶ τί δὲν ἐχρειάσθη ὅμως διὰ νὰ φθάση εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. 'Η πάροδος τοῦ χρόνου δὲν κατορθώνει νὰ ἐλαττώση τὸ ἔντονον χρῶμα.
Μεταγενεστέρως, αἱ Μονάδες αὐταὶ ἀμέσως μετὰ τὸν Ρουβίκωνα ἐσπευσμένως μετακληθεῖσαι εἰς 'Αθήνας ἐπέτυχον μὲ τὰς μάχας των εἰς τὸ ἄστυ καὶ τὸν δυτικὸν 'Υμηττὸν ἐπὶ ἑβδομάδας νὰ κατατροπώσουν τοὺς συμμορίτας - Δεκέμβριον - 'Ιανουάριον 1944 - 45 καὶ νὰ σώσουν τὸν τόπον. Καὶ ἀμέσως κατόπιν ἡ περίφημος αὐτὴ Μονὰς ἀνεπτύχθη εἰς τὴν ΙΙ Μεραρχίαν αὐστηρῶς προσηλωθεῖσα εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν.
'Απὸ τοῦ φθινοπώρου 1944 τόσον ἡ Κυβέρνησις Μ. 'Ανατολῆς, ὅσον καὶ αἱ διάδοχοι — ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεώς μου — ἀναγνωρίζουσαι ὑπέβαλον διάταγμα προβιβασμοῦ του διὰ νὰ τὸ ἀποσύρουν. — Ἂν δὲν ἀπατῶμαι 2 'Ανώτατα Συμβούλια 1945 ἔκριναν τὴν διὰ διακεκριμένας πράξεις προαγωγήν του καὶ πάλιν ἐματαιοῦτο ἢ ἔμμενεν ἐκκρεμής.
'Εφθάσαμεν εἰς τὸ 1950 καὶ συνεκροτήθη κατὰ διαταγὴν τοῦ 'Αρχιστρατήγου εἰδικὸν ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου συμβούλιον — ὡς ἀρχηγοῦ Στρατοῦ καὶ ΓΕΣ ἐν Μ. 'Ανατολῇ — πρὸς κρίσιν τῶν προτάσεων Μ. 'Ανατολῆς. 'Υπεβλήθη τὸ ἀποτέλεσμα. Εἰδικῶς διὰ τὸν κ. Τσακαλῶτον ὑπέβαλα κατὰ τὸ συμβούλιον ἐκεῖνο 1950 χωριστὴν πρότασιν, ἵνα λάβη συνέχειαν ἡ ἀπὸ 6ετίας ἐκκρεμοῦσα πρότασις. Δὲν ἐδόθη συνέχεια καὶ τότε.
Τὴν στιγμὴν αὐτὴν μόνο ἡ 'Υμετέρα 'Εξοχότης εἶναι εἰς θέσιν νὰ δώση τέλος εἰς τὴν πρότασίν μου 1950. 'Αναγράφονται πρὸς διευκόλυνσιν, αἱ περιπτώσεις τῆς ἠθικῆς του ἀμοιβῆς, ὅτι λόγω μεταγενεστέρας του δράσεως καὶ τιμητικῆς διακρίσεως, πρέπει νὰ τύχη ἄλλων, τῶν ἑξῆς:
α) ἢ νὰ λογισθῆ ἡ ἀρχαιότης του εἰς τὸν βαθμὸν ὑποστρατήγου, ἀφ' ἧς ἡ πρότασίς μου φθινοπ. 1944.
β) ἢ ὁ Ταξιάρχης τοῦ ἀριστείου
γ) ἢ ὁ ἀνώτερος Ταξιάρχης Σωτῆρος, ἄλλως θὰ ἦτο ἄτοπον ἡ περίοδος ἐκείνη νὰ μείνη ἄνευ σφραγῖδος.

ΚΩΝΣΤ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ
'Αρχηγὸς τοῦ 'Ελλην. Στρατοῦ καὶ Γ.Ε.Σ.
Μ. 'Ανατολῆς 1944

III ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΡΕΙΝΗ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΑΡ. ΠΡΩΤ. 1481

'Αθῆναι τῇ 2-2-1945

ΠΡΟΣ
Τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν Γραφεῖον Γεν. Διευθυντοῦ
«Περὶ τῆς τύχης τῶν προτάσεων τῆς III Ε.Ο.Τ.»

'Απαντῶν εἰς αἴτησιν τῆς III Ε.Ο.Τ. περὶ τῆς τύχης τῶν ὑπ' αὐτῆς ὑποβληθεισῶν προτάσεων διὰ τὰς ἐν 'Ιταλίᾳ ἐπιχειρήσεις, προτάσεις ὧν φαίνεται τινὲς ἀπωλέσθησαν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παράσχω τὰς κάτωθι πληροφορίας:

I.—ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ

'Ενέκρινα ἁπάσας τὰς προτάσεις τῆς Ταξιαρχίας, ὡς αὗται διετυπώθησαν ὑπ' αὐτῆς.

II.—ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

1. 'Ενέκρινα τὴν προαγωγὴν τοῦ ὑπολοχαγοῦ Κόρκα Ι. καὶ ἐκοινοποίησα τὴν προαγωγήν του τηλεγραφικῶς.
2. 'Ενέκρινα τηλεγραφικῶς τὴν προαγωγὴν τῶν ὑπολοχαγῶν Πανοπούλου καὶ Πετρονώτη, δι' οὓς ἡ Ταξιαρχία ἀνέφερε, ὅτι διατρέχουν, ὡς βαρέως τραυματίαι, κίνδυνον θανάτου.
3. 'Ενέκρινα πάσας τὰς ὑποβληθείσας προτάσεις μονιμοποιήσεως ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.
4. Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ τῇ εἰσηγήσει μου, ἀπεφάσισε ἐν 'Ιταλίᾳ τὴν προαγωγὴν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ταξιαρχίας Συνταγματάρχου Τσακαλώτου Θρασ., εἰς 'Υποστράτηγον.

Δὲν ἐκοινοποίησα τὴν ἀπόφασιν ταύτην διότι ὁ Ταξίαρχος ἐξεδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ κοινοποιηθῇ αὕτη μετὰ τῆς τοιαύτης τῶν λοιπῶν προταθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀξιωματικῶν.

5. Τὸ 'Υπουργικὸν Συμβούλιον υἱοθέτησε τὰς προτάσεις τῆς Ταξιαρχίας ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ, ἔχον ὁμοφώνως θεωρήσει ἐπιβαλλομένας προαγωγὰς τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ταξιαρχίας, ἡ ὁποία ἐδόξασε τὴν 'Ελλάδα. Εἰς τὴν πραγματοποίησιν τούτων ἐβράδυνε μόνον ἐκ τοῦ λόγου ὅπως συγχρονισθοῦν μὲ τὰς προαγωγὰς τῶν ἀξιωματικῶν, οἱ ὁποῖοι διεκρίθηκαν εἰς ΕΛ - ΑΛΑΜΕΪΝ καὶ ΑΛΒΑΝΙΑΝ.

Ο
ΤΕΩΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤ/ΚΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ ἀείμνηστος στρατηγὸς ΚΩΝ. ΒΕΝΤΗΡΗΣ (δεξιά), τοῦ ὁποίου ὁ ρόλος εἰς τὴν καταστολὴν τοῦ Δεκεμβριανοῦ κινήματος ὑπῆρξεν ἀποφασιστικός. (Ἀνωτέρω, ὁ Βασιλεὺς Παῦλος παρασημοφορεῖ ἀργότερον τὸν ἀρχιστράτηγον Μ. Ἀνατολῆς Κων. Βεντήρη).

ΟΙ ΦΥΛΑΚΕΣ ΕΣΑΕΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ

II ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
3η ΤΑΞΙΑΡΧΙΑ ΡΙΜΙΝΙ

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΑΞ/ΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘ/ΣΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΙΙΙ Ε.Ο.Τ. ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

1)	Ταγ/χης	Στεφανάκης 'Ιωάννης
2)	Λοχαγὸς	Καραγεωργίου 'Ηρακλῆς
3)	'Υπολ/γὸς	Περάκης 'Ιωάννης
4)	»	Ράπτης 'Ιωάννης
5)	»	Πανόπουλος 'Αθανάσιος
6)	»	Μάρος Θωμᾶς
7)	»	Κατσαρὸς Γεώργιος
8)	»	Παλιεράκης Κωνστ.
9)	'Ανθ/γὸς	Παπακυριακόπουλος Νικολ.
10)	»	Γκιάλας Γεώργιος
11)	»	Εὐσταθίου Παντελῆς
12)	»	Μαμουνάκης 'Ιωάννης
13)	»	Παπαδόπουλος Σπυρίδων
14)	»	Χρονέος Νικόλαος
15)	»	Γρηγορίου Δημήτριος
16)	»	Μαρκάκος Λεωνίδας
17)	'Ανθ/στὴς	Βαρβάκης Μιλτιάδης
18)	»	Κοντὸς Κωνσταντῖνος

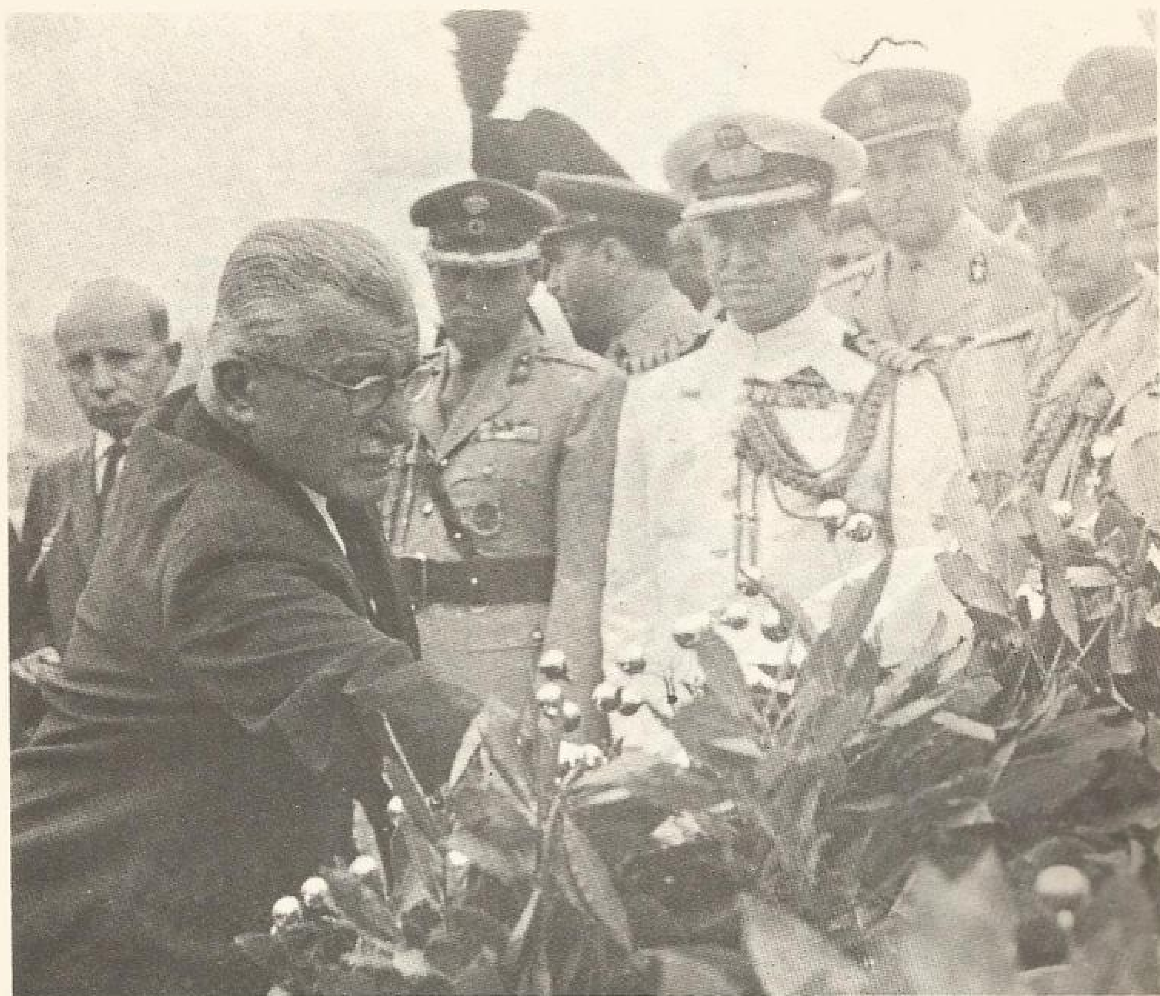
ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΙΙΙ Ε.Ο.Τ.

1)	'Επιλοχίας	Μακρανδρέου Μιχαὴλ
2)	»	Ἔξαρχος Γεώργιος
3)	»	Ρήνας 'Αδαμάντιος
4)	»	Βδελλᾶς Νικόλαος
5)	»	Γλυνέλης Χρῆστος
6)	»	Βάσσος Παναγιώτης
7)	»	Τσελεπιδάκης Κλ.
8)	»	'Αρβανίτης 'Αντώνιος
9)	»	Μαλιάκας Παναγιώτης
10)	»	Μόσχος Νικόλαος
11)	»	Κατσικάβαλος Κυριᾶκος
12)	Λοχίας	Λασκαρίδης Σταῦρος
13)	»	Γιακουμῆς Παναγιώτης
14)	»	Τσαγγίδης Γεώργιος
15)	»	Κρατζῖνος Κωνστ.
16)	»	Παπαγιάνναρος 'Εμμανουὴλ
17)	»	Καραγιάννης 'Ιωάννης
18)	»	Ποδάρας Δημήτριος
19)	»	Λαγκαδινὸς Κωνστ.
20)	»	Παντελιᾶς 'Εμμανουὴλ
21)	»	Σερτσετάκης Δημήτριος
22)	»	Ντάγκινης Κωνστ.
23)	»	Γκαραβέλης Δημήτριος
24)	»	Τσίγκας Βασίλειος
25)	Λοχίας	Σκουλικαράκης Γεώργιος
26)		Γάγγας Γεώργιος
27)	»	Φουρναράκης Γεώργιος
28)	»	Τζιράκης Μιχαὴλ
29)	»	Μπορμπίδης 'Ιωάννης
30)	»	Κόντζαλης Γεώργιος
31)	»	Κοντζαδάκης 'Εμμανουὴλ
32)	»	Ντῖνος Κωνστ.
33)	»	Κακοσούρης Βασίλειος
34)	»	Παπαναστασίου Κωνστ.
35)	»	Κόκκινος Παντελῆς
36)	»	Τζέμος Κωνστ.
37)	»	Μίγλης Δημήτριος
38)	»	Βρόντος Γεώργιος
39)	»	Μπουλᾶς Παντελῆς
40)	»	'Αγαπητὸς Γεώργιος
41)	»	Βορειᾶς Στυλιανὸς
42)	»	Τσιγάρας Κωνστ.
43)	»	Δρίτσας 'Αναστάσιος
44)	»	Μπιζάνης Θεοφάνης
45)	»	Παπασπηλίου 'Αλέξανδρος
46)	»	Ξημεριωτάκης 'Ελευθέριος
47)	»	Δεμερτζῆς 'Ηλίας
48)	»	Καλυμνιὸς 'Εμμανουὴλ

49)	Λοχίας	Μάλλιος 'Αναστάσιος	76)	Δεκανεὺς	Μπάμπαλης 'Ιωάννης
50)	»	Κανίρης 'Ιωάννης	77)	»	Βελάνιος Γεώργιος
51)	»	Μεντζέλος Γεώργιος	78)	»	Παπαγεωργίου 'Αθανάσιος
52)	Δεκανεὺς	Κότσιας 'Ιωάννης	79)	»	Ματθιουδάκης Γεώργιος
53)	»	Χατζηβασιλείου Δημήτρ.	80)	»	Σταμούλος Γεώργιος
54)	»	Βορνᾶς 'Αντώνιος	81)	»	Κουγκρῆς Γεώργιος
55)	»	Πουρνάρας Γεώργιος	82)	»	Γαλουτζῆς 'Εμμανουὴλ
56)	»	Δήμας Θεόδωρος	83)	»	Φορσᾶτος Δημήτριος
57)	»	Καριάμης Σταμάτιος	84)	»	Βλάχος 'Αδαμάντιος
58)	»	Γερασίμου Σταμάτιος	85)	»	Ζαχαρίνης 'Ιωάννης
59)	»	Τσατσάνης Γεώργιος	86)	»	Κονταγιάννης 'Ιωάννης
60)	»	'Αγγελίδης Νικόλαος	87)	»	Ρεμίτης Χρῆστος
61)	»	Μπενιχάκης Ζαχαρίας	88)	»	Λουκᾶς Κωνστ.
62)	»	'Αλαγιάννης Δημήτριος	89)	»	Χατζηστέργης Στέργιος
63)	»	Χαμιλάκης 'Ιπποκράτης	90)	»	Χατζηγιάννης 'Αντώνιος
64)	»	Νικολούδης Κλεόβουλος	91)	»	Ραυτόπουλος Παναγιώτης
65)	»	Κατζάκης Σπυρίδων	92)	»	Τερζάκης Γεώργιος
66)	»	Ζινουδάκης Εὐτύχιος	93)	»	Μορφέτας Κωνστ.
67)	»	Γιαννουλῆς Φανούριος	94)	»	Μάρακας 'Αντώνιος
68)	»	Περίφανος 'Αλέξανδος	95)	»	Καραμαρούδης Σταμάτιος
69)	»	Μαστρογιαννάκης Μιχαὴλ	96)	»	Βιτάλης 'Ιωάννης
70)	»	Διμάδης 'Αλέξανδρος	97)	»	Τσαγκᾶς Βασίλειος
71)	»	Βαρδαξῆς Προκόπιος	98)	»	Γκόγκολας Χαράλαμπος
72)	»	Πετρίδης Δημήτριος	99)	»	Βασιλάκης Παντελῆς
73)	»	Τσικούρης Περικλῆς	100)	»	Ματθιουδάκης 'Ισίδωρος
74)	»	'Ανδρεάκης 'Ιωάννης	101)	»	Μανέτας Δημήτριος
75)	»	Πουλάκος Γεώργιος	102)	»	Χουζούρης Γεώργιος.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΟΠΛΙΤΩΝ ΠΕΣΟΝΤΩΝ III Ε.Ο.Τ.

1)	'Υποδεκανεὺς	Κριτσωτάκης 'Απόστ.	27)	Στρατιώτης	Κουφαλιᾶς Δημήτριος
2)	»	Μαντουρανάκης Νικόλ.	28)	»	'Ηλίας 'Αθανάσιος
3)	»	Θεοφίλου Παρασκευᾶς	29)	»	Κούβαρας 'Ιωάννης
4)	»	Χρυσῆς Παναγιώτης	30)	»	Βεζυρίδης 'Ιωάννης
5)	»	'Ατσάλης 'Ιωάννης	31)	»	Θεοδωρίδης Μιχαάλ
6)	»	Βερικέτης Παντελῆς	32)	»	Χατζηαντώνης 'Αντών.
7)	»	Καρβουναράκης Γρηγ.	33)	»	Ντουρῆς Εὐστράτιος
8)	»	Καλαϊτζάκης 'Εμμανουὴλ	34)	»	Παναγιωτίδης Κυριάκος
9)	»	Πεχλιβανίδης Ζήσης	35)	»	Γυφτογιάννης Θεοχάρης
10)	»	Μπέλλας Γεώργιος	36)	»	Χατζαντώνης Δημήτριος
11)	»	Καπετανάκης Μάρκος	37)	»	Παπαποστόλου Στέργ.
12)	»	Κατσούλας Χρῆστος	38)	»	Μαρῆς Δημήτριος
13)	»	'Εγγλέζος Εὐστράτιος	39)	»	Διακογεωργίου Χαράλ.
14)	»	Καραμαλῆς 'Αθαν.	40)	»	Λαμπρινὸς 'Εμμανουὴλ
15)	»	Σιράκης Παντελῆς	41)	»	Φαρμάκης Κωνστ.
16)	»	Βαβούρης Νικόλαος	42)	»	Ποδιᾶς Νικόλαος
17)	»	Εὐθυμιάδης Μηνᾶς	43)	»	Κασιώτης Μιχαὴλ
18)	»	Φακῆς 'Ιωάννης	44)	»	Παμπρῆς Κωνστ.
19)	»	Λαβίδας Μιχαὴλ	45)	»	Πεχλιβανίδης Νικολ.
20)	»	Κλάδος 'Αντώνιος	46)	»	Μπούρδαλης Σπυρ.
21)	Στρατιώτης	Ρήγας Λεωνίδας	47)	Πυρ/τὴς	Ζαβουδάκης 'Αντώνιος
22)	»	Τακτικὸς Χαράλαμπος	48)	Στρατιώτης	Ρόμβος 'Αντώνιος
23)	»	Φαμέλης 'Εμμανουὴλ	49)	»	Κωνσταντάρας Νικολ.
24)	»	Τσαγανὸς 'Εμμανουὴλ	50)	»	Λεοντῆς Δημήτριος
25)	»	Κρίτσος Δημήτριος	51)	»	Γαρυφαλίδης Νικόλ.
26)	»	Σακλᾶς Πραξιτέλης	52)	»	Μπελέλης 'Αλέξανδρος

Ο Στρατηγὸς Τσακαλῶτος καταθέτει στέφανον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν πεσόντων τοῦ «Ρίμινι».

ΜΙΑ ΘΡΥΛΙΚΗ — ΕΘΝΙΚΗ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΘΡΑΣ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

Ἕνας πραγματικὸς «Στρατιώτης τῆς Ἑλλάδος»

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ἀμύνης παρουσιάζει κατωτέρω τὴν βιογραφίαν τοῦ Ἐπιτίμου Προέδρου του, Στρατηγοῦ κ. Θρασυβούλου Τσακαλώτου, πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν νεωτέρων γενεῶν:

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

Γόνος τοῦ Ἰωάννου Τσακαλώτου καὶ τῆς Μαρούλας τὸ γένος Μόραλη, ἐγεννήθη εἰς τὴν Πρέβεζαν Ἠπείρου. Ἐγκύκλια μαθήματα εἰς τὸ Ἡμιγυμνάσιον τῆς Πρεβέζης καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, εἰσήχθη μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του ἐκ τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου, τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1914 εἰς τὴν ΣΧΟΛΗΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ.

Μετέσχε ὡς Εὔελπις μὲ προσωρινὸν βαθμὸν Ἀνθυπασπιστοῦ (12-9-1915) καὶ Ἀνθυπολοχαγοῦ (16-11-15) τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου καὶ εἶτα ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σχολὴν (21-1-16) καὶ συνεχίσας τὴν ἐκπαίδευσίν του ἀπεφοίτησε ἐξ αὐτῆς τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1916 μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ μονίμου Ἀνθυπολοχαγοῦ τοῦ Ὅπλου τοῦ Πεζικοῦ.

Ἐνυμφεύθη τὴν 20ην Φεβρουαρίου 1921 τὴν Τούλαν (Σταματούλαν) τὸ γένος Ἀναστασίου Μιχάλη.

Προήχθη: α) Εἰς Ὑπολοχαγὸν τὴν 13-12-1917, β) Εἰς Λοχαγὸν τὴν 24-12-1920, ἔλαβε μέρος εἰς τὸν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ὡς Διοικητὴς Λόχου καὶ Πολυβολαρχίας τοῦ 26ου Συν/τος Πεζικοῦ καὶ τοῦ 3/40 Συντ/τος Εὐζώνων. Διετέλεσε Διευθυντὴς Ἐπιτελικῶν Γραφείων Μεραρχίας εἰς Μακεδονίαν, Θράκην καὶ Μικρὰν Ἀσίαν. Μετὰ ὑπηρέτησε εἰς τὸ Ε΄ Σῶμα Στρατοῦ ὡς Διευθυντὴς τοῦ 2ου Ἐπιτελ. Γραφείου.

γ) Εἰς Ταγματάρχην τὴν 18-9-1925 κατ᾽ ἐκλογήν. Διοικητὴς Τάγματος καὶ ἐν συνεχείᾳ Διευθυντὴς Σπουδῶν τῆς 2ας πτέρυγος Κατωτέρων Ἀξιωματικῶν τῆς Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ. Ἐφοίτησε ἐπὶ διετίαν εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν, ἐτοποθετήθη Βοηθὸς Διοικητοῦ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου. Διετέλεσε ἐν συνεχείᾳ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.Σ.

δ) Εἰς Ἀντισυνταγματάρχην τὴν 20-12-1934 κατ᾽ ἐκλογήν. Διωρίσθη Καθηγητὴς τῆς Τακτικῆς τοῦ Πεζικοῦ εἰς τὴν Ἀνωτέραν Σχολὴν Πολέμου. Ἀπεστάλη ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς Γερμανίαν ὡς Πρόεδρος Ἐπιτροπῆς παραλαβῆς Ὑλικοῦ Πολέμου.

*ε) Εἰς Συνταγματάρχην τὴν 29-12-1937 κατ᾽ ἐκλογήν. Ἐτοποθετήθη Διοικητὴς Συντάγματος τοῦ κατὰ πρῶτον συσταθέντος Συντάγματος. Εὐελπίδων καὶ Ὑποδιοικητὴς τῆς αὐτῆς Σχολῆς. Διετέλεσε Ὑποδιοικητὴς καὶ Διευθυντὴς Σπουδῶν τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Στρατ. Ὑπηρεσιῶν.
Ἐν συνεχείᾳ ἐτοποθετήθη ὡς Διοικητὴς τοῦ Συνοριακοῦ Τομέως (Προκαλύψεως) Ἀρδέας, μεθ᾽ ὃ ὀλίγον πρὸ τῆς ἐπιστρατεύσεως διετέθη ὡς Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐπιχειρήσεων τοῦ προεπιστρατευτικῶς συγκροτηθέντος Ἐπιτελείου τοῦ Τμήματος Στρατιᾶς Δυτικῆς Μακεδονίας. Διοικητὴς τοῦ 3/40 Συν/τος Εὐζώνων. Ἐπιτελάρχης Β΄ Σ.Σ. — Διοικητὴς Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως Ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν Ὅπλων εἰς Ἰσμαηλίαν. Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου. Διοικητὴς τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος Ἰταλίας. Διοικητὴς τοῦ αὐτοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος καὶ Συγκροτήματος Ἀθηνῶν. Διοικητὴς τῆς 11ας Μεραρχίας. Διοικητὴς Σχολῆς Ἐπιτελῶν.*

στ) Ἐκρίθη παραμένων εἰς τὰ ὁριστικὰ ἐν ἐνεργείᾳ στελέχη τοῦ Στρατοῦ.

ζ) Εἰς Ὑποστράτηγον τὴν 22-11-1946. Κατ᾽ ἀπόλυτον ἐκλογήν. Ἐτοποθετήθη ὡς ἀναπληρωτὴς Ὑπαρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Διετέλεσε Διοικητὴς τοῦ Α΄ Σ. Στρατοῦ.

η) Εἰς Ἀντιστράτηγον τὴν 3-4-1948. Κατ᾽ ἀπόλυτον ἐκλογήν. Διοικητὴς τοῦ Α΄ Σ.Σ., Διοικητὴς τῶν Α΄ καὶ Β΄ Σωμάτων Στρατοῦ. Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς Στρατοῦ. Ἀρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ καὶ Διοικητὴς Στρατοῦ.

Ἀπεστρατεύθη τῇ αἰτήσει του τὴν 20-11-1952 καὶ τοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ.

ΑΠΟΣΑΦΗΝΙΣΕΙΣ

Πρὸς τὸν σκοπὸν πληρεστέρας ἀποσαφηνίσεως καὶ λεπτομερεστέρας συμπληρώσεως τοῦ ἀνωτέρω βιογραφικοῦ σημειώματος, σημειοῦμεν ἰδιαιτέρως:

1ον.— Ἐφοίτησε εἰς ὅλα τὰ Στρατιωτικὰ Σχολεῖα καὶ διετέλεσε καθηγητὴς ὅλων τούτων ἀπὸ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, τοιούτων Ἐφαρμογῆς μέχρι καὶ τῶν Σχολῶν Ἐπιτελῶν καὶ Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου.

2ον.— Διώκησε ὡς Συνταγματάρχης ἀπὸ τῆς 1ης ἡμέρας τῆς κηρύξεως τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ Πολέμου ἐπὶ 5μηνον τὸ θρυλικὸν 3/40 Σύνταγμα Εὐζώνων τὸ ὁποῖον εἰσεχώρησε βαθύτερον ὅλων τῶν Συνταγμάτων εἰς τὸ Βορειοηπειρωτικὸν ἔδαφος, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σουσίτσα τὴν ὁποίαν ἐμνημόνευσε καὶ αὐτὸς ὁ Μουσολίνι. Ἠχμαλώτισεν ὁλόκληρον τάγμα διὰ νικηφόρου κυκλώσεως.

3ον.— Τὸν τελευταῖον μῆνα λόγῳ τῆς ἐπιθέσεως τῶν Γερμανῶν ἐδημιουργήθη κρίσις Διοικήσεως εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον καὶ ἀντικατεστάθησαν οἱ Διοικηταὶ Α' καὶ Β' Σωμάτων Στρατοῦ καὶ οἱ Ἐπιτελάρχαι τούτων, διότι ἐγίνοντο συζητήσεις περὶ παύσεως τοῦ πολέμου. Τότε προεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Παπάγου καὶ ἐτοποθετήθη ὡς Ἐπιτελάρχης τοῦ ὑπὸ τὸν γενναῖον Σωματάρχην Μπάκον Β' Σ. Στρατοῦ (συνθέσεις 7 Μεραρχιῶν) εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ φερομένου ὡς ἀποτυχόντος Ἐπιτελάρχου του.

4ον.— Κατὰ τὴν κατοχὴν καὶ πρὸ τῆς διαφυγῆς του εἰς Μ. Ἀνατολὴν διετέλεσε κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας βοηθὸς τοῦ Σωματάρχου του: α) πρὸς περισυλλογὴν καὶ περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ τῶν μαχητῶν διὰ τῆς διατηρήσεως ἐν λειτουργίᾳ ὡς καὶ πρότερον 16 ἐκ τῶν 23 Στρατιωτικῶν Νοσοκομείων, β) διὰ τὴν μετονομασίαν τῆς Ἀνακτορικῆς Φρουρᾶς εἰς Τιμητικὴν τοιαύτην τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου συνεχίσασαν τὴν λειτουργίαν της ὡς αὐτοτελὴς στρατιωτικὴ μονὰς καὶ διατηρήσασαν τὸν ὁπλισμόν της καὶ τὴν Σημαίαν της, τῆς ὁποίας ἡ ἔπαρσις καὶ ὑποστολὴ καθ' ἑκάστην μὲ τὰς κεκανονισμένας τιμὰς ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῆς ἄνωθι τοῦ μνημείου τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου προσόψεως τοῦ κτιρίου τῶν Παλαιῶν Ἀνακτόρων εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεγάσθη. Ἔτσι ἐδημιουργεῖτο ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ Μαΐου 1941 ἡ ἀφετηρία, τὸ πρῶτο ξεκίνημα, τὸ πρῶτο κρυφὸ ἐθνικὸ «κανδῆλι», γ) διὰ τὴν ἔκδοσιν διαταγῆς πρὸς σύνταξιν καὶ ὑποβολὴν ὑπὸ ὅλων τῶν διατελεσάντων Διοικητῶν κατὰ τὸν πόλεμον 1940 - 1941 ἐκθέσεων δράσεως καὶ ἀποδόσεως τῶν ὑπ' αὐτοὺς Μονάδων, Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν καὶ τὴν ὑποβολὴν τούτων εἰς τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συσταθεῖσαν Διεύθυνσιν Πολεμικῆς Ἐκθέσεως, ἵνα ἐν καιρῷ ἀποτελέσουν αὗται τὸ πρωτογενὲς ὑλικὸν τῆς συντάξεως τῆς Ἱστορίας, τῆς καταπληκτικῆς γενικῶς γιγαντιαίας ἀνατάσεως τοῦ Ἔθνους, δ) διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν πολεμικῶν Σημαιῶν τῶν Μονάδων τοῦ Στρατοῦ Ἐκστρατείας καὶ τὴν ἐξασφάλισίν των ὡς ἐθνικῶν κειμηλίων εἰς τὸ Πολεμικὸν Μουσεῖον, ε) διὰ τὴν συγκέντρωσιν τῶν πάσης φύσεως ἀρχείων εἰς εἰδικῶς ἱδρυθεῖσαν «Ὑπηρεσίαν Στρατιωτ. Ἀρχείων», στ) διὰ τὴν διατήρησιν τῶν Στρατολογικῶν Γραφείων, τῆς Στρατιωτικῆς Λέσχης Φρουρᾶς Ἀθηνῶν, λειτουργούσης καθ' ὅλα ὡς καὶ πρότερον, ἐπίσης δὲ καὶ τῶν Χρηματικῶν Διαχειρίσεων διὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν τῶν μονίμων καὶ Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν, ζ) διὰ τὴν παροχέτευσιν δῆθεν πρὸς σπουδὰς εἰς τὰ Ἀνώτατα Πνευματικὰ Καθιδρύματα τῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, τῶν μαθητῶν τῶν παραγωγικῶν Σχολῶν Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Δοκίμων καὶ Ἰατρικῆς πρὸς ἀξιοποίησίν των ἐν Εἰρήνῃ ὡς κοινωνικῶν μονάδων, πράγματι ὅμως διὰ τὴν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συγκέντρωσίν των καὶ ὀργάνωσίν των στρατιωτικῶς εἰς μυστικὰς μονάδας, αἱ ὁποῖαι ἐν ὄψει καὶ πρὸς τὸ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν τοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι «Ἀκρόπολις» δημοσιευθέντος ἄρθρου του (17-5-1941) «Οἱ ἀετοὶ τῆς Σχολῆς Εὐελπίδων» ριπτόμενον σύνθημα τῆς συγκεκαλυμμένης συνεχείας τοῦ ἀγῶνος, ἐν ἀναμονῇ καὶ τῶν διαταγῶν τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀναλόγου χρησιμοποιήσεώς των, τῆς καθόλου δράσεως καὶ ὑπονομεύσεως τῶν κατακτητῶν, καὶ η) διὰ τὴν Ἵδρυσιν τοῦ Νοσηλευτικοῦ Ἱδρύματος Μ.Τ.Σ., δι' οὗ ἐξησφαλίσθη ἡ παροχὴ ἔστω καὶ περιοριστικῶς ὑγιεινομικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς ἀπομάχους συναδέλφους.
Κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα συνέγραψε τὰς ἐκθέσεις πολεμικῆς δράσεως τοῦ 3/40 Εὐζώνων καὶ τοῦ Β' Σ.Σ., ἃς καὶ ὑπέβαλεν εἰς τὴν συσταθεῖσαν ὡς ἀνωτέρω Δ/νσιν Πολεμικῆς Ἐκθέσεως τοῦ Υ.ΕΘ.Α. καὶ συγχρόνως ἦτο μέλος τῆς κατ' ἐντολὴν τοῦ τότε Ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν, κ. Π. Κανελλοπούλου συσταθείσης ὑπὸ τὸν τότε Μέραρχον Σπηλιωτόπουλον Ὀργανώσεως τελούσης ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐλευθέρας Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

5ον.— Διώκησε ὡς Συνταγματάρχης εἰς Μ. Ἀνατολὴν (προκριθεὶς μεταξὺ πλείστων Συντ/χῶν) τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Ἀξιωματικῶν ὅλων τῶν Ὅπλων τῆς Ἰσμαηλίας, καὶ ταὐτοχρόνως μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.
Τὸ Κέντρον τοῦτο κατὰ τὴν φοβερὰν ἐγκληματικὴν ἐξόρμησιν τῶν κομμουνιστῶν, τὸν Ἀπρίλιον 1944, ὅτε ἐσαρώθησαν ὅλαι αἱ Μονάδες καὶ τὰ κέντρα, (κυριώτεραι: 1 Ἑλλην. Μεραρχία, Ι Ταξιαρχία ΙΙ Ταξιαρχία (πλὴν Τάγματος Παπαδοπούλου) 1ον Σύνταγμα Πεδ. Πυρ/κοῦ — 2η Ἀντιαεροπορικὴ Μοῖρα Πυρ/κοῦ, Μονάδες Αὐτοκινήτων — ὅλαι αἱ μικροομάδες — ὅλα τὰ Κέντρα Ἐκπαιδεύσεως) παρέμεινεν μὲ ἄλλας δύο Μονάδας ἀλώβητον καὶ πειθαρχημένον καίτοι ὅλαι αἱ Μονάδες καὶ τὰ Κέντρα ἐπαναστάτησαν, ἀποδῶσαν ὠφελίμους σκοπούς.

6ον.— Λόγῳ καὶ τῆς ἀνωτέρω ἐπιτυχίας του προεκρίθη καὶ τοῦ ἀνετέθη ἡ Διοίκησις (θέσις Ἀνωτάτου Ἀξιωματικοῦ) τοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος Ἰταλίας τὸ ὁποῖον ἐκράτησε ἀλώβητον εἰς πεῖσμα τῶν προσπαθειῶν τῶν κομμουνιστῶν διὰ τὴν διάλυσίν του καὶ οὕτω: Ἀποκατέστησεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης τὴν τιμὴν τῶν ὅπλων καὶ ἀνεστύλωσε κατὰ τὰ ἐπίσημα τηλεγραφήματα καὶ διαταγὰς «τὰς πολεμικὰς Σημαίας», ἀπέπλυνε τὰ αἴσχη τῆς Μεσῆς Ἀνατολῆς, ἀνεβίωσε τὸ ἱστορικὸν «Ὄχι» καὶ ἐξησφάλισε νὰ παρακαθήσωμεν ὡς νικηταὶ μετὰ τῶν Συμμάχων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Εἰρήνης.
Τὸ Ἐκστρατευτικὸν τοῦτο Σῶμα (ΙΙΙ Ε.Ο.Τ. τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ ἀνάδοχος πρὸς συμβολικὴν διαμνημόνευσιν καὶ συνέχειαν τῆς ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Μπάκον ἡρωϊκῆς καὶ ἐνδόξου ΙΙΙ Μεραρχίας κατὰ τὸν Ἑλληνο-ἰταλικὸν πόλεμον) λαβὸν τὸν ἱστορικὸν τίτλον «Ρίμινι» διὰ τὴν ὁμώνυμον νίκην του εἰς Ἰταλίαν καὶ τὴν κατάληψιν τῆς ὀχυροτάτης ταύτης πόλεως, ὑπερασπιζομένης ὑπὸ ἐπιλέκτων Γερμανῶν ἀλεξιπτωτιστῶν, ἀπετέλεσε τὸν πυρῆνα τοῦ μετὰ τὸ 1944 ἀνασυγκροτηθέντος Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.
Διὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην δρᾶσιν του καὶ ὡς θαυμαστὸν καὶ φωτεινὸν παράδειγμα πρὸς μίμησιν, ἀπενεμήθη, προτάσει τοῦ Ἀρχιστρατήγου, ὁ τίτλος «Ρίμινι».
Ἐπίσης διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ταύτην Διοίκησίν του ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τότε, ἀμέσως ἐν Ἰταλίᾳ, ἡ προαγωγή του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου διὰ διακεκριμένας πράξεις ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Ἡ προαγωγή του αὐτὴ ἐζήτησε καὶ παρεκάλεσε μετὰ φορτικότητος, ὅπως μὴ κοινοποιηθῇ διὰ λόγους ψυχολογικοὺς καὶ τὴν ἐματαίωσε.
Ἐπιπροσθέτως τοῦ ἀπενεμήθη τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τοῦ Γεωργίου, ὁ Ταξιάρχης τοῦ Σωτῆρος. Ὁ Ταξιάρχης οὗτος τοῦ Σωτῆρος τοῦ ἀπενεμήθη καὶ διὰ δευτέραν φορὰν ὑπὸ τοῦ Ἀντιβασιλέως Δαμασκηνοῦ διὰ τὴν ἐπιτυχῆ διοίκησιν κατὰ τὴν μάχην καὶ ἀπελευθέρωσιν τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῶν κομμουνιστῶν τὸ 1944.

Ἡ τιμὴ αὕτη εἰς οὐδένα ἄλλον Διοικητὴν ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940 - 1949. Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀπένειμε τοῦτον μόνον εἰς τὸν Διοικητὴν τοῦ Ἱεροῦ Λόχου καὶ τὸν Διοικητὴν τῆς Ταξιαρχίας Ἐλ Ἀλαμέϊν, τὴν ὁποίαν δυστυχῶς διέλυσαν οἱ κομμουνισταί!

7ον.— Τοῦ ἀνετέθη ἡ Διοίκησις (Συν/ρχης ὢν — θέσις Στρατηγοῦ) τοῦ αὐτοῦ Ἐκστρατευτικοῦ Σώματος καὶ Συγκροτήματος Ἀθηνῶν, διευρυνθείσης τῆς συνθέσεώς του καὶ ἐκ δύο ἀκόμη Ταξιαρχιῶν Ἐθνοφυλάκων, κατὰ τὰ Δεκεμβριανά.
Διὰ τὴν ἐπιτυχῆ καὶ ταύτην δρᾶσιν του ἀπεφάσισε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον τὴν προαγωγήν του καὶ πάλιν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑποστρατήγου τὴν ὁποίαν καὶ πάλιν ἐματαίωσε διὰ τοὺς αὐτοὺς ἠθικοὺς λόγους. Δὲν ἀπεδέχθη δὲ τὴν ἀπονομὴν Παρασήμου ὑπὸ τῶν Ἄγγλων οὔτε διὰ τὸν ἴδιον, οὔτε διὰ τοὺς ὑφισταμένους του.

ΕΙΣ ΤΑ ΔΕΚΕΜΒΡΙΑΝΑ

Κατὰ τὰ Δεκεμβριανὰ κληθεὶς ὑπὸ τοῦ Στρατηγοῦ Σκόμπυ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ Ἐκστρατευτικὸν Σῶμα νὰ συμπτυχθῇ ἐκτὸς Ἀθηνῶν εἰς Φάληρον διὰ νὰ εἶναι ἕτοιμον διὰ πιθανὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀναχώρησιν λόγω ἐπικρατήσεως τῶν κομμουνιστῶν, ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῇ προκαλέσας ὁμόθυμον συμφωνίαν τῶν ὑπ' αὐτῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ὁπλιτῶν. Ἡ ἀπόφασίς του αὕτη ἐθεωρήθη θαυμαστὴ καὶ ἱστορική. Μεταγενεστέρως διὰ τὴν θέσιν καὶ δρᾶσιν του ταύτην τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηνῶν ἀπεφάσισε τὴν ἀπονομὴν τοῦ Χρυσοῦ μεταλλίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, τὴν ὁποίαν ὅμως ἐματαίωσαν οἱ κομμουνισταί.
Ἐπίσης κατὰ τὴν μάχην τῶν Ἀθηνῶν οἱ κομμουνισταὶ ἐστράφησαν μὲ μανίαν κατὰ τῶν οἰκιῶν Ἀξιωματικῶν τῆς Ταξιαρχίας μὲ πρώτην τὴν ἰδικήν του, τὴν ὁποίαν ἡμικατέστρεψαν ἀφοῦ ἐλεηλάτησαν πλήρως. Ἦτο ἡ μοναδική του περιουσία.

8ον.— Τοῦ ἀνετέθη ἡ Διοίκησις (Συν/ρχης ὢν — θέσις Ὑποστρατήγου) τῆς πρώτης συγκροτηθείσης μεταπολεμικῆς Μεραρχίας (ΙΙ) προκριθεὶς ὅλων τῶν Ὑποστρατήγων καὶ ἀρχαιοτέρων του Συν/ρχῶν.

9ον.— Τοῦ ἀνετέθη (Συν/ρχης ὢν) ἡ ἀρχικὴ Διοίκησις τῆς Σχολῆς Ἐπιτελῶν εἰς τὴν ὁποίαν ἐφοίτησαν, ἅπαντες οἱ Συν/ρχαι καὶ ἀρχαιότεροί του, πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ νεώτερα τοῦ Πολέμου διδάγματα.

10ον.— Ἐτοποθετήθη, προαχθεὶς εἰς Ὑποστράτηγον, κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν ὡς ἀναπληρωτὴς Ὑπαρχηγὸς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ.

11ον.— Ἐτοποθετήθη Διοικητὴς τοῦ Α' Σ. Στρατοῦ, ὡς Ὑποστράτηγος προκριθεὶς πλείστων ἀρχαιοτέρων του ὁμοιοβάθμων καὶ τὴν ὁποίαν Διοίκησιν τοῦ Σ.Σ. διετήρησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ συμμοριτοπολέμου καὶ μετὰ τὴν προαγωγήν του εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντιστρατήγου.

12ον.— Ὅταν κατὰ τὸ 1948 τὸ Β' Σ. Στρατοῦ κατέρρεε, καὶ Διοικητὴς Β' Σ.Σ. καὶ Μέραρχοι ἐπρότεινον συνεννόησιν μὲ τοὺς συμμορίτας, τοῦ ἀνετέθη, κατὰ παραμερισμὸν ὅλων τῶν ἀρχαιοτέρων του Στρατηγῶν καὶ ἀντικατάστασιν τριῶν ὡς ἀποτυχόντων νὰ συγκρατήσουν τὴν κατάρρευσιν, ἡ Διοίκησις τῶν δύο Σωμάτων Στρατοῦ, (Α' καὶ Β', τῶν ὁποίων ἡ ζώνη εὐθύνης ἐξετείνετο ἀπὸ τοῦ Ἰονίου Πελάγους μέχρις Ἀξιοῦ) καὶ ἐπέτυχεν τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς καταρρεύσεως διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ καταπεσόντος ἠθικοῦ τῶνμαχομένων μονάδων καὶ ἡγητόρων καὶ τὴν στερέωσιν τοῦμετώπου μας. Λόγῳ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς δηλαδὴ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ μετώπου, καὶ ἀποφασισθείσης ὑπὸ τῆς τότε Κυβερνήσεως τῆς τοποθετήσεως Ἀρχιστρατήγου, ἐπροτάθη ὑπεράνω ὅλων τῶν ὑπηρετούντων ἀνωτάτων Ἀξιωματικῶν διὰ τὴν θέσιν ταύτην καὶ λόγῳ τῆς ἀπολύτως ἐπικινδύνου καταστάσεως.

13ον.— Τοῦ ἀνετέθη τότε, κατὰ παραμερισμὸν ὅλων τῶν Ἀνωτάτων Ἡγητόρων, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Παπάγου, ἡ ἐκκαθάρισις ὅλης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τῶν συνόρων, Δυτικῶς τοῦ Ἀξιοῦ.

14ον.— Τέλος τοῦ ἀνετέθη ἡ Διοίκησις τοῦ πεδίου μάχης Γράμμου τὸ 1949 καὶ ἐπέτυχεν τὴν ἱστορικὴν νίκην τοῦ Γράμμου διὰ τὴν ὁποίαν γέμουσι διθυράμβων αἱ διαταγαὶ τοῦ Βασιλέως — Πολιτικῆς Ἡγεσίας — Ἀρχιστρατήγου κ.λ.π.

15ον.— Μετὰ τὴν νίκην κατὰ τῶν Συμμοριτῶν ἀπεστάλη εἰς 'Αμερικὴν πρὸς ἐπίσκεψιν ὅλων τῶν Κέντρων 'Εκπαιδεύσεως καὶ Στρατιωτικῶν Σχολείων, διὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐνημέρωσίν του ἐπὶ τῶν συγχρόνων στρατιωτικῶν προόδων. Πράγματι ἐπεσκέφθη αὐτὸ καὶ κατὰ τιμητικὴν παραχώρησιν, ὡμίλησε πρὸς τοὺς σπουδαστὰς καὶ ἐκπαιδευομένους, ἀναδείξας μὲ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἐδῶ στάθμην τῆς ἐπιστημονικῆς στρατιωτικῆς ἐρεύνης καὶ τὸν πλήρη συγχρονισμόν της εἰς τὴν παρακολούθησιν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς διεθνοῦς ἐπιστημονικῆς στρατιωτικῆς κινήσεως, τυχὼν δὲ διὰ τοῦτο ἐξαιρετικῶν τιμῶν τόσον ἐκ μέρους τῆς 'Ανωτάτης 'Αμερικανικῆς Στρατιωτικῆς 'Ηγεσίας, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν 'Ανωτάτων Κέντρων 'Εκπαιδεύσεως καὶ Στρατιωτικῶν Σχολῶν. 'Επιστρέψας ἐτοποθετήθη ὑπὸ τοῦ 'Αρχιστρατήγου ὡς Γενικὸς 'Επιθεωρητὴς τοῦ Στρατοῦ.

16ον.— Παραιτηθέντος τοῦ 'Αρχιστρατήγου, ἐτοποθετήθη ἀμέσως ὡς 'Αρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Στρατοῦ καὶ Διοικητὴς τοῦ Στρατοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΕΑΝ

Τότε μετέβη εἰς τὸ πεδίον μάχης Κορέας (κατὰ μοναδικὴν ἐξαίρεσιν ὅλων τῶν Διοικητῶν Στρατοῦ τῶν συμμετεχόντων τοῦ Πολέμου Κρατῶν, πλὴν τοῦ Στρατάρχου 'Αλεξάντερ, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸ μέτωπον Κορέας).
'Εκεῖ τοῦ ἐγένετο ἡ ὑπερτάτη τιμὴ νὰ ἐπιθεωρήσῃ ὅλας τὰς μαχομένας Μονάδας, μηδὲ τῆς Τουρκικῆς ἐξαιρουμένης, καὶ νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τοὺς 'Αξιωματικοὺς καὶ 'Οπλίτας αὐτῶν. Τοῦ ἀπενεμήθη ὁ τίτλος τοῦ Μέλους τῆς 8ης 'Αμερικανικῆς Στρατιᾶς ἐν Κορέᾳ. Κατ' ἐντολὴν τοῦ Βασιλέως ἐπαρασημοφόρησε τὰς Πολεμικὰς Σημαίας τῶν Ταγμάτων μας.
"Ετσι αἱ συνθῆκαι τῆς πολυετοῦς ὑπηρεσίας του, ἐδημιούργησαν τὰς προϋποθέσεις νὰ ζήσῃ εἰς ὅλα τὰ κλιμάκια, ὡς ἐκτελεστὴς τακτικῆς, ὡς ἀρχηγὸς στρατηγικῆς, ὡς ὑπεύθυνος τῆς 'Ελληνικῆς στρατιωτικῆς σκέψεως, τὰς δυσκολίας καὶ τὰς ἐπιτυχίας τοῦ πολέμου.
Αἱ ἐπισκέψεις του αὐταὶ εἰς τὴν 'Αμερικὴν καὶ τὴν Κορέαν ἀπετέλεσαν μίαν ἐπιβεβαίωσιν τῆς ἀποδόσεώς του ὡς εὐρείας παγκοσμίου ἀναγνωρίσεως. 'Ολίγον ἀργότερον ἡ παγκόσμιος αὐτὴ προβολὴ ἐπεκυρώθη μὲ τὸν διορισμόν του ὡς Πρέσβεως καὶ τὴν συμμετοχήν του εἰς τὸ ἐν Παρισίοις συνέδριον Προσωπικοτήτων.

17ον.— Παρητήθη τοῦ Στρατεύματος κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1952 μετὰ συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου 1914.

ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ
Πολιτικαὶ

Τοῦ ἐγένετο ἡ τιμὴ πολλάκις νὰ προτείνεται ἁρμοδίως (1952 - 1958 1966-1967) ὡς Πρόεδρος 'Υπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως κατὰ κρισίμους ἡμέρας τοῦ πολιτικοῦ βίου τῆς Πατρίδος μας.
Κατὰ μίαν τούτων (παραίτησις κ. Καραμανλῆ), ἠρνήθη νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολὴν διὰ λόγους ἠθικῆς τάξεως καὶ ἀξιοπρεπείας καὶ ἰδιαίτατα λόγῳ ἀνωτέρας ἀντιλήψεως καθήκοντος καὶ ἐκτιμήσεως τῆς καταστάσεως.
Συμπερασματικῶς μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι ΟΥΔΕΙΣ ἄλλος στρατιωτικὸς ἡγέτης, περιεβλήθη μὲ τόσον ἐπικινδύνους ἀποστολάς, αἱ ὁποῖαι ἐστέφθησαν μὲ τὴν νίκην τῶν 'Ελληνικῶν ὅπλων καὶ ἐδόξασαν τὴν 'Ελλάδα.

Διπλωματικαὶ

Τὸ 1957, τοῦ ἀνετέθη ἡ Διεύθυνσις Πρεσβείας (καὶ ἡ ἀπονομὴ τοῦ ἀνωτέρω βαθμοῦ Πρέσβεως) εἰς ἕνα ἀμφιβόλου εἰλικρινείας τότε Κράτος (Γιουγκοσλαβία), κατ' ἀπόλυτον ἐξαίρεσιν.
'Επέτυχεν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας του αὐτῆς, τὴν ὑπογραφὴν ἕνδεκα συμβάσεων τὰς ὁποίας οὐδέποτε μέχρι τότε ἐπέτυχον προκάτοχοί του.
Μετὰ 3ετίαν παρητήθη, παρὰ τὰς ἀντιθέτους ἐπιθυμίας τῆς 'Ελληνικῆς καὶ Γιουγκοσλαυϊκῆς Κυβερνήσεως, θεωρήσας τὴν ἀποστολήν του λήξασαν.
'Απεστάλη μεταγενεστέρως ὡς 'Αρχηγὸς 'Αντιπροσωπείας εἰς Συνέδριον Προσωπικοτήτων, συνελθὸν ἐν Παρισίοις, εἰς τὸ ὁποῖον παρέστησαν Πρωθυπουργοί, Στρατάρχαι, 'Υπουργοί, Στρατηγοί, Ναύαρχοι καὶ 'Επιστήμονες διαφόρων εἰδικοτήτων. 'Η εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο παρουσία του καὶ αἱ κοινοποιήσεις ἐξόχου ἐνδιαφέροντος προήγαγον τότε τὴν πρὸς τὸν Στρατὸν καὶ πρὸς τὴν 'Ελλάδα ὑψηλὴν ἐκτίμησιν τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς καὶ στρατιωτικῆς γνώμης.

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΑ

α) Συνέγραψε καὶ ἐλιθογραφήθησαν εἰς αὐτοτελεῖς ὀγκώδεις ἐκδόσεις, αἱ παραδόσεις του ὡς Καθηγητοῦ εἰς ὅλας τὰς Στρατιωτικὰς Σχολάς. Δυστυχῶς ἀντίγραφα τούτων δὲν διεσώθησαν ἀπὸ τὴν καταστροφὴν καὶ λεηλασίαν τῆς οἰκίας του κατὰ τὸν Δεκέμβριον 1944 ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν.

β) Συνέταξε τὰς 'Εκθέσεις Δράσεως τοῦ 3/40 Συντάγματος Εὐζώνων καὶ τοῦ Β' Σ. Στρατοῦ, τὰς ὁποίας ὑπέβαλε πρὸ τῆς φυγαδεύσεώς του εἰς τὴν Μέσην 'Ανατολήν, εἰς τὴν Δ/σιν Πολεμικῆς 'Εκθέσεως τοῦ Υ.ΕΘ.Α.

γ) Συνέταξε, ὁμοίως, τὰς 'Εκθέσεις Δράσεως τοῦ 'Εκστρατευτικοῦ Σώματος ἐν 'Ιταλίᾳ καὶ 'Ελλάδι, τὰς ὁποίας καὶ ὑπέβαλε εἰς τὴν Δ/σιν Πολεμικῆς 'Εκθέσεως τοῦ ΓΕΣ.

δ) Συνέγραψε καὶ ἐδημοσίευσε 5 βιβλία, ὑπὸ τοὺς τίτλους:
1. «Στρατιωτικὰ Πνευματικὰ θέματα»
2. «40 χρόνια στρατιώτης τῆς 'Ελλάδος» (δύο ὀγκώδεις τόμοι).
3. «'Η Μάχη τῶν 'Ολίγων».
4. «Γράμμος».
5. «Δεκέμβριος 1944 — 'Η μάχη τῶν 'Αθηνῶν».

ΠΙΝΑΞ ΗΘΙΚΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΔΙΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ κλπ.

Εὔφημοι μνεῖαι — Διαμνημονεύσεις — Εὐαρέσκειαι εἰς διαταγὰς (πλειστάκις).
Πρότασις προαγωγῆς εἰς ἀνώτερον βαθμὸν ἐπ' ἀναδραγαθίᾳ (Δίς).
(Αἱ προτάσεις μετὰ τῶν καταρτισθέντων ἐν σχεδίῳ Β.Δ/των καὶ μὴ προωθηθέντων τῇ αἰτήσει του διὰ τὴν τελικὴν κύρωσιν ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας, εὑρίσκονται εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Υ.ΕΘ.Α.).

Α' ΠΑΡΑΣΗΜΑ

1. Ἀργυροῦς Σταυρὸς Σωτῆρος
2. Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ Βασιλ. Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'
3. Σταυρὸς τοῦ Ταξιάρχου τοῦ Βασιλ. Τάγματος Φοίνικος.
4. Ταξιάρχης Σωτῆρος
5. Ταξιάρχης Σωτῆρος
6. Σταυρὸς Ἀνωτέρων Ταξιαρχῶν τοῦ Φοίνικος μετὰ Ξιφῶν
7. Μεγαλόσταυρος τοῦ Φοίνικος μετὰ Ξιφῶν
8. Μεγαλόσταυρος τοῦ Γεωργίου Α' μετὰ Ξιφῶν

Β' ΜΕΤΑΛΛΙΑ

1. Μετάλλιον Στρατιωτικῆς Ἀξίας Δ' τάξεως
2. Μετάλλιον Στρατιωτικῆς Ἀξίας Γ' τάξεως
3. Μετάλλιον Στρατιωτικῆς Ἀξίας Β' τάξεως
4. Μετάλλιον Στρατιωτικῆς Ἀξίας Α' τάξεως
5. Χρυσοῦν Ἀριστεῖον Ἀνδρείας
6. Χρυσοῦν Ἀριστεῖον Ἀνδρείας
7. Πολεμικὸς Σταυρὸς Α' τάξεως
8. Πολεμικὸς Σταυρὸς Β' τάξεως
9. Πολεμικὸς Σταυρὸς Β' τάξεως (Προσθήκη στέμματος)
10. Πολεμικὸς Σταυρὸς Β' τάξεως (Προσθήκη στέμματος)
11. Μετάλλιον Ἐξαιρέτων Πράξεων
12. Μετάλλιον Ἐξαιρέτων Πράξεων
13. Μετάλλιον Ἐξαιρέτων Πράξεων

Γ' ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ

1. Διασυμμαχικὸν Νίκης
2. Ἀναμνηστικὸν 1940-41
3. Ἀναμνηστικὸν Ἀφρικῆς

ΞΕΝΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ — ΜΕΤΑΛΛΙΑ

1. Ταξιάρχης διακεκριμμένων πράξεων Ἀγγλίας D.S.O.
2. Ἱππότης Τάγματος Μεγάλης Βρεταννίας ΒΕΟ
3. Ταξιάρχης διακεκριμένων Πράξεων Ἀμερικῆς
4. Ταξιάρχης Ἀνωτάτης Ἀξίας Κορέας
5. Ταξιάρχης Ἀνώτατος τοῦ Ἁγίου Μάρκου
6. Μεγαλόσταυρος τοῦ Παναγίου Τάφου.
7. Χρυσοῦς Σταυρὸς μὲ ἅλυσσον τοῦ Πατριαρχείου Κων/πόλεως
8. Μεγαλόσταυρος Γιουγκοσλαυΐας
9. Χρυσοῦς Σταυρὸς Ἁγίου Παύλου
10. Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Παράσημον Γιουγκοσλαυΐας
11. Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Παράσημον τῆς Αὐτοκρατορικῆς Ρωσσίας
12. Χρυσοῦς Μεγαλόσταυρος τῆς Στρατιωτικῆς Τιμῆς Ἑνώσεως Ἀπομάχων Ἀμερικῆς
13. Ταξιάρχης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ τοῦ Α' Πρώτου Σταυροφόρου τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς Ἀφρικὴν

ΠΤΥΧΙΑ — ΤΙΤΛΟΙ ΣΠΟΥΔΩΝ — ΛΟΙΠΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ

1. Ἡμιγυμνασίου Πρεβέζης
2. Ἀβερωφείου Γυμνασίου Ἀλεξανδρείας
3. Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων
4. Ἀνωτέρας Σχολῆς Πολέμου (Ἀκαδημίας)
5. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ Κατωτέρων Ἀξ/κῶν
6. Σχολῆς Ἐφαρμογῆς Πεζικοῦ Ἀνωτέρων Ἀξ/κῶν
7. THE INFANTRY SCHOOL
8. THE ARMMORD SCHOOL
9. ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ: Ἀγγλική, Γαλλικὴ καὶ σχεδὸν καλῶς Ἰταλικὴ καὶ Γερμανική.

ΔΙΑΦΟΡΑ

1. Ἀπονομὴ τοῦ τίτλου ἐπιτίμου μέλους τῆς 8ης Ἀμερικανικῆς Στρατιᾶς.
2. Ἐπίτιμος Δημότης καὶ μέλος Θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, πνευματικῶν, πολιτιστικῶν καὶ πολεμιστικῶν Σωματείων, Ἑνώσεων καὶ Συνδέσμων Ἰωαννίνων καὶ πλείστων ἄλλων πόλεων μετὰ συγκινητικῶν ἀντιστοίχων Ψηφισμάτων.
3. Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν (ματαιωθείσης τῆς ἐπιδόσεως του ὑπὸ τῶν κομμουνιστῶν).
4. Μοναδικὴ ἐπικήρυξις, ὡς ὁ ὑπ' ἀριθμ. 1 ἐχθρός των ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ βουνοῦ καὶ τοῦ Ἀρχηγείου τῶν Κομμουνιστοσυμμοριτῶν.
5. Τιμητικὴ πρότασις (1952 - 1958 - 1966 καὶ 1967), ὅπως ἀναλάβη Πρόεδρος Ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Στρατηγὸς Θρασύβουλος Τσακαλῶτος, ποὺ σᾶς τὸν σκιαγραφήσαμε πιὸ πάνω, θεωρεῖται καὶ εἶναι σήμερον ὁ «Πρύτανις» τῶν Ἀξιωματικῶν μας, ὁ μέγας «Στρατιώτης τῆς Ἑλλάδος» ποὺ τιμᾶται ἀπὸ τὴν ἐθνικῶς καὶ ὑγιῶς σκεπτομένην κοινὴν γνώμην τῆς Πατρίδος, ἀπὸ τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς χώρας, ἀπὸ τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Ἀμερικῆς, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Αὐστραλίας, ἀπὸ ἐχθρούς, φίλους καὶ Συμμάχους.

Ὁ «στρατιώτης» αὐτός, «ὀρθόδοξος» καὶ ἄνευ καμμιᾶς παρεκκλίσεως, τόσον ἐν ἐνεργείᾳ, ὅσον καὶ ἐν ἀποστρατείᾳ, οὐδέποτε ἐγνώρισε ἀποτυχίαν!
Καὶ εἶναι διδακτέον ἴσως νὰ προστεθῇ, ὅτι τὸν ἐγαλβάνιζον «τρεῖς θεότητες» ὑπὸ τὸ ὄνομα: «Ἐκκλησία - Ἑλλὰς - Ἔνοπλοι Δυνάμεις».
Ἡ πίστις του πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ποὺ κατὰ τὰ νηπιώδη χρόνια του τῆς δουλείας, τὸ «ράσο» διὰ τοὺς ὑποδούλους ἀντιπροσώπευε καὶ τὴν Γαλανόλευκον διότι αὐτὸ διεξήγαγε τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνες ὑπὸ τὸν ἀδυσώπητον δυνάστην, ἦτο σταθερά.
Καὶ τέλος ἡ ἀπόλυτος ἀφοσίωσίς του πρὸς τὰς Ἐνόπλους Δυνάμεις, ποὺ διατηρεῖται ἀκλονήτως (ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποὺ κατετάγει εἰς αὐτὰς πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὴν ἡλικίαν τῶν 17 ἐτῶν), διότι τὰς θεωρεῖ, ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας, διεθνεῖς ἢ ἐσωτερικάς, τὸ μοναδικὸν θεμέλιον τῆς εὐημερίας καὶ τῆς ἀσφαλείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐκ τῆς Διοικήσεως τοῦ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ε.Ι.Α.
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ 1978-1979